

А. С. Сагдуллаев, В. А. Костетский

ТАЪРИХИ ДУНЁИ ҚАДИМ

Китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфи
6-уми мактабҳои таълими миёнаи умумӣ

Вазорати таълими халқи Республикаи Ўзбекистон
ба нашр тавсия намудааст

Тошканд
2022

УЎК 94(100)(075.3)

ББК 63.3(0)я72

С 14

А. Сагдуллаев, В. Костетский.

Таърихи дунёи қадим: китоби дарсӣ барои донишомӯзони синфи 6-уми мактабҳои таълими миёнаи умумӣ / А. Сагдуллаев, В. Костетский. 2022. – 192 саҳ.

Муқарризон:

Д. М. Кенчаев – муовини якуми директори Агентии муассисаҳои таълимии Президент.

Ў. М. Мавлонов – доктори илмҳои таърих.

Б. Б. Аминов – доктори илмҳои таърих.

О. П. Кобзева – доктори илмҳои таърих.

Т. М. Багдасарова – омӯзгори фанни таърихи мактаби таълими миёнаи умумии рақами 49-уми шаҳри Тошканд.

Аз ҳисоби маблағҳои Бунёди мақсадноки китоби
республика чоп шудааст.

Макети оригиналӣ ва концепсияи дизайнӣ аз ҷониби
Маркази таълими республика коркард шудааст.

ISBN 978-9943-8171-6-6

© Маркази таълими республика, 2022

МУНДАРИЧА

Муқаддима 5

ФАСЛИ I

Аз сохти қадимтарин то тамаддун

- § 1. Решаҳои таърихи қадим 7
- § 2. Марҳилаҳои инкишофи одамони қадимтарин 11
- § 3. Чамбияти авлодӣ 17
- § 4. Энеолит ва даври биринҷӣ 21
- § 5. Осиёи Миёна дар даври гузариш ба асри оҳан 26

ФАСЛИ II

Шарқи қадим ва Осиёи Миёна

- § 6. Водии Нил ва аҳолии он 28
- § 7. Мисри қадим ва кишварҳои ҳамсоя 32
- § 8. Дин дар Мисри қадим 34
- § 9. Аҳромҳо ва мақбараҳо 36
- § 10. Маданияти Мисри қадим 40
- § 11. Тамаддунҳои Месопотамия 43
- § 12. Шоҳигарии Бобул 48
- § 13. Давлатҳои Осиёи Пеш 52
- § 14. Давлати Аҳамониён 55
- § 15. Тамаддуни аввалин дар Ҳиндустони қадим 58
- § 16. Маданияти Ҳиндустони қадим 62
- § 17. Тамаддунҳои Чини қадим 66
- § 18. Чин дар асри III пеш аз мелод 69
- § 19–20. Давлатҳои қадимаи ҳудуди Ўзбекистон 73
- § 21. Зардуштӣ ва «Авесто» 81

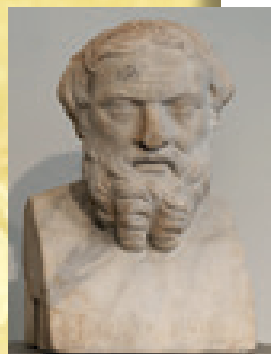

ФАСЛИ III

Юнонистони қадим

- § 22. Оғози таърихи атиқа 85
- § 23–24. Равнақи Юнонистони қадим 88
- § 25. Колонияҳои Юнон 93
- § 26. Демократия дар Афина 95
- § 27–28. Ҷангҳои юнону форс. Забти Юнонистон аз тарафи Македония 99

§ 29. Тарбияи шаҳрвандони Юнон	103
§ 30. Маданияти Юнонистони қадим.....	105
§ 31. Олимон ва мутафаккирони Юнонистони қадим.....	109
§ 32. Афсонаҳои Юнонистони қадим.....	111

ФАСЛИ IV Осиёи Миёна дар асри VI пеш аз мелод ва асри III мелодӣ

§ 33–34. Юришҳои истилогаронаи Аҳамониён ба Осиёи Миёна	114
§ 35–36. Муборизаи халқҳои Осиёи Миёна ба муқобили истилогарони юнон-македонӣ	122
§ 37. Давлати Салавкиён ва шоҳигарии Юнон-Бохтар	128
§ 38–39. Хоразми қадим.....	132
§ 40. Давлатҳои қадимаи Қанғ ва Даван	137
§ 41. Давлати Кушон	143
§ 42. Роҳи бузурги абрешим.....	148

ФАСЛИ V Рими қадим

§ 43. Италияи қадим ва аҳолии он	151
§ 44. Республикаи Рим	154
§ 45. Ҳаёти республикаи Рим.....	158
§ 46. Гуломон ва гладиаторҳо	161
§ 47. Сарнагуншавии республикаи Рим.....	165
§ 48. Таназул ва ҳалокати империяи Рими Ғарбӣ... ..	169
§ 49–50. Маданияти Рими қадим.....	173

Замима

Луғати истилоҳотҳои таърихӣ	178
Таърихи дунёи қадим дар тақвимҳо.....	181
Такрорӣ хотимаӣ	186
Номҳои таърихӣ ва географӣ оид ба таърихи дунёи қадим	188
Номҳои таърихӣ дунёи қадим	189

Таърих муаллими ҳақиқии ҳаёт аст. Агар аз тараққиёти таърихӣ инсоният хулосаи дуруст бароварда шавад, аз бисёр хатогиҳо пешгирӣ кардан мумкин аст. Таърих моро ба босабр шудан, саросемагӣ накардан, дар бораи корҳои худ фикр кардан меомӯзонад.

МУҚАДДИМА

Имрӯз бисёр одамони рӯйи Замин ба гузаштаи дур, таърихи халқу мамлакати худ шавқи калон доранд. Таърихи дунёи қадим ин гузаштаро меомӯзад. Ин таърих дар сарчашмаҳои гуногуни қадимшиносӣ ва хаттӣ инъикос ёфтааст. Онҳо дар бораи ҳаёт ва ғайолияти одамони замони қадим нақл карда, ба саволҳоямон барои ҷавоб пайдо кардан кӯмак мекунанд.

Инсоният роҳи тӯлонии таърихро аз сохтани олооти сангӣ то кашфи металл, аз бунёди манзилгоҳҳои оддитарин то бунёди аввалин шаҳрҳо, ашёҳои гуногуни хунариандӣ, хат ва то офаридани ғайраҳо тай кардааст.

Сифати бунёдкории инсон ҳамеша қадр ёфтааст. Ҳатто дар замони қадим, ки ҳаёти гузаштагони дури мо пур аз хавфу хатар, ташвишҳо буд, онҳо кӯшиш мекарданд, ки оламро дарк кунанд. Ин замина барои рушди фарҳанги маънавий буд.

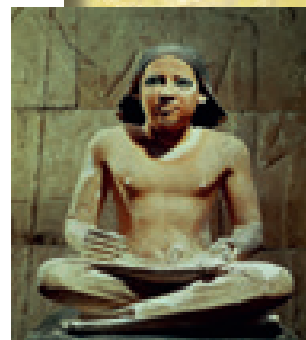
Ватани мо – Ўзбекистон таърихи дуру дароз ва пуршараф дорад. Маҳз дар ҳамин сарзамин дар гузаштаи дур тамаддуни ба худ хос ба вучуд омадааст. Дар ин ҷо шаҳру давлатҳои қадим ташкил гардидааст. Деҳқону хунариандон ва бинокорон бо меҳнати тавоноии эҷодии худ овозаи диёрро ба олам паҳн кардаанд.

Муҳаббат ба Ватан дар ҷасорати қаҳрамонони халқӣ, ки ба муқобили истилогарон мубориза бурдаанд, намоён мегардад. Онҳо озодии диёрро аз ҳаёти худ болотар гузоштаанд.

Ҷасорати аҷдодонамон ва қорҳои бузурги анҷомдодаи онҳо дар қалби мо ҳисси ватандӯстиро бедор намуда, ҳар яки моро ба ҳифзи манфиатҳои Ватан меомӯзонад. Аз ин рӯ, ҳар яки мо бояд таърихи кишвари худро донем ва таъриху фарҳанги халқҳои дигар кишварҳоро эҳтиром намоём.

Воқеаҳои, ки аз замони пайдоиши инсон дар рӯйи Замин то сарнагуншавии империяи Рими Ғарбӣ дар соли **476** мелодӣ рӯй додааст, дар илми таърих – **таърихи дунёи қадим** меноманд.

Таърихи дунёи қадим дар манбаъҳои гуногун акси худро ёфтааст.

Ҳайкали хаттот

Таърих моро на бо зӯрварӣ ба ҳама чиз ноил гаштанро, балки бо дигарҳо созиш ва бо эҳтиром муносибат карданро меомӯзонад. Таърихро на барои сана ва ном, балки барои таҷрибаи бебаҳои эҷодии аҷдодон омӯхтанамон лозим.

Халқи мо аз азал ба некӣ, сулҳ ва бунёдкорӣ кӯшиш кардааст. Ин саъю кӯшиш ба анъанаҳои таърихӣ ва маънавияти ғанӣ асос ёфта, рушду шукуфоии имрӯзу фардои кишвари мо аз ҳар ҷиҳат ба он вобастагӣ дорад. Мо бояд корҳои неки аҷдодонамонро идома диҳем.

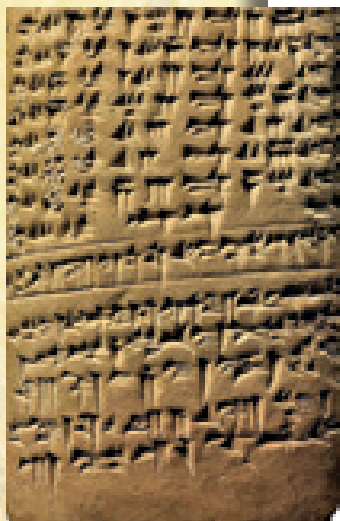
Кор кардан бо матни китоби дарсӣ

Ҳангоми мутолиаи ин китоби дарсӣ шумо бо бисёр калимаҳои душворфаҳм, истилоҳ ва ибораҳои таърихӣ дучор меоед. Онҳоро аз ёд кардан ва ба хотир овардан лозим меояд. Маслиҳатҳои мазкурро бодикқат хонед, онҳо барои дар хотир доштани мавзӯҳои омӯхташаванда ба шумо кӯмак мекунанд.

Ҳангоми тайёр кардани супоришҳои хонагӣ, ба зеринҳои рӯя кунед:

Намунаҳои хатҳои қадима

1 → Қайдҳои дарсии худро якчанд маротиба хонед.

2 → Пеш аз хондан, ба сарлавҳаи мавзӯ диққат кунед, он чизеро, ки дар дарс гуфта шудааст, ба ёд оред.

3 → Саволҳои дар охири ҳар як мавзӯ додашударо хонед. Он вақт шумо дар вақти хондани навиштаҳоятон ба ҷиҳе диққат карданро ва хондаҳоятонро ҷи гуна нақл намуданро доништа мегиред.

4 → Матнро ба қисмҳои тахминӣ тақсим намоед ва мазмун асосиро бо суханони худ гӯед, пас тамоми мавзӯро нақл кунед. Нақл карда натавонед, ҷойҳои душворро боз хонед. Такрор кунед. Матни китоби дарсиро аз ёд кардан лозим нест.

5 → Дар рафти мутолиаи матн расми дар он зикршуда ва ҷадвалҳоро пайдо кунед, шарҳҳои онҳоро хонед, номҳои шаҳр ва мамлакатҳое, ки дар матн дучор меоянд аз харита ёбед.

6 → Ба саволҳо ҷавоб диҳед ва супоришҳои дар охири мавзӯ овардашударо иҷро кунед.

ФАСЛИ I

АЗ СОХТИ ҚАДИМТАРИН ТО ТАМАДДУН

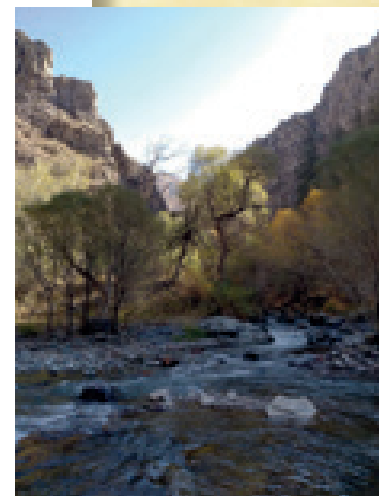
§ 1. РЕШАҲОИ ТАЪРИХИ ҚАДИМ

Дар куллаҳои кӯҳҳои пурвиқор тӯли асрҳо барфҳо об намешаванд. Сойҳои кӯҳӣ якҷоя шуда, дарёҳои пурхурӯшро ташкил медиҳанд. Дар саҳроҳое, ки парранда парвоз кунанд, болҳояш месӯхт, дар биёбонҳои бепоён шамоли гарм мевазид. Дар чорроҳаи роҳҳои қорвонӣ мардумон аз кишварҳои мухталифи дунё чамъ омада, ба савдои шадид машғул буданд.

Дар воҳаҳои зироаткори мамлакати мо асрҳо боз боғҳо гул мекунанд. Сарчашмаҳои хаттӣ дар бораи шучоати сарбозон нақл мекунанд.

Одамон биёбонҳоро ба чаманзорҳо табдил дода, шаҳрҳо, иншоотҳои аҷоиб бунёд карданд, асрори осмонро кашф карданд.

Ана, дар осмон ҳазорҳо ситораҳо медурахшанд. Онҳо чунон наздик ба назар мерасанд, ки агар шумо даст дароз кунед – кофӣ аст. Дар шуоъҳои аввалини офтоб гунбазҳои кабуди биноҳои боҳашамат ба назар медурахшанд ва куббаҳо гӯё бо осмон омехта мешаванд. Аз дуродур суруд паҳн мешавад.

Ба туфайли дарёҳо дар воҳаҳои мамлакатамон асрҳо боз боғҳо нашъунамо ёфта истодаанд

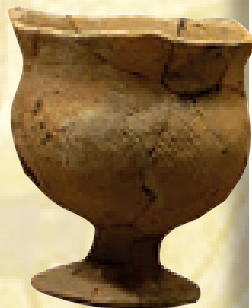

Ин – аллаи модар аст. Модар-Ватан аз аллаи модар оғоз мешавад. Ватани азиз аз водихои сарсабзу чашмаҳои шарроси оби мусаффо, аз аввалин муаллиму китоб, кӯчаву остонаи хона оғоз мешавад.

Ҳатто имрӯз ҳам мо дар водихои ҳосилхез, биёбону кӯҳҳо боқимондаҳои шахрҳои хурду калон, қалъаҳо ва ибодатхонаҳои қадимаро мебинем. Одамон аллакай ин ҷойҳоро тарк кардаанд. Харобаҳои шахрҳои қадима беодам мондаанд. Харобаҳо хомӯш, онҳоро алафҳои худрӯй зер кардааст.

Аммо қадимшиносон ба ин ҷойҳои қадами мардум бурида шуда омаданд. Ба шарофати саъю кӯшиши онҳо харобаҳои шахру қалъаҳои қадимӣ аз хок пайдо шуда, аз гузаштаи дур ба сухангӯй сар карданд.

Бо мутолиаи китоб, саёҳат, боздид аз осорхонаҳо, дар бораи ёдгориҳои таърихию фарҳангӣ дорои маълумоти бештар мегардем.

Зарфҳои қадима

Омӯхтани таърихи қадим

Таърихи қадимаи инсониятро олимони гуногун меомӯзанд.

Археологҳо

дар ҷойҳои истиқоматӣ ва манзилгоҳҳои одамони қадим корҳои ҳафриётиро ба амал ҷорӣ мекунанд.

Антропологҳо

бодикқат боқимондаҳои устухонҳои (скелет ва косахонаи сар) одамони қадимро аз назар мегузаронанд, симои онҳоро барқарор мекунанд, тағйиротҳоеро, ки дар симои одамон ҳазорҳо сол пеш ба амал омада буданд, меомӯзанд.

Этнографҳо

одамони қадимаеро, ки бисёр расму оинҳо, анъанаҳои хочагӣ ва маданияро нигоҳ доштаанд, ҳоло қабилаҳо ва халқҳоеро, ки зиндагӣ доранд, меомӯзанд.

Антрополог

Сарчашмаҳо оиди таърихи қадим

Сарчашмаҳои омӯхташудаи таърихи даври қадимаи мамлакатамон **сарчашмаҳои модии (ашёҳо)** дарёфткардаи қадимшиносон мебошанд. Ба ин асбобҳои меҳнат, зарфҳои сафолин, аслихаҳо ва чавохирот, ки хангоми ҳафриётҳои археологӣ ёфт шудаанд, хулоса, ҳама чизҳои мебошанд, ки дар замонҳои қадим бо дасти инсон офарида шудаанд.

Маълумотҳои археология дар бораи таърихи дунёи қадим тасаввуроти пурра дода наметавонад. Аз ин рӯ, олимон низ ба сарчашмаҳои хаттӣ муроҷиат мекунанд. Қадимтарин сарчашмаи хаттӣ оид ба таърихи Осиёи Миёна китоби «**Авесто**» мебошад. Дар он дар бораи таърих ва маданияти қадимаи мамлақати мо нақл мекунанд.

Сарчашмаи дигари хаттӣ арзишманди таърихи қадим **навиштаҷоти харсанги Беҳистун** дар Эрон аст.

Бо фармони шоҳи форсҳо Доро I дар навиштаҷотҳои ба сангҳо кандакорӣ карда навишташуда дар қатори дигар диёрҳои забт кардашуда, давлатҳои қадимаи Осиёи Миёна ҳам номбар шудааст.

Давргардонии соҳти қадимтарин

Таърихи тамоми халқҳои ҷаҳон аз **соҳти ҷамъияти ибтидоӣ** оғоз меёбад.

Марҳилаи аввали инкишофи инсоният ба гурӯҳҳои алоҳида муттаҳид шудани одамон буд, ки аввалин ҷамоаи одамони қадимтарин буд.

Дастнависҳои қадима

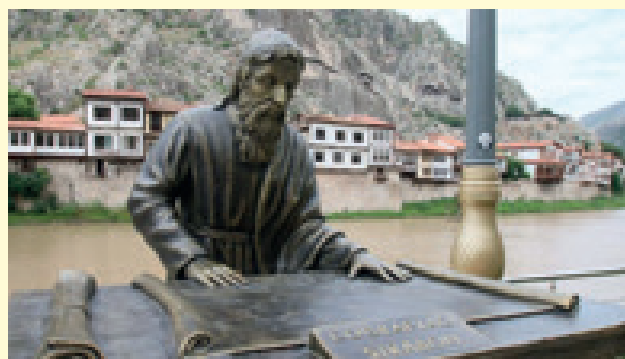
Муаррихи юнонӣ **Арриан дар асри II мелодӣ** дар бораи юришҳои ҳарбии Искандари Мақдунӣ ба Осиёи Миёна «**Юришҳои ҳарбии Искандар**» ном асар навиштааст.

Дар асри **V** пеш аз мелод муаррихи Юнони қадим **Геродот** ба мамлакатҳои гуногун саёҳат карда, китобе бо номи «**Таърих**» навишт.

Дар он дар бораи таърихи қадимаи мамлакатамон маълумоти муҳим оварда шудааст.

Дар охири асри **I** пеш аз мелод муаррих ва географӣ Юнони қадим **Страбон** дар асари худ бо номи «**География**» дар бораи мардуми кишварҳои зиёд маълумотҳо овардааст.

Навиштаҷотҳои харсанги Беҳистун ва тасвирҳои он барҷастаи он

Чамоаи
ибтидоии авлодӣ

Чамоаҳои ибтидоӣ тадриҷан ба **чамоаҳои қабилавӣ**, ки аз хешу табор иборатанд, тақсим мешаванд.

Чамоаҳои авлодии аввала дар атрофи зан – модар муттаҳид шуда буданд. Ин марҳилаи таърихи башарият даври авлоди модар – **матриархат** номида шуд.

Хеле дертар, бо тақмили олоти меҳнат ва шаклҳои хоҷагидорӣ мавқеи роҳбарӣ дар ҷамъият тадриҷан ба дасти мард мегузарад, ки ин маънои онро дошт, ки акнун ба авлод мард сарварӣ

мекард. Олимон ин давро дар таърихи башарият даври **патриархат** – даври авлоди падар меноманд.

Матриархат

Чамоаҳои аввалини авлодӣ дар атрофи зан – модар муттаҳид шуда буданд.

Патриархат

Чамоаҳои авлоди мард идора мекард.

Одамони қадимтарин аз сангҳо аввалин асбобҳои қорӣ месозанд, бинобар ин археологҳо ибтидоӣ таърихи инсониятро «**даври санг**» меноманд. Даври санг муддати тӯлонӣ давом кард, бинобар ин онро ба марҳилаҳои зерин тақсим мекунаманд:

Палеолит

даври қадимаи санг (юнонӣ *paleos* – «қадим» ва *litos* – «санг»)

Мезолит

даври миёнаи санг (юнонӣ *mezos* – «миёна» ва *litos* – «санг»)

Неолит

даври нави санг (юнонӣ *neos* – «нав» ва *litos* – «санг»)

Энеолит

даври мис-санг (лотинӣ *eneus* – «мис» ва юнонӣ *litos* – «санг»)

Дар хотир доред!

Даври қадимаи санг ба даврҳои палеолити **аввал, миёна** ва **охир** ҷудо карда омӯхта мешавад

Савол ва супоришҳо

1. Археологҳо, антропологҳо ва этнографҳо чӣхоро меомӯзанд?
2. Олимон барои барқарор кардани таърих аз кадом сарчашмаҳо истифода мебаранд?
3. Кадоме аз сарчашмаҳои моддиеро, ки дар омӯзиши таърих истифода мешаванд, медонед?
4. Чаро археологҳо ибтидоӣ таърихи инсониятро «даври санг» меноманд?
5. Даврҳои сангро номбар кунед. Чаро онҳо чунин номида шудаанд?

§ 2. МАРҲИЛАҲОИ ИНКИШОФИ ОДАМОНИ ҚАДИМТАРИН

Дар хусуси пайдоиши одам дар рӯи Замин афсонаҳо ва ривоятҳои динии гуногун аз замони қадим вучуд доранд. Дар илм ин масъала бо таърих ба маълумоти антропология ва археология дар асоси илмӣ омӯхта мешавад. Дар илми таърих одамони қадимтаринро **одамони ибтидоӣ** меноманд.

Одамони қадимтарин

Аввалин одамони рӯи Замин бо қаду қомати рост гашта, олотҳои меҳнат сохтанро ва роҳҳои истифода бурдани онҳоро медонистанд. Бо қўмаки онҳо аз табиат хӯрок ёфта меҳурданд.

Олимон дар Африқои Шарқӣ қадимтарин боқимондаҳои устухони одамро пайдо кардаанд ва омӯхтаанд. Синну соли ин одам беш аз 2 миллион сол аст. Олимон ӯро «**одами кордон**» номидаанд, зеро ӯ сохтани олотҳои меҳнати оддиро аз санг медонист.

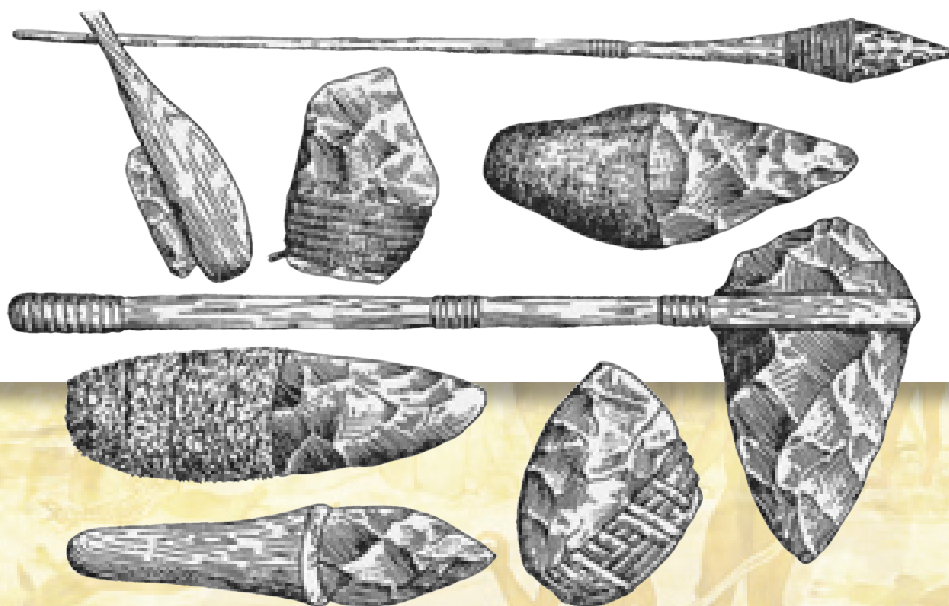
Дар давоми ҳазорсолаҳо намуди зоҳирӣ, малака ва андозаи мағзи одам тағйир ёфт. Марҳилаи навбатии даври қадимаи санг одамаи қадимаи «**одами бо қаду қомати рост гашта**» номида шудааст ба вучуд омадааст.

Мамонт

Чўқмори дасти аз санг сохташуда

Олотҳои меҳнати даври санг

Олотҳои меҳнатие, ки аз санг ва устухон сохта шудааст

Қисми ӯ хеле қавӣ буд. Вай малакаи сохтани аслиҳаҳои гуногуни сангиро ба даст оварда, истифода бурдани оташи табиии ҷангалро, ки бар асари зарбаи барқ аланга зада буд, ёд гирифт. «Одамони бо қаду қомати рост гашта» макони зисти худро тағйир дода, дар майдонҳои васеъ паҳн шуданд. Манзилгоҳҳо ва боқимондаҳои устухонҳои онҳо аз Африқо, инчунин аз бисёр ҷойҳои Аврупо ва Осиё ёфт шудаанд.

Дар даврҳои, ки иқлими рӯйи Замин мӯътадил буд, одамон дар тепаҳои назди дарёҳои хурд ё чашмаҳо маскан мегирифтанд. Ба охири даври аввали палеолит омада **Даври яхбандии бузург** оғоз мешавад. Одамони ибтидоӣ ба озмоиши ниҳоят саҳт дучор меоянд. Ин вазъият одамонро водор сохт, ки ба иқлими нав ва шароити зиндагӣ мутобиқ шаванд. Дар чунин замон танҳо тавоноҳои зинда монданиш мумкин буд.

Даври яхбандӣ

Баробари сармои рӯзафзун комилан беҳимоя буданишонро фаҳмида одамони қадим, дар ҷустуҷӯи ҷойҳои гармтару паноҳгоҳ ба ҷойҳои дур мераванд. Муйсафедде, ки дер боз сулфа мекард, қафотар мемонад. Ӯ бемор буд ва базӯр роҳ мерафт.

Одамон нағз мефаҳмиданд, ки тез-тез истодан хавфнок аст, зеро аз ин бисёр одамон ҳалок шуданиш мумкин буд. Муйсафед дар қафо монд, вале дигарон мунтазири ӯ нашуда ба роҳашон давом карданд. Фаҳмид, ки дар ҷойҳои бегона танҳо мемонад ва аз дард нола кард. Фарёду илтиҷои пирамард муддати тӯлонӣ ба гӯш мерасид, баъд камтар шуд ва ниҳоят тамоман хомӯш шуд.

Чоппер

Баъдтар одамони дигар, ки аз ин роҳ мегузаистанд, мўйсафеди беморро диданд, ки аз хунукї меларзид. Аммо ин одамон ҳам ба ў ёрї нарасонданд. Шамолҳои барфї беист мевазид. Сармои даҳшатбор сар шуд. Дар пеш одамонро озмоишҳои бесобиқа интизор буданд. Он даври ибтидоии дуру бераҳмона буд. Дар даври яхбандї танҳо одамони тавоно зинда монданд.

Машғулоти одамони қадимтарин

Дар Осиёи Миёна олоти қадимаи аз санг сохташуда дар ҷойҳои зерин ёфт шудаанд:

Селунғур → Водии Фарғона

Кўлбулоқ → Вилояти Тошканд

Инҳо силоҳҳои сангини дағал буда, як тарафи он тез карда мешавад. Дар фанни археология олотиҳои мазкури сангинро **чопперҳо** номидаанд.

Олотиҳои корї барои пайдо кардани хўрокворї зарур буданд. Аввалин олотиҳо оддї буданд. Мардум бо сангу ҷўбҳои тезшуда ҳайвонҳоро шикор мекарданд, реша-меваҳои растаниҳоро мекофтанд.

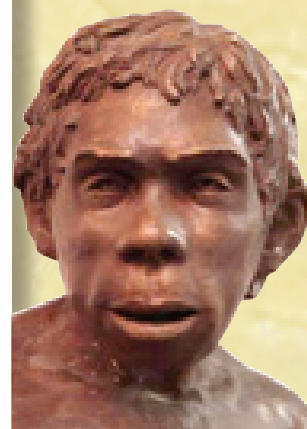
Ҳамин тавр, он ҷї табиат дод, одам он чиро, ки ёфта буд, бо ҳамон хўрокворї қаноат мекард. Аз ин рў шуғли қадимаи одамон чиндани меваю реша ва шикорро **хочагии азхудкардашуда** меноманд.

Ғори **Тешиктоши** аз ноҳияи Бойсун ёфтгардида маданияти машҳури ҷаҳони даври миёнаи палеолит (ҳазорсолаи 100–40 пеш аз мелод) ҳисобида мешавад. Аз ғори Тешиктош олотиҳои сангин ва пораҳои онҳо, бузи кўхї, оху, устухонҳои аспї ёбўй, паланг, харгўш, хояндаҳои хурд ва парранда ёфт шуданд.

Фикр кунед

Дар ҷойи одамони қадима бошед ҷї кор мекардед?

Чаро ба одами бемор ёрї доданро нахостанд?

Бачаи неандертал.
Тешиктош

Шикори
мамонт

Фикр кунед

Шери ғор чаро ба одамон ҳучум кардан чуръат кард?
Даррандаи даҳшатнокро дида чаро одамон нагурехтанд?
Дар ҷойи одамони қадима чӣ кор мекардед?

Машхуртарин бозёфт боқимондаҳои устухони бачаи 8–9 солаи неандерталӣ, ки мансуби асри санг аст, аз ғори Тешиктош ёфт шуд ва мавриди таҳқиқ қарор гирифт.

Ҷасади бача ба қабр гӯронда шудааст. Атрофи ҷасад бо шохҳои бузҳои кӯҳӣ ихота гардидаанд.

Ба сӯи мардуме, ки дар гирди гулхан ҷамъ шуда буданд, шеъри гор руст шуда омадан гирифт. Вай аз байни дарахтон ва буттаҳо ноаён мегашт. Аммо касе ӯро дида, аз тарс дод зад. Ҳама дар ҳайрат ба шер рӯ оварданд. Шер наздик ояд ҳам, касе гурехтанро фикр намекард. Шер марди гурехтаро дар як ҷаҳидан дастгир мекард. Ҳама чашмашонро аз шер наканда, китф ба китф истода, бо овози баланд дод мезаданд ва дастонаширо ҷунбонда, ба сӯи ҳайвони ваҳшӣ мешитофтанд.

Шер худро гум кард, чашмонаш ало шудан гирифт. Мардум ба шер наздик мешуданд. Ин ягона роҳи наҷот барои онҳо буд.

Дар ин ҷо шери гор, ки пурзӯртарин ҳайвонотро мағлӯб карда, гирду атрофро ба ваҳм меовард, ба ақибнишинӣ шурӯъ кард. Мардум баландтар дод зада, натарсида ба шер наздик шудан гирифтанд.

Баъд аз ҳамон одамон гурӯҳ-гурӯҳ шуда роҳ мерафтагӣ шуданд. Акнун бо онҳо ҳеҷ чиз таҳдид намекард.

Ба вучуд омадани эътиқодҳои динӣ

Илмҳои оиди олам чамъ гардида оҳишта-оҳишта боиси тағйирёбии қобилияти фикрронӣ ва тафаккури инсоният гардид.

Одамон ҳодисаҳои ба худ нофаҳмо – ивазшавии шабу рӯз, фаслҳои сол, ғаввораи вулканҳо, заминларза ва дигар ҳодисаҳои табиатро мушоҳида мекарданд. Мардуми қадим, ки онҳоро фаҳмида наметавонистанд, ба ҳодисаҳои гуногуни табиат, аз қабилӣ раъду барқ, шамол ва борон эътиқод мекардагӣ шуданд. Мардум бовар доштанд, ки табиат зинда аст ва табиатро вобаста бо хусусиятҳои инсонӣ шарҳ додаанд. Аз ин рӯ, эътиқод ба ҳастии қувваҳои неку бад дар гирду атроф боварӣ пайдо шудааст.

Фикр кунед

Ба фикри шумо, ба вучуд омадани чунин эътиқодҳо асосан чиҳо сабаб шуд?

Тотемизм

Боварӣ доштан ба алоқаи хешу табории ҷамоаи гурӯҳи одамон бо намудҳои ягон ҳайвонот ё ки растаниҳо.

Анимизм

Бовар кардан дар бобати мавҷуд будани ҷону рӯҳ дар ҳар чиз дар муҳите, ки одамро ихота намудааст.

Фетешизм

Бовар намудани одамони қадима ба ин ё он ашё ё ин ки ба дафъ намудани балову қазо қодир будани онҳо.

Аз деворҳои ғорҳо пайдо шудани расмҳои ба даври охири палеолит тааллуқдошта далели он аст, ки одамони қадим эътиқоди динӣ доштанд. Чунин расмҳои қадимтарин аз ғорҳои зерин ёфт шудаанд:

Рассомони аввала

Манзилгоҳҳои даври палеолит

Испания	→	Ғори Алтамира
Франсия	→	Ғори Ласко
Бошқирдистон (Россия)	→	Ғори Капова

Одамон бовар доштанд, ки ин расмҳо дар шикори оянда ба онҳо кӯмак хоҳанд кард. Дар шафати расмҳо ба ҳаракати ҳайвонот тақлид намуда, ба рақс даромадаанд, манзараҳои шикорро тасаввур намуда, найзагуррониро машқ намудаанд.

Расмҳои қадима аз хусуси ҷӣ фикр кардани инсон, ҷӣ тавр тасаввур кардани олами гирду атроф, шикор кардани кадом ҳайвонот, донистани аз кадом олоти меҳнат ва силоҳ истифода бурдани онҳо ва фаҳмидан кӯмак мерасонад.

Саъю кӯшиши инсон дар боби дарки дунёи гирду атроф ба ривочи санъати қадимаи тасвирӣ ҳамчун асос хизмат кардааст.

Аввалин расмҳои девориро духтари археолог кашф кардааст. Он вақт онҳо дар ғори Алтамира, Испания буданд. Дар ҳоле, ки падар ба ҷамъовариҳои олоти кори одами ибтидоӣ машғул буд, духтарча дар ғор сарсон саргардон шуд ва ногаҳон гуфт:

- Падар, бубинед, барзагов! – гуфт ӯ.
- Кани?
- Ба шифт нигаред!

Баъди аз ҷароғ равшан шудани шифт, аз қаъри торикӣ расмҳои барзагову хук ва гавазнҳо, ки одами қадима кашид ба буд, як ба як намоён шудан гирифт. Расмҳо бо рангҳои сурхчатоб ва рангҳои дигар кор карда шудааст. Сирри он ҳанӯз ошкор нашудааст.

Тасвири шикор бо воситаи тиру камон. Петроглифҳо

Савол ва супоришҳо

1. Дар бораи кашфиётҳои археологӣ ғори Тешиктош нақл кунед.
2. Дар бораи машғулиятҳои одамони аз ҳама қадим чӣхоро медонед?
3. Сабабҳои ба вучуд омадани муғчаҳои эътиқоди диниро номбар кунед.
4. Дар расмҳои аввалин чӣҳо тасвир ёфтааст? Барои ҷӣ?

§ 3. ЧАМЪИЯТИ АВЛОДӢ

Даври охирина палеолит

Дар даври охирина палеолит (**ҳазорсолаи 40–12 пеш аз мелод**) воқеаҳои зиёд рӯй дод. Дар ин давра техникаи коркарди санг ва усулҳои сохтани олотҳои меҳнат тағйир ёфт. Қобилияти ақлӣ ва намуди зохирии одам низ тағйир ёфт. Дар ин давра одами ба намуди замонавӣ соҳиб кроманён зиндагӣ мекард.

Манзилгоҳҳои оиди даври охирина палеолит

Дар ҳудуди шаҳри Самарқанд, дар вилояти Тошканд (Кӯлбулок), дар водии Фарғона ҷойгир шудааст.

Одам дар даври охирина палеолит:

- ҳосил кардани оташро;
- зебу зинат (мунчоқ, тӯмор, ҳалқа) сохтанро;
- сарпаноҳ сохтанро;
- сохтани олотҳои меҳнати бурранда ва арракунандаро омӯхт.

Ҳамин тавр, дар даври охирина палеолит инсоният дар тараққиёти худ ба як зина боло баромад. Одамон ба гурӯҳҳои хурди аз ҳешовандон таркиб ёфта – **ҷамоаҳои авлодӣ** муттаҳид гардиданд.

Аъзоёни авлод дар як манзил зиндагӣ мекарданд. Якчанд авлодҳое, ки дар як ҷо зиндагӣ мекарданд, **қабиларо** ташкил мекарданд.

Сохтмони манзилгоҳ (паноҳгоҳ) як ихтирои муҳими мардуми палеолити охир буд. Барои тайёр кардани либосҳо пӯсти ҳайвонотро истифода бурдаанд.

Ҷамоаи авлодӣ

Даври мезолит

Инсон дар даври мезолит:

- тиру камон сохтанро омӯхт;
- ҳайвонҳоро ба ром кардан сар кард;
- бо зироаткорӣ ва чорводорӣ ибтидоӣ шуғл варзид.

Мезолит – даври миёнаи санг ҳазорсолаҳои 12–7 пеш аз мелодро дар бар мегирад. Бо оғози даври мезолит, даври яхбандӣ ба охир расид, ки боиси мӯътадил шудани иқлим ва тағйирёбии тарзи ҳаёти одамон гардид.

Манзилгоҳҳои оиди даври мезолит дар Осиёи Миёна

Обишир (водии Фарғона)
Қўшилиш (воҳаи Тошканд)
Мачай (вилояти Сурхондарё)

Дар охири даври мезолит одам ба ром кардани ҳайвонот шурӯъ кард. Ҳайвоноти зинда ба даст афтада (баррачаҳо, бузғолаҳо)-ро одамон накушта, онҳо ба сифати захираи хӯроқӣ нигоҳ дошта мешуд.

Ром намудани сағ

Шикорчиён сағро ба даст ром карданд. Шояд ин ҳодиса чунин рӯй дод:

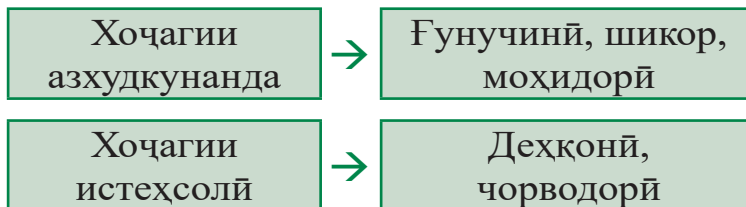
Рӯзе пагоҳӣ ду бача аз гора баромада, сағбачаеро диданд. Ӯ ба устухонҳое, ки дар назди гора партофта шуда буд, наздик мешуд. Модарашро ҳайвонҳои ваҳшӣ кушта буд. Барои ҳамин он танҳо ва гурусна буд. Гуруснагӣ ӯро ба манзили мардум мебарад. Вақте ки бачаҳо ӯро диданд, шодӣ мекунанд ва ба

Айнан гуруснагӣ сағро ба манзилгоҳҳои одамон бурда бошад.

Ривочёбии деҳқонӣ ва чорводорӣ

Дар даври неолит – даври нави санг инсон ба **хоҷагиҳои истеҳсоли** – кишоварзӣ ва чорводорӣ дар ҳудудҳои гуногуни Шарқи қадим мегузарад.

Даври неолит дар Осиёи Миёна **ҳазорсолаҳои 6–4 пеш аз мелодро** дар бар мегирад. Археологҳо ибтидои даври неолитро бо кашфи зарфҳои сафолин қайд мекунанд. Дар даврҳои мезолит ва неолит одам ба сохтани олоти хурди меҳнат аз санг – микролитҳо, ба кор бурдани усулҳои қаблан номаълуми коркарди санг – сайқал додан ва пармакунӣ, сӯрохиҳо шурӯъ карданд.

Сохтани зарфҳо аз гил дар оташ пазондани он – **кулолгарӣ**, аз нахҳо ва пашм тайёр кардани либос – **бофандагӣ** кашфиётҳои муҳими даври неолит мебошанд.

Одам дар даври неолит:

- аз санг микролитҳо, аз риштаҳо бофтаҳо, аз гил зарфҳои сафолин сохтаст;
- манзилгоҳҳои доимӣ бунёд кардааст;
- ба тарзи ҳаёти муқимӣ гузаштааст.

Хонаҳои даври неолит.
Барқароршуда

Савол ва супоришҳо

1. Иختирооти муҳими даври охири палеолитро номбар кунед.
2. Тир ва камон кай иختироъ шудааст?
3. Тасаввур кунед, ки ҳафриётгӣ археологӣ дар як манзилгоҳи неолит. Дар ин манзилгоҳ чихоро ёфтан мумкин аст?
4. Кашфиётҳои даври неолитро номбар кунед.

Олотҳои майдаи сангин – микролитҳо

§ 4. ЭНЕОЛИТ ВА ДАВРИ БИРИНЧЌ

Дар охири даври неолит одамон истифода бурдани мис ва аз он сохтани олотҳои меҳнати ро ёд гирифтанд. Ин бешубҳа яке аз бузургтарин кашфиётҳои он давр буд.

Хусусиятҳои асосии даври оҳан

Даври олотҳои аз мис сохташударо баробари истифодаи олотҳои аз санг сохташуда **энеолит** – асри мису санг номида мешавад. Ин давр ба миёнаи ҳазорсолаҳои 4–3 **пеш аз мелод** рост меояд.

Рушди маъдангудозӣ ба маданияти моддӣ ва маданияи одамон таъсири калон расонд. Дар ҳазорсолаи 4 пеш аз мелод дар Шарқи қадим аввалин шахру давлатҳо ба вучуд омадаанд.

Дар ҷануби Осиёи Миёна **зироаткории сунъии обӣ** ба вучуд омада, аз хишти хом ба сохтани манзилгоҳ шурӯъ намуданд, барои пухтани зарфҳо аз хумдонҳои кулолгарӣ истифода бурданд.

Зарфҳои сафолин бо тасвирҳои ҳайвону паррандаҳо ва нақшҳои растанӣ (баргҳо, гулҳо) оро дода мешуданд.

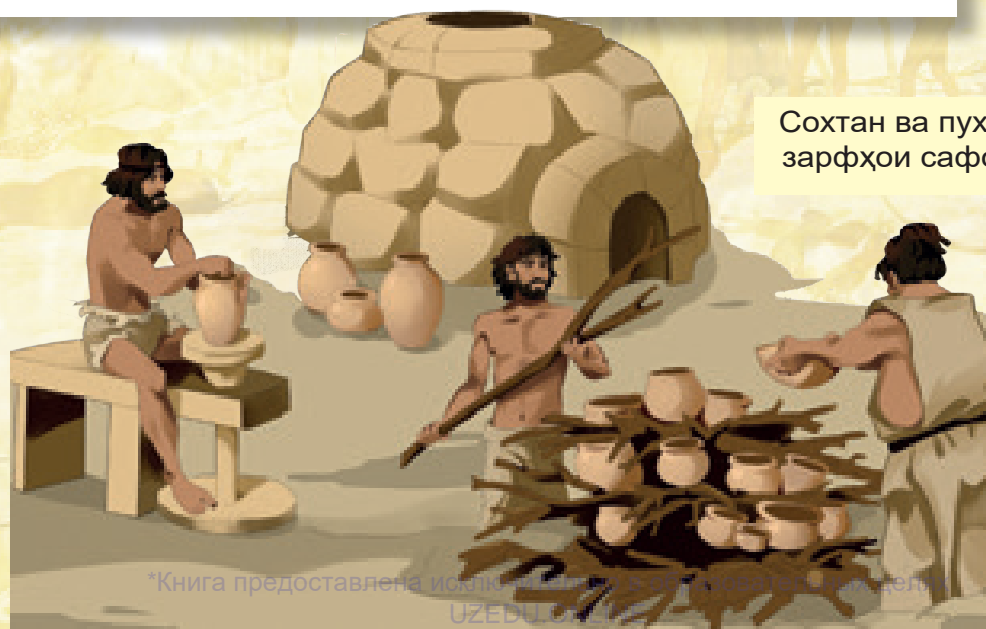
Одамон мисро гудохта қалъагӣ, кӯрғошим ёки руҳ ҳамроҳ карда, ҳосилкунии биринҷиро омӯхтанд.

Биринчи азбаски нисбат ба мис саҳт буд, дар **мобайни ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод** ба оҳистагӣ дар сохтани олотҳои меҳнат, силоҳу аслиҳа ва зебу зинатҳо ба ашёи асосӣ мубаддал гардид.

Одамоне, ки асбобу анҷоми биринҷӣ доштанд, акнун метавонистанд киштзорро хеле беҳтар кор карда, майдони киштро васеъ кунанд. Оқибат дар ихтиёри онҳо маҳсулоти зиёдатии кишоварзӣ ба вучуд омад. Дар даври биринҷӣ одамон **ҷарҳи кулолгарӣ** ва **ғилдирак** (ҷарҳро) кашф намудаанд. Ҳамин тариқ аробаҳои нахустин пайдо шуд.

Шикори моҳӣ

Сохтан ва пухтани зарфҳои сафолин

шудаанд. Аз дохили қалъа боқимондаҳои қасри сардори ҷамоа ёфт шудааст.

Археологҳо боқимондаҳои ибодатхонаеро, ки ба оташпарастӣ ва обпарастӣ дар Ҷаркӯтон алоқаманданд, омӯхтанд.

Дар даври биринҷӣ дар байни аҳолии қадимаи кишвари мо ва халқҳои Шарқи қадим робитаҳои маданӣ васеъ оғоз ёфтааст. Роҳҳои муҳими тиҷоратӣ аз воҳаҳои дарёҳо мегузаштанд.

Саёҳат ба даври биринҷӣ

Биёед, ба яке аз манзилгоҳҳои қадима сафар карда бубинем, ки одамон дар он ҷо чӣ тавр зиндагӣ кардаанд.

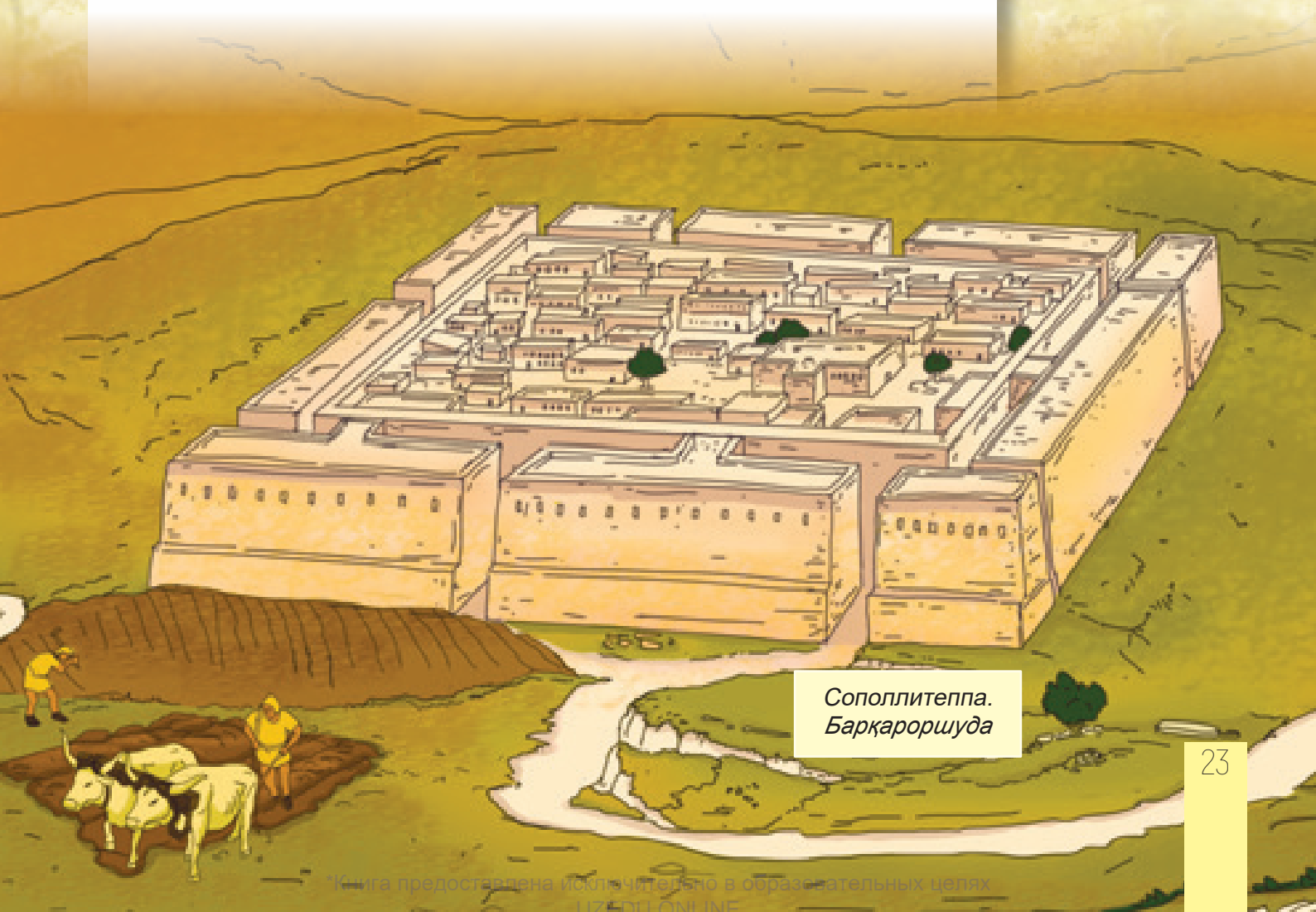
Мо дар қисми марказии манзилгоҳи Сополлитеппа воқеъ гардидаем. Манзилгоҳ бо девори муҳофизатӣ ихота шудааст. Душманоне, ки девори беруниро вайрон карда, ба манзил даромаданӣ мешуданд, ба дом меафтоданд. Дар ин вақт муҳофизони қалъа ба сари онҳо тиру сангҳо мерехтанд. Ба Сополлитеппа аз як дарвоза ворид мешуданд. Он

Тумори сангине, ки дар он морон тасвир ёфтаанд. Ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод

Фикр кунед

Дар даври биринҷӣ одамон кадом душворихоро паси сар карданашон лозим буд?

Сополлитеппа.
Барқароршуда

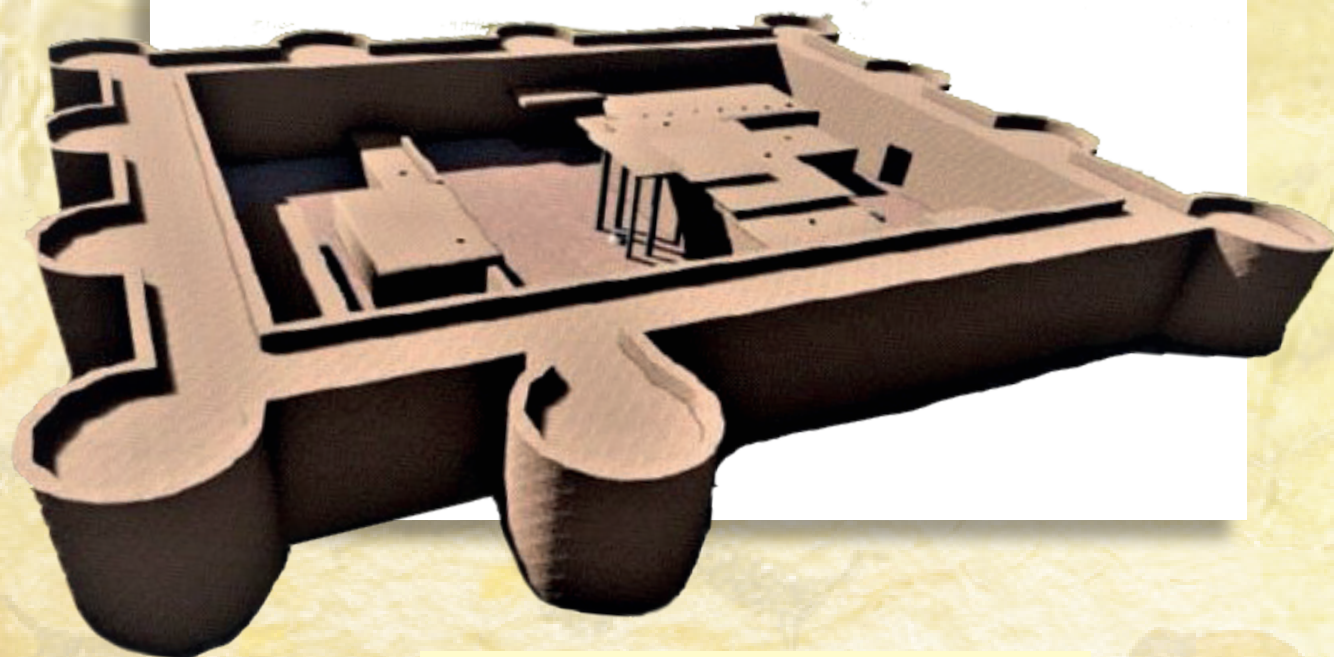
Фикр кунад

Аз матни дар китоби дарси додашуда истифода бурда, саёҳати худро ба даври биринҷи тасаввур намоед. Нисбат ба даври пештара дар ин давра чӣ гуна навғониҳо пайдо шудааст?

хеле хуб муҳофизат карда мешуд. Мо роҳи худро дар яке аз ҳаши т мавзеи қалъа идома медиҳем. Ҳама кӯчаҳои ин ҷо ба майдони марказӣ мебаранд. Дар майдон савдо бо ҷӯшу хурӯш давом дорад. Кулолгарон гулдонҳои дароз, кӯза ва хумчаҳои дар чархи сафолӣ сохташударо бароварда мефурӯшанд. Занон ба ҷавоҳироти аз сангҳои нодир ва биринҷӣ сохташуда – гӯшвору маҳтобӣ, тӯмор ва оинаҳоро тамошо карда истодаанд.

Дӯзандагон матоъҳоро намоиш медоданд. Дар канор деҳқонону чорводорон гандум, ҷав, нӯсти ҳайвонот ва ашёҳои нӯсти худро ба фурӯш мебурданд.

Маълум аст, ки сокинони даври биринҷӣ дар ҳунармандӣ, бофандагӣ, кулолгарӣ, заргарӣ ва сохтмон комёбиҳои бузург ба даст овардаанд. Аммо зиндагии мардуми даври биринҷӣ нур аз машаққат буд. Онҳо тамоми рӯз кор мекарданд. Табиат ба ивази ин ба онҳо неъматҳои худро инъом мекард. Танҳо субҳи кӯдакони хурдсол безубор буд.

Ибодатхонаи Чарқўтон. Барқароршуда

Маршонхо

Дастпонаи аз биринчй сохташуда

Субҳидам чўпонхо чорвои худро ба чарогоҳ меронданд ва деҳқонон ба саҳро меширофтанд. Бо онхо шикорчиён низ баромада, охуҳое, ки барои об нўшидан меоманд, мепоиданд. Моҳигирхо сўйи дарё мерафтанд.

Кулол гил тайёр мекард, шогирдонаш ба танўрхо оташ меафрўхтанд. Устохонаи дар паҳлўи онхо барои гудохтани биринчй буд, барои зарфхои биринчй маъданхои гудохташуда ба қолабхо рехта мешуданд. Заргарон биринчиро коркард карда, дастпона ва оина месохтанд. Занхо қолин мебофтанд, галла чамъ мекарданд, хўрок мепаўхтанд, фарзандонро тарбия мекарданд. Ин корхо ҳар рўз такрор мешуданд.

Ҳаёт ҳамин тавр давом мекард.

Оинахои биринчй

Ашёҳои аз биринчй сохташуда: табар, тир ва нўги найза, ханчар

Савол ва супоришхо

1. Муваффақиятхои асосии даври энеолитро гуфта диҳед.
2. Чаро чараёни аз матриархат ба патриархат гузаштан ба амал омад?
3. Дар бораи ёдгориҳои асри биринчй, аз қабиле Сополлитеппа ва Ҷарқўтон нақл кунед.
4. Ба асри биринчй саёҳат кунед. Дар бораи чй гуна зиндагй кардани мардуми ин давра нақл кунед.

§ 5. ОСИЁИ МИЁНА ДАР ДАВРИ ГУЗАРИШ БА АСРИ ОҶАН

Истифодаи оҳан

Аз оҳан бори аввал хеттҳои Осиеи Хурд дар асрҳои XIV–XIII пеш аз мелод истифода бурдаанд.

Аввалин асбобҳои аз оҳан сохташуда дар асрҳои IX–VIII пеш аз мелод аз Осиеи Миёна ҳам ёфт шудааст.

Пас аз чандин асрҳо, баъди он ки одамон аз мис ва биринҷи сохтани олотҳои меҳнатро ёд гирифтанд, имконияти **аз оҳан сохтани олотҳои меҳнат** фароҳам омад. Ин раванд меҳнати зиёдеро талаб мекард, зеро оҳан дар ҳарорати хеле баланд (1500°C) нисбат ба мис гудохта мешавад. Дар айнаи ҳол, оҳан нисбат ба мис ва биринҷи хеле саҳттар буд.

Оммавӣ гаштани ашёҳои оҳанин оҳиста-оҳиста идома ёфт. Азбаски оҳани соф як металли нодир дар табиат аст, дар ибтидо аз он ашёҳои ороишӣ сохта мешуданд. Чунин ороишҳо аз мақбараи фиръавни Миср Тутанхамон ёфт шудаанд.

Истеҳсоли олотҳои меҳнатӣ аз оҳан, пеш аз ҳама, ба тараққиёти деҳқонӣ таъсир расонд. Омочҳо ва табарҳои нӯгашон оҳанин пайдо шуданд. Ин олотҳои меҳнат барои рушди зироаткорӣ дар майдонҳои калон шароит фароҳам овард. Аввалин олотҳои меҳнати аз оҳан сохташуда дар Осиеи Миёна **ба асрҳои IX–VIII** пеш аз мелод тааллуқ дорад.

Пайконҳои оҳанин
ва биринҷи, корди
досшакл

Ҳаёти рӯзмарра

Соҳти иҷтимоӣ

Васеъ паҳн гардидани олотҳои меҳнати оҳанин ҳосилнокии меҳнатро баланд бардошт ва ин барои боз ҳам инкишоф ёфтани гузаштан ба усулҳои истеҳсоли заминаро ба вучуд овард.

Дар ибтидои асри оҳан аҳолии Осиёи Миёна ба гурӯҳҳои гуногун тақсим шуд: рӯҳониён, чанговарон, чорводорон, деҳқонон ва хунармандон аз ҷумлаи онҳоанд.

Мо аз «Авесто» медонем, ки дар Осиёи Миёна оилаи калони патриархалии вучуд дошт, ки асоси ҷамъиятро ташкил медод.

Якчанд чунин оилаҳо ҷамъаи ҳудудии ҳамсоягиро ташкил кардаанд. Аъзоёни оилаҳои калон манзилгоҳҳои ҷудогона доштанд, қорҳои хочагиро якҷоя ба амал мебароварданд, олотҳои меҳнати шахсии худ, захираи маҳсулоти кишоварзӣ ва рамаи чорво доштанд.

Дар даври гузариш ба асри оҳан дар Осиёи Миёна соҳти ҷамъият ҳамингуна буд.

Гурзандози сангин. Асрҳои IX–VIII пеш аз мелод

Сари рӯҳонӣ. Ҳайкалчаи сангин. Асрҳои X–IX пеш аз мелод. Воҳаи Сурхондарё

Савол ва супоришҳо

1. Истифодаи ашёҳои оҳанин кай оғоз ёфтааст?
2. Оғозёбии соҳтани олотҳои меҳнат аз оҳан дар ҷамъият ба кадом тағйиротҳо оварда расонд?
3. Дар ибтидои асри оҳан дар Осиёи Миёна аҳоли ба кадом гурӯҳҳо тақсим мешуданд?

ФАСЛИ II

ШАРҚИ ҚАДИМ ВА ОСИЁИ МИЁНА

§ 6. ВОДИИ НИЛ ВА АҲОЛИИ ОН

Миср – инъоми Нил

Нили сероб, ки ҳамроҳи худ ҳавои салқини хузурбахш ва ҳосили фаровон меовард, бо виқор чорӣ мешавад. Дарёи бузург барои дар шимолу шарқии Африко ба вучуд омадани тамаддун замина ҳосил кардааст.

Нил дарёи калони пуршуда чоришаванда, 6 ҳазор километр дарозиро дар бар мегирад. Қисми поёни дарё аз 3 км то 22 километр васеъгӣ, аз саҳроҳои серҳосили сиёҳнок иборат аст. Водигиён ба кишвари худ «**Хоки сиёҳ**» ёки «**Инъоми Нил**» гуфта ном гузоштаанд. Дар замонаҳои гузаштаи қадима водии Нил бо ботлоқзори бо буттаҳои **папируси** ба ҳам пайваста, маскани одам нагузарандаро фаро гирифта, дар об тимсоҳҳои бешумори дарранда зиндагӣ мекарданд, рамаҳои ҳайвоноти ваҳшӣ

Дар соҳили дарёи Нил

дар заминҳои хушк сайр мекарданд, морҳои захрнок дар ботлоқзорҳо зиндагӣ мекарданд.

Дар аввалҳои ҳазорсолаи 4 пеш аз мелод одамон барои азхудкунии заминҳои соҳили дарёи Нил камар бастанд.

Машғулияти мисриён

Дар солҳое, ки дарёи Нил сероб гардида, саҳроҳоро бо об пахш мекард, ҳосили деҳқонони мисрӣ ҳам пурбаракот мегардид.

Мисриён гандум ва ҷав, инчунин зироатҳои полизӣ кишт мекарданд ва аз бангдонаи рӯндашон газвор мебофтанд. Дар водии Нил меваҳои сабзавот, аз қабилӣ ангур, харбуза, анор, хурмо, пиёз, бодиринг ва лӯбиё парвариш карда мешуд.

Дар замони қадим замиро бо омоч шудгор карда, бо даст тухмӣ пошида, барои тухмиро ба хок омехта кардан чорвои калони шохдорро аз болои замин ҳай карда мегузаштанд. Баробари такмил ёфтани олоти меҳнат аз қувваи ҳайвонот ва омоч истифода мебуданд.

Фикр кунад

Худатонро мисли деҳқони Мисри қадим тасаввур карда, дар бораи меҳнати деҳқонони мисрӣ ҳикоя кунад.

Мисриён гову гўсфанд ва буз парвариш мекарданд ва барзаговҳоро барои корҳои сахро истифода мебуданд.

Мисриён дар вақти оғози ғунучини ҳосил хўшаҳоро бо досҳои мисин даравида, сипас ба ҷойи махсус мекашонданд ва зироатҳоро тавассути рондани ҳайвонот аз болои гандум ё ҷав мекўфтанд. Ҳосили хирманро дар хумҳои сафолин нигоҳ медоштанд. Тадбири мазкур ғалладонаро аз хояндағони зараррасони бешумор муҳофизат мекард.

Хонаи
хунарманди
мисрӣ

Ривожёбии хунармандӣ

Хунармандони Мисри қадим зиёда аз 30 касб доштанд. Мисгарон мисро гудохта, аз он олотҳои меҳнат месохтанд. Кулолгарон аз гил зарфу табақҳои гуногун сохта, онҳоро дар хумдонҳои махсус мепухтанд. Бинокорон қасрҳо, ибодатхонаҳо ва хонаҳо барпо кардаанд. Хонаи мисриёни оддӣ аз пояҳои папирус, ки бо гил андова карда шуда буд ва хонаҳои ашрофон бошад аз хишти хоми дар офтоб хушкшуда сохта шуда буданд. Қасрҳои фиръавнҳо ва ибодатхонаҳо аз сангҳо сохта шудаанд. Дуредгарон

Таҷҳизоте, ки об
мебароварад

дару тиреза месохтанд. Киштисозон аз қамиш қайқҳо, аз чўбҳо бошанд, киштиҳо месохтанд. Бофандагон барои либос матоҳо тайёр кардаанд, дўзандаҳо либос дўхтаанд. Заргарон аз тилло ва сангҳои қиматбаҳо ҷавохирот месохтанд.

Ташкилѳбии давлати Миср

Одамон дар охири ҳазорсолаи 4 пеш аз мелод ба шароити тарзи зиндагонии пурмашаққати водии Нил мутобиқ шудан гирифтанд. Манзилгоҳҳои пароканда ба давлатҳои аввалини хурд бо номи «ном» муттаҳид шудаанд. Онҳоро **номархҳо** идора кардаанд.

Бо мурури замон сарварони қабилаҳо оҳиста -оҳиста ба ҳукмдорон – шоҳон табдил ѳфтанд.

Дар Миср ду подшоҳ ҳукмронӣ кардааст. Яке дар Мисри Поён (Шимолӣ) ва дигаре дар Мисри Боло (Ҷанубӣ) ҳукмронӣ кардааст. Дар набарде, ки байни ду давлат **соли 3000 пеш аз мелод** оғоз ѳфт, ҳукмдори Мисри Болой **Менес** ғалаба мекунад. Вай **фиръавни** – ҳукмдори аввалини мамлақати муттаҳидшуда шуд. Шаҳри **Мемфис** ҳамчун пойтахти нав барои давлати ягона ва муттаҳид барпо карда шуд.

Дар давоми солҳои зиѳд ҳукмдорони «ном»-ҳо сарвати худро зиѳд карданд, ки дар натиҷаи ин Миср ба «ном»-ҳои алоҳида тақсим шуда, ба давлатҳои мустақил табдил ѳфт. Бо мурури замон муттаҳидшавии мамлақат ба амал омад. Пойтахти ин давлат шаҳри **Фива** буд.

Тоҷҳои фиръавнҳои Мисри қадим

Манзараи овардани ҳадяҳо ва андоз ба қаср

Савол ва супоришҳо

1. Чаро мисриѳн кишвари худро «Инъоми Нил» тавсиф кардаанд?
2. Чаро шароити табиѳии Мисри қадим барои деҳқонӣ мусоид буд?
3. Дар бораи ҳунармандони Мисри қадим нақл кунед.

§ 7. МИСРИ ҚАДИМ ВА КИШВАРҲОИ ҲАМСОЯ

Ҳамсояҳои Мисри қадим

Миср аз чануб бо Нубия (Судани Шимолӣ) ҳамсарҳад буд. Дар ғарби Миср, дар биёбони **Ливия** кишваре бо ҳамин ном вучуд дошт. Сокинони биёбон чорводорони бодиянишин буданд. Дар Мисри Поёнӣ роҳ ба воситаи шаҳри Мемфис гузашта ба нимҷазираи Синай мебард, дар ин ҷо бошад мисро кофта мегирифтанд. **Фаластин** дар шимоли нимҷазираи Синай ва **Сурия** дар паҳлӯи он ҷойгир аст. Ин мамлакатҳо аз маъдани мис ва оҳан ва дигар канданиҳои фойданок бой мебошанд.

Мисриён аз Фаластин ва Сурия ашёи нодир ва сангҳои қиматбаҳои ҳунармандиро овардаанд.

Истилои фиръавнҳо

Дар даври шоҳигарии Қадим нимҷазираи Синай забт карда шуд, қабилаҳои маҳаллӣ ба Миср хироч пардохт мекарданд. Фиръавнҳо ба Нубия ва Ливия ҳам юриш ташкил карда, шаҳрҳоро толону тороч карда, ба асирон, чорво ва дигар бойиғариҳо соҳибӣ намуданд.

Фиръавнҳои шоҳигарии Миёна тавонистанд, ки заминҳои Фаластини Ҷанубӣ ва шимоли Нубияро ба Миср ҳамроҳ кунанд. **Дар охири асри XVIII пеш аз мелод** қабилаҳои бодиянишини гиксосҳо ба Миср ҳамла карданд. Гиксосҳо Мисри Поёниро забт намуда, шаҳру дехотҳои мисриёноро ғорат карда, одамонро ба асирӣ бурданд.

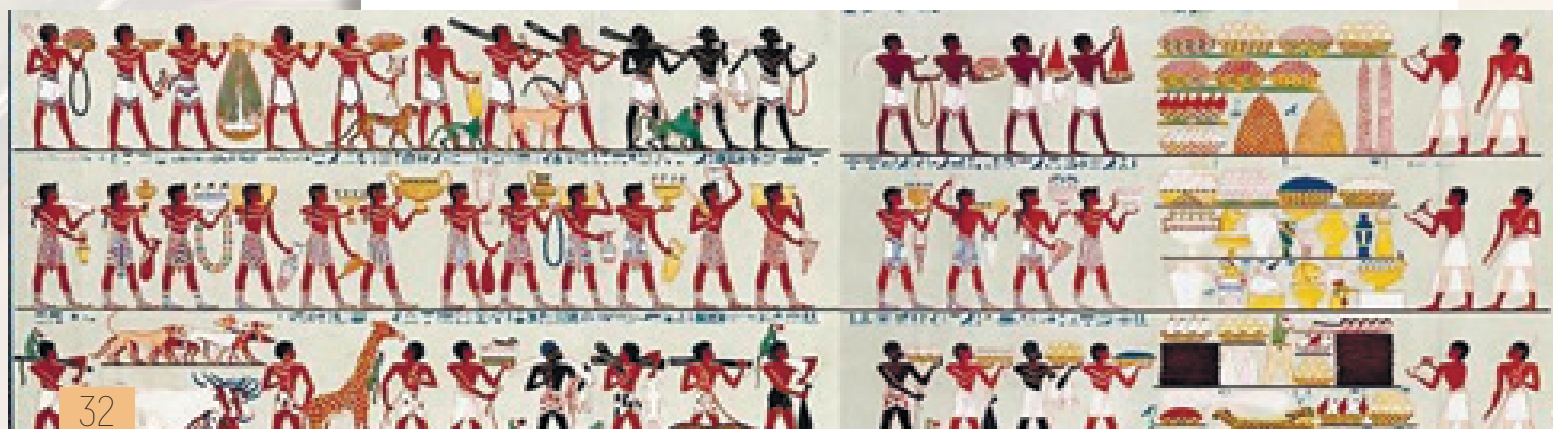
Дар ин вақт, шоҳигарӣ ба бисёр «ном»-ҳои хурд тақсим шуда буд, ки онҳо ба гиксосҳо хироч медоданд. Танҳо ҳукмдорони шаҳри Фива ба гиксосҳо итоат намекарданд.

Ҳукмдорони «ном»-ҳо, ки дар тараддуи халос шудан аз зулму истибдоди истилогарон буданд, дар атрофи шаҳри Фива муттаҳид шудан гирифтанд. Даре нагузашта тамоми «ном»-ҳои Мисри Болой дар атрофи фиръавни «ном»-и Фива муттаҳид гардиданд.

Фикр кунед

Ба фикри шумо чаро қабилаҳои бодиянишин тавонистанд лашкари Мисрро мағлуб кунанд?

Овардани тӯхфаҳо ва андоз ба фиръавни Миср. Расм дар девори мақбара

Натиҷаҳои ҷуришҳои фиръавнҳо

Фиръавн **Яхмос** дар чандин чангҳо гиксосҳоро мағлуб карда, истилогаронро аз Миср пеш кард. Ҳукмдорони беитоатро мутеъ карда, Яхмос асосгузори сулолаи нави фиръавнҳо гардид ва даври шоҳигарии Нав аз замони хамин фиръавн оғоз ёфт.

Ҳукмдорони шоҳигарии Нав муборизаро ба давлатҳои ҳамсоя давом доданд. Фиръавнҳо ба мамлакатҳои Нубия ва Осиёи Пеш ҳучумҳоро оғоз намуданд.

Дар даври фиръавн **Тутмос II** фатҳи Фаластин, Финикия ва Сурия оғоз ёфт. Пас аз он, фиръавн **Тутмос III** ҷуришҳоро идома дод. Дар Осиёи Пеш ҳукмронии мисриён барқарор шуд. Дар асри VII пеш аз мелод Миср боз ба давлати ягона муттаҳид карда шуд, дар иқтисодиёт ва маданияти ин мамлакат болоравӣ оғоз ёфт. Аммо ба Миср боз як душмани нави зада даромад.

Писари шаҳаншоҳ **Кир II – Камбиз II** аз форсҳо лашкари калон ҷамъ оварда, соли 525 пеш аз мелод Мисрро забт намуд.

Оғозёбии чанг.
Расми муосир

Савол ва супоришҳо

1. Кишварҳои ҳамсояи Мисри қадимро номбар кунед.
2. Фиръавнҳои Мисри қадим кадом кишварҳоро забт карданд?
3. Дар даври ҳукмронии кадом фиръавн ба рондани гиксосҳо аз кишвар муваффақ шуданд?
4. Кӣ кай Мисрро забт кард?

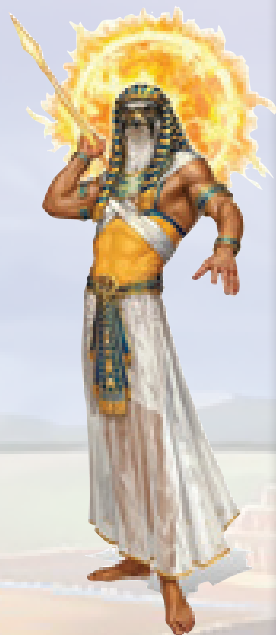
§ 8. ДИН ДАР МИСРИ ҚАДИМ

Худоёни мисриён

Барои аҳолии Миср дин як чузъи ҷудонашавандаи ҳаёти ҳаррӯза ҳисобида мешуд. Мисриёни қадим боварӣ доштанд, ки худоҳо дар байни одамон дар шакли ҳайвонот, ба монанди гурба, гӯсфанд, барзагов, шер ва гов зиндагӣ мекунанд. Мисриён боварӣ доштанд, ки худоён якчанд ҷон доранд: яке дар ҷуссаи ҳайвон ва дигаре дар ҳайкали он зиндагӣ мекунад. Диндорон коҳинон – рӯҳониёни ибодатхонаҳо, худоёнро бо маводи инъомгардида мепарварад, гӯён меҳисобиданд.

Пойтахти шоҳигарии Мисри қадим Мемфис худои худ – **Птах** дошт. Мисриён боварӣ доштанд, ки Птах ҳангоми офариниши коинот ба инсон номҳои ҳама чизро омӯзонидааст. Птах бошад, мувофиқи эътиқоди мисриён бо ҳамин дараҷа пурқувват аст, ки илоҳи дар қиёфаи асл дидани он нест. Аз ин рӯ, шакли заминии худои Птах **Апис** аст, ки ҳамчун гови сиёҳи пешона ва миёнаш сафед тасаввур гардидааст.

Худои Офтоб **Амон-Ра** худои асосӣ ва сарпарастии фиръавнҳо ҳисобида мешуд. Дар аввал ду худо буданд: сарпарастии шаҳри Фива **Амон**, ва худои Офтоб **Ра**, ва сипас ҳарду ба худои ягона муттаҳид шуданд.

Худои Офтоб – Ра

Тасвири суди Осирис, ки ба папирус кашида шудааст

Маросими дафн, ки ба папирус тасвир ёфтааст

Фикр кунед

Ба андешаи шумо тафовут байни дини мисриён ва эътиқодҳои ибтидоӣ чӣ гуна буд?

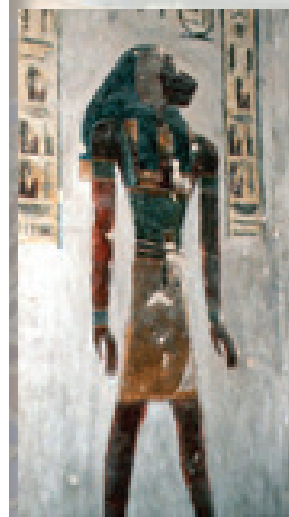
Ибодатхонаи ӯ дар **Гелиопол (Баолбек)** буд. Чунин ақида вуҷуд дошт, ки фиръавнҳо писарони худои Офтоб буданд ва ҳукмдорон ҳама корро бо фармони падари осмонии худ анҷом медоданд.

Хапи – худои дарёи Нил, сарчашмаи асосии ҳаёт ва парастор дар Миср ва худои салтанати зерзаминӣ **Осирис** ҳисобида мешуд.

Коҳинон ва ибодатхонаҳо

Коҳинон дар байни худоҳо ва одамон воситаҷӣ ҳисобида мешуданд. Мувофиқи эътиқоди мисриён агар дар рӯи Замин маросимҳои махсус баргузор нашаванд, худоён ба одамон кӯмак намекунанд, ғӯён бовар мекарданд. Коҳинон расму оинҳои диниро медонистанд ва қурбонӣ мекарданд. Ҳатто дар ҳаёти ҳаррӯза, бе коҳинҳо кор кардан душвор буд.

Коҳинҳо вақти обхезии Нил, ғалладона пошидан ва кай муддати чамъоварии ҳосилро аниқ медонистанд. Дар тамоми «ном»-ҳо ибодатхонаҳо буданд ва фиръавнҳо ба онҳо бойиғариҳои калон ва заминҳоро ҳадя кардаанд.

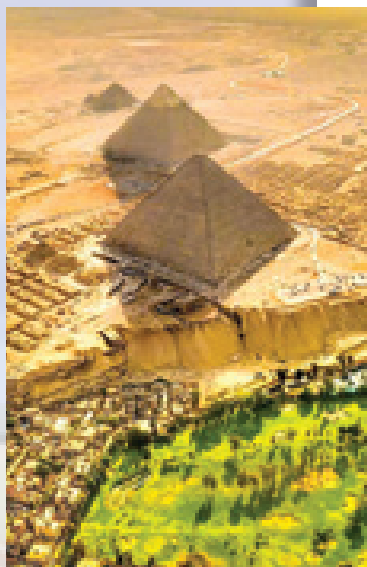
Дар дини Мисри қадим ҳимоятгари тахти Осирис худои Хапи ҳам буд

Савол ва супоришҳо

1. Дар бораи дини мисриёни қадим ба мо нақл кунед.
2. Кӣҳо дар Мисри қадим писарони худои Офтоб ҳисобида мешуданд?
3. Мувофиқи афсона кадом худои мисрӣ ҳамчун барзагов муаррифӣ шудааст?
4. Байни дини мисриёни қадим ва эътиқоди мардуми ибтидоӣ чӣ монандӣҳо мавҷуданд?
5. Ки байни худоён ва одамон воситаҷӣ ҳисобида мешуд?
6. Сабаби обрӯ ва қудрати коҳинони мисрӣ дар чӣ буд?

§ 9. АҲРОМҲО ВА МАҚБАРАҲО

«Ҳама чиз аз вақт метарсад, вақт бошад аз аҳромҳо!»

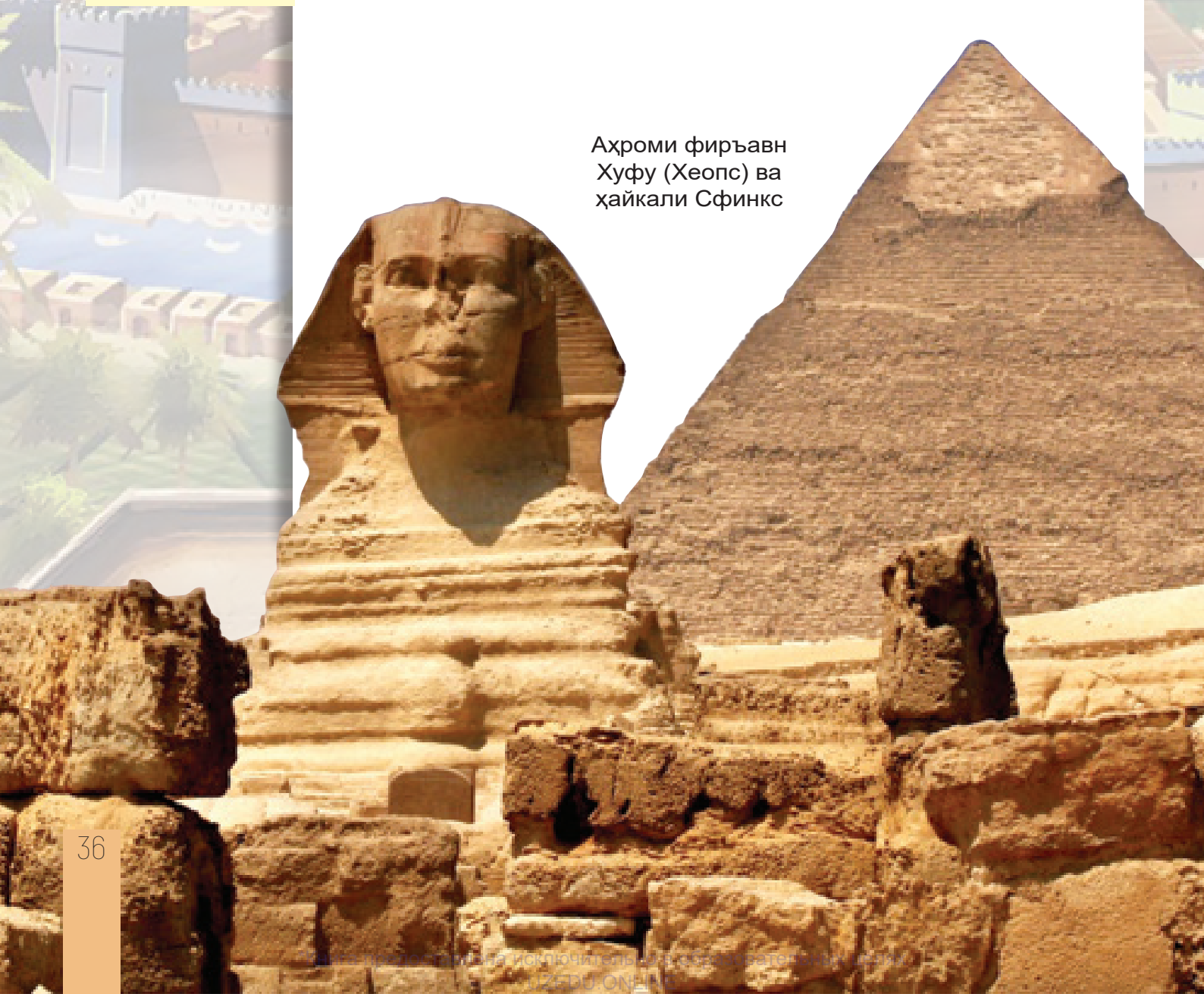

Намуди водии аҳромҳо дар қадим. Барқароршуда

Дар даври шоҳигарии Қадим ва Миёна **аҳромҳо**, ки аз ҷониби мисриён барпо карда шуданд, манзили дафни фиръавнҳо – **мақбараҳо** буданд. Дар тӯли ҳазорсолаҳои охир бисёр шаҳрҳо ва давлатҳо аз байн рафтанд, ибодатхонаҳо ва қасрҳо ба харобазор мубаддал ёфтанд, танҳо аҳромҳо аз вақт наметарсанд, танҳо аҳромҳо зиёда аз 4 ҳазор сол тағйир наёфта истодаанд.

Аҳромҳои аз ҳама машҳур дар наздикии шаҳри Мемфис барои се – фиръавн **Хуфу, Хафра ва Менкаура** сохта шудаанд. Аҳромҳои мазкур яке аз ҳафт мӯъҷизаи ҷаҳон буда, онҳо то имрӯз маҳфуз мебошанд. Аҳроми аз ҳама калон Хуфу (юниён онро **Хеопс** меномиданд)

Аҳроми фиръавн Хуфу (Хеопс) ва ҳайкали Сфинкс

Сохтмони аҳром

буда, он тақрибан соли 2600 пеш аз мелод сохта шудааст. Баландии он 147 метр буд.

Аҳром аз 2,5 миллион дона санг сохта шудааст, ки вазни ҳар яке беш аз ду тоннаро ташкил медиҳад. Сангҳо чунон суфта карда шудааст, ки фосилаи байни онҳо аз 0,5 миллиметр зиёд нестанд.

Водии шоҳҳо, ки дар даври шоҳигарии Нав барои фиръавнҳо мақбараҳо сохта шудааст

Навиштаҷотҳои ба деворҳо ва сутунҳои ибодатхона кандакорӣ кардашуда

Дар дохили аҳром якчанд хучрахое ҳастанд, ки бо даҳлез пайваст гардидаанд. Дар яке аз онҳо **тобути сангин – саркофаг**, ҷойгир аст, ки дар он ҷасади мӯмиёшудаи фиръавн андохта шудааст.

Даруни даҳмаҳоро муноҷоту катибаҳои аз дуоибад иборат фаро гирифта, он барои ҳимояи фиръавн ва ҳангоми гузаштан ба ҳаёти дигар ба вай кӯмак расониданаш лозим буд.

Аҳромҳоро ҳайкали бузурги **сфинкс** – танааш шеру сараш одам посбонӣ мекард. Ҳайкали сфинкс – «Подшоҳи саҳро» аз санг коркардшуда буда, баландиаш ба 20 метр баробар аст.

Дар даври шоҳигарии Нав мисриён дигар аҳромҳоро насохтанд. Фиръавнҳоро дар мақбараҳои сангине, ки дар кӯҳсор парма карда мешуд, дафн мекарданд. Машҳуртарин мақбара ба фиръавн **Тутанхамон** тааллуқ дошт. Бойигариҳое, ки дар даруни мақбара мебошанду ба тасаввур намеғунҷанд, то замони мо расида омадаанд.

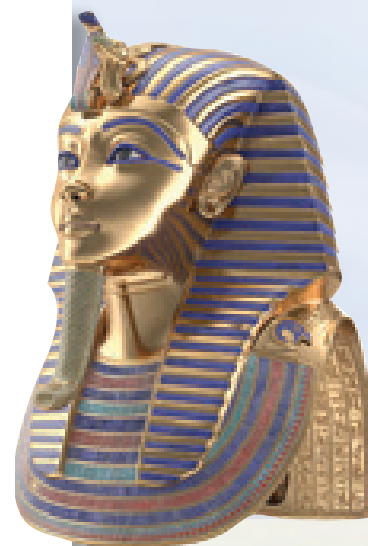

Тобути сангини (саркофаг) фиръавн Тутанхамон

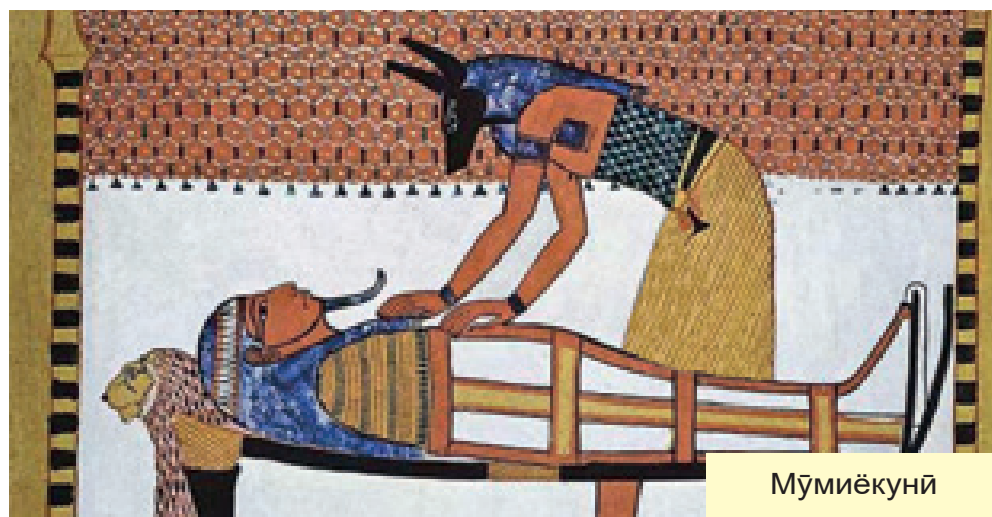
Мӯмиёкунӣ

Мисриёни қадим чунин меҳисобиданд, ки инсон баъди вафот карданаш ба салтанати марҳумон меравад, дар ҳамон ҷо умрашро идома медиҳад. Аммо ҳаёт дар салтанати маҳрумҳо, ба фикри мисриён, ба натиҷаҳои суди Осирис вобаста мебошад. Ба як паллаи тарозу дили марҳум, ба тарафи дигараш пари парранда гузошта мешавад. Мабодо паллаи тарозу баробар ояд, аз ин мебарояд, ки инсон дар ин дунё танҳо корҳои нек кардааст ва баъди вафоташ дар шароити аҷиб умрашро давом медиҳад. Мабодо, дил вазнинӣ кунад, аз ин мебарояд, ки инсон бисёр корҳои зиштро ба иҷро расонидааст, ба маҳлуқони бадбашара хӯроқӣ мегардад.

Барои дар назди Осирис дар қиёфаи зебо қад рост кардан мисриён ҷасади инсонро мӯмиё гардондаанд. Бо мӯмиёкунӣ коҳин – табибони мисрӣ шуғл варзидаанд. Одатан мӯмиёкунӣ қариб 70 рӯз давом кардааст. Баъди коркарди махсуси ҷасад он бо газворҳои зиёд печонда шудааст. Ба байни қати газворҳо туморҳои гузошта мешуданд, ки он ба марҳум гӯё омад меоварад. Мӯмиёкунӣ фақат ба хешовандони сарватманде насиб гардидааст, ки аз паси марҳум мондаанд.

Тутанхамон.
Ниқоби тиллоӣ

Мӯмиёкунӣ

Савол ва супоришҳо

1. Аҳромҳои Мисри қадим ба кадом мақсад сохта шуда буданд?
2. Ибораи «Ҳама чиз аз вақт метарсад, вақт бошад аз аҳромҳо!»-ро чӣ тавр мефаҳмед?
3. Аҳромҳои аз ҳама машҳури Миср дар кучо сохта шудаанд?
4. Барои чӣ Ҳангоми дафни фиръавнҳо ба мақбараҳо ашёҳои дар тӯли умри худ истифодашавандаро мегузоштанд?
5. Барои чӣ марҳумонро мӯмиё мекарданд?

§ 10. МАДАНИЯТИ МИСРИ ҚАДИМ

Хат

Хати мисриёни қадим, яке аз аввалин хатҳои инсоният ба шумор меравад. Сараввал ҳар як хат дар намуди расм навишта шудааст. Аз хат барои дуоҳо ва навиштани маросимҳо истифода бурдаанд, аз ҳамин сабаб онро «каломи муқаддас» ё худ «каломи худоён» номидаанд.

Юниёни қадим онҳоро «иероглифҳо» номидаанд (маънои «катибаи муқаддас»-ро ифода мекунад). Хатҳо ба деворҳои мақбараҳо ва ба зери ҳайкалҳои худоён ҳаққонӣ гардидаанд. Барои навишт аз санг ва сафол низ истифода бурдаанд.

Алифбои мисриён аз 750 иероглиф иборат буд. Ҳар як ҷумла дар худ чанд рамзу нишонаҳо ифода сохтааст. Омӯзиши иероглифҳо ниҳоят душвор сурат гирифта, саводбарорӣ ба бисёриҳо насиб намегардид. Иероглифҳо бо қилқалами қамишӣ дар папирусҳо менавиштанд. Рангҳои минералии мухталиф вазифаи сиёхро адо мекард. Одамони соҳиби санъати ҳуснихат, шахсони дорои маълумоти володараҷа ва саводхони соҳиби имтиёзот ва иззату иқром буданд.

Папирус

Хаттотони Мисри қадим

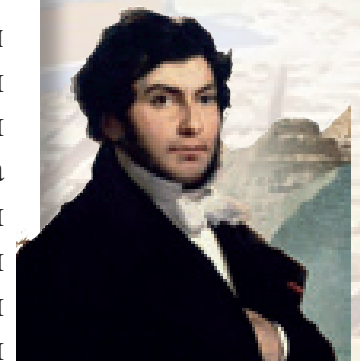
Иероглифҳои Мисри қадим

Навиштаҷоти сангини Розетт. Дар осорхонаи Британияи Лондон маҳфуз аст

Ошқор намудани сири иероглифҳо

Олими номдори фаронсавӣ **Жак-Франсуа Шамполён** соли 1822 кашфиёти оламшумул кард: ба хондани навиштаҷоти қадимаи мисрӣ муяссар гардид. Ба он катибаи як маъно доштаи бо забони қадимаи мисриён ва юнонӣ дар санг тасвиргардидаи шафати шаҳри Розетти наздикии Қоҳира сабабгор гардид. Тарҷума аз забони юнонӣ душворӣ наовард, матнҳоро қиёс карда, имконияти дарки ҳар яки иероглиф фароҳам омад. Баъди ана ҳамин кашфиёт бисёр матнҳое, ки дар папирус сабт ёфта буданд, катибаҳои деворҳои ибодатхонаҳо ва аҳромҳо баъди сукути чандинасрина «ба забон даромаданд». Муаррихон барои омӯзиши тамаддуни Мисри қадим ба манбаи муҳиму боварибахш соҳиб гардиданд. Имрӯз, катибаи сангини Розетт дар осорхонаи Британия дар Лондон нигоҳ дошта мешавад.

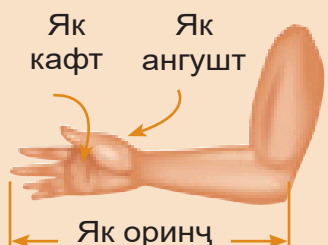

Жак-Франсуа Шамполён

Ба дунё омадани донишҳои назариявӣ

Воҳидҳои ченак

Як кафт = чор ангушт
Як оринч = ҳафт кафт

Ба дунё омадан ва ривоч ёфтани донишҳои назариявӣ мисриён ба фаъолияти рӯзмарраи онҳо вобаста буд. Барои зироаткорон тухмиро кай ба замин пошидан ва ҳосилро кадом вақт чамъ оварданро доништан хеле зарур буд. Муддатҳои мазкурро мисриён мувофиқи ҳаракати ситорагон муайян кардаанд. Мисриён ин санаҳоро ба ситорагон нигоҳ карда муайян мекарданд. Ҳамин тавр **астрономия**, яъне фан дар бораи ситораҳо ба вучуд омад.

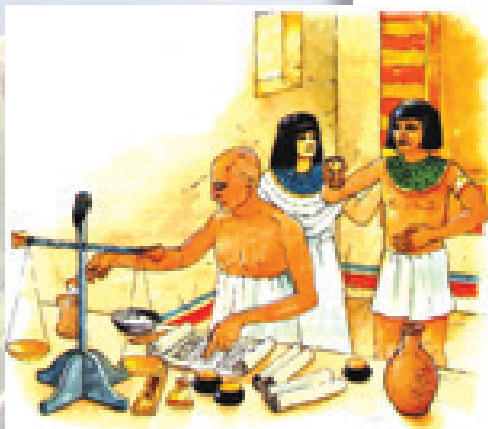
Ситорагонро наззора намуда, мисриён давомияти солро 365 рӯз муайян карда, аввалин шуда тақвими офариданд, 365 рӯзро бошад, 30 рӯзӣ ба 12 моҳ тақсим карданд, 5 рӯзи зиёдатириро ба ҳисоби рӯзҳои ид бароварданд.

Ҳангоми кофтани ҷӯйҳо ва сохтани иморату иншооти дилхоҳ майдон ва ҳаҷми онро чен кардан зарур буд, бо ҳамин васила фанни **геометрия** – илми ченкунии рӯйи замин ба дунё омад. Мисриён нафақат ҳисобу китоби оддии арифметикӣ, балки касрҳо, махраҷҳо ва ҳисобу китоби мураккабро ҳам доништа гирифтанд. Фанни **математика** дар ҳамин поя тараққӣ намуд.

Мисриён дар бораи илми **тиббиёт** соҳиби дониш буданд. Дар рафти тайёр кардани часадҳои мӯмиёшуда мисриҳо сохти дохилии одамро низ хуб омӯхтаанд. Дар ҷараёни муолиҷа аз обҷӯшҳои гиёҳҳо, обҳои минералӣ ва намак васеъ истифода мебарданд. Дар шаҳрҳои Миср мактабҳои махсус барои таълим додани табибон вучуд доштанд.

Дар Миср воҳиди асосии ченкунӣ «оринч» буда, вай дарозии аз оринч то нӯги ангуштон баробар буд. Азбаски дарозии дастон мухталиф буд, воҳиди ягонаи ченкунӣ таҳти унвони «оринчи шох» ҷорӣ гардид ва он ба 52,5 сантиметр баробар буд.

Дар Миср вақт бо кӯмаки соатҳои обӣ чен гардида, зарфи махсусе будааст, ки ба 24 шӯъба тақсим шудааст. Ҳаҷми оби аз як шӯъба ба шӯъбаи дигар ҷоришавандаро як соат ҳисоб мекарданд.

Табиби Мисри қадим

Савол ва супоришҳо

1. Хусусияти ба худ хоси хати қадимаи мисрӣ дар чист?
2. Чаро мисриён иероглифҳоро «каломи муқаддас» номидаанд?
3. Асрори хатти Мисрро шумо низ ҳал карда метавонистед? Чӣ тавр?
4. Дастовардҳои мисриёнро дар донишҳои дунёвӣ номбар кунед.

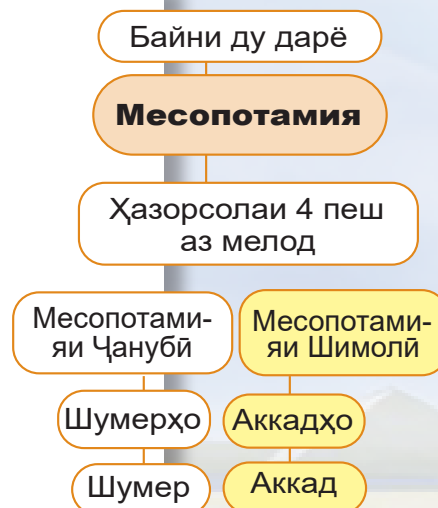
§ 11. ТАМАДДУНҲОИ МЕСОПОТАМИЯ

Шароити табиӣ ва аҳолиаш

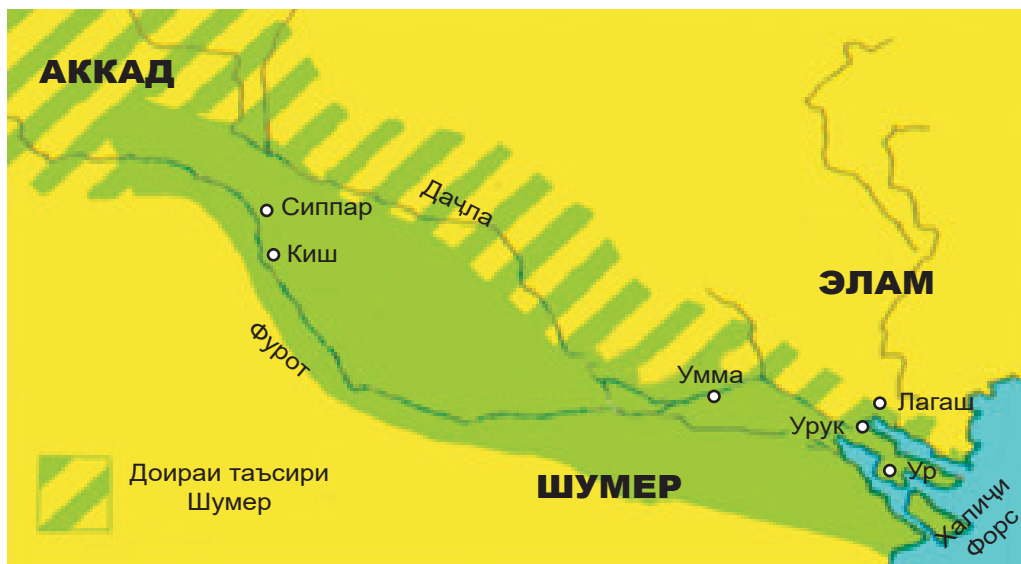
Водиеро, ки дар байни дарёҳои Дачла ва Фурот ҷойгир буд, юнониён **Месопотамия** (Байнаннаҳрайн) номидаанд, ин истилоҳ маънои «**байни ду дарё**»-ро ифода мекард. Одамон ба Месопотамия дар замони қадим омада ҷойгир шудаанд.

Шароити табиӣи Месопотамия ба Миср монанд: дарёҳои сероб, заминҳои серҳосили барои коркард мусоид. Дар зимистон боронҳои доимӣ борида, дар дарёҳо обхезиҳо ба вучуд омадааст.

Дар ҳазорсолаи 4 пеш аз мелод дар Месопотамия манзилгоҳҳо ва шаҳрҳои шумерҳо ба вучуд омаданд. Онҳо дар Месопотамияи Ҷанубӣ ҷойгир гашта, ин кишварро **Шумер** номиданд. Дар қисми шимолии мамлакат, ки **Аккад** ном дошт, **аккадҳо** зиндагӣ мекарданд.

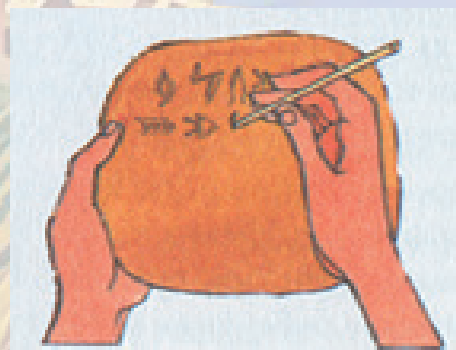
Котиб дар болои кор

Харитаи Месопотамия

Навиштаҷоти хати меҳии шумер

Машғулиятҳои аҳолии Месопотамия

Фикр кунед

Барои чӣ шумерҳо ба тахтаҳои глини менавиштанд?

Машғулияти асосии аҳолии Месопотамия деҳқонӣ буд. Ҳангоми обхезии ҳарсола дарёҳои Дачла ва Фурот ҳамроҳи об омехтаи лойолуди серҳосилро меоварданд. Дар Месопотамия чӯб, санг, маъдан барин маводи зарурӣ барои хоҷагидорӣ набуд, вале ғалладона фаровон рӯёнда шуда, саршумории чорво ниҳоят зиёд буд. Аз ҳамин сабаб, аҳолии Месопотамия бо савдову тиҷорат ҳам машғул гардидаанд. Аз кишварҳои ҳамсоия паси Қафқоз ва Эрон ба ивази ғалладона тилло, мис, нуқра, қалъагӣ ва сангҳои нодирро меоварданд.

Дар Месопотамия бо ашёҳои мухталифи ҳунармандӣ низ тиҷорат мекарданд. Ашёҳои филизӣ, зебу зинатҳо, силоҳу аслиҳа, ашёҳои кулолгарӣ, махсусан, кадру қимати баланд дошт. Дар савдо аз тангаҳои металли ранги нуқра доштаро истифода бурдаанд. Ченаки вазнинӣ дар Месопотамия «**мино**» ба ҳисоб рафта, ба нуқраи 550-грамма баробар буд.

Шумерҳо яке аз хатҳои қадимтарин – хати меҳиро ихтироъ намуданд. Шумерҳо бо чӯбчаҳои нӯгтез ба болои тахтаҳои глини менавиштанд. Шумерҳо бинокорон ва ҳунармандони донишманду соҳибтаҷриба буданд.

Оғози иди шумерҳо.
Расми муосир

Шаҳр-давлатҳои қадима дар Месопотамия

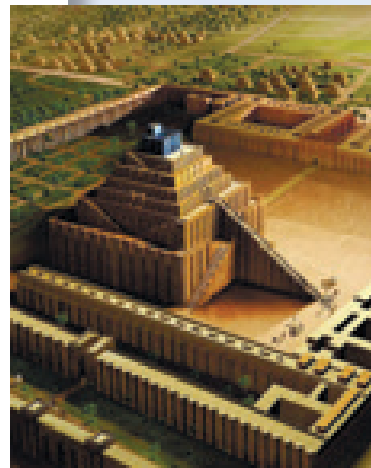
Баробари гузаштани вақт ба охирагӣ манзилгоҳҳо доманадор гаштанд. Дар охири ҳазорсолаи 4 пеш аз мелод дар Месопотамия **Урук, Умма, Лагаш, Ур** ва дигар шаҳрҳо ба вуҷуд омаданд. Онҳо **шаҳр-давлатҳо** буданд, ки аз шаҳр ва ноҳияҳои деҳқонии ҳамсоя иборат буданд.

Дар ҳар як шаҳр қоҳинон аз номи худои олии ҳукмронӣ мекарданд ва ибодатхонаҳо бошад, маркази ҳокимият дар давлат буданд. Ибодатхонаҳои қадимаи Месопотамия – **зиккуратҳо** аз хишти хом сохта шуда иншооти мухташами зинапоядор буданд.

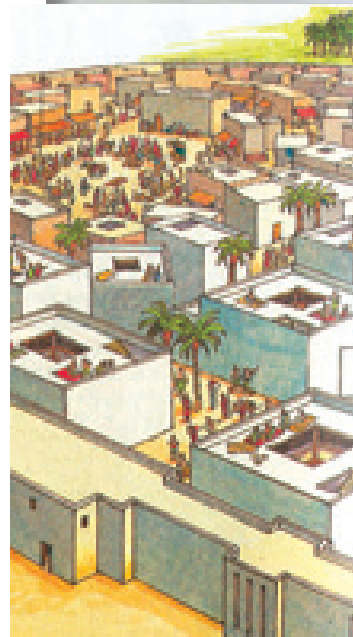
Худои Офтоб – **Шамаш** худое буд, ки эҳтироми хоса дошт ва судияи олии ҳисобида мешуд, ки одамонро барои аъмоли бадашон суд мекард. Шумерҳо инчунин ба худои моҳ **Сина**, худои об **Эа**, илоҳаи ҳосилдорӣ, муҳаббат, ҷанг ва ғалаба **Иштар** сачда карданд.

Замин – мулкҳои қалони Месопотамия дар зер тасарруфи ҳукмдорон ва қоҳинон буданд. Дар саҳро ғуломон ва қорқунони қирояи озод қор мекарданд. Аҳолие, ки дар атрофи шаҳр истиқомат мекарданд, заминҳои хурд доштанд. Бенавоён бо мақсади бонӣ қардани оилаи хеш дар заминҳои подшоҳон ва мулкҳои ибодатхона меҳнат мекарданд.

Шаҳрҳои Шумер бо деворҳои муқофавӣ ихота қарда шуда буданд. Қўчаҳое, ки аз дарвозаи асосии шаҳр оғоз меёфтанд, ба майдони марказӣ, маъбад ва қасри ҳукмдор мебарданд. Сохтмон аз санг, хиштҳои хом ва пухта сохта шудааст. Ибодатхонаҳо бо ҳайкалҳои худоеён боҳашамат оро додашуда буд. Қангоми набард аҳолии шаҳр сардорро интихоб мекарданд. Охира-охира нуфузи онҳо афзоиш ёфт ва сардорон мунтазам ҳукмронӣ қардан гирифтанд. Онҳоро **подшоҳон** ном мебарданд. Подшоҳ шаҳр-давлатро бо қўмақи амалдорон, тақя ба ашрофон, қоҳинон ва ҳарбиён идора мекард.

Зиккурат.
Расми муосир

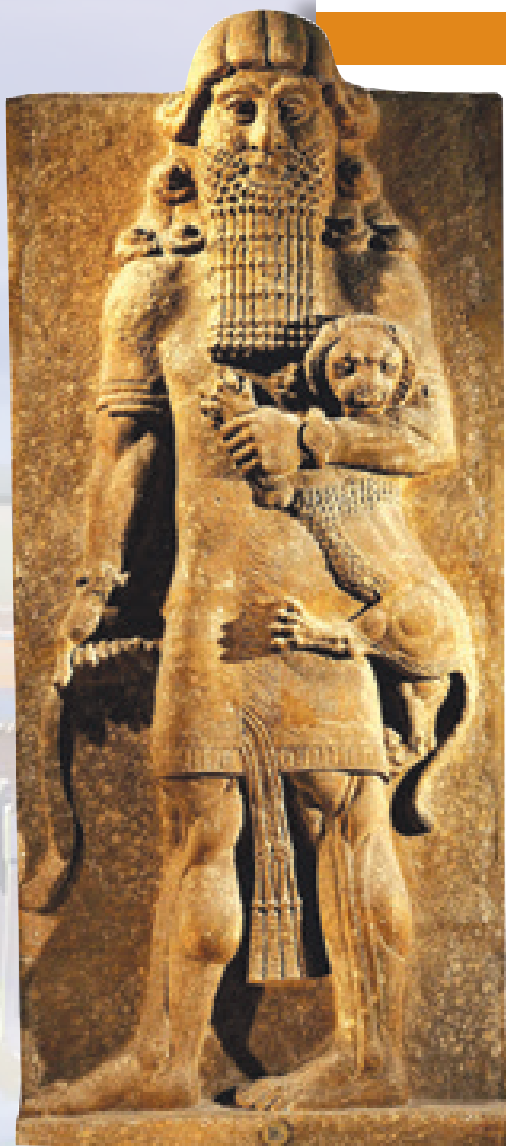

Шаҳри Ур. Шумер

Атрофи шаҳр

Ривоят дар бораи Гилгамиш

Подшоҳи шаҳри
Урук Гилгамиш

Қаҳрамони аз ҳама дӯстдоштаи ривоятҳои Месопотамия **Гилгамиш** подшоҳи шаҳри Урук буд. Ҳаёти вай баъдтар ба афсонаҳо табдил ёфт.

Аз афсона маълум мегардад, ки баъди ба дунё омадани Гилгамиш ҳукмдори мамлакат бобояш тахтро аз вай кашида гирифтани наберааш ба тарсу ваҳм афтода, фармон медиҳад, ки ўро ба қарие партоянд. Кӯдаки ба қарри қар рафтаистодаро уқоб дошта мегираду онро ба як бозбон бурда месупорад. Бозбон Гилгамишро бо меҳр парвариш ва тарбия менамояд. Вақте ки ба балогат мерасад, Гилгамиш ҳокимиятро аз бобояш кашида мегирад ва ба идоракунии шаҳри Урук шурӯъ менамояд. Гилгамиш бо Энкиду ном паҳлавон риштаи дӯстӣ мепайвандад. Якҷоя шуда ба муқобили махлуқоти зишт мубориза мекоранд, барои ин худоҳо Энкидуро қазо медиҳад ва қаҳрамон қазо менамояд. Барои ба ҳаёти боқӣ мушарраф гардидан Гилгамиш гиёҳи сеҳрнокро аз қарри баҳр ҷустуҷӯ карда меёбад, ўро ба халқи худ баҳам дидан қарор менамояд. Аммо ҳангоми бозгашт ба як кӯл барои оббозӣ қардан мефурояд, дар ин вақт бӯйи гулро мор ҳис менамояд ва меҳригиёхро медуздад. Аз ҳамон вақт мувофиқи афсонаҳо морон ҳар сол нӯсти худро иваз карда, ҷавонтар мегарданд. Гилгамиш бошад дарк мекунад, ки деворҳои шаҳри ҷонаҷонаш ўро ҳимоя мекунад, қорҳои некаш бошад ўро абад зинда мегардонад.

Гилгамиш ва Энкиду
дар вақти мусобиқа

Подшоҳи давлати Шумер-Аккад Саргон I.
Расми муосир

Рушди Аккад

Шаҳр-давлатҳо бо якдигар бефосила ҷангу ҷидол мекарданд. Дар натиҷаи ин ҷангҳо дар нимаи дуюми ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод подшоҳи Аккад **Саргон I** шаҳрҳои Аккад ва Шумерро дар зери ҳокимияти худ муттаҳид мекунад.

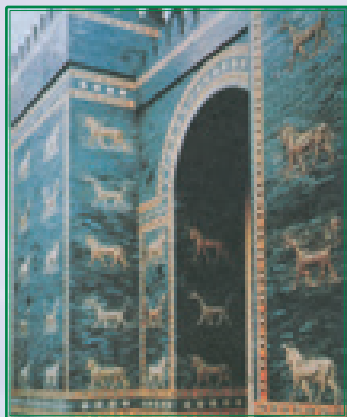
Бо мақсади савдову тиҷорат барои тамоми шаҳрҳо ченаки ягонаи дарозӣ, майдон ва вазнро ҷорӣ намуд. Вай дар таърихи ҷаҳон аввалин шуда, қўшуни мунтазамро ташкил медиҳад. Ин лашкар аз 5400 нафар ҷанговарон иборат буд, ки баъдтар ба Саргон I имкон дод, ки бисёр шаҳрҳо ва кишварҳои ҳамсоҷро забт кунад. Бинобар ин Саргон I худро «подшоҳи кишвари ҷаҳор иқлим» эълон кард.

Пас аз марги Саргон I ворисони ӯ маҷбур шуданд, шўришҳоеро ки дар кишвар идома доштанд, пахш кунанд. **Давлати Шумер-Аккад** дар зери таъсири зарбаи қабилаҳои бодиянишин пароканда шуд.

Савол ва супоришҳо

1. Кадом қисмҳои Месопотамия аз тарафи шумерҳо ва аккадҳо азхуд карда шуда буданд? Дар бораи машғулиятҳои онҳо ба мо нақл кунед.
2. Дар бораи Гилгамиш чӣгӯед?
3. Тасаввур кунед, ки шумо ҳамчун як тоҷири қадимӣ дар кишти дар дарёи Дабла бо маҳсулотҳои гуногун шино мекунад. Дар кадом шаҳрҳои Шумер имконияти ба ҷо овардани корҳои тиҷоратиро соҳиб мегардед? Аз харита истифода бурда нақл кунед.

Дарвозаи олиха
Иштар

§ 12. ШОҲИГАРИИ БОБУЛ

Бобул – «дарвозаи худоҳо»

Шоҳигарии Бобул дар ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод ба давлати аз ҳама калони қудратноки ҷанубии Месопотамия мубаддал ёфт. Бобул дар мавқеи мусоиди географӣ молик буда, дар маконе ҷойгир буд, ки шоҳаҳои дарёҳои Дачлаву Фурот бо ҳам пайваст мегардиданд. Тоҷироне, ки дар киштиҳои дорои маҳсулоти гуногун шино мекарданд, ба ин шаҳр мефаромаданд. Худи калимаи «Бобул» маънои «дарвозаи худоён»-ро дорад. Дар шаҳри Бобул қасрҳои аҷиб ва ибодатхонаҳои боҳашамат буданд.

Кӯчаи асосии Бобул аз дарвозаи **Иштар**, олихаи ғалаба оғоз мешуд. Дар давлати Бобул кишоварзӣ, хунармандӣ, истеҳсолот ва савдо инкишоф ёфт. Аммо ҷангҳои байниҳамдигарӣ ба ин ҳалал мерасонд.

Дар асри XVIII пеш аз мелод шоҳи Бобул **Хаммурапи** барои дар зери як давлат муттаҳид гардондани Месопотамия муваффақ гардид. Дар даври ҳукмронии Хаммурапи Бобул ба давлати тавонотарин табдил ёфт.

Бобул ва бобулиён

Бобул

Қонунҳои Хаммурапи

Хаммурапи дар таърих ҳамчун ҳукмдори таҳиягари қонун боқӣ мондааст. Қонунҳои мазкур аз ҳама қонунҳои қаблӣ бартарият дорад. Қонунҳои Хаммурапи барои ҳамагон – сарватмандон, шахсони бенаво баробар буд. Матнҳои қонунҳо дар сутунҳои сангини тамоми шаҳр иншо мегардиданд.

Қонунҳои Хаммурапи бо қатъиятнокии худ ҳамро дар ҳайрат мегузорад. Хусусан дар натиҷаи амалӣ гардондани амалиёти чарроҳии шифокор бемор вафот кунад, бурида партофтани дастҳои шифокор шарт буд. Мабодо бинои қадқашондаи меъмор нобахангом чаппагардон шаваду ягон шахсро пахш кунад, меъмор қатл карда мешуд. Ҳангоми сӯхтор бо дуздӣ ба даст афтад, ҳамон замон дузд ба оташ партофта мешуд. Дузде, ки кулфро шикастааст, ҷазои саҳттар мегирфт: ўро дар ҷойе, ки ба молу мулки касе зада даромада буд, куштаанд ва дар он ҷо дафн кардаанд.

Қонунҳои Хаммурапи ба ном қарори шох набуда, ба сифати азму хоҳиши худоҳо талқин гардидаанд, аз ҳамин сабаб онҳоро бешаку шубҳа иҷро кардан талаб гардидааст. Қонунҳои Хаммурапи ба рушди ҷамъият имкониятҳо фароҳам овард, зеро ҷиноятҳо аз қабилӣ толону тороч, дуздӣ қариб содир намегардид.

Фикр кунед

Хаммурапи бо ҷорӣ кардани ин гуна қонунҳои саҳт аз паи адолат буд ё ягон кори нодуруст кард?

Бобул – «Дарвозаи худоҳо»

Шоҳигарии Бобул ҳазорсолаи II пеш аз мелод

Олиҳаи ғалаба Иштар

Қонунҳои Хаммурапи (қонунҳои қатъӣ)

Манораи Бобул.
Расми муосир

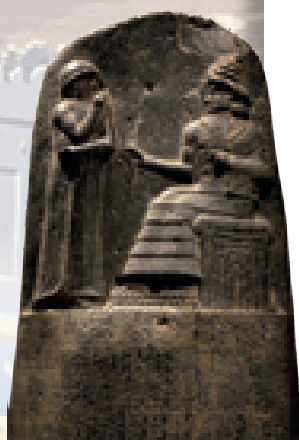

Ҳамла ба қалъа

Шоҳигарии Бобули Нав

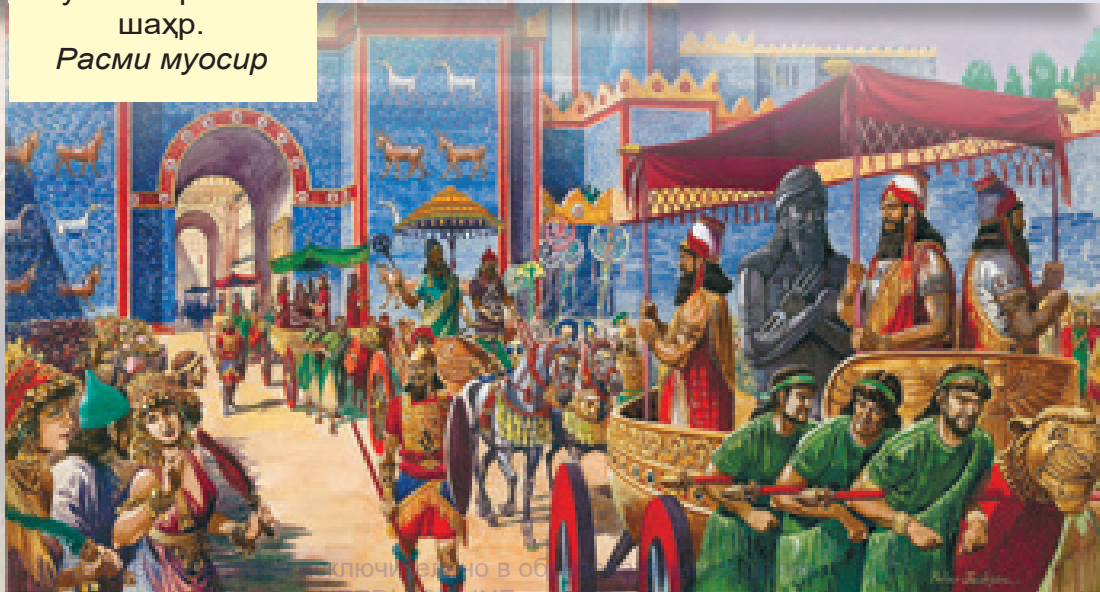
Дар асри VII пеш аз мелод шоҳигарии Бобули Нав таъсис ёфт. Дар даври ҳукмронии **Навуходоносор II** шоҳигарии Бобули Нав ба қуллаи тараққиёти худ расид. Шоҳи мазкур Мисро ба шоҳигарии Бобули Нав ҳамроҳ карда гирифт, Иерусалим (Байтулмуқаддас)-ро вайрон сохт, Бобулро бошад, ба қалъаи мустаҳкам мубаддал сохт. Навуходоносори II барои сохтани биноҳои истиқоматӣ ва деворҳои мудофиавӣ истифода бурдани хишти пухта фармонро интишор намуд.

Дар даври ҳукмронии вай шаҳри Бобул ҳашт дарвоза дошт, ҳар яки он номи сарҳудоҳои мамлақатро ба худ гирифта буд. Алалхусус, дарвозаи бо номи илоҳа Иштар зебо ва нафис буда, бо сангтахтаҳои нақшинкори миллии расми ҳайвонҳои афсонавӣ тасвирёфта оро дода шуда буд.

Нусхаи сутуни сангин, ки қонунҳои Хаммурапи навишта шудааст

Кӯчаи марказии шаҳр.
Расми муосир

Лашкари форсони қадим соли 539 пеш аз мелод ба Бобул зада медароянд. Форсҳо шаҳро забт менамоянд. Аз ҳамин лаҳза шоҳигарии Бобули Нав ба таркиби давлати Форс дохил шуд.

Маданияти Бобул

Шумер ва Аккад яке аз сарчашмаҳои аз ҳама қадимаи маданияти Бобул ба ҳисоб меравад. Яке аз манбаҳои аз ҳама қадимаи хаттии ҷаҳонӣ хати мехии Шумер сараввал аз навиштаҷоте иборат буд, ки расмҳои «об», «оғтоб», ва дигар суҳанҳои алоҳидаро дар бар мегирифт.

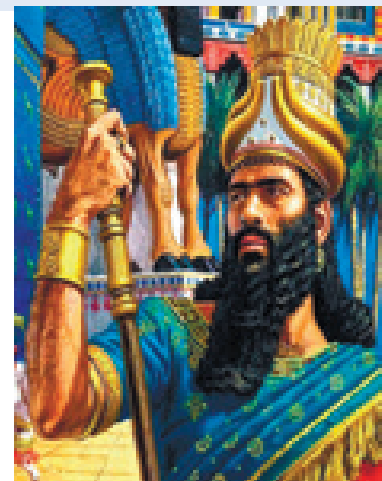
Дар кӯшқу ибодатхонаҳои ҳукмдорон барои ашрофон ва фарзандони оилаҳои бадавлат мактабҳо ташкил гардиданд. Хонандагон ба тахтаҷаҳои гилини нам бо асочаҳое навиштаанд, ки аз устухон ва ҷӯб сохта шудаанд.

Тахтаҷаҳои гил сараввал дар офтоб хушконида, сипас дар хумдонҳо пухта шудаанд. Тахтаҷаҳои мазкур китобҳои аввалин буда, хонандагон ба он афсонаву ривоятҳоро мекуҷонданд, рӯйхатҳои номҳои наботот, паррандагон, ҳайвонот ва ҳашаротҳоро тартиб меоданд. Дар тахтаҷаҳои гилин номи кишварҳо ва шаҳрҳо низ сабт шудааст.

Шумерҳо инчунин низоми шуморидан, тақвимҳои офтобиву моҳиро ҳам офаридаанд. Давомнокии соли шамсиро шумерҳо 365 рӯз ва соли қамариро 354 рӯз муайян кардаанд. Қоҳинон ва мунаҷҷимони шумерӣ ва бобули донишҳои астрономӣ доштанд. Қадимтарин расадхонаҳо дар макони болои ибодатхонаҳои баланд ва бисёрҷанба – зиккуратҳо сохта шудаанд.

Дар Месопотамия дастурамал оид ба тайёр кардани ҳар гуна доруву дармон таҳия гардида буд.

Донишҳои дар соҳаи география ба шумерҳо ва бобулиён имконият дод, ки ба воситаи киштиҳо шино намоянд. Яке аз афсонаҳои аз ҳама қадим дар бобати офариниши Олам дар Месопотамия пайдо шудааст.

Навуходоносор II.
Расми муосир

Дар даври ҳукмронии Навуходоносор II шоҳигарии Бобули Нав ба қуллаи тараққиёти худ расид

Дар асри VII пеш аз мелод шоҳигарии Бобули Нав таъсис ёфт

Савол ва супоришҳо

1. Аз харита шоҳигарии Бобул ва пойтахти онро ёбед.
2. Калимаи «Бобул» чӣ маъно дорад?
3. Дар даври кадом ҳукмдор Бобул ба давлати ягона табдил ёфт?
4. Қонунҳои Хаммурапи ба кадом мақсад таҳия гардида буд?
5. Донишомӯзи Шумер, чун хонандаи мактаби муосир, субҳгоҳон ба мактаб мерафт, ӯ барои аз дарс дер мондан метарсид, ба мактаб омада... Ҳикояро давом диҳед.

§ 13. ДАВЛАТҲОИ ОСИЁИ ПЕШ

Шоҳигарии Оссурия

Дар ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод дар ҳудуди Осии Пеш шоҳигарии Оссурия ба вучуд омадааст. Оссуриён дар замони қадим ҳудуди хурди болооби дарёҳои Фурот ва Дачла (Ироқи ҳозира)-ро ишғол карда буданд. Аввал шаҳри **Ашшур** ва сипас шаҳри **Ниневия** пойтахт буд. Шугли асосии аҳолиро кишоварзӣ ва савдову тиҷорат ташкил меод.

Оссуриён халқи чанговар буданд. Онҳо зуд-зуд ба заминҳои ҳамсоя ҳамла мекарданд. Лашкари пурқудрати оссуриягӣ ҳар сол сарзаминҳои навро забт мекарданд. Халқҳои мутеъгардида ба ҳукмдори Оссурия ба миқдори зиёд хироч меоданд.

Дар пойтахти Оссурия қасру ибодатхонаҳои боҳашамат мавҷуд буд. Дар даври солҳои ҳукмронии **Ашшурбанипал** дар **Ниневия** китобхонаи бузурги иборат аз тахтаҳои сафолӣ ташкил ёфта буд.

Давлати Оссурия бо охирагӣ сустан шудан гирифт. Дар соли **605 пеш аз мелод** қўшунҳои Оссурия аз ҷониби Мидия ва Бобул баъди торумор карда шудан, давлат низ ба заволи дучор омад.

Пойтахт
Ашшур
↓
Ниневия

Шоҳигарии
Оссурия
(Ироқ)

Ашшур-
банипал,
китобхона

Соли 605 пеш
аз мелод
аз ҷониби
Мидия ва Бобул
забт карда шуд

Аробаи чангӣ

Тасвири чанг

Пойтахт
Тушпа

Урарту (Паси
Қафқоз)

Шаҳр-қалъаи
Тейшебаинӣ

Аз ҷониби
қабилаҳои скиф
ишғол мегардад, аз
ҷониби Мидия забт
мегардад

Шоҳигарии Урарту

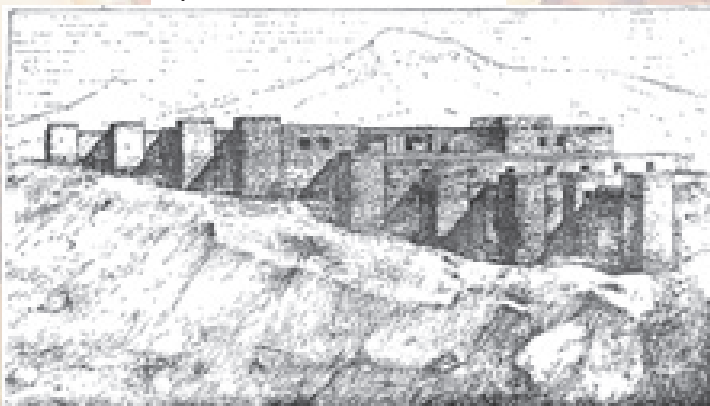
Давлати Урарту дар Паси Қафқоз – қисми шарқии Туркияи ҳозира ва худудҳои Арманистон ҷойгир шудааст. Аҳолиашро **урартҳо** меномиданд. Ташкил ёфтани давлати ягона бо зарурати мудофия аз ҳуҷумҳои Оссурия сар задааст.

Дар аввали асрҳои IX–VIII пеш аз мелод давлати Урарту гул-гул шукуфт. Шаҳри **Тушпа** ба пойтахти давлати Урарту мубаддал гардид. Урартиён ба якчанд юришҳои истилогарона муваффақ гардиданд, аз болои оссуриягӣ галаба карданд. Аммо баъдтар қўшуни оссуриягӣ қўшуни урартиёнро торумор кард. Баъдтар қалъаи шаҳри **Тейшебаинӣ** аз тарафи қабилҳои бодиянишини скиф ишғол гардида, вайрон карда мешавад. Баъд аз он шоҳигарии Урартуро Мидия забт мекунад.

Камонвари Урарту

Қалъаи Тейшебаинӣ

Фикр кунед

Худро яке аз ҳукмдори давлатҳои Осиёи Пеш гуфта тасаввур кунед. Барои пош нахӯрдани давлататон чӣ кор карданатон лозим буд?

Финикия

Дар замони қадим Финикия дар соҳили шарқии баҳри Миёназамин, ҳудуди ҳозираи Ливан ва як қисми Сурияи ҳозира ҷойгир шуда буд.

Савдову тиҷорат машғулияти асосии финикиён буд. Финикиён ба ҳамсоғон чӯб, маъдан ва газворҳо фурӯхтаанд. Дар соҳили баҳри Миёназамин ба монанди **Тир, Сидон, Угарит** шаҳрҳои калони наздизоҳилӣ ба вучуд меоянд.

Дар асри X пеш аз мелод дар Финикия алифбо офарида шуд, ки аз 22-то ҳарфҳои ҳамсадо иборат буд. Юнониён ана ҳамин алифборо аз худ намуданд ва ба онҳо ҳарфҳои садонокро илова кардаанд.

Киштии финикиён

Финикия
(Ливан, як қисми Сурия)

Шаҳрҳои:
Тир, Сидон,
Угарит

Дар асри X пеш аз мелод алифбо офарида шуд, ки аз 22-то ҳарфҳои ҳамсадо иборат буд

Фаластин

Дар асри XI пеш аз мелод дар ҳудуди Фаластин **шоҳигарии Исроил** ба вучуд омад, баъдтар он бо шоҳигарии Яҳудӣ муттаҳид шуд. Шоҳигарии Яҳудӣ аз ҷониби шоҳигарии Бобул забт гардид.

*Афсонаҳои яҳудиёни қадим дар китобҳои динӣ сабт шудаанд. Маҷмӯи китобҳои мазкур дар Библия ҷамъ гардида, ин калима ба юнонӣ маънои «китоб»-ро дорад. Дар **Библия** дар бораи офариниши одамони нахустини рӯи замин – Одам Ато ва Момо Ҳаво, бо тӯфон фаро гирифтани саросари замин ва дигар ривоятҳо мавҷуданд.*

Порчае, ки матнҳои Библия навишта шудааст

Савол ва супоришҳо

1. Дар ҳудуди Осиёи Пеш давлатҳои аввалин кай ба вучуд омадаанд?
2. Дар бораи шоҳигарии Оссурия чихоро медонед?
3. Дар кадом шаҳр китобхонаи калонтарини иборат аз тахтаҳои сафолӣ мавҷуд буд?
4. Сабабҳои ривҷоёбии ва таназзули давлати Урарту дар чист?
5. Дар бораи машғулиятҳои финикиён ба мо нақл кунед.

§ 14. ДАВЛАТИ АҲАМОНИЁН

Аҳоли ва давлатҳои Эрони қадим

Дар замонҳои қадим дар ҳудуди ҳозираи Эрон қабилаҳои мухталиф, аз қабили **кассиҳо**, **эламиҳо** ҳаёт ба сар бурдаанд.

Бо мурури вақт ба ин мамлакат **мидиягииён ва форсҳо** кӯчида муқим гардиданд.

Дар водиҳои пастхамии кӯҳсор аҳоли бо деҳқонӣ машғул мегардиданд, дар минтақаи дашт бо чорводорӣ рӯз мегузарониданд.

Дар қисми ҷануби-ғарбии Эрони бо Мессопотамия ҳамсарҳад **давлати Элам** ба вуҷуд меояд. Пойтахти ин давлат шаҳри **Суза** буд. Дар Элам яке хати аз ҳама қадим офарида шудааст.

Дар ҷануби-ғарбии баҳри Каспий **Мидия** ҷойгир шуда буд. Дар **асри VII пеш аз мелод** дар даври ҳукмронии шоҳ **Киаксар** Мидия ба давлати пурқудрат табдил ёфт. Давлати Мидия бо Бобул иттифоқ баста, Оссурияро забт намуд. Дар ҷануби Эрон, дар заминҳои ҳамҷавори халиҷи Форс вилояти Форс – кишваре, ки аз қадим форсҳо маскан пайдо карда буданд, давлат ба вуҷуд меояд.

Кир II – ҳукмдори Форс

Дар соли **558 пеш аз мелод** шоҳ **Кир II**, ки аз сулолаи Аҳамониён буд, тамоми форсҳоро дар зери ҳокимияти худ муттаҳид сохт. Баъди тобеъ кардани давлати Мидия, **Кир II** лашкари калонро ташкил дод ва юришҳои истилогаронаро идома дод.

Арманистон, Мидия ва Бобул забт гардид. Форсҳо ба баҳри Миёназамин бароманд, Фаластин ва Финикияро ба итоати худ дароварданд. Сиёсати истилогаронаи Кир II-ро ворисонаш – **Камбиз II** ва **Доро I** давом доданд. Камбиз II баробари забт кардани Миср ҳудуди давлати Эронро ниҳоят васеъ кард.

Кир II

Давлати Аҳамониён

Давлати Ахамониён яке аз бузургтарин давлатҳои чаҳон буд.

Ислоҳотҳои Доро I

Шоҳ Доро I дар соли 552 пеш аз мелод ба тахти Эрони қадим нишаст. Ин вақт дар тамоми мамлакатҳо, ки забт гардида буданд, оташи ошӯб забона зад. Шоҳи ахамониён Доро I барои паҳш кардани шӯриш шурӯъ намуд.

Доро I ба муқобили **скифҳо**, ки дар соҳилҳои баҳри Сиёҳ истиқомат доштанд, юриш ташкил намуд. Доро I дар Осиёи Хурд колонияҳои юнонӣ ва Фрагияро, ки дар шарқи нимҷазираи Балкан ҷойгир буд, забт намуда, ба сар шудани набардҳо байни форсу юнониҳо сабабгори шуд. Дар даври ҳукмронии Доро I аз шимолӣ Ҳиндустон то баҳри Миёназамин давлати бузурге ташкил ёфт.

Доро I тангаи тиллоии «дарик»-ро барои тамоми мамлакат ба муомила баровард. Ӯ аз қароргоҳи шаҳри қадимаи форсҳо **Персепол** то баҳри Миёназамин роҳи тиҷоратиро бо номи «**роҳи шоҳ**» ба вуҷуд овард. Доро I кӯшунро аз нав ташкил дода, салтанатро ба кишварҳои алоҳидаи маъмурию ҳарбӣ – сатрапиҳо ҷудо кард.

Тангаи тиллоӣ

Доро I дар тахт. Маросими қабули тўҳфаҳо

Харобаҳои Персипол

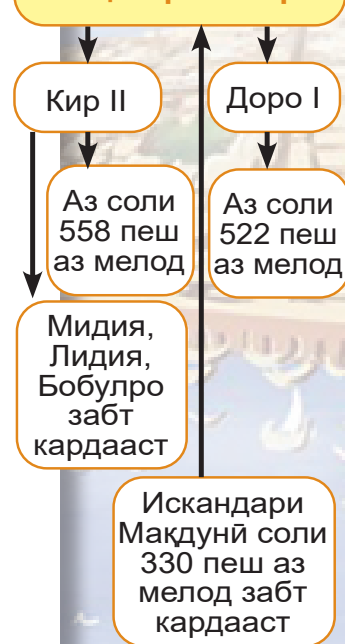
Маданияти форсиёни қадим

Шаҳрҳои **Суза**, **Экбатана** ва дигар шаҳрҳо марказҳои муҳими тиҷоратии давлати Аҳамониён буд. Дар шаҳри Персипол боқимондаҳои хонаҳои гуногун ва қасрҳои толорӣ садсутундори Доро I ва Ксеркс то замони мо омада расидаанд. Қаср бо тасвири паррандаҳои афсонавӣ ва ҳаёлий оро дода шуда буд. Дар нақшҳои барҷастаи деворҳои қасри Персипол тасвирҳои халқҳои мухталифи аз тарафи аҳамониён забт гардида боқӣ мондааст. Онҳо асосан дар ҳолати супурдани хироҷ ба шоҳони форс тасвир ёфтаанд.

Форсиёни қадим чун аломатҳои хати меҳӣ бо навишт машғул гардидаанд. Катибаҳои шоҳони форс дар харсангҳои **Беҳистун** ва **Нақши Рустам**, инчунин дар деворҳои қасри Персипол қандакорӣ шудаанд. Онҳо дар бораи юришҳо, ошӯбҳо ва ҳаёти давлатҳо барин воқеаҳои муҳим маълумот медиҳанд.

Искандари Мақдунӣ соли 330 пеш аз мелод давлати Форсро забт мекунад.

Шоҳигарии Форс

Савол ва супоришҳо

1. Кадом қабिलाҳо дар Эрони қадим зиндагӣ кардаанд?
2. Давлати Элам кай ташкил гардидааст?
3. Кир II кадом давлатҳоро забт намулдааст?
4. Доро I дар давлати худ чӣ гуна ислоҳотҳо гузаронидааст?
5. Дар бораи маданияти форсиёни қадим нақл кунед.

§ 15. ТАМАДДУНИ АВВАЛИН ДАР ҲИНДУСТОНИ ҚАДИМ

Ҳудудаш ва шароити табиӣ

Ҳиндустон кишварест, ки як қисми қитъаи Осиёро дар водиҳои дарёҳои Ҳинд ва Гангро ишғол кардааст. Шароити табиӣ, иқлими гарм ва дарёҳо барои ба вуҷуд омадани деҳқонӣ ва ривҷёбии он имконият фароҳам овардааст. Кӯҳҳои Ҳимолой шамолҳои сарди аз шимол меомадаро бозмедоранд.

Ҷангалзорҳои тропикии водии Ганг аз дарахтони азим ва растаниҳои рангоранг бой буданд.

Фили ҷанговари кӯшуни ҳинд

Моҳенҷодаро. Барқароршуда

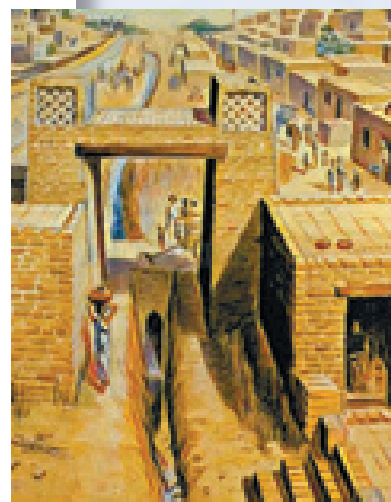

Шахрҳои қадимтарини водии Ҳинд

Шахрҳои **Моҳенҷодаро** ва **Хараппа** шахрҳои аз ҳама бузурги ҳавзаи дарёи Ҳинд ба ҳисоб мерафтанд. Ҳарду шаҳр ҳам бо деворҳои мустаҳками ихтавӣ ҳимоя гардида, қасрҳои доҳила доштанд. Дар мавзеъҳои, ки кӯчаҳои аҳоли аз ҳам ҷудо буданд, хонаҳои истиқоматӣ, амборхонаҳо, қасру ибодатхонаҳо дарёфт шуданд, ки аз хиштҳои пухта ва хом сохта шуда буданд. Шаҳри калон ва зебо Моҳенҷодаро маркази ҳунармандӣ ва савдо буд.

Машғулияти асосии аҳоли деҳқонӣ буд. Ҳиндҳои қадим растаниҳои найшакар, пахта парвариш кардаанд, филҳоро ром кардаанд.

Вале баъди **асри XVIII пеш аз мелод** шахрҳои водии дарёи Ҳинд дар натиҷаи обхезиҳои зуд-зуд ба вучуд омада, доманадор гардидани ҷангалзорҳо ва буттазорҳо ба таназзул рӯ оварда, пурра вайрон гардиданд.

Шаҳри Хараппа

Эътиқодҳои динӣ

Ҳиндуёни қадим чун мисриён ва бобулиён қадим ба идора кардани табиат аз тарафи худоҳо боварӣ доштанд. Чуноне, ки дар ривоятҳои қадимаи ҳиндӣ нақл карда мешавад, худои Офтоб ҳар субҳ бо аробаи тиллоӣ ба роҳ мебарояд. Офтоб зулмати шабонаро парроканда карда, бо нияти ба одамон бахшидани ҳарорату равшанӣ аз уфқ сар мебардорад.

Ҳаёти деҳот. Расми муосир

Худои раъду барқ **Индра** оби осмониро аз асирӣ халос карда, дар рӯи Замин хушксолӣ ба охир мерасад.

Ҳиндуён баъзе худоёнро дар симои ҳайвоноти ваҳшӣ тасаввур мекарданд. Масалан, яке аз худоёне, ки онҳо сачда мекарданд, сараш филмонанд худои донишмандӣ **Ганеша** буд. Дар байни ҳиндуён модагов сазовори эҳтироми махсус буд. Модагов ҳайвони муқаддас ва куштани он ҷиноят ҳисобида мешуд.

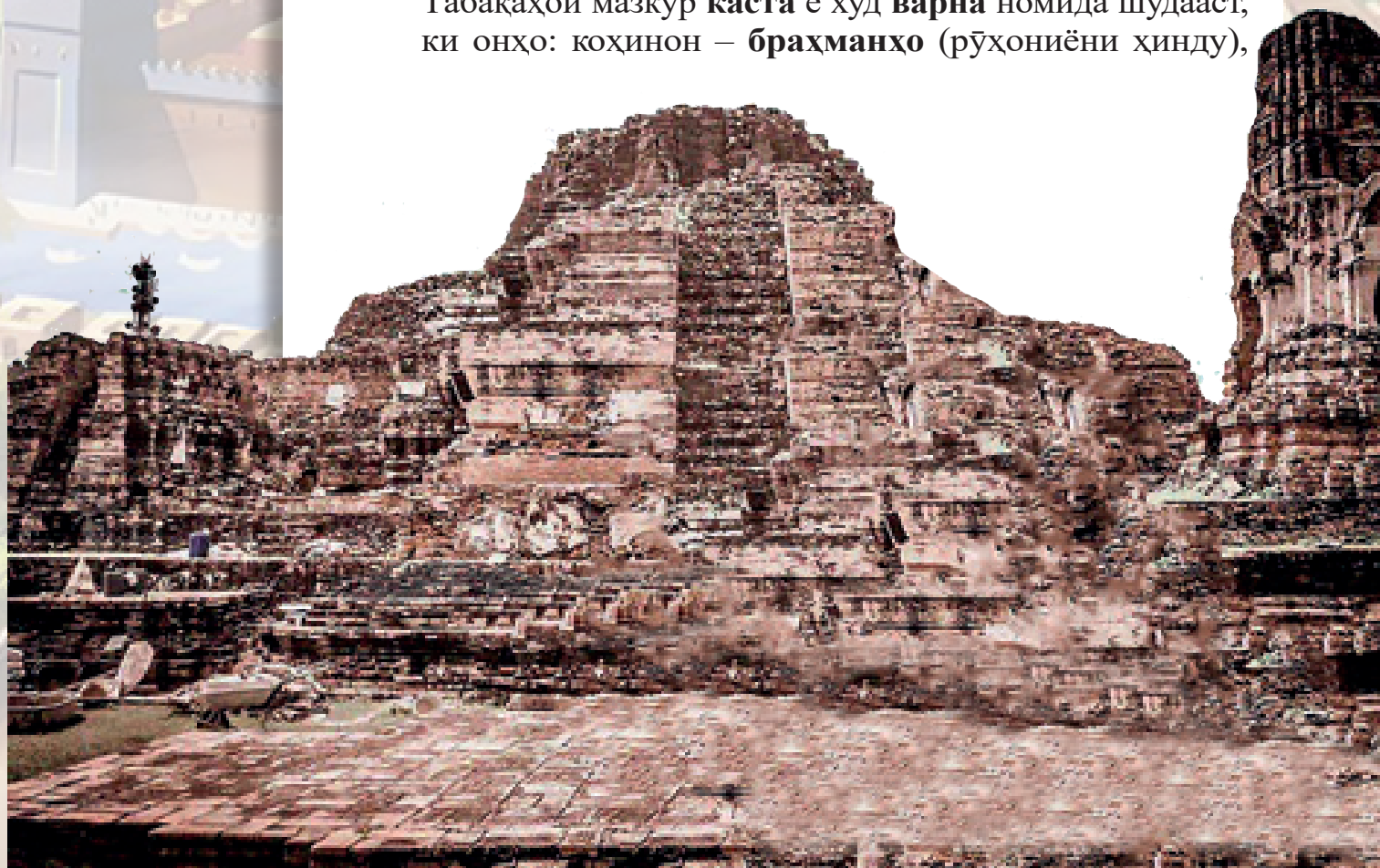
Ҳиндуён боварӣ доштанд, ки рӯҳ аз як ҷисм ба ҷисми дигар мегузарад. Онҳо боварӣ доштанд, ки инсон пас аз марг пурра намемирад, балки ба мавҷудоти дигар табдил меёбад, намуди зоҳирии худро дигар мекунад, ба ҳайвон, ҳашарот ва растанӣ мубаддал мешавад.

Худои донишмандӣ Ганеша

Кастаҳо

Ҳиндуёни қадим аз рӯи бо қадом қор машғул шуданашон ба чор табақа тақсим мешуданд. Табақаҳои мазкур **каста** ё худ **варна** номида шудааст, ки онҳо: қоҳинон – **браҳманҳо** (рӯҳониёни ҳинду),

Харобаҳои ибодатхонаи қадима

чанговарон – **кшатрийҳо**, деҳқон, ҳунарманд ва тоҷирон – **вайшийҳо**, хизматгорон ва ғуломон – **шудраҳо**.

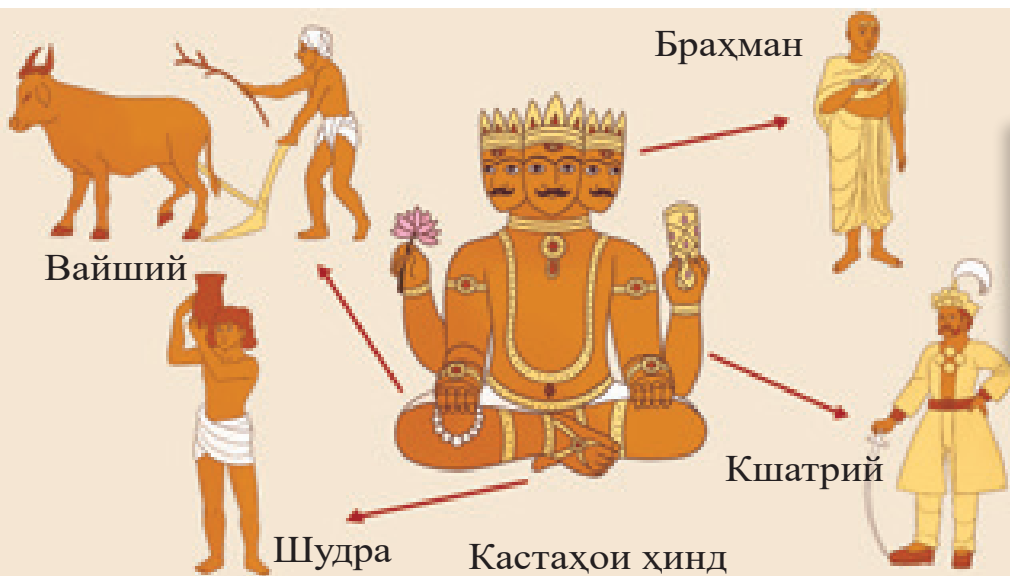
Мувофиқи эътиқоди ҳиндуён ҳар яки табақаҳоро худои олий Брахма аз як қисми ҷисми худ офаридааст.

Масалан, бовар доштанд, ки коҳинон аз даҳони \bar{u} , чанговарон аз дасти \bar{u} , деҳқонон аз қабурғаи \bar{u} ва хизматгорон аз пошнаи Брахма офарида шудаанд. Фарзандон ҳамеша ба табақаи волидон мансуб буданд. Илочи аз як табақа ба дигараш гузаштан ҳам набуд.

Онҳое, ки ба ягон табақа тааллуқ надоштанд, мақоми махсус доштанд. Чунин одамнро «**чандал**», яъне «хазаркунандагон» номидаанд. «Чандал»-ҳо бо одамони мансуби кастаҳо дар як хона истиқомат карда наметавонишанд, ба онҳо дар сари як дастархон нишастан манъ шуда буд. Чандалҳо бояд либосҳои махсусе пӯшидаанд, ки аз дур дида мешуд, то тасодуфан касе ба онҳо даст нарасонанд.

Бо ин қабил тасвири шерҳо сутунҳои ибодатхонаҳо оро дода шудаанд

Фикр кунед

Ба фикри шумо чаро мардуми Ҳиндустон ба табақаҳо тақсим мешуданд?

Савол ва супоришҳо

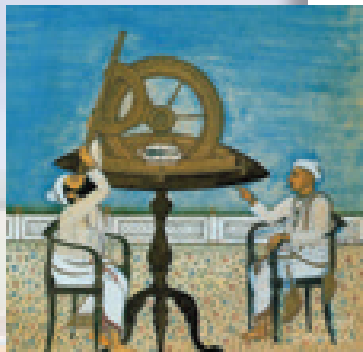
1. Аз харита Ҳиндустонро ёбед. Дар бораи ҷойгиршавии географӣ ва хусусиятҳои он нақл кунед.
2. Чаро аҳолии Ҳиндустон ба табақаҳои гуногун тақсим мешуданд?
3. Хусусиятҳои эътиқоди Ҳиндустонро номбар кунед. Онҳо кадом
4. ҳайвонотро эҳтиром мекарданд ва чаро?
5. Ҷамъияти Ҳиндустон ба кадом табақаҳо тақсим гардида буд?
6. Ба шаҳри Моҳенҷодаро саёҳати хаёли намуда, дар бораи ин шаҳр ҳикоя эҷод кунед.

§ 16. МАДАНИЯТИ ҲИНДУСТОНИ ҚАДИМ

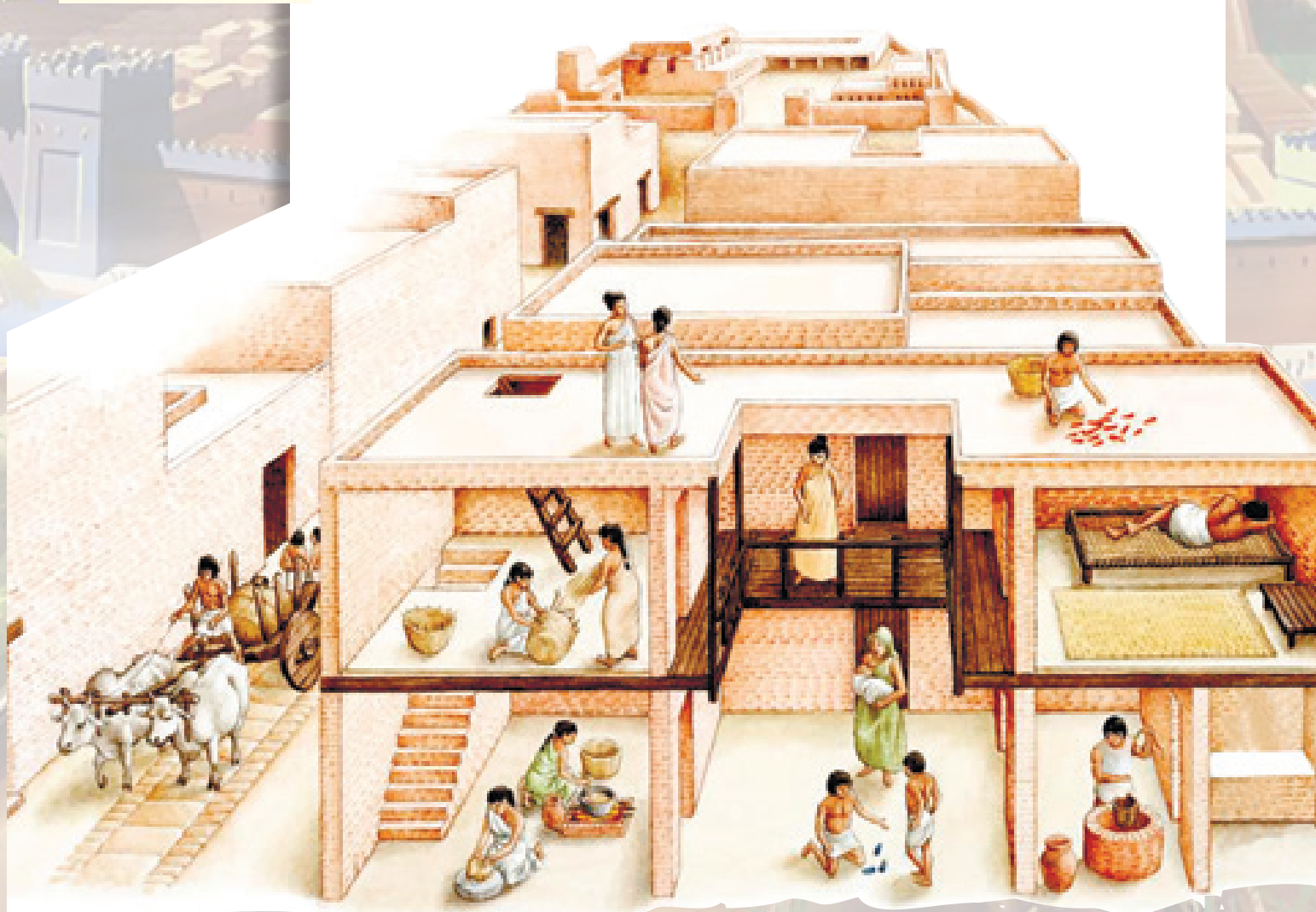
Фан ва маданият

Дар Ҳиндустони қадим илму фан, хусусан соҳаҳои ситорашиносӣ, риёзиёт ривоч ёфта буд. Ҳиндуён тақвими иборат аз 360 рӯзро тартиб доданд. Дар ин вақт низоми шумурдан ва ҳисобу китоб қардан васеъ паҳн гардида буд: ҳиндуён аломати алоҳидаро, ки рақамҳои калонро ифода мекард қор мебарданд.

Инчунин мунаҷҷимҳои ҳинд ба дастовардҳои калон ноил гардидаанд. Онҳо ҳаракатҳои Офтоб, ситораҳо ва сайёраҳоро омӯхтаанд. Натиҷаҳои мушоҳидаҳои мазкур барои аниқ қардани дарознокии сол имконият фароҳам овард. Ба ҳиндуён низ маълум буд, ки нури моҳ инъикоси нури офтоб мебошад ва ба сатҳи он меафтад.

Мунаҷҷимҳо дар болои қор

Ҳаёти рӯзмарраи ҳиндуёни қадим. Барқароршуда

Достони
Махабхарата.
Расми муосир

Соҳаи тиб дар Ҳиндустони қадим инкишоф ёфтааст. Дар сарчашмаҳои хатӣ бемориҳои гуногун ва асбобҳои чарроҳӣ зикр шудаанд. Ҳиндуён барои табобати бемориҳо доруҳои шифобахшро истифода мебарданд.

Бозие, ки дар Ҳиндустон ихтироъ шудааст, ки онро ҳуди ҳиндуҳо «чаҳор навъи кӯшунҳо» меноманд, имрӯз дар тамоми ҷаҳон бо номи **шоҳмот** маъруф ва маъмул аст.

Дар заминаи забонҳои қадимаи ҳинду забони нави адабӣ – **санскритӣ** таҳия шудааст. Достонҳои «Махабхарата», «Рамаяна» ва дигар асарҳо ба ин забон навишта шуда, то замони мо расида омадаанд.

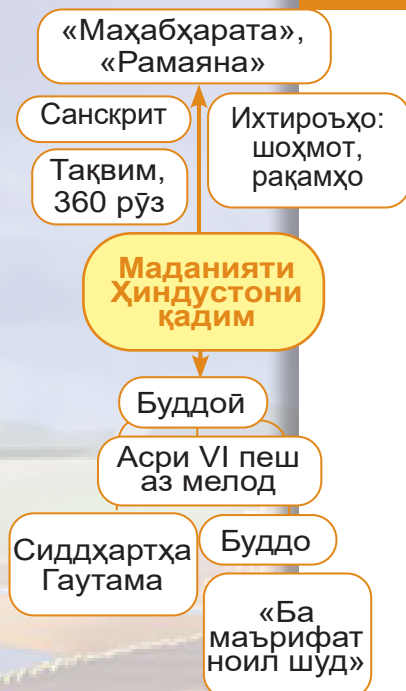

नमस्ते

Хати санскритӣ

Донаҳои
шоҳмот, ки
ҳиндуҳо ихтироъ
кардаанд

«Дини беҳудо»

Дар зери таъсири тағйиротҳои ҷамъият эътиқодҳои динии ҳиндуён ҳам тағйир ёфт. Дар асри VI пеш аз мелод ба вучуд омадани дини нави буддой ба номи шоҳзода Сиддхартха Гаутама, ки таҳаллуси Буддуро гирифтааст, алоқаманд аст.

Тибқи ривоят, шоҳзода Сиддхартха Гаутама то 20 сола шудан дар қасри падари ҳукмдораш ҳаёти беташвишро аз сар мегузаронад. Яке аз рӯзҳо ҳангоми сайру гашт ба мӯйсафеди барҷомондаи ба дарди бедаво дучор гардида, баъд ба маросими дафн чашмонаш меафтад. Ҳамин тариқ, шоҳзода дарк кард, ки инсон метавонад азоб кашад ва дар ниҳоят бимирад. Ин ҳаёти Сиддхартха Гаутамаро комилан тағйир дод. Вай аз зиндагонии бофароғати қаср даст мекашад, ба мақсади дарёфти мазмуни ҳаёт ба саросари дунё ба саёҳат мебарояд.

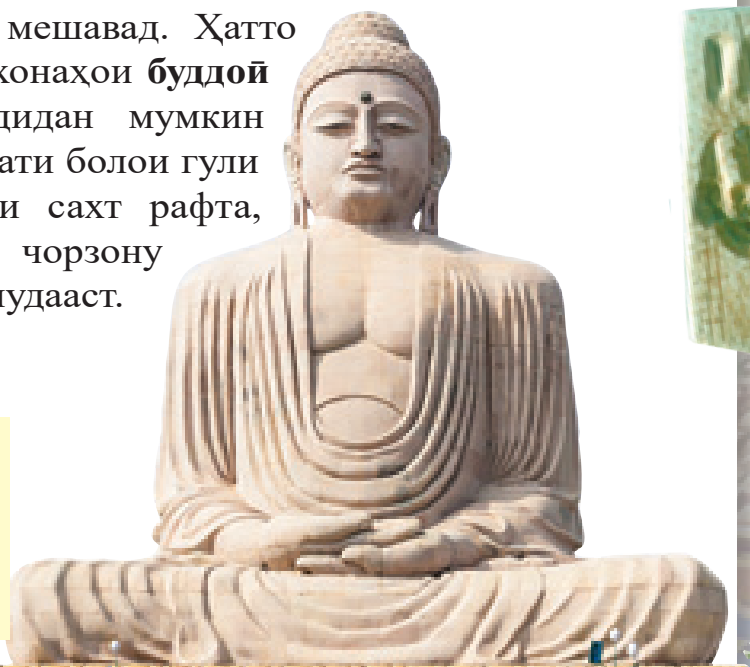

Буддо ба хулосае меояд, ки инсон маротиби сершумор таваллуд меёбад ва вафот мекунад. Дар ҳаёти минбаъда кӣ шуда ба дунё омадани инсон ба ҳаракату амалҳои он вобаста аст.

Буддо ва пайравони **буддавии** ӯ чунин меҳисобанд, ки одам набояд дурӯғ бигӯяд, сарват чамъ кунад ва хуни мавҷудоти зиндари резад. Аз ин рӯ, инсон бояд аз ҳамаи хоҳишҳо даст кашад, зеро ҳама хоҳишҳо боиси ранҷу азоб мегардад.

Дар аввал дар эътиқоди буддой ҳеҷ ҳудое вучуд надошт, зеро онҳо боварӣ доштанд, ки ҳудоҳо наметавонанд, ранҷу азоби инсонро сабук кунанд. Аммо дере нагузашта, эътиқод ба ҳуди Буддо оғоз мешавад. Ҳатто имрӯз дар ибодатхонаҳои **буддой** ҳайкалҳои ӯро дидан мумкин аст. Буддо дар ҳолати болои гули нилуфар ба ҳаёли саҳт рафта, хомӯш истода, чорзону нишаста тасвир шудааст.

Ҳайкали Буддо дар наздикии ибодатхонаи Маҳабодх дар Бодх Гая. Ҳиндустон

Ҳатти Хараппа ва муҳрҳои ҳайвонҳо тасвирёфта

Савол ва супоришҳо

1. Дар Ҳиндустони қадим кадом илмҳо инкишоф ёфтаанд?
2. Мунаҷҷимони Ҳиндустон чӣ гуна мушоҳидаҳоро анҷом додаанд?
3. Дар бораи дастовардҳои ҳиндуҳо дар соҳаи математика ва тиб нақл кунед.
4. Қадом бозиро, ки имрӯз дар тамоми ҷаҳон машҳур аст, ҳиндуҳо ихтироъ кардаанд?
5. Ҳиндуҳо қадом динро «дини беҳудо» номидаанд?

§ 17. ТАМАДДУНҲОИ ЧИНИ ҚАДИМ

Решаҳои тамаддуни Чин

Чун Миср, Месопотамия ва Ҳиндустон, аввалин тамаддунҳо дар Чин ҳам дар водии дарёҳои калон бо номи **Хуанхе** ва **Янсзӣ** ба вучуд омадаанд. Дар охири ҳазорсолаи III пеш аз мелод дар ҳудуди Чини қадим дар қисми миёнаи дарёи Хуанхе аввалин давлат пайдо мешавад.

Сардори қабилаи Шан ин кишварро мутеъ намуд. Ҳамин тавр номи давлат ҳамчун номи пойтахти худ **Шан** номида шуд. Қангҳои таҷовузкоронаи пайдарпай давлатро суст кард.

Қабилаҳои ҳамсоия **Чжоу** аз ин истифода бурда, ба заминҳои Шан ҳучум карда, заминҳои онҳоро ба худ ҳамроҳ карда, давлати бузурге бо номи **Чжоу** ташкил карданд. Аз сабаби васеъ будани заминҳои давлат, ҳукмдорон онро «Подшоҳии зери осмон» ва худро «писарони осмон» меномиданд. Тамоми Чини Шимолӣ ба таркиби ҳамон мамлакат дохил мешуд.

Макети бурчи посбонони шаҳр

Машғулиятҳои аҳолии Чин

Дехқонӣ аз замони қадим дар Чин касби мӯътабар ва пурифтихор ба шумор мерафт. Зироати асосии кишоварзӣ чавдор ва гандум буданд. Баъдтар онҳо ба шаликорӣ шурӯъ карданд. Тухми шолӣ аз Ҳиндустон оварда мешавад.

Мардуми Чин ба парвариши дарахти чой шурӯъ карданд, аз барги он *чай* тайёр мекунанд, ки нӯшокии шифобахш аст. Чай ба зудӣ дар тамоми ҷаҳон паҳн шуд.

Парвариши дарахти тут яке аз шуғли асосии мардуми Чин буд. Ба кирмак аз барги тут ғизо дода мешавад. Кирмакҳо нахоро ба пилла мепечонанд ва аз пилла *абрешим* тайёр мекунанд, ки ин матои бениҳоят сабук ва нафис мебошад.

Чидани чай

Дарёи Хуанхе, киштиҳои тиҷоратӣ ва кӯпрук.
Расми муосир

Чини қадим

Даври набардҳои байни подшоҳиҳо. Расми муосир

Чин дар даври бисёрподшоҳӣ

Дар асрҳои VIII–VII пеш аз мелод ҳокимияти марказӣ дар давлати Чжоу суғурта шудан гирифт. Ноибони баъзе вилоятҳо кӯшиш мекарданд, ки аз ҳокимияти подшоҳӣ озод шаванд. Вақте ки қабилҳои бодиянишин ба Чин ҳамла карданд, соқинони минтақаҳои дурдаст аз он истифода карда, аз ҳам ҷудо шуда, ба ташкили давлати худ шурӯъ карданд. Ҳамин тариқ **асрҳои VII–V пеш аз мелод** дар таърих даври «бисёрподшоҳӣ» меноманд.

Дар баробари ин, дар Чин даври «шоҳигарии мубориз» оғоз ёфт. Дар тӯли зиёда аз 200 сол, ҷангҳои байни салтанатҳои хурд барои ба даст овардани қудрат дар давлати Чжоу идома ёфтанд. Дар ин давра ҳукмдори давлати Син ҳамма муҳолифони худро несту нобуд кард. Ин давр бо таъсиси давлати ягона Син **дар асри III пеш аз мелод** ба охир расид.

Охири ҳазорсолаи III пеш аз мелод

Ташкили давлат дар соҳили Хуанхе

Ҳазорсолаи II пеш аз мелод – давлатҳои Шан ва Чжоу

Асрҳои VII–V пеш аз мелод – «шоҳигарии зиёд»

Син Шихуандӣ муттаҳид кардааст

Савол ва супоришҳо

1. Аввалин тамаддунҳои Чин дар кадом водии дарё ба вуҷуд омаданд?
2. Аввалин давлат дар Чин кай таъсис ёфт? Он чӣ ном дорад?
3. Кадом давлати қадимаи Чинро «Подшоҳии зери осмон» меномиданд? Чаро?
4. Шугълҳои асосии мардуми Чини қадимро номбар кунед.

§ 18. ЧИН ДАР АСРИ Ш ПЕШ АЗ МЕЛОД

Ташкилѐбии давлати марказонидашуда

Хукмдоре, ки соли 246 пеш аз мелод Чинро зери хукмронии худ муттаҳид кард, Син Шихуандї ном дошт. Ин ном маънои «аввалин хукмдори Син»-ро дорад.

Ў қаламрави давлати худро ба вилоятҳои алоҳида тақсим карда буд, ноибони худро роҳбари ҳар як вилоят таъин кард.

Син Шихуандї фармон дод, ки дар вақти зинда будани у мақбарае сохта шавад. Ин мақбара аз ҷиҳати ҳашамат ва ороиши худ метавонад бо аҳромҳои Миср рақобат кунад. Мақбараро дар тӯли 37 сол 720 ҳазор нафар сохтаанд. Мақбара дар масоҳати чанд километри мураббаъ ҷойгир аст. Аз мақбараи Син Шихуандї шаш ҳазор дона ҳайкалҳои сафолини сарбозоне, ки барои «посбонӣ» гузошта шуда буданд, ёфт шудааст.

Син Шихуандї.
Расми муосир

Сарбозони
сафолини Син
Шихуандї

Девори бузурги Чин

Девори бузурги Чин

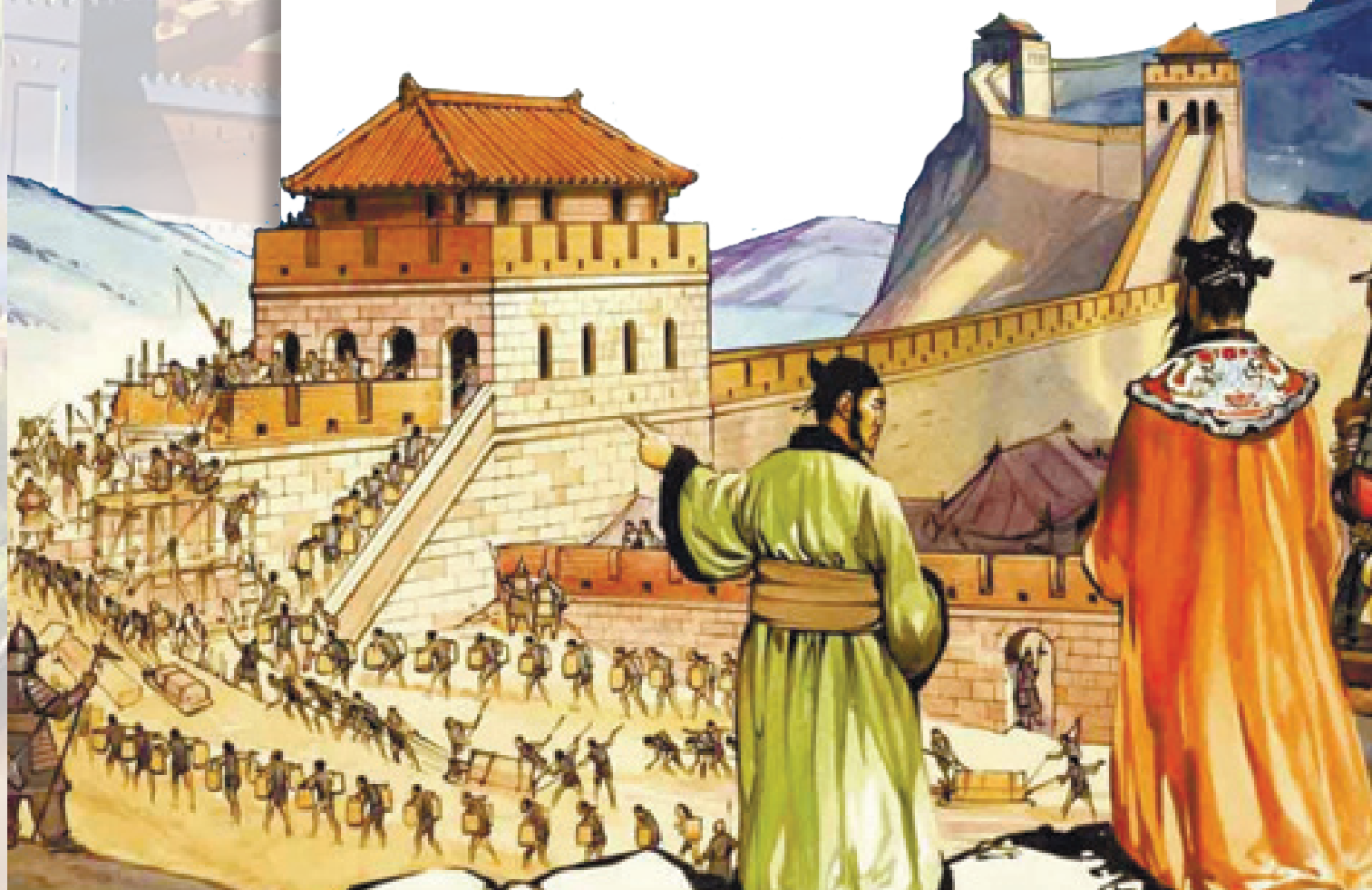
Дар асри IV пеш аз мелод

Барои муҳофизат аз бодиянишинҳо

Син Шихуандӣ фармон дод, ки девори мудофиавии дар саросари Чини Шимолӣ сохташуда минбаъд мустақкам карда шавад, то кишвараширо аз ҳамлаҳои хуннҳои бодиянишин муҳофизат кунад.

Сохтмони девор дар аввал дар **асри IV** пеш аз мелод оғоз ёфт. Ин девор дар таърих **Девори бузурги Чин** ном дорад. Баландии он 6–10 метр, ғафсиаш 5–8 метр ва дарозияш қариб ба 4000 километр мерасад. Дар замони қадим ин девор барои аскарони душман монанди қиддӣ буд: аскарони савора аз он гузашта наметавонистанд, қалъаҳо бо роҳи ҳучум гирифтани бодиянишинҳо ханӯз намедонистанд.

Подшоҳ ва амалдорон садҳо ҳазор нафар деҳқонро ба сохтани девор маҷбур карданд.

Сохтмони Девори бузурги Чин

Корҳои сохтмонӣ

Маданияти Чини қадим

Дар Чини қадим маданияти баланди беназир офарида шуд. Ҳаёти ҳаррӯзаи аҳолии маҳаллӣ ба деҳқонӣ, ҳунармандӣ, бинокорӣ ва дигар соҳаҳо вобаста буда, инкишоф додани донишҳои илмиро тақозо мекард.

Ҳамин тариқ, илмҳои математика, астрономия ва география инкишоф ёфт. Инчунин, чиниёни қадим дар соҳаҳои меъморӣ ва пайкаратарошӣ ба муваффақиятҳои калон сазовор гаштаанд. Дар Чини қадим иероглифҳои вучуд дошт, ки калимаҳо ва ҷумлаҳо ро ифода мекарданд. Дар ибтидо чиниҳо ба тахтачаҳои бамбук навиштаанд.

Китобҳои аз тахтачаҳои бамбук иборат

Син Шихуандӣ

Соли 246 пеш аз мелод

«Ҳукмдори аввалини Син»

Девори бузурги Чин

Ихтироҳҳо: иероглифҳо, қоғаз, кутбнамо, сейсмограф

Фикр кунед

Ба расмҳо нигоҳ карда, қоғаз дар Чини қадим чӣ гуна тайёр карда шуданахро фаҳмонда диҳед.

Чараёни тайёркунии қоғазии чинӣ

Аз ин 2,5 ҳазор сол пеш барои навиштан ба истифодаи абрешим гузаштанд. Ба матоъҳои абрешимӣ бо мӯйқалам навишта шудааст. Дар асри I пеш аз мелод қоғаз ихтироъ карда шуд.

Яке аз аҷибтарин ихтироъҳои чинӣ компас буд. Он аз оҳани бо оҳанрабо фароғирифта сохта шуда, ба қошуқи калоне шабоҳат дошт, ки дастаки дароз дорад. Онро ба ҷуби катакҳояш заррин ҷойгир кардаанд ва дастаки он ҳамеша тарафи ҷанубро нишон додааст.

Сейсмограф, ки заминларзаро пешгӯӣ мекунад, низ дар Чин ихтироъ карда шудааст.

Савол ва супоришҳо

1. Ҳукмдореро номбар кунед, ки Чинро дар як кишвари ягона муттаҳид кардааст. Ин ҳодиса кай рӯй додааст?
2. Шумо дар бораи Девори бузурги Чин чихоро медонед? Чаро ин девор садди ҳучуми бодиянишинон буд?
3. Ихтироъҳои чинихоро номбар кунед. Кадоме аз онҳоро мо имрӯз низ истифода мебарем?

§ 19–20. ДАВЛАТҲОИ ҚАДИМАИ ХУДУДИ ЎЗБЕКИСТОН

Таркиби этникии аҳолии қадима ва чойгиршавии худудӣ

Мувофиқи гувоҳии сарчашмаҳои хаттӣ дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод қавмҳои суғдиён, бохтариён, хоразмиён, инчунин қабилаҳои сак ва массагетҳо дар худуди Ўзбекистон зиндагӣ ба сар бурдаанд. Бисёр аҳолие, ки дар водиҳои Зарафшон ва Қашқадарё ҳаёт ба сар мебуданд, бо деҳқонӣ шуғл варзиданд. Дар сарчашмаҳои хаттии юнонӣ ин худуд

Манзилгоҳи бодиянишинон

Чойгиршавии халқҳо ва қабилаҳои қадима дар Осиёи Миёна

Ханчар.
Ҳазорсолаи I
пеш аз мелод

Сакҳои чорводор

Сугдиёна ном дорад. Аҳолии ҳудуди мазкур **сугдиён** номида шудаанд.

Наздиктарин ҳамсоҳҳои сугдиён **бохтариён** буда, онҳо дар воҳаи Сурхон, шимоли Афғонистон ва чануби Тоҷикистон ҷойгир шуда буданд. Муаррихони Юнону Рим ин заминҳоро **Бактриана** ё **Бохтар** (Бактрия) номидаанд.

Қавмҳои деҳқони муқимӣ, ки дар поёноби Амударё зиндагӣ мекарданд, **хоразмиён** буданд. Кишвари онҳо дар манбаҳои юнонӣ **Хорасмия** номида шудааст. Дар биёбонҳо ва соҳилҳои Амударё қабилаҳои бодиянишини **массагет** зиндагӣ мекарданд.

Водии дарё

Сакҳо дар кӯху дашту биёбонҳои Осиёи Миёна зиндагӣ мекарданд, ки шуғли асосии онҳо чорводорӣ буд.

Тараққиёти хоҷагӣ дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод

Дар ин давра шуғли мардуми Суғд, Бохтар ва Хоразм зироаткорӣ дар асоси обёрии сунъӣ буд. Ҳунармандӣ ва савдо низ хеле рушд кардааст. Аз ин манзилгоҳҳо ашёҳои кулолии босифат, силоҳҳои оҳану биринҷӣ ёфт шудаанд.

Аз кӯҳҳо мис, қалъагӣ, нуқра ва тилло, инчунин сангҳои қиматбаҳо аз қабилҳои **лочувард (лаъл)** ва **фирӯза** барои заргарӣ истихроҷ карда мешуданд. Лочувард дар кӯхистони Бохтар вучуд дошт.

Тасвири шери тиллоӣ. Намунаи санъати сакҳо

Қавмҳои Осиёи Миёна. Асрҳои VII–VI. Барқароршуда

Чанговари сак. Барқароршуда

Фикр кунед

Тасаввур кунед, ки шумо ҳамчун муаррихе, ки ин сабтхоро ёфтаед, дар бораи Бохтар чӣ маълумот гирифтед? Ҷосуси подшоҳи Оссурия ба ӯ дар бораи чӣ нақл мекунад?

Маълумоти манбаҳои Оссурия дар бораи лаъли Бохтар

«Дар бораи лаъле, ки подшоҳ хостааст: – Гуфтанд: «Бароям лаъл биёред». Ҷаноби олий намедонанд, ки вақте ман ба кӯҳ баромада, лаълро ба даст гирифтаам, мардуми кишвар бар зидди ман бархостанд. Подшоҳ иҷозат бидиҳанд, лашқари зиёде рафта лаълро биёранд; танҳо ман бо онҳо нону ҷургот тақсим намекунам; Назди онҳо намеравам, наздики қосиди ту намешавам, саломатиш подшоҳро ҳам намепурсам. Шоҳам, инро гуноҳ наҳисобанд бас ...».

Шуғли асосии қабилаҳои бодиянишини саку массагет чорводорӣ буда, рамаи шутур, асп, гӯсфанду буз парвариш мекарданд. Чорводорон аз пӯсти ҳайвонот чарм, аз матоъҳои пашмин пойафзол, либос ва хайма медӯхтанд.

Бодиянишинон ин маҳсулотҳоро ба деҳқонони муқим мефуруштанд, деҳқонон бошад, бо халқҳои Шарқ алоқаи мустақами тичоратӣ ва маданӣ барқарор намудаанд. Мубодилаи мол байни халқҳои муқим ва бодиянишини Осиёи Миёна бомуваффақият анҷом ёфтааст.

Лаъл

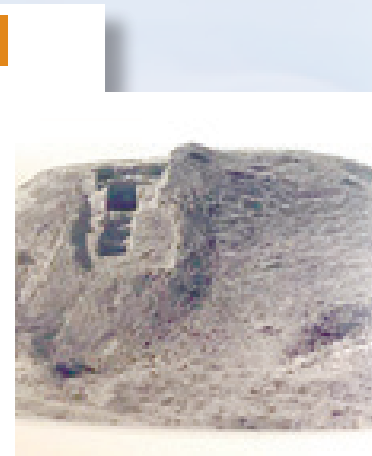

Ҳаёти рӯзмарраи бодиянишинон

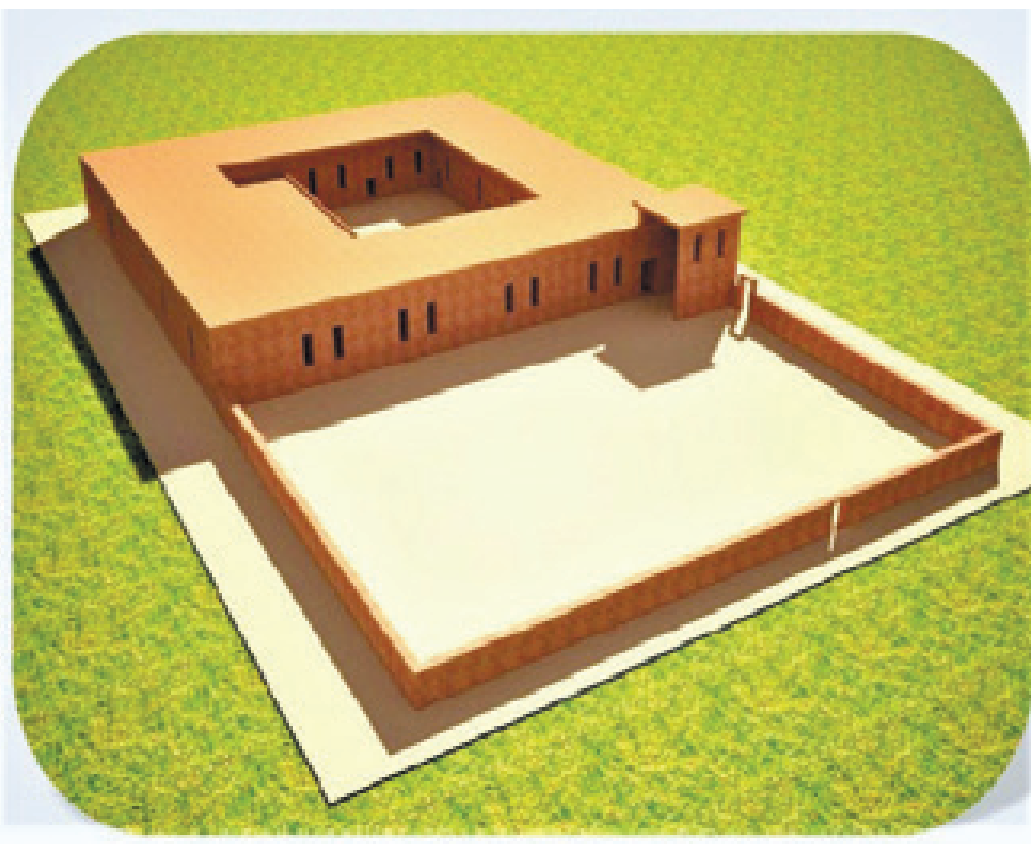
Маданияти шаҳрҳои қадима дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод

Дар натиҷаи рушди хунармандӣ ва савдо дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод шаҳрҳои қадима ба инкишоф рӯ ниҳоданд. Онҳо марказҳои хунармандӣ, истеҳсолот ва савдо буданд. Қадимшиносон шаҳрҳои қадимаи **Афросиёб** (Самарқанд), **Кўктепа** (води Зарафшон), **Еркўрғон** ва **Узунқир** (Қашқадарё), **Кўзалиқир** (Хоразм), **Қизилтеппа** (Сурхондарё) омўхтаанд. Як гурўҳи шаҳрҳо маркази савдо ва хунар, дигарашон марказҳои ноҳияву вилоятҳои алоҳида ба ҳисоб меофтанд. Намуди чунин шаҳрҳои қадима чӣ гуна буданд?

Дар он замонҳои дур сайёҳ метавонист, шаҳри бузурги бостониро аз дур бинад. Қалъаи азими дохилӣ аз дигар хонаҳои чўбӣ, биноҳои ёрирасон ва устохонаҳои хунармандӣ ба таври мўхташам баланд буд. Дар қалъа қасри калони дорои ҳучраҳои гуногун ҷойгир буд. Дарахтон кам, кўчаҳо танг, аммо деворҳои муҳофизатӣ одамро ба ҳайрат меовард. Соқинони шаҳр ба сохти мудофия диққати махсус меоданд. Роҳи вориди дарвозаи шаҳрро чўйбори пур аз об – **хандақ** баста буд.

Қорҳои ҳафриётӣ дар Қизилтеппа

Хона-қалъаи Бохтари қадим. Вилояти Сурхондарё. Барқароршуда

Вакилони аҳолии
Осиёи Миёна.
Барқароршуда

Дар девор манораҳо ва тўпҳо барои тирандозӣ буданд. Дар ҳар сония аз онҳо тири камони биринҷӣ интизор шудан мумкин буд.

Дар соҳили дарёи хушманзара хонаю истехкомҳои деҳқонон тўл кашида, атрофи онҳоро боғу киштзорҳо ихота карда буданд. Роҳҳои чанголуд ба воҳаҳои ҳамсоя мебуд.

Дар ин замон одамон чӣ гуна зиндагӣ кардаанд?

Деворҳои хонаҳои истиқоматӣ аз хишти хом сохта шуда, бо лойи коҳдор андова карда, фарши хонаро бо пўстакҳо ва шолчаҳо пўшонда буданд. Токчаҳо дар паҳлӯи девор сохта шуда, дар мобайни хона печи гармкунӣ гузошта мешавад. Ошхонаи алоҳида бо якчанд печҳо фарқ мекард. Дар анборхонаҳои махсус хумдонҳои калон ҷойгир шуда, дар онҳо маҳсулотҳои хоҷагии қишлоқ нигоҳ дошта мешуд.

Давлатҳои қадим

Бохтар, ки дар асри VII пеш аз мелод таъсис ёфтааст, яке аз давлатҳои қадимаи Осиёи Миёна ба ҳисоб меравад. Он аз ҷиҳати сиёсӣ ва фарҳангӣ тахти таъсири Марғиёна ва Суғд буда, иттиҳоди давлатии халқҳои бародари гуногуни қадима мебошад.

Осиёи Миёна ва Шарқи қадим

Муаррихи Юнони қадим **Ктесий** (асрҳои V–IV пеш аз мелод) дар бораи муносибати Бохтар бо Оссурия навиштааст. Ӯ муддати тӯлонӣ дар қасри шоҳи форси қадим **Артаксеркс** зиндагӣ карда, табиби қаср буд. Ктесий дар бораи юриши шоҳи Оссурия **Нин** ба Бохтар нақл мекунад. Дар бораи зиёд будани аҳолии кишвар, шаҳрҳои калон пойтахти мустақкамаш Бақтра ва хазинаи шоҳи Бохтар **Оксиарт** маълумоти зерин дорад :

«Нин шуҷоати қахрамонони бохтарӣ ва дар бораи он ки мамлакати онҳо бисёр қалъаҳои мустақкам дорад, дониста, аз халқи худ шумораи зиёди ҷанговаронро ҷамъ кард.

Армияи Нин аз сабаби душвории бо қувваҳои калон ба Бохтар гузастан ва танг будани дараҳо ба чанд қисмҳо тақсим шуда буд. Бохтар дар баробари шаҳрҳои калон доштан, пойтахти ниҳоят калон низ дошт. Он Бақтра ном дошт ва бо мустақками қалъа ва деворҳои аз дигар шаҳрҳо фарқ мекард. Подшоҳ Оксиарт ҳар қасро, ки силоҳ дошта метавонад, ба ҷанг сафарбар кард.

Вай дар болои аскарони худ истода, бо душман рӯ ба рӯ шуд ва ба яке аз лашкарони Нин имкон дод, ки аз дара гузар кунанд. Пас аз он ки шумораи кофии душман аз дашт гузастанд, Оксиарт сафи ҷангии аскарони худро ташкил дод.

Вақте, ки ҷанг даҳшатнок сар шуд, бохтариён оссуриёнро ба ақибнишинӣ маҷбур карданд. Аз ақибашон рафта, то доманаи кӯҳ онҳоро таъқиб карданд ва сад ҳазор сипоҳи душманро несту нобуд карданд».

Зарфи сафолини аз Қизилтеппа ёфтгардида

Шутуркаши бохтарӣ

Давлати Бохтари қадим

Афросиёб, Қизилтеппа, Узунқир, Ерқўрғон

Хоразми қадим

Кўзалиқир

Халқҳои қадима ва қабилалар

Суғдиён

Бохтариён

Хоразмиён

Массагетҳо

Сакҳо

Дар ҳудуди Хоразм низ сохти давлати бостонӣ барпо гардид. Яке аз калонтарин марказҳои воҳаи Хоразм дар ҷойи қалъаи Кӯзалиқир ҷойгир буд, ки бо деворҳои мустаҳками мудофиавӣ ихота шудааст.

Дар асри VI пеш аз мелод хоразмиён дар ин қалъа қасри калоне сохтаанд. Он аз ҳуҷраҳо ва толорҳои бо сутунҳои ҷӯбин сохташуда иборат буд. Дар назди қаср барои нигоҳ доштани ҷав ва гандум анбори калони ғалла сохта шудааст. Сокинони воҳа ба зироаткорӣ ва чорводорӣ машғул шудаанд. Дар Хоразми қадим ҳунармандӣ, меъморӣ, ва савдо хеле инкишоф ёфта буд.

Шӯҳрати кулолгарӣ, силоҳсозӣ ва заргарии маҳаллӣ ба дигар кишварҳо низ паҳн шуда буд. Савдо дар шаҳрҳо инкишоф ёфта буд. Хоразмиён бинокорон ва ҳунармандони моҳир буданд.

Савол ва супоришҳо

1. Дар асрҳои VII–VI пеш аз мелод дар ҳудуди Ўзбекистон кадом қabila ва халқҳо зиндагӣ кардаанд?
2. Қабилаларҳои бодиянишини Осиёи Миёнаро номбар кунед.
3. Давлатҳои қадимаи Осиёи Миёна кадомҳоянд? Онҳо дар кадом ҳудудҳо ҷойгир шудаанд?
4. Аввалин шаҳрҳое, ки дар қаламрави Ўзбекистон пайдо шуданд, чӣ гуна намуд доштанд? Аз номи иштирокчиҳои тадқиқоти археологӣ сухан ронед.

§ 21. ЗАРДУШТӢ ВА «АВЕСТО»

Таърихи пайдоиши дини зардуштӣ

Дар ҳазорсолаи I пеш аз мелод дар Осиёи Миёна дини зардуштӣ ба таври васеъ паҳн шуд. Вақте, ки одамон табиатро илоҳӣ мекарданд, ин дин ҳанӯз шукуфта буд. Зардуштиён оташ (офтоб), замин, об ва ситорахоро мепарастиданд ва онҳоро илоҳӣ медонистанд.

Калимаи «Зардушт» ба номи **Заратуштра (Зардушт)** вобастагӣ дорад. Вай шахси таърихист, ки дар чоряки аввалаи ҳазорсолаи I пеш аз мелод зиндагӣ кардааст.

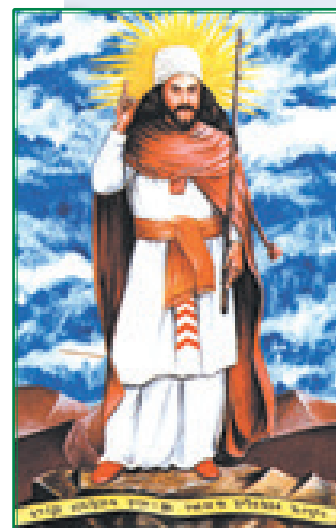
Баъдтар, дар Юнон номи ӯро «**Зороастр**» (юнонӣ астрон – «ситора») меномиданд, чунки дар Юнонистон ӯро ҳамчун ҳаким ва мунаҷҷим медонистанд. Аз ин ном худи таълимот **зороастризм**, яъне зардуштӣ номида шуд.

Дар бораи пайдоиши дини зардуштӣ ривояте ҳаст:

Рӯзе Зардушт субҳи барвақт ба соҳили дарё омад, то об биёрад. Дар оби софу мусаффо симои яке аз сафирони Аҳурамаздоро мебинад, симо бо воситаи нур ба кадом тараф рафтандро нишон медиҳад.

Зардушт аз паси нури сеҳрнок меравад ва ба зудӣ ба ҳузури худои олий Аҳурамаздо мерасад. Аҳурамаздо мегӯяд, ки ӯро барои паҳн кардани амалҳои некаш интихоб кардааст ва эълон мекунад, ки ӯ ваколати илоҳӣ гирифтааст.

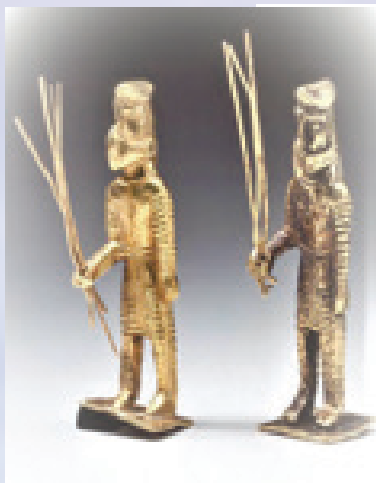
Ба ин тартиб Зардушт дар синни 30-солагӣ ба тарғиботгари таълимоти нави динӣ табдил ёфт.

Зардушт.
Расми муосир

Рамзи зардуштӣ

Ҳайкалчаҳои
коҳинҳои
зардуштӣ

Паҳншавии зардуштӣ

Вақте, ки дини зардуштӣ паҳн мегардид, на ибодатхонаҳо ва на китобҳои махсус барои омӯзиши матнҳои дуо вучуд надоштанд. Маросимҳои динӣ дар хона дар зери осмони кушод, дар гулхан ё дар атрофи оташдон баргузор мешуданд.

Зардушт аввал қабилаҳои гуногунро дар муборизаи зидди истилогарон ба муттаҳид шудан даъват кард.

Ваъзҳои охириини Зардушт аз ҷониби коҳинон аз ёд карда шуда, ба диндорон хонда дода мешуданд.

Баъди вафоти Зардушт чанд аср гузашта, тамоми маросимҳои динӣ, мадҳияҳо ва дуоҳо дар як китоб ҷамъ оварда шуданд, ки барои зардуштиён муқаддас буд. Номини ин китоб «Авесто» аст, ки маънояш «қонуни қоидаҳои қатъӣ» аст.

Ахурамаздо

Фикр кунед

Ба назари шумо хусусиятҳои ба худ хоси дини зардуштӣ дар чист?

Ёдгории китоби «Авесто» дар шаҳри Урганҷ

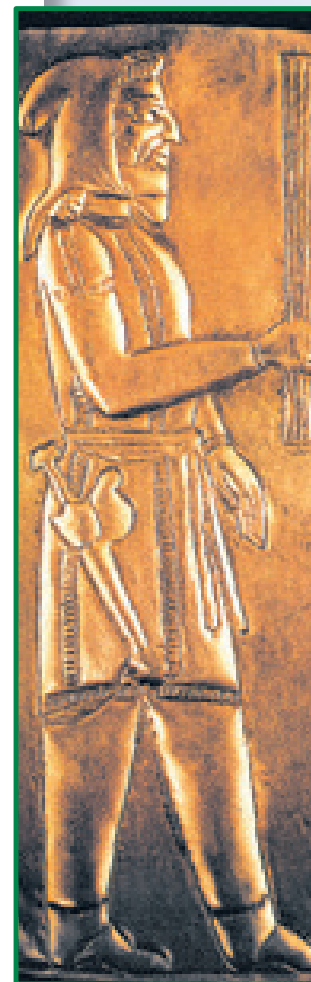
Худоҳо, таълимот ва маросимҳои зардуштиҳо

Зардуштиён ба худоёни сазовори эҳтироми худ **Ахурамаздо**, **Митра** ва **Анахита** бовар мекарданд. **Ахурамаздо** худои олий ва хирадманди зардуштиён ҳисобида мешуд. **Митра** худои офтоб ва равшанист, ки вай ба воситаи раъду барқ бо **Аҳриман**, худои бадӣ ва марг ҷанг мекунад. Зардуштиён рангинкамонро пас аз борон ҳамчун камони тирандозии Митра парастид мекарданд. **Анахита** дар дини зардуштӣ олиҳаи ҳосилхезӣ ва об ҳисобида мешуд. Таълимоти дини зардуштӣ дар такмили ҷаҳонбинии инсоният дар бораи некиву бадӣ таъсири бузурге дошт.

Маъноии асосии зиндагии зардуштӣ аз рафтори нек, гуфтори нек ва пиндори нек иборат буд. Вазифаи асосии одам, пеш аз ҳама, одилона зиндагӣ кардан аст.

Тибқи эътиқоди зардуштӣ дурӯғ нагуфтан, фиреб надодан, ба ваъда вафо кардан ва танҳо корҳои хайр кардан шарт аст.

Дар таълимоти зардуштӣ марг ифодаи бадӣ ҳисобида мешавад. Аз ин рӯ, маросими махсуси дафни фавтидагон таъсис дода шуд. Мурдари ба хок дафн кардан, сӯзондан ё ба об партофтан мумкин нест. Аз ин рӯ, онҳо ҷасадро дар тепаҳои санглоху регзор гузоштаанд, то онҳоро паррандагон ва ҳайвоноти дарранда бихӯранд. Устухонҳои дар борон шуста ва дар офтоб тозашударо дар тобутҷаҳои махсуси сафолин – **оссуариҳо** (устухондонҳо) дафн мекарданд.

Қоҳини зардуштӣ.
Пластинаи
тиллоӣ аз
ҳазинаи Амударё

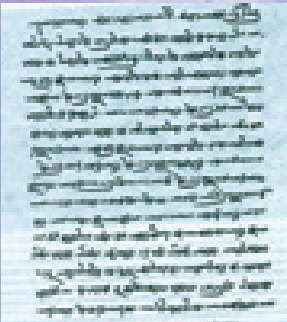
Худоҳои зардуштӣ

Ахурамаздо – худои олий

Митра – худои Офтоб

Анахита – олиҳаи ҳосилхезӣ

Аҳриман – худои бадӣ ва марг

Саҳифаи
дастнависи
«Авесто»

Қонун ва қоидаҳои «Авесто»

Зардуштиён кирдорҳоеро ба мисли истилогарӣ, ғоратгарӣ ва хароб кардани манзилҳоро ҷиноятҳои вазнин медонистанд. Гирифтани аслиҳа ва задани касе, лату кӯб ва захмӣ кардани ӯ сазовори ҷазои саҳт доништа мешуд. «Авесто» дуздӣ ва қарздорию гуноҳ медонад. Напардохтани қарз ба дуздӣ баробар доништа мешуд.

Ба меҳнат баҳои баланд дода мешуд. Дар «Авесто» гуфта мешавад, ки инсон бояд қор кунад, ба ягон ҳунар, соҳтмон, кишоварзӣ ва чорводорӣ машғул бошад. Инсон бояд тозагии обу наботот ва заминро таъмин намуда, табиатро ҳифз намояд.

«Авесто» ҳуқуқҳои оила ва фарзандонро қатъиян ҳифз мекунад. Аз падару модар гирифтани ноболиғон ва бесарпараст мондани онҳо сиёҳ карда мешавад. Ба кӯдакони хурдсол таълим додан ва ба онҳо касбу ҳунар омӯзонданро қадр мекарданд, чунки «**хондан нури чашм**» аст мегуфтанд.

Дар яке аз қасидаҳои, ки зардуштиён месароянд, «**Мадхи Офтоб**» чунин гуфта шудааст:

*Мо Офтобро ситоиш мекунем,
Нури безаволро.*

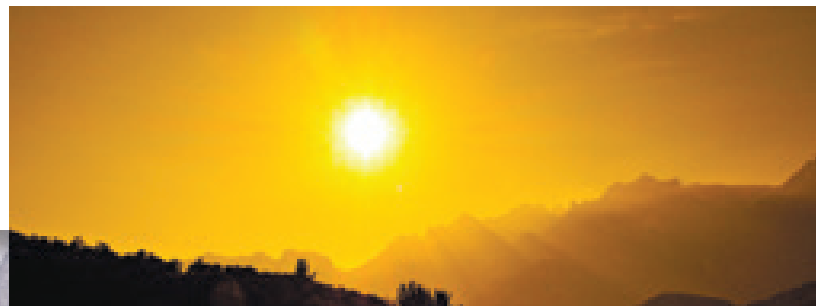
*Давон аст аспҳои ӯ,
Вақте ки офтоб медурахшад,
Вақте ки офтоб гарм мекунад,
Сад ҳазор худованд ҷовидон.*

Илоҳаҳо:

*Тақсим мекунад бахтро дар он
Аҳурамаздо ин ҷо.*

«Авесто» мардумро ба сулҳу адолат ва некӣ даъват мекунад.

«Авесто»

Савол ва супоришҳо

1. Аввалин тарғиботгари дини зардуштӣ ки буд?
2. Даври паҳншавии дини зардуштиро дар Осиёи Миёна номбар кунед.
3. Худоёни эҳтиромноки зардуштиёно номбар кунед.
4. Қадом маросимҳои зардуштиро медонед?

ФАСЛИ III ЮНОНИСТОНИ ҚАДИМ

§ 22. ОҒОЗИ ТАЪРИХИ АТИҚА

Худуд ва машғулиятҳо

Юнонистони қадим – номи умумии давлатҳои юнонӣ аст, ки дар нимҷазираи Балкан ва ҷазираҳои баҳри Миёназамин ҷойгир буданд. Ба ғайр аз тарафи шимол, Юнонистони қадимро баҳрҳои Миёназамин ва Эгей ихота карда буданд.

Қисми зиёди қаламрави Юнонистонро кӯҳҳо ишғол мекунанд. Баландтарин қуллаи онҳо, кӯҳи Олимп дар шимолу шарқи кишвар ҷойгир аст. Майдонҳои серҳосил дар водиҳои дарёҳои кӯҳӣ воқеъ гардидаанд. Кӯҳҳоро алафзори буттазорҳо фаро гирифтаанд. Дар нимҷазираи **Пелопоннес** дар шимолӣ Юнонистон ҷангалзорҳои сӯзанбарг мерӯянд.

Кӯҳи Олимп дар тасавури юнониҳои қадим

- Сарҳади ҳудудҳои ҷойгиршудаи юнониён дар аввалҳои ҳазорсолаи I пеш аз мелод
- Шаҳрҳо ва дигар пунктҳои аҳолинишин, ки дар онҳо воқеаҳои муҳимтарини таърихи Юнонистони қадим ба амал омадаанд

Юнонистони қадим

Ниқоби тиллоӣ.
Микен

Қадаҳи
тиллоӣ.
Микен

Юнониҳо аз қадим бо зироаткорӣ ва чорводорӣ машғул буданд.

Бавучудоии тамаддун

Дар хазорсолаи II пеш аз мелод дар ҷазираи Крит аввалин шаҳр-давлатҳо ба вучуд омаданд. Бо номи шоҳи афсонавӣ Минос онро тамаддуни Миной меноманд. Шаҳрҳо ва маҳалҳои аҳолинишини давлати Крит дар натиҷаи заминларза, мавҷҳои шадиди баҳр ва тарқиши вулкониҳо хароб шуданд. Он ба зудӣ барқарор карда шуд.

Аз худуди Юнонистон қabilaҳои ҷанговар зада даромаданд, ки онҳо ахейҳо номидаанд. Маҳз ахейҳо ба барбодшавии тамаддуни Миной оварда расонданд. Ҳучуми қabilaҳои Дориён ба Юнонистони Ҷанубӣ боиси ба охир расидани давлати Микена ва ба вучуд омадани давлати Спарта мегардад.

Тамаддуни Микен
(Юнонистони Ҷанубӣ)

Дориён нобуд карданд

Тамаддуни Миной
(ҷазираи Крит)

Ахейҳо хароб карданд

«Дарвозаи шерон» дар Микен.
Расми кашаидаи Дю Монсел Теодор

Саёҳатҳои баҳрии юнонҳо

Ҷазираҳои сермикдори хурду калон, бандару бандаргоҳҳои мусоиди баҳри Эгей барои дар байни юнониён инкишоф додани баҳрнавардӣ имкониятро фароҳам овард. Аммо юнониҳо киштиҳои калон надоштанд ва бо қайиқҳои хурди бодбондор аз соҳил дур рафтани хеле хатарнок буд.

Илова бар ин, юнониҳо ҳанӯз компас надоштанд, аз тарси гум шудан, аз ҷазира ба ҷазира ва ё дар наздикии соҳил шино мекарданд. Баҳрнавардони ботаҷриба бошанд, аз бодбонҳо истифода буда ба кишварҳои дурдаст – Миср, ба баҳрҳои Миёназамин ва Сиёҳ, шаҳрҳои соҳилҳои онҳо шино карда рафтаанд.

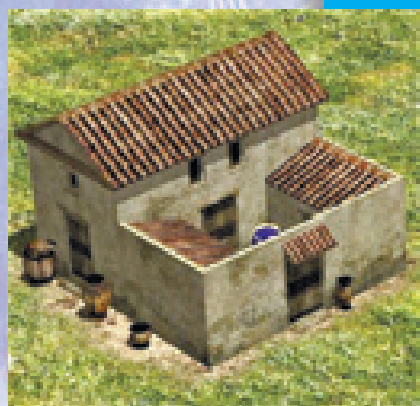
Аз саёҳат баргаштани юнониҳо.
Расми муосир

Савол ва супоришҳо

1. Аз харита ҳудудҳои Юнонистони қадим ва ҷазираи Критро нишон диҳед.
2. Ҷойгиршавии географии кишвар чӣ хусусият дорад?
3. Шароити географӣ ба машғулияти юнониёни қадим чӣ гуна таъсир расонд?
4. Аввалин тамаддун дар Юнонистони қадим дар кучо пайдо шуд ва чаро он барбод рафт?
5. Тасаввур кунед, ки Шумо бо юнониён ба саёҳати баҳрӣ баромадед. Дар бораи он ҳикоя эҷод кунед.

§ 23–24. РАВНАҚИ ЮНОНИСТОНИ ҚАДИМ

Шаҳрҳои Юнон

Чойи зисти
юнониёни қадим

Дар натиҷаи ривочи деҳқонӣ ва ҳунармандӣ дар Юнонистон шумораи шаҳрҳо низ меафзояд. Аксарияти шаҳрҳои Юнон дар натиҷаи бо ҳам муттаҳид кардани манзилзилгоҳҳо ташкил карда шудааст. Чунин шаҳрҳо дар юнонӣ «полис» номида мешаванд, маънояш «шаҳр» аст. Онҳо шаҳр-давлатҳоро ташкил кардаанд. Полисҳо марказҳои ҳунармандӣ ва савдо буданд.

Бозор дар майдони калони шаҳр ҷойгир буд. Дар он ҷо бо маҳсулотҳои хоҷагии қишлоқ ва ҳунармандӣ савдо мекарданд.

Ҳамаи шаҳрҳо армияҳои худро доштанд. Асоси лашкаро аскарони бо силоҳи вазнин мусаллаҳгардида – **гоплитҳо** ташкил мекарданд. Онҳо бо қатори ба ҳамдигар зич ҷойгиршудаи шаклашон чоркунҷа ҷанг мекарданд. Бо ҳамин тарз дар сафи ҷангӣ истодан **фаланга** номида мешуд.

Ҷанговарони савора ва
пиёда, полис ва шаҳриён

Полиси
Юнонистони
қадим

Афина. Акропол дар марказ.
Расми муосир

Давлати Афина

Нимҷазираи **Аттика** дар қисми чанубу шарқии Юнони Марказӣ ҷойгир аст. Дар ҳазорсолаи I пеш аз мелод, дар қисми ғарбии Аттика юнониҳо қалъае сохтанд, ки **Акропол**, яъне «шаҳри боло» ном дошт. Оҳиста-оҳиста одамон ба атрофи Акропол ҷойгир шуданд. Ҳамин тавр шаҳри **Афина** ба вуҷуд омад. Аксари сокинони шаҳр хунармандон ва тоҷирон буданд.

Аҳолии Афина ба се ғуруҳи калон тақсим мешуд: **шаҳрвандон**, **ачнабиён** – **метекҳо** ва **ғуломон**. Танҳо мардоне, ки волидонашон афинагии озод буданд, шаҳрванди Афина шуда метавонистанд.

Фақат шаҳрвандон аз тамоми ҳуқуқҳо истифода мебуданд. Онҳо аз меҳнати вазнин ва корҳои барои саломатӣ зарарнок озод карда шудаанд.

Бо мустаҳкам шудани Афина савдои баҳрӣ низ инкишоф меёбад. Аз бандаргоҳи **Пирей**, ки бандари асосии Афина гардид, ба мамлакат ғуломон ва молҳои гуногун оварда мешуданд.

Афина

Нимҷа-
зираи
Аттика

Қалъаи
Акропол

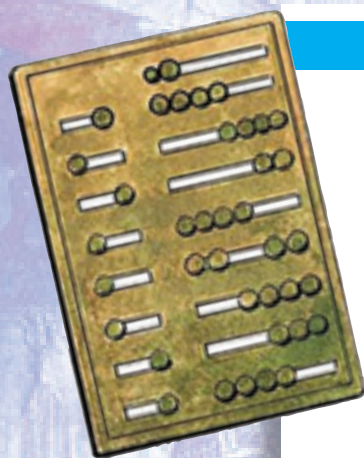
Дар
атрофи
Акропол

Шаҳрван-
дони
Афина,
метекҳо,
ғуломон

Чараёни кор дар устохонаи киштисозӣ.
Расми муосир

Таълим дар Афина

Абак – тахтачаи ҳисоб

Тахтачаи мум молидашуда ва стил

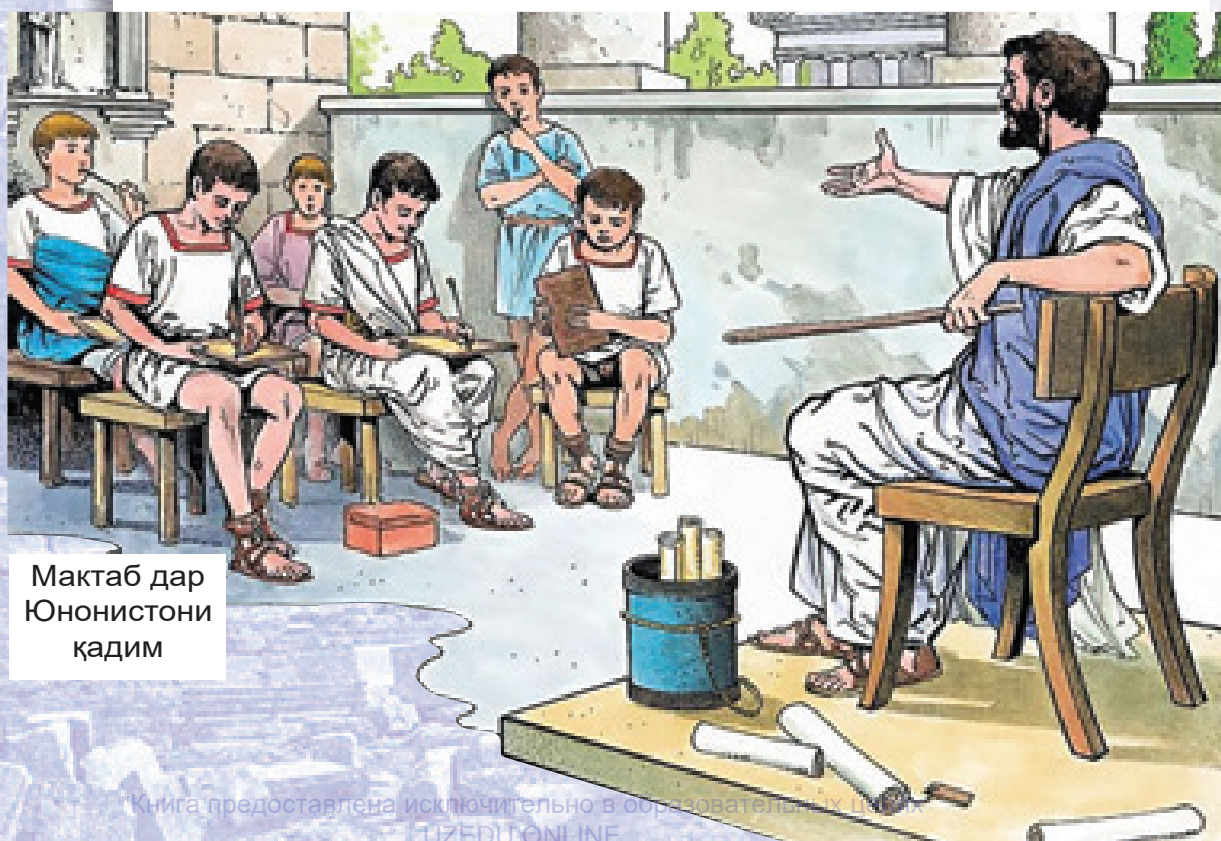
Дар Афина мактаби давлатӣ вучуд нашофт. Падару модарон фарзандони худро бо пардохти музди муайян ба **педагог** (маънои «касе, ки дар роҳ кӯдакро пайравӣ мекунад» дар юнонӣ) барои таълим меоданд. Тибқи қонун таҳсил танҳо барои писарон ҳатмӣ буд.

Аз синни ҳафтсолагӣ ба кӯдакон навиштан ва ҳисобу китобро меомӯзонданд. Ба тахтачаҳои мум молидашуда бо асочаи биринҷӣ – **стил** ҳарфҳоро навиштаанд. Барои аксари шахрвандон таҳсилот аз ин иборат буд. Фарзандони волидон сарватманд таҳсили худро дар мактабҳои хусусии гимнастика – **палестра** идома меоданд. Дар палестра адабиёт омӯзонда мешуд, шеър ва мусиқӣ низ таълим дода мешуд.

Писарон аз синни 14-солагӣ бо гимнастика машғул мешуданд. Дар баробари ин ба онҳо сирру асрори гӯштин, найза ва дискгурронӣ, чаҳидан ба дарозӣ ва баландӣ, ҳамчунин давидан омӯзонда мешуд. Наврасон ҷанги дастӣ, корҳои ҳарбӣ ва савори аспро низ омӯхтаанд.

Дар Афина муассисаҳои таълимӣ низ вучуд доштанд, ки маълумоти олии меоданд. Аммо танҳо фарзандони волидон хеле сарватманд имкони таҳсилро дар онҳо дошт. Дар ин гуна муассисаҳои таълимӣ фанҳои ситорашиносӣ, геометрия, география ва таърихро таълим меоданд.

Муддати таҳсил 3–4 сол давом мекард. Баъд имконияти дар корҳои давлат вазифаи муайяноро ишғол кардан ба вучуд меомад.

Мактаб дар Юнонистони қадим

Спарта

Дар асри XII пеш аз мелод ба худуди Юнонистони Чанубӣ (Лаконика) қабилаи дориён зада даромаданд. Онҳо қабилаҳои маҳаллиро тобеъ намуда, давлати **Спартаро** барпо намуданд. Аҳолии маҳаллӣ, ки спартагиён ғулом карда буданд – **илотҳо** аслан юнонӣ буда, бо онҳо як забон ҳарф мезаданд. Илотҳо ба спартагиён нафрат доштанд. Дар чунин шароит ҳокимиятро танҳо бо қувва нигоҳ доштан мумкин буд. Аз ин рӯ, спартагиҳо барои давлати худ шарту шароити махсус фароҳам оварданд. Аз ҷумла, ҳама ба интизоми қатъӣ риоя мекард, онҳое, ки интизомро вайрон мекунанд, ҷазои сахт дода мешуд.

Спарта ба шахре, ки ба ҷанг омодагӣ мебинад, монанд буд. Ба Спарта хориҷиёнро иҷозат намедоданд, савдову тиҷорат суст инкишоф ёфтааст, асарҳои санъат, ибодатхонаҳои зебо набуданд. Ҳама хонаҳо якхела сохта шудааст.

Ҷанговарони Спарта ором мегиранд

СПАРТА

Юнонистони Чанубӣ (Лаконика)

Илотҳо – аҳолии Лаконика

Дориён забт кардаанд

Перийекҳо – шахрвандони нимозоди Спарта

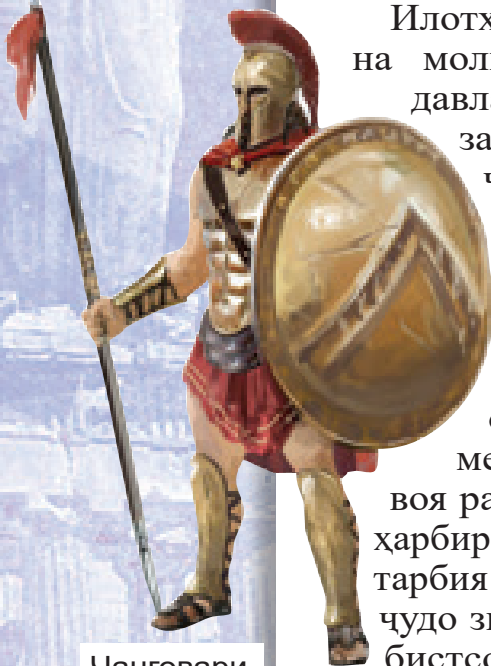
Ба Спарта асос гузоштааст

Мақтаби Спартаи қадим

Илотҳо дар ғунучини ҳосил

Чанговари спартагӣ

Илотҳо дар маҳалҳои хурд зиндагӣ мекарданд. Онҳо на моликияти спартагӣҳои алоҳида, балки тамоми давлат ҳисобида мешуданд. Илотҳо ба таври алоҳида заминҳои оилаҳои спартагӣро коркард карда, чорвоҳояшонро бонӣ мекарданд ва бисёр вазифаҳои дигарро иҷро мекарданд. Спартагӣҳо танҳо ба кори ҳарбӣ машғул буданд.

Ба ғайр аз илотҳо дар Спарта шахрвандоне, ки ҳуқуқи пурра надоштанд – **перийекҳо** низ зиндагӣ мекарданд. Дар Спартаи қадим одамони пурқувват ва тобовар кадр карда мешуданд. Кӯдакон дар шароити хеле вазнин ба воя расидаанд. Дар мактабҳои Спарта ба бачаҳо кори ҳарбиро меомӯзонданд, онҳоро боқувват ва тавоно карда тарбия мекарданд. Наврасони спартагӣ аз волидонашон ҷудо зиндагӣ мекарданд. Ҳамаи ҷавононе, ки ба синни бистсолагӣ расида буданд, ҳамчун чанговар ба кӯшун қабул кардашуда, то синни пирӣ хизмат мекарданд.

Савол ва супоришҳо

1. Полис чист?
2. Аҳолии Атика ба кадом гурӯҳҳо ҷудо шудаанд?
3. Дар мактаби Афина ба бачаҳо чӣхоро меомӯзонданд?
4. Давлати Спарта чӣ тавр ташкил ёфт? Сокинони он
5. чӣ ном доранд?
6. «Чанд вақт пеш, вақте ки ман дар мактаби гимнастика-палестра мехондам ...». Ҳикояро идома диҳед.

§ 25. КОЛОНИЯҲОИ ЮНОН

Азхудкунии ҳудудҳои нав

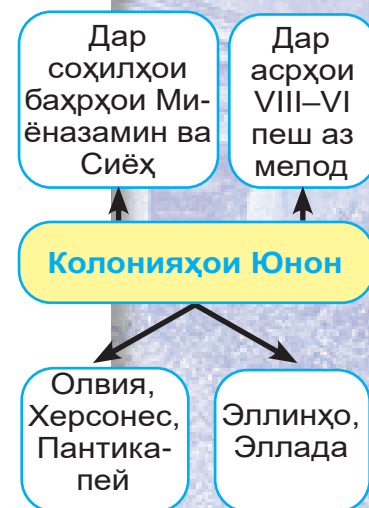
Дар Юнонистони қадим бисёр одамоне, ки аз ашрофон қарздор буданд ва замину моли шахсии худро надоштанд, маҷбур шуданд, ки ватани худро тарк карда, бахти худро дар сарзамини бегона санчанд. Роҳи дур хавфнок буд.

Пеш аз рафтани, юнониён ба худоҳо қурбониҳо мекарданд. Ҳамроҳи худ дар сабадчаҳои қамишини бо лой пӯшондашуда оташ мегирифтанд. Дар айни замон оташ як порчаи ватане буд, ки онро тарк мекарданд.

Ташкилѐбии колонияҳои Юнон

Кӯчбандони юнонӣ дар соҳили ҷазираи Ситсилия ва нимҷазираи Аппенин ҷойгир шуданд. Манзилгоҳҳои онҳо дар соҳилҳои баҳри Миѐназамин ва Сиѐх ҳам пайдо гардидаанд.

Колонияҳои Юнон тадричан ба шаҳр-давлатҳо табдил ѐфтанд. Ин шаҳрҳо ҳокимон, кӯшунҳо, қонунҳо ва тангаҳои худро доштанд. Дар онҳо савдону тиҷорат ва хунармандӣ инкишоф ѐфт.

Киштиҳои аз колония омада

Фикр кунед

Аз номи шахси аз Юнонистон кӯчида омада ҳикоя эҷод кунед? Барои чӣ шумо ба тарки Юнонистон маҷбур гаштед? Дар кишварҳои нав чиҳоро дидед?

Аҳолии колонияҳо бо шаҳрҳо — полисҳои Юнонистон дар алоқаи доимӣ буданд. Юнониён худро халқи ягона — **эллинҳо** гӯён ҳисоб мекарданд, ватани худро бошад **Эллада** меномиданд. Дар атрофи заминҳои азхудкардаи онҳо халқҳои, ки истиқомат мекарданд, юнониён «**варварҳо**» меномиданд. Дар асрҳои VIII–VI пеш аз мелод колонияҳои бисёри юнониён ба монанди **Оливия**, **Херсонес**, **Пантикапей** ташкил ёфтанд. Ин давр дар таърих номи **колониякунии Юнони Бузургро** гирифт.

Савол ва супоришҳо

1. Колонияҳои Юнонистон кай ташкил ёфтаанд?
2. Қадом шаҳрҳо дар соҳилҳои баҳри Сиёҳ ба вуҷуд омадаанд?
3. Юнониён худашонро ва ватанашонро чӣ тавр номидаанд?

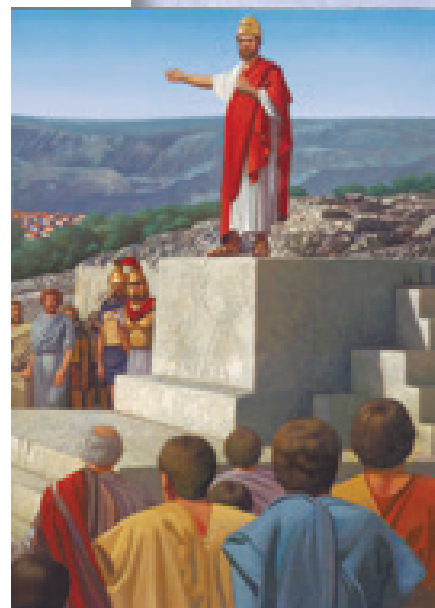
§ 26. ДЕМОКРАТИЯ ДАР АФИНА

Ташаккули демократия

Дар шаҳри Афина масъалаҳои муҳими соҳаи савдону тиҷорат, суд ва ҳарбӣ дар маҷлисиҳои халқӣ муҳокима карда мешуданд. Ҷойе, ки халқ ҷамъ меомад – майдони шаҳр **агора** номида мешуд. Он дар атрофи Акропол ҷойгир шуда буд.

Дар Афина ҳама шаҳрвандони мард метавонистанд андешаи худро дар бораи ҷӣ гуна идора кардани давлат баён кунанд. Онҳо барои муҳокима намудани муаммоҳои ба миён омада ва қабулкунии қонунҳои нав моҳе чор маротиба дар агора ҷамъ мешуданд.

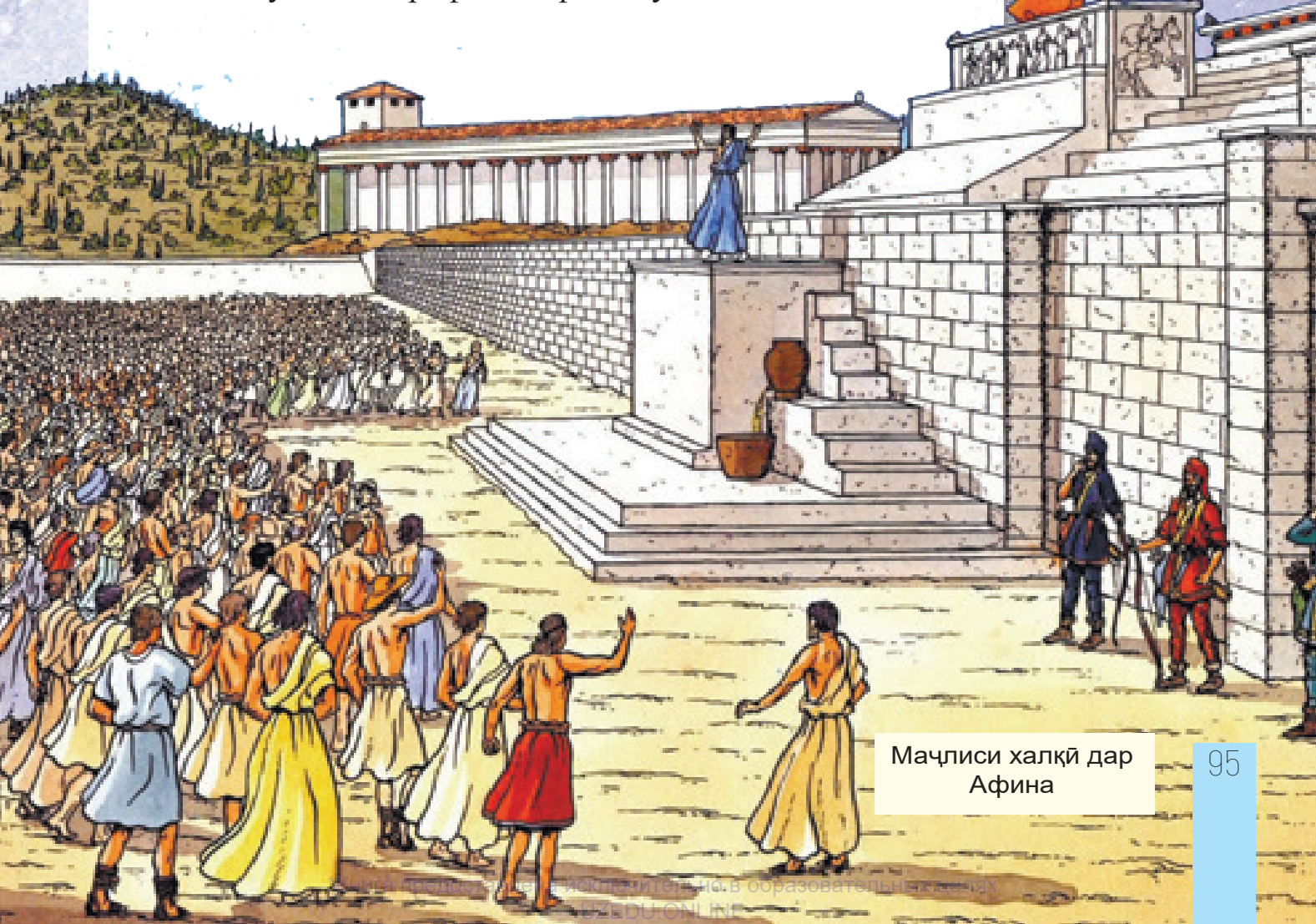
Тамоми қарорҳо бо роҳи овоздиҳӣ қабул мегардид. Ин шакли идоракунӣ **демократия** номида мешуд, ин истилоҳ маънои «ҳокимияти халқро»-ро ифода мекунад. (*demos* – «халқ» ва *kratos* – «ҳокимият»).

Нутқи нотик дар ҳузури шаҳрвандони Афина

Қонунҳои Драконт

Дар идоракунии Афина маҷлиси оқсоқолон аҳамияти муҳим дошт. Ин маҷлис ҳокимон ва судяҳоро интихоб мекард. Онҳо чун дигар аъзоёни маҷлис танҳо аз ҷумлаи ашрофони Афина буданд. Як қисми

Маҷлиси халқӣ дар Афина

Драконт

аҳолиро дар Афина **ашрофзодагон (аристократҳо)** ташкил меод, қисми дигарашон бошанд – **халқи оддӣ** барои ба фоидаи онҳо кор кардан маҷбур буд. Аз ин рӯ, дар байни аҳолии Афина ихтилофҳо ва низоҳо ба вучуд омад.

Ҳарду ҷониб ҳам қарор ёфтани адолатро хоста ба ҳукмдори номаш **Драконт** муроҷиат мекунанд. Онҳо аз Драконт илтимос мекунанд, ки қонунҳое нависад, ки ҳамаро аз ҷиҳати ҳуқуқ ва ўҳдадориҳо баробар кунанд. Дар **соли 621 пеш аз мелод** Драконт қонунҳоеро менависад, ки идоракунии халқро бекор мекард ва онҳоро амалӣ мегардонад. Ин қонунҳо чунон саҳт ва бераҳмона буданд, ки афинагиён ба он «сиёҳӣ монда бо хун иншо гардидааст» – гӯён таъриф додаанд. Барои қонунро вайрон кардан Драконт якто ҷазо – ҷазои қатлро муқаррар кардааст.

Дар аввал, афинагиҳо ба ин қонунҳо итоат карданд, баъд эътироз карданд ва қонунбарор Драконтро аз шаҳр пеш карданд.

Ислоҳотҳои Солон

Дар давлати Афина халқ аз ҳукмронии ашрофзодагон норозӣ буданд. Аҳволи халқ торафт бад мегардид, барои ҳамин одамон барои ҳаққу ҳуқуқҳои худ ба мубориза бархестанд. Онҳо ба хонақалъаҳои ашрофон ҳамла кардан гирифтанд. Халқ ба муқобили ашрофон исён бардоштанд. Аз ҷону

Ҷараёни суд дар Юнонистони қадим

мулки худ ба хавотир афтода ашрофон ба гузашт намудан ва иҷрои як қисми талаби халқ маҷбур шуданд.

Солон ашрофи хеле донишманд ва ботаҷриба ҷонибдори гузашти мардум буд.

Ашрофон ба Солон бовар карда, ӯро ҳукмдори Афина интихоб карданд. Соли 594 пеш аз мелод Солон сохтори пештараи идоракунии давлатро тағйир дод. Сохти пештара идоракунӣ – **аристократия** (ҳокимияти ашрофон)-ро ба **демократия** (ҳокимияти халқ) иваз намуд.

Бо таклифи Солон деҳқонон ва қарздоронро ғулом кардан барҳам дода шуд. Фаъолияти **Маҷлиси халқӣ** барқарор гардида, ба ташкилоти олии идораи давлатӣ табдил ёфт.

Дар идоракунии давлат танҳо шаҳрвандони мард иштирок карда метавонистанд. Дар муҳокима ва овоздиҳии қонунҳои қабулшуда замон ва хориҷиён иштирок карда наметавонистанд.

Рушди демократия дар Афина

Тамоми шаҳрвандони 20-солаи мансуби чинси мард дар Маҷлиси халқӣ иштирок карда метавонистанд. Қисми калони маҷлиси халқиро хунармандон, тоҷирон, кироҷкорон ва деҳқонон ташкил меоданд. Дар Маҷлиси халқӣ қарорҳое қабул мегардид, ки барои мардум фоидаовар буд.

Солони донишманд ва ботаҷриба.
Расми муосир

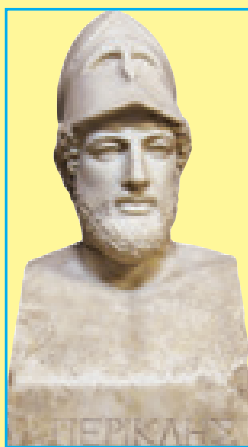

Ба лавозими стратег 15 маротиба интихоб гардид

Перикл – стратеги Афина

Рушди демократия

Парфенон бунёд кардааст

Перикл – дар соли 443 пеш аз мелод хукмдори давлати Афина

Дар натиҷаи ба амал чорӣ шудани тадбирҳои қонунбарорӣ демократия ривоч ёфт

Барои оилаҳои камтаъмин фонд ташкил кард, ки ба тамошои спектаклҳои театр раванд

Маҷлиси халқӣ қонунҳои навро тасдиқ мекард, қонунҳои кӯҳнаро бекор мекард, барои ҷудо кардани маблағ барои сохтмони иншоотҳои нав, лашкар ва ғайра қарор қабул мекард. **Машварати панҷсадиён**, ки ҳар сол интихоб карда мешуд, масъалаҳои ҷориро ҳаллу фасл мекарданд. Қарорҳои онҳоро маҷлиси халқӣ тасдиқ мекард. Суди халқӣ ҳам дар Афина мақомоти муҳими давлатӣ ба ҳисоб мерафт. Шаҳрвандони аз 30 сола боло дар ҷаъолияти он иштирок карда метавонистанд. Шахси айбдор метавонист дар суд худро ҳимоя кунад ё одамеро ҷалб карда метавонист, ки хушрӯ ҳарф зада, қонунҳоро хуб медонад.

«Асри Перикл»

Дар даври ҳукмронии Перикл, ки солҳои 443–429 пеш аз мелод ба лавозими стратег 15 маротиба интихоб гардида буд, Афина давлати аз ҳама қудратнок гардид, дар мамлакат демократия инкишоф ёфт. Барои ҳамин ҳам он давр «**асри Перикл**» номида мешавад. Нависандагон, олимон ва мусаввирони аҷибии юнонӣ дӯстони Перикл буданд. Перикл бо муаррих Геродот, пайкаратарош Фидий дӯсти наздик буд. Перикл барои кор дар Маҷлиси халқӣ музд чорӣ кард. Дар даври ҳукмронии Перикл дар Афина корҳои калони бунёдкорӣ амалӣ гардидаанд. Ташаббускори сохтани иншооти машҳур дар Акропол **Парфенон** – ибодатхонаи илоҳа Афина Перикл буд.

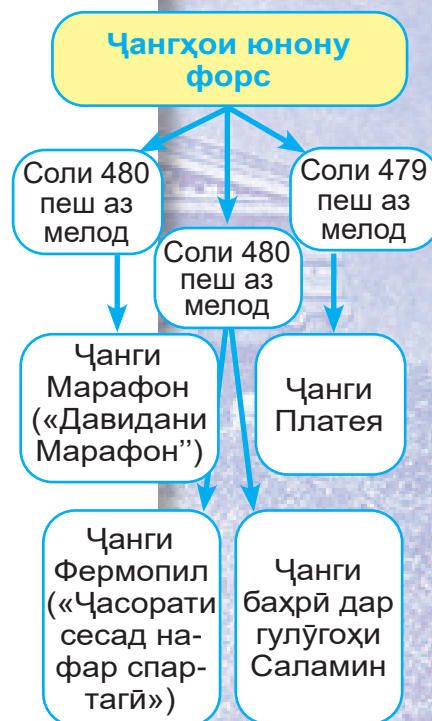
Савол ва супоришҳо

1. Майдони ҷамъомади халқ дар шаҳр чӣ ном дошд?
2. Демократия чист? Дар Афина кадом шакли демократия намоён гардид?
3. Дар давлати Афина идоракунии бо кадом роҳ ба амал чорӣ шудааст?
4. Баъди гузарондани ислоҳотҳои Солон дар ҳаёти аҳоли чӣ дигаргуниҳо ба амал омаданд?
5. Дар Маҷлиси халқӣ ва Машварати панҷсадиён чӣ гуна қарорҳо қабул кардан мумкин буд?
6. Дар «асри Перикл» дар Афина чӣ гуна тағйиротҳо ба амал омаданд?

§ 27–28. ЧАНГҲОИ ЮНОНУ ФОРС. ЗАБТИ ЮНОНИСТОН АЗ ТАРАФИ МАКЕДОНИЯ

Чангҳои юнону форс

Дар ибтидои асри V пеш аз мелод форсҳо ба юнон таҳдид оварданд. Подшоҳи Форс Доро I аввал шаҳр-давлатҳои юнониёнро дар Осиёи Хурд забт карда, ба Юнонистон юриш мекунад. Чанги аввал дар соли 490 пеш аз мелод дар ҳамвори **Марафони** нимҷазираи Аттика ба амал меояд ва дар он кӯшунҳои юнониён ғалаба мекунад. Яке аз беҳтарин чанговар ба сӯи шаҳр мешитобад, то хабари ғалабаро ба Афина расонад. Чанговаре, ки 42 километр тай кард: «Ғалаба! Ғалаба!» гӯён дарҳол дилаш кафида ҳалок мешавад. Баъдтар давидан ба масофаи дур дар мусобиқаҳои варзишӣ **давидани Марафон** номида шуд. **Соли 480 пеш аз мелод** писари Доро I Ксеркс ба муқобили Юнонистон юриш оғоз кард. Дар **Фермопили** кӯҳсор ягона роҳе буд, ки аз шимол ба ҷануби Юнон мебард. Ба кӯшуни юнониён шоҳи Спарта **Леонид** сарварӣ кардааст. Онҳо дар **Фермопилро** мардонавор муҳофизат намуда, ҳама қаҳрамонона ҳалок гардиданд. Ин воқеа ба таърих бо номи «**Ҷасорати сесад нафар спартагӣ**» дохил шуд. Чанги ҳалқунандаи баҳрӣ байни юнониҳо ва форсҳо **соли 480 пеш аз мелод** дар **гулӯгоҳи танги Саламин** ба амал омадааст. Флоти муттаҳидаи шаҳр-давлатҳои Юнон назар ба флоти форсиён тавонотар буд ва форсҳо низ дар ин чанг шикаст хӯрданд. Пас аз ин шикаст Ксеркс маҷбур шуд, ки бо боқимондаҳои флот Юнонистонро тарк кунад.

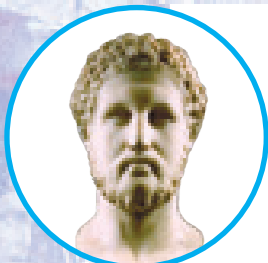

Фикр кунед

Чаро юнониён форсҳоро мағлуб карданд? Ҷасорати сесад нафар спартагиро чӣ гуна баҳо додан мумкин аст?

Чанги Марафон

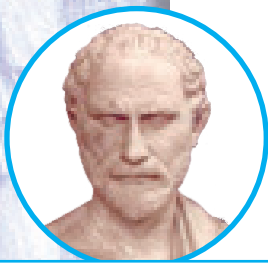

«Ба забт кардани Эллада ба пеш!»
Филипп II

Дар аввали соли 478 пеш аз мелод форсҳо барои боз забт намудани Афина ҳаракат намуданд. Вале дар наздикии шаҳри **Платея** қўшунҳои форсҳо торумор карда шуд.

Чангҳои юнону форс бо ғалабаи пурраи юнониҳо соли **449** пеш аз мелод дар натиҷаи сулҳ ба охир расид.

Аз ҷониби Македония забт гардидани Юнонистон

«Шаҳрвандони Эллада, барои мубориза бар зидди македониягӣ муттаҳид шавем!»
Демосфен

Шаҳрҳои Юнонистон доимо байни худ мечангиданд. Дар он вақт шоҳи Македония **Филипп II** забт кардани Юнонистонро ният мекунад. Қўшунҳои вай аз саворагон ва пиёдагардон таркиб ёфта буд. Пиёдагардон дар 16 қатори иборат аз фаланга саф мекашиданд. Дар қатори 6-уми фаланга найзагуррон ҷойгир шуда, чанговарони қатори якумро ҳимоя мекарданд. Дар вақти чанг тамоми фаланга ба маҳлуқоти оханини зирехпӯш монанд мешуд. Болҳои фалангаро аскарони савора муҳофизат мекарданд.

Нотиқи машҳур Демосфен ба шаҳрҳои Эллада сафар карда, даъват мекард, ки якҷоя шаванд ба муқобили македониягӣ бархезанд. Вале танҳо

Тайёрии чанговарӣ

аҳолии шаҳри Фива ба иттифоқи шаҳрҳои Афина ба муқобили қўшунҳои Филипп II ҳамроҳ мешаванд.

Ҷанги остонаи Херония

Соли 338 пеш аз мелод қувваҳои асосии юнониён ва македониягӣ дар наздикии шаҳри Херония дар Беотия рӯ ба рӯ мешаванд давраи. Ҷанги шадид муддати дароз давом мекунад. Македониягӣ, ки ҳилаи ҳарби қор мебаранд ба бартарӣ соҳиб мешаванд. Онҳо ақибнишинӣ мекунанд. Юнониён, ки ба ғалаба қардан боварӣ ҳосил менамоянд, душманро таъқиб мекунанд.

Дар ин ҳолат қўшунҳои юнониён ба ду қисм тақсим мегардад. Ба яке аз ин қисмҳо қўшуни савораи македониягӣ, ки писари Филипп II **Искандар** сарварӣ мекард, зарбаи ҳалокатовар мезанад. Қўшунҳои Юнон ба ақибнишинӣ шурӯъ карда, торумор қарда мешаванд. Дар ҷанг аксарияти юнониён ҳалок мегарданд. Баъди ҷанг дар остонаи Херония бар асари мағлубият Юнонистон ба Македония тобеъ гардид.

Соҳтори ҳарбии фалангаи юнониён

Филипп II

Сарфармон-деҳи кӯшун

Хоинона кушта шуд; писараш Искандар ҳукмдор шуд

Иттифоқи шаҳр-давлатҳои Юнон ба мақсади мубориза бар зидди форсҳо

Юнонистон дар таркиби Македония

Баъди мағлубият дар остонаи Херония аҳолии Юнонистон қисмати худро дар оғӯши тарсу бим мегузаронд. Аммо Филипп II худро шоҳи юнониён эълон намекунад. Филиппи II бо юнониён муттаҳид шуда, ба муқобили форсҳо иттифок ташкил намуд.

Намояндагони тамоми шаҳр-давлатҳои Юнон, ба ғайр аз Спарта, дар **Коринф** чамъ омаданд, ва дар зери ҳокимияти Македония иттифоқи шаҳр-давлатҳои юнониро ташкил намуданд. Онҳо ба қароре меоянд, ки осоишта зиндагӣ кунанд, ба якдигар чанг накунанд ва ба корҳои дохилии якдигар даҳолат накунанд.

Аммо Филипп II бар зидди форсҳо юришро ба амал оварда натавониста, хоинона кушта мешавад. Писари ӯ Искандари Мақдунӣ ҳукмдор гардид.

Искандари Мақдунӣ.
Расми муосир

Савол ва супоришҳо

1. Сабабҳои ҳамлаи форсҳоро ба Юнонистон гуфта диҳед.
2. Аз номи иштирокчиҳои ҷанги Марафон (ҷанговари лашкари форсӣ ё юнонӣ) ҳикоя нависед.
3. Қадом воқеа дар таърих бо номи «Ҷасорати сесад нафар спартагӣ» боқӣ мондааст?
4. Хизматҳои Демосфен дар назди аҳолии Эллада чӣ гуна аст?
5. Қӯшуни Македония аз юнониён бо чияш фарқ мекард?
6. Истилои Юнонистон кай ва дар қадом ҷанг ба амал омад?
7. Пас аз забт кардани Юнонистон аз қониби Филипп II дар идоракунии шаҳрҳои Юнон чӣ гуна тағйирот ба амал омад?
8. Ба фикри шумо чаро юнониён озодии худро нигоҳ дошта натавонистанд?

§ 29. ТАРБИЯИ ШАХРВАНДОНИ ЮНОН

Тарбияи шаҳрвандон

Дар мактабҳои юнон шаҳрванди ғаёлу ва ҳимоятгари давлат мебоист тарбия меёфт. Рушди варзиш ва шавқу завқи баланд нисбати бозиҳои Олимпӣ низ ба ана ҳамин мақсад хизмат мекард. Дар писарбачагон аз хурдӣ ҳисси муҳаббатро нисбати шеърӣ ва мусиқӣ бедор месохтанд.

Ба ғайр аз таълими умумӣ писарбачагон таълими ҳарбии дусоларо ҳам мегирифтанд. Соли аввал онҳо дар хонашон истиқомат карда, дар саф истодан, овезон карда гаштани силоҳ, ба гуруснагиву хунукӣ тобовар шуданро меомӯхтанд. Соли дуюм бошад баъзеяшон дар саҳроҳои канораи Атика хизмати ҳарбиро ба ҷо меоварданд, баъзеяшон бошанд дар бандари Пирей асосҳои санъати баҳрнавардиро ёд мегирифтанд.

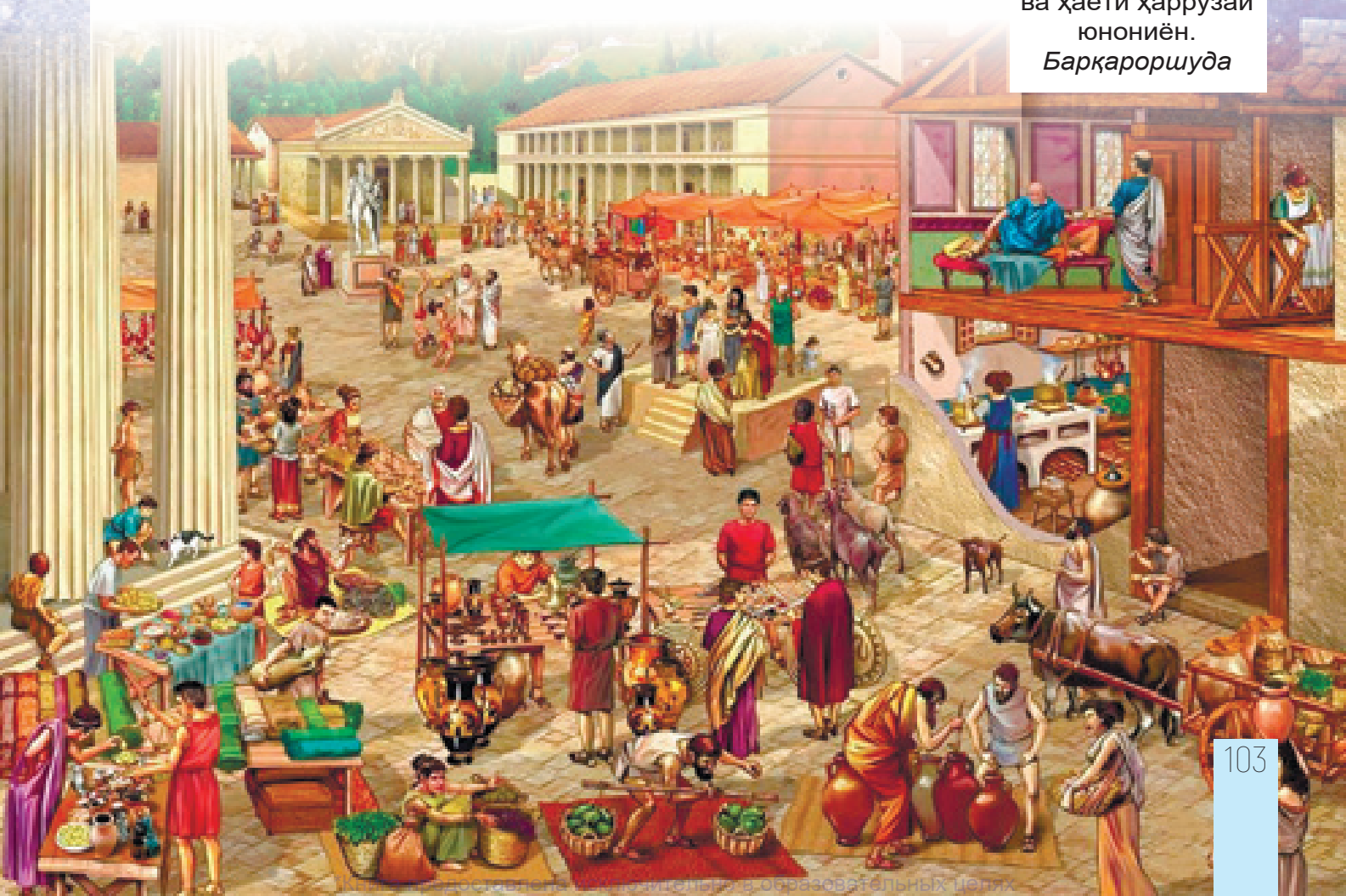
Дар мавриди зарурати пайдо гардидани мудофияи мамлакат мардон то 30 сола бо силоҳу аслиҳа ва либоси ҳарбии худ барои аз назаргузаронӣ расида омаданашон зарур буд. Муҳаббат ба Ватан дар фидокорӣ ва ҷасорати ҳар як шаҳрванд ифода меёфт.

Таълим дар Юнонистони қадим

Майдони савдо ва ҳаёти ҳаррӯзаи юнониён.
Барқароршуда

Намудҳои мусобиқаҳои бозиҳои Олимпӣ

Бозиҳои Олимпӣ

Варзиш барои тамоми юнониён машғулияти дӯстдошта буд. Соли 776 пеш аз мелод дар шаҳри Олимпия аввалин бозиҳо гузаронида шуд. Аз ҳамин сана эътиборан дар ҳар чор сол як маротиба оташи муқаддаси Олимпиада аз нурҳои офтоб даргиронда мешуд, варзишгарони аз чор тарафи Юнон омада аз рӯи панҷ ҳарба бо ҳам қувва меозмуданд.

Панҷҳарба бошад, аз ҷаҳидан ба дарозӣ, дискгурронӣ, найзагурронӣ, давидан ва ғӯштин иборат буд. Дар ипподром бошад, пойгаҳо аз рӯи аробадавонӣ ва аспдавонӣ гузаронда мешуданд. Ба он мақсад, ки одамон ва варзишгарон бозиҳои Олимпӣ сихату саломат расида оянд, ҳангоми гузаронидан бозиҳо ҷангу ҷидолҳо хотима меёфтанд.

Бозиҳои Олимпии Юнон бахшида ба худои Олимп **Зевс** гузаронида мешуд. Мувофиқи афсонаҳо асосгузори бозиҳои Олимпӣ **Геракл** ба ҳисоб мерафт. Дар бозиҳои Олимпӣ танҳо шахси озде иштирок мекард, ки ҷинойт содир накардаасту ба шаъну шарафи худ доғе наовардааст.

Дар мусобиқа агар шахсе се маротиба ғалаба кунад, барои гузоштани ҳайкали худ дар шаҳри Олимпия ҳуқуқ дошт. Юнониён ҳисоботи солро мувофиқи бозиҳои Олимпӣ пеш бурдаанд. Ғолибон бо гулчамбарҳое, тақдир мегардиданд, ки аз навдаҳои дарахти муқаддаси зайтун бофта мешуд.

Дар натиҷаи паҳншавии дини насронӣ бозиҳои Олимпии ба шарафи худо Зевс гузаронда шаванда манъ карда мешавад. Дар соли 394 мелодӣ гузаронидани бозиҳои Олимпӣ тамоман қатъ мегардад.

Ниҳоят дар соли 1896 бозиҳои Олимпӣ аз нав барпо гардидаанд. Одатӣ дар рӯзи кушоиши бозиҳои Олимпӣ даргирондани машғала то имрӯзҳо боқӣ мондааст. Машғалаи аз нурҳои Офтоб даргирондашуда, ба маҳалли гузарондани бозиҳои Олимпӣ оварда мешавад.

Савол ва супоришҳо

1. Дар назди муаллимони Юнонистони қадим чӣ гуна мақсад гузошта шуда буд? Мактабҳои юнонӣ аз мактабҳои ҳозира бо чияшон фарқ мекарданд?
2. Аз номи иштирокчиҳои бозиҳои Олимпӣ ҳикоя таҳия созед. Дар бозиҳо чихоро дидед ва дар кадом мусобиқаҳо иштирок кардаед, нақл намоед.

§ 30. МАДАНИЯТИ ЮНОНИСТОНИ ҚАДИМ

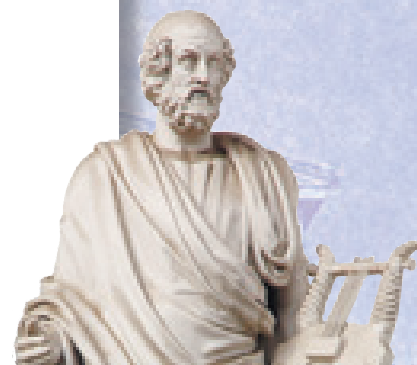
Достонҳои «Иллиада» ва «Одиссея»-и Гомер

Тақрибан соли 1200 пеш аз мелод юнониён ба Троя барои ба даст овардани молу мулк юриш сар карданд, ки дар Осиёи Хурд ҷойгир буд.

Аммо, ривоятҳои юнони сабаби дигарро баён мекунад. *Бонуи аз Ҳама зебо, рафиқаи подшоҳи Спарта Соҳибҷамол Елена буд. Писари шоҳи Троя Парис ба шоҳгарии Спарта меояд ва Еленаи Соҳибҷамолро дуддида мебарад. Шоҳи Спарта аз воқеа хабар ёфта, барои аз Парис қасд гирифтани қарор мекунад ва тамоми спартагӣро ба он даъват мекунад. Юнониён нӯҳ сол беҳуда Трояро муҳосира мекунад.*

Шоири Юнони қадим **Гомер** достонҳои «Иллиада» ва «Одиссея»-ро менависад. Достони «Иллиада» дар хусуси соли охирини даҳуми ана ҳамин набард ҳикоя мекунад. *Бо маслиҳати Одиссея юнониён айёри мекунад: аспи бузурги дохилаш холиро месозанд.*

Дар даруни ана ҳамин асп як қисми қўшуни юнониён ҷойгир мешаванд, қисми дигараш

Шоири Юнони қадим Гомер.
Расми муосир

Ҳуҷуми юнониҳо ба киштии троягӣ.
Расми муосир

Тири ба пошнаи Ахиллес расида

бошад, дар ҷазираи наздике маскан пайдо мекунад. Троягиён аз ин ба чунин хулоса меоянд, ки юнониён муҳосираро қатъ намуданд ва барои он ки ҳимоятгари Афина ба Паллада хуш ояд, ба мо асп тӯҳфа кард гӯён аспи чӯбинро ба шаҳр гирифта мебаранд.

Шабона аз дохили асп ҷанговарони юнонӣ баромада, дарвозаҳоро мекушоанд ва Троя забт мегардад.

Бо забони ҳозира ибораи «Аспи Троя» маънои тӯҳфаи бехосиятро дорад.

Қаҳрамони асосии достони «Иллиада» Ахиллес мебошад. Ба он мақсад, ки писараш абад зинда бошад, модар кӯдаки навзоди худро ба оби дарёи Стикс як бор зада мегирад. Дар ҳамон вақт пошнаи Ахиллес, ки модараш дошта меистод, об нарасида мемонад. Яке аз ҷангҳо Ахиллес аз тире, ки ба пошнааш расида, ҳалок мегардад. Аз ҳамон вақт ибораи «пошнаи Ахиллес» ҷойи нозукро мефаҳмонад.

Набарди Троя ба охир расид. Юнониён Трояро толону тороҷ намуданд ва бо молу мулки зиёд ба хона баргаштанӣ шуданд. Онҳо ба воситаи баҳри Эгей аз роҳи дароз ва пурхатар гузаштанашон лозим буд.

Аспи Троя.
Троягиҳо уро ба шаҳр гирифта бурда истодаанд

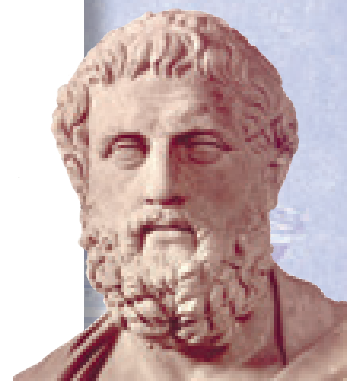
Театр дар Юнонистон

Аз ин дуним ҳазор сол муқаддам дар Юнонистон театр ба дунё омад. Калимаи «театр» аз забони юнонӣ тарҷума гардад, маънои «чой барои тамошо», «тамошохона»-ро дорад. Тамошоҳо дар рӯзҳои ид ба амал меомаданд. Тамошоҳое, ки субҳи содиқ оғоз меёфтанд, тамоми рӯз давом мекарданд. Ба тамошобинон якчанд песаҳо намоиш дода мешуд.

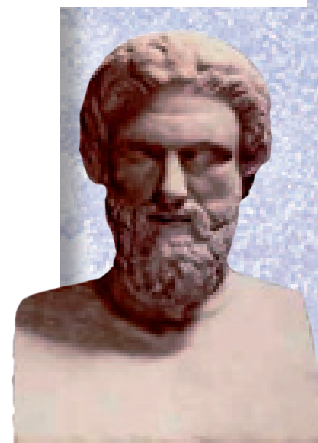
Барои ба театр даромадан ҳаққи ночизе гирифта шудааст. Ба шахрвандони қашшоқ барои ба театр рафтан пул дода мешуд.

Дар сахна тамоми нақшҳоро танҳо мардон иҷро кардаанд. Иштирокчиёни намоиш аз ниқобҳои гуногуни қиёфааш хандон, ғамнок ва даҳшатнокро истифода бурдаанд. Ҳангоми намоиши муборизаи байниҳамдигарӣ, одатан шахсон-иштирокдорон ҳалок мегардиданд ва песаҳои бо ин лаҳза анҷомёфтаре **трагедия** номидаанд. Драматурги Юнон **Софокл** трагедияҳои машҳурро аз қабиле «Шоҳ Эдип» ва «Антигона» навиштааст.

Сюжетҳои аҷиб, сахнаҳои хандаовар, мазҳакаҳои аз юмори нозук саршор аз болои нуқсонҳои инсон ханда мекунонд. Машҳуртарин муаллифи мазҳакаҳо **Аристофан** буд.

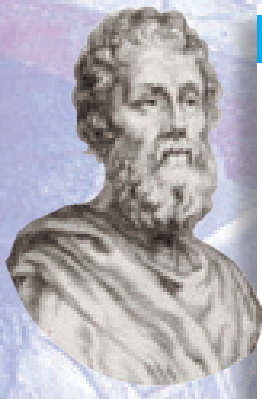
Муаллифи трагедияҳо
Софокл

Муаллифи мазҳакаҳо
Аристофан

Ниқобҳои театрии Юнонистони қадим

Ҳайкалтароши
Юнони қадим
Фидий.

Расми муосир

Меъмори ва ҳайкалтарошӣ

Юнониён нафақат барои шоҳон ва ашрофон кӯшқу мақбараҳо, балки биноҳои ҷамоатӣ ҳам сохтаанд, ки тамоми одамон истифода мебуданд.

Ҳайкалҳо ва дигар асарҳои ҳайкалтарошӣ майдонҳои шаҳрҳо, ибодатхонаҳо, боғҳои тамошои ба ҷама кушода ва варзишгоҳҳо ҳам оро медоданд.

Ибодатхонаҳо ва дигар биноҳои ҷамоатӣ аз санг бунёд гардиданд. Хонаҳои хусусӣ аз хишт ва деворҳои поҳсагин барпо гардидаанд. Ба ибодатхонаҳо сутунҳо – **колоннаҳо** зеби алоҳида медоданд.

Ҳайкалтарошони юнонӣ ба шарафи олимони машҳури ғолибони бозиҳои Олимпӣ ва ҷанговароне, ки дар набардҳо ғолиб омадаанд, ҳайкалҳо сохтаанд.

Тибқи ривоятҳо, **Дедал** ба Минос ном шоҳ қасри Лабиринтро барпо кардааст. Ба сарой дохил шуда, роҳи аз он баромаданро дарёфт намудан илоче надошт.

Ҳайкалтароши Юнон **Фидий** ба кори бунёдкориҳои ибодатхонаи дар Акропол ҷойгиршуда – Парфенон сарварӣ кардааст. Бинои Парфенон ва сутунҳои он аз сангҳои мрамор сохта шудааст. Дар қадим даромадгоҳи ибодатхона – қисми болои пештоқ бо ҳайкалҳои худоҳои юнон оро дода шудааст.

Қасри
Лабиринти
подшоҳи Минос.
Расми муосир

Савол ва супоришҳо

1. Дар кадом дoston Гомер афсонаро дар хусуси аспи Троя тасвир намудааст? Ба фикри шумо оё воқеа ҳамин тавр сурат гирифтааст?
2. Дар бораи театри Юнони қадим нақл кунед.
3. Ҳайкалтарошони Юнон ва кадом асарҳои онҳо оро медонед?

§ 31. ОЛИМОН ВА МУТАФАККИРОНИ ЮНОНИСТОНИ ҚАДИМ

Фан

Дар Юнонистони қадим олимонро ба сифати шахси донишманд, мураббии ҳаёт доништаанд.

Мутафаккирони юнонӣ барои дарки сохти олам ва маъноии ҳаёти инсон кӯшидаанд.

Файласуфи машҳури юнонӣ **Гераклит** таъкид мекард, ки тамоми чизу чораи рӯи замин аз оташ баромадааст. Ҳикматҳои машҳури «Ба як дарё ду маротиба фурумадан мумкин нест», «Тамоми чизҳо шино мекунад, ҳама чизҳо тағйирёбанда» ба вай мансубанд.

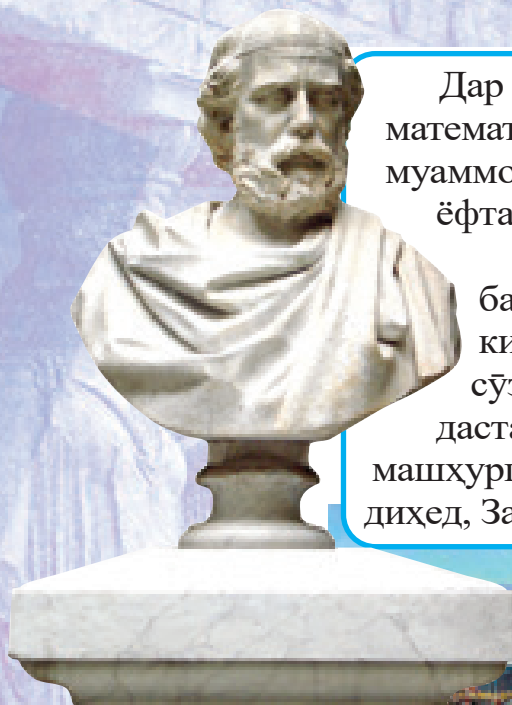
Файласуфи юнонӣ **Диоген** инсон набояд ягон эҳтиёҷ дошта бошадро ба таълимоти худ асос карда гирифтааст. Аз тамоми қулайҳои ҳаёт даст кашида, Диоген дар як бочка ҳаёт ба сар бурдааст. Тибқи афсонаҳо Искандари Мақдунӣ аз вай «Ба шумо чӣ кӯмак лозим» гуфтан замоно Диоген кинояомез ҷавоб гардондааст: «Он сӯтар истед, пеши офтобро нагиред».

Файласуфи фракиягӣ **Демокрит** ба фикри Гераклит эътироз баён кардааст. Тамоми чизу чорае, ки моро ихота намудааст, аз зарраҳо – *атомҳои* ба ҷашм ноаён ташкил ёфтаанд, гуфтани фикрро баён кардааст.

Олимон — хирадмандони Юнонистони қадим.
Расми муосир

Дар тамоми замонҳо олимони додзаниии физик ва математики юнонӣ **Архимедро** дар бобати ҳаллу фасли муаммоҳои илмӣ таҳти унвони «Эврика!» («Ёфтам, ёфтам!») такроран ба забон гирифта мегарданд.

Архимед бо кӯмаки маҷмӯи оинаҳо равшаниро ба як самт ҷамъ оварда, ба киштиҳои римиёне, ки ба Сиракӯза ҳучум мекарданд, равона карда сӯзонданааш ҳикоя карда мешавад. Архимед қонуни дастак (ричаг)-ро қор карда баромад ва як ибори машҳургаштаро гуфт: «Ба ман нуқтаи тақягоҳашро ёфта дихед, Замиро аз тири худ бароварда мепартоям!»

Сӯзонидани киштиҳои римиён аз ҷониби Архимед

Геродот дар асри V пеш аз мелод зиндагӣ кардааст, ба ҷангҳои юнону форс бахшида китобе бо номи «Таърих» иншо намудааст. Бо воситаи ин китоб ногаҳон шӯҳрат пайдо мекунад. Дар замони қадим Геродотро «*падари таърих*» меномиданд.

Савол ва супоришҳо

1. Юнониёни қадим олимони чӣ гуна эҳтиром мекарданд?
2. Мутафаккирони юнонӣ қадом масъалаҳоро барои фаҳмонда додан ҳаракат карданд?
3. Дар бораи кашфиётҳо ва комёбиҳои олимони юнонӣ нақл кунед.
4. Маъноии ибори «Эврика!»-и Архимедро шарҳ диҳед.

§ 32. АФСОНАҲОИ ЮНОНИСТОНИ ҚАДИМ

Афсонаҳо: ҳақиқат ва бофта

Афсонаҳо (дар забони юнонӣ «миф») дар бораи таърихи даври қадимаи юнониён имкони донишро медиҳад. Онҳо аз хусуси офариниши олам, ҳаёт дар рӯи замин ва пайдоиши одам, часорати қаҳрамонҳо ва саёҳатҳои бахрӣ нақл менамоянд.

Афсонаҳои юнонӣ рангоранг ва шавқоваранд. Мувофиқи таъкиди афсонаҳо, аз азал Замин аз ҳама тарафаш бо баҳр фаро гирифта буд. Даставвал ҳукмдори онҳо **Океан** ном титан будааст. Гунбази бузурги осмон дар китфони титани номаш **Атлант** меистод.

Ривоятҳои юнониён дар бораи қаҳрамонҳои часур **Геракл**, **Ахиллес** нақл мекунад. Ҳамаи онҳо соҳиби фазилатҳои матонат, қувва, қудрат ва ақл заковат буданд. Ба туфайли 12 часораташ Геракл дар салтанати худоёни кӯхи Олимп ба ҷойи боифтихор мушарраф гардидааст.

Фикр кунед

Матнро хонда, ҳақиқат ва бофтаҳои афсонаҳоро ҷудо кунед.

Тасаввурҳои
юнониёни қадим.
Атлант

Худоёни Юнониёни қадим

**Қахра-
монҳои
афсонаҳо**

Титанҳо
(гигантҳо)

Сиренаҳо
(ним парранда,
ним занон)

Кентаврҳо
(ним асп, ним
одам)

Сиклопҳо
(мавҷудотҳои
бохайбати дар
пешонааш як
чашмдошта)

Юнониёни қадим ҳам ҳаёти онҳо ва атрофи олам ба қувваҳои ба чашм ноаён тобё буданаш бовар кардаанд. Ин нерӯҳои ба чашм ноаёнро юнониён худоён номбар кардаанд. Худоён ба салтанати онҳо дар рӯи Замин ва марҳумҳо ҳукмдор буданд. Се худои юнониёни қадим дар олам ҳукмронӣ кардаанд: **Зевс** – дар осмон, **Посейдон** – дар баҳр, **Аид** – дар салтанати марҳумҳо. Худоёни боқимонда бошад, сарпарастии деҳқонӣ ва хунармандӣ, санъат ва шеърӣ, муҳаббат ва зебоӣ ҳисобида мешуд. Худоёни ҷанг ва ғалаба, адлия, ҳоб ва шафақи субҳгоҳон, ҳамчунин **сатира** ва **нимфа** барин худоёни дараҷаи дуҷум ҳам буданд. Онҳо дар ҷангалзор, дарёҳо ва кӯҳистон зиндагонӣ мекунанд, гуфта тасаввур кардаанд.

Мувофиқи тасаввурҳои юнониён худоҳо дар **кӯҳи Олимпи** Юнонистони Шимолӣ зиндагонӣ намудааст.

Юнониён раман худоёни кӯҳи Олимпро мисли одамон тасвир карда, онҳоро рашкчӣ ва бешафқат, рӯзро бо базму ҷамшедӣ ва харгуна тадбирҳо гузаронанда, бо якдигар мунозарақунанда, ба азму хоҳишашон муқобилро бешафқатона ҷазо медиҳад гӯён ҳисоб мекарданд. Аз ин рӯ, юнониён аз худоёни худашон офарида тарсидаанд, ба шарафи онҳо бисёр ибодатхонаҳо сохта, қурбониҳо кардаанд.

Юнониҳои қадим ҳаёти
худоҳои кӯҳи Олимпро чунин
тасаввур кардаанд

Гермес

Зевс

Гера

Аид

Афина

Посейдон

Артемида

Аполлон

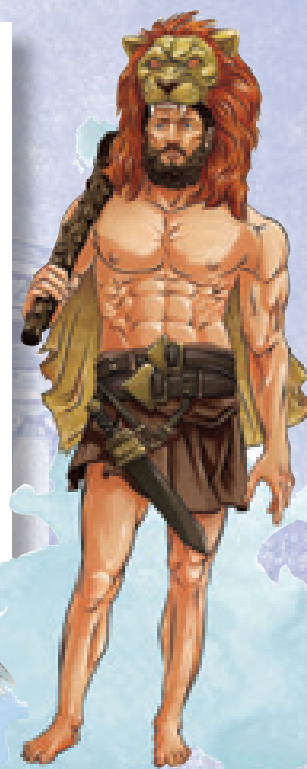
Арес

Гефест

Дионис

Афродита

12 часорати Геракл

Фикр кунед

Ба расмҳо нигаред ва дар бораи 12 часорати Геракл нақл кунед.

Савол ва супоришҳо

1. Дар бобати омӯзиши таърихи Юнонистони қадим афсонаҳо чӣ гуна аҳамият доранд?
2. Юнониён дар афсонаҳо ҳодисаҳои гуногуни табиатро бо кадом тарз фаҳмонда додаанд?
3. Аҳамияти худоён дар ҳаёти юнониён чӣ гуна буданд?

ФАСЛИ IV ОСИЁИ МИЁНА ДАР АСРИ VI ПЕШ АЗ МЕЛОД ВА АСРИ III МЕЛОДӢ

Малика
Томирис

§ 33–34. ЮРИШҲОИ ИСТИЛОГАРОНАИ АҲАМОНИЁН БА ОСИЁИ МИЁНА

Кир II ва юришҳои истилогаронаи ӯ

Кир II аввалин ҳукмдори форс буд, ки барои забт намудани ҳудуди Осии Миёна ҳаракат кардааст. Вай **Парфия, Марғиёна ва Бохтарро** забт намуд. Дар соли **530 пеш аз мелод** Кир II бо лашкари калон барои забти кишвари массагетҳо шурӯъ намуд. Дар ин давра маликаи қабилаҳои массагетҳо **Томирис** буд.

Дар бораи ин юриш «падари таърих» Геродот чунин ҳикоя мекунад: *«Ин ҷанг... аз тамоми ҷангҳо даҳшатноктар буд. Аввало қўшунҳои ҳарду тараф ба муқобили ҳамдигар саф кашида, аз камон тир холӣ карданд. Вақте ки тирҳояшон тамоми шуд, ба даст ханҷару найза гирифта, ба ҳам дарафтданд. Набард дуру дароз давом кард. Касе дар фикри ақибнишинӣ набуд. Хуни бисёр рехт. Ниҳоят дасти массагетҳо баланд шуд. Бисёр қўшунҳои форсҳо қир шуданд. Дар майдони ҷанг ҳуди Кир II ҳам ҳалок гардид».*

Кир II дар ҷанги зидди массагетҳо ҳалок гардид

Парфия,
Марғиёна
ва Бохтар-
ро забт
кард

Дар соли
530 пеш аз
мелод Кир
II ба зидди
массагетҳо
юриш кард

Маликаи қаби-
лаҳои масса-
гетҳо Томирис

Юриши Доро I ба муқобили сакҳо

Дар соли аввали ҳукмронии Доро I ба муқобили истилогарони форс дар Марғиёна ошӯби халқӣ бархост. Ба ошӯб **Фрада** сарварӣ намуд. Ҷанги ҳалқунанда дар байни ошӯбгарон ва қўшунҳои форс соли **522 пеш аз мелод** ба амал омад. Худи Фрада асир афтод ва қатл карда шуд. Маълумот дар ин хусус дар навиштаҷотҳои харсангҳои Беҳистун оварда шудааст.

Қўшуни
Аҳамониён

Хабари Доро I дар навиштаҷотҳои Беҳистун

«Кишваре, ки Марғиёна ном дорад, ба ман итоат накард. Онҳо бо Фрада ном шахсе аз Марғиёна ба худашон сардор таъин карданд. Ҳамин вақт ман ба сатрапи Бохтар Дадаришии хабаррасон фиристода: «Маро писанд накардагонро торумор кардан лозим», – гуфтам.

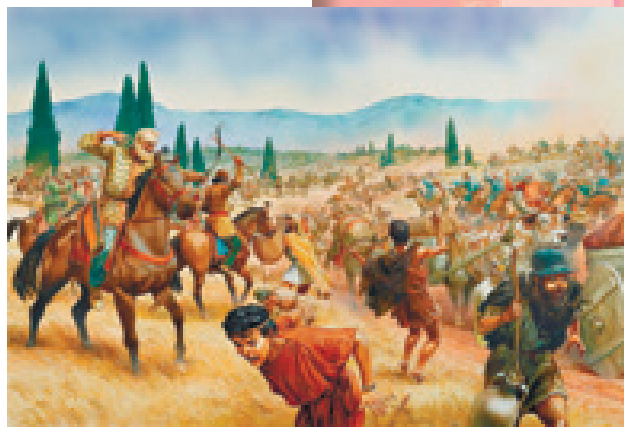
Дадаришии бо қўшунҳои худ ба зидди марғиёнагӣ юриши мекунад. «Маро Аҳурамаздо дастгирӣ кард. Бо иродаи Аҳурамаздо қўшуни ошўбгарон пурра шикаст хурд».

Дар соли сеюми ҳукмронияш Доро I ба диёри сакҳо юриш сар кард. Дар бораи ин юриш ҳам дар навиштаҷотҳои Беҳистун маълумот оварда шудааст.

Дар айнаи замон дар хусуси юриши мазкур ривояти муаррих **Полийен** (дар асри II пеш аз мелод) мавҷуд аст, ки ӯ овардааст. Мувофиқи ривояти сакҳо ва ба онҳо така намуда, нақл карда мешавад, ки ба назди форсҳо аз қабилаи сакҳо чўпон – **Шерак** меояд ва таъкид мекунад, ки форсхоро бо пайраҳае ба ақиб сакҳо мебарад, ки ин роҳро ба ғайр аз вай касе намедонад. Аз саҳрову биёбони беоб ҳафт рӯзу шаб баъди роҳ гаштан аз ташнагӣ қўшунҳо азоби дўзахро аз сар мегузаронанд ва фиреб хўрдани худро пай мебаранд ва форсҳо чўпони часурро мекушанд. Юриши Доро I бар зидди сакҳо бемуваффақият ба охир мерасад.

Фикр кунед

Мубориза бурдан барои озодии Ватан бар зидди истилогарон Томирис ва Шеракро чӣ муттаҳид карда буд?

Ҳамла ба аҳолии осоишта.
Расми муосир

Тасвири камонварони Доро I дар қасри худ Суза

Полийен дар бораи часорати Шерак

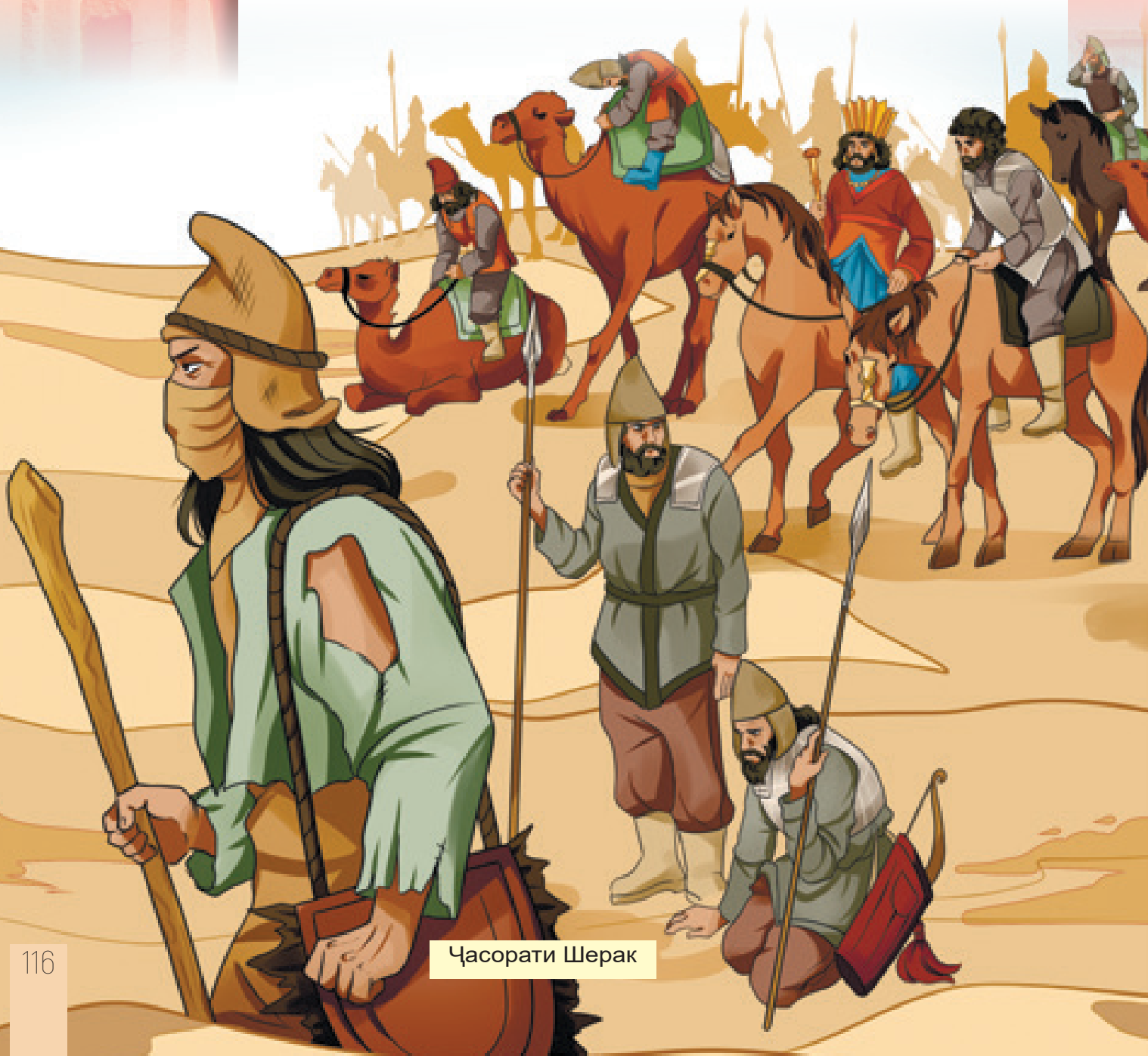
Доро I

Соли 522
пеш аз
мелод ошуби
Фрадари
пахш кард

Бар зидди
сакҳо юриш
кард

«Қўшунҳо ҳамроҳи Шерак ба роҳи ҳафтрӯза баромад, ба саҳрои беоб даромад. Мингбошии Раносбат аз роҳбалад пурсид: – «Чӣ туро маҷбур кард, ки шоҳи бузуги моро фиреб дода, лашкари зиёдеро ба ин биёбони беоб овардӣ? Дар ин сарзамин парранда ҳангоми парвоз кардан болаш месўзад ва одам ҳангоми роҳ рафтан пойҳо месўзанд. На як чашма, на як қонзот во мекўрад. Ҳеҷ роҳе барои пеш рафтан ё бозгаишт нест».

Шерак қаҳ – қаҳ хандида ҷавоб дод: – «Ман галаба кардам. Барои он ки сакҳоро аз ҳалокат наҷот диҳам, шуморо ба балои ташнагӣ ва гуруснагӣ гирифторм кардам».

Часорати Шерак

Идоракунии давлати Аҳамониён

Ба мақсади дар зери итоати худ нигоҳ доштани мамлакатҳои забтгардида Аҳамониён давлати томро ба вилоятҳои алоҳида – **сатрапиҳо** тақсим намуданд. Калимаи мазкур аз форсии «хшатра» – «вилоят» гирифта шудааст. Ҳукмдорони сатрапиҳо – ба **сатрапҳо** ҳокимияти номаҳдуд дода буданд. Аксарияти онҳо вакилони сулолаи Аҳамониён буданд.

Вилоятҳои забтнамудаи Осиёи Миёна аз ҷониби форсҳо ба се сатрап тақсим гардид. Ҳар се сатрап ба шоҳи форсҳо хирочи солона месупурданд. Ба ғайр аз ин, халқҳои тобеъ ба сохтмони кӯшкҳо ибодатхонаҳо сафарбар гардидаанд. Ба сифати андоз нуқра, миқдори саршумории чорво (аспон, шутурон, гӯсфандон), маҳсулоти ҳунармандӣ (зарфҳои сафолин, силоҳу аслиҳа, зебу зинатҳо), либосворӣ, матоъҳо ва пӯсти ҳайвонот дода шудааст.

Доро I ва вориси вай Ксеркс дар даври ҳукмронии худ дар вилоятҳои забтгардида дар ҳаёти сиёсии халқҳои Осиёи Миёна ва ҷанги юнону форсҳо иштирок намуданд. Дар набарди машҳури Марафон (**соли 490 пеш аз мелод**) дар маркази кӯшунҳои форсҳо сакҳо истода бо муваффақият ҷангидаанд.

Геродот силоҳу аслиҳаи ҷанговарони Осиёи Миёнаро тасвир кардааст, ки онҳо бо сардории шоҳи форсҳо Ксеркс бар зидди юнониҳо ҷангидааст. Бохтариён бо камон ва найза, сакҳо бо ханчару табарзинҳо, хоразмиён ва суғдиён чун бохтариён бо силоҳу аслиҳаи хеш ба ҷанг даромаданд. Саворагони сакҳо ва бохтариён ҷанг-оварони аз ҳама беҳтарини кӯшуни Ксеркс ба шумор мерафтанд.

Фикр кунед

Ба фикри шумо Шерак ба кадом мақсад форсҳоро ба биёбони беоб мебарад?

Аскарони савора ва пиёда

Либосворӣ ва
силоҳу аслиҳаи
массагетҳо

Ҳикояи Геродот дар бораи массагетҳо

«Массагетҳо мисли скиф (сак)-ҳо либос менӯшиданд. Тарзи зиндагони онҳо як хел аст. Онҳо савора ва пиёда ҷанг мекарданд. Одатан бо тиру найза ва табарҳои ҷангӣ мусаллаҳ буданд. Тамоми ашёҳо ва асбобу анҷоми онҳо аз тилло ва мис сохта шудааст. Найзаҳо ва нӯги тирҳои камон инчунин табарҳои ҷарбии онҳо аз мис сохта шудаанд. Тасмаҳо ва сарпӯшҳои онҳо бо тилло оро дода шудаанд. Аспҳояшон бо зиреҳи муҳофизатӣ пӯшидаанд, онҳо ҳам аз мис бофта шудаанд.

Массагетҳо галла намекоранд, бо чорводорӣ ва шикори моҳӣ зиндагӣ мекунанд. Дар Аракс (Амударё) моҳӣ бисёр аст. Онҳо шир менӯшанд. Онҳо ба худои ягона – Офтоб ибодат мекунанд. Ба худои Офтоб асп қурбонӣ мекунанд, ки ба худои сергайрат ҷондори тездав ва сергайратро қурбонӣ кардан лозим гӯён ҳисоб мекунанд».

Массагетҳо

Рушди маданият

Сарчашмаҳои хаттӣ ва археологӣ нишон медиҳад, ки дар асрҳои VI–IV пеш аз мелод халқҳои Осиёи Миёна дар соҳаҳои ҳунармандӣ, заргарӣ, дӯзандагӣ, кулолгарӣ ва сохтмон ба сатҳи баланд расидаанд.

Дар воҳаҳои дарёҳо **Кӯктеппа** (Зарафшон), **Даратеппа** (Қашқадарё), **Хумбузтеппа** ва **Кӯзалиқир** (воҳаи Амударёи поён) марказҳои қадимаи ҳунармандӣ ривоч ёфтаанд.

Дар сарчашмаҳои хаттӣ дар бораи истихроҷи маъданҳои мис ва оҳан дар Осиёи Миёна тавассути роҳҳои қадимаи қорвонгузар бо мамлакатҳои Шарқ ба роҳ мондани қорҳои савдову тиҷорат маълумотҳо дода шудааст. Қорвонҳои тиҷоратӣ аз ҳамлаҳои роҳзанҳо ва ғоратгарӣ муҳофизат карда шуданд. Дар қад-қади гузаргоҳҳои дарёҳо ва ағбаҳои кӯҳӣ, ки аз онҳо роҳҳои муҳими тиҷоратӣ мегузаштанд, истехкомҳои ҳарбӣ сохта мешуданд.

Деги сафолини аз Кӯзалиқир ёфтшуда

Дастпонаи тиллоӣ. Аз хазинаи Амударё

Зебу зинатҳо

Навиштачоти Доро I дар бораи сохтмони қаср дар Суза

«Тиллои дар сохтмон истифодашуда аз Сард ва Бохтар оварда шудааст. Алмос, лаъл ва ёқут аз Сугдиёна оварда мешуд. Ёқути кабуди баланди истифодашуда аз Хоразм, нуқра ва ҷез аз Миср оварда шудааст».

Дар асрҳои V–IV пеш аз мелод дар ҳудуди Осиёи Миёна аввалин пулҳои тангагин паҳн шуданд. Ривочи ба дараҷаи баланди санъати заргарӣ ҳоло ҳозир, ки дар соли 1877 аз **ҳазинаи Амударё** ашёҳои ёфтшудаи тиллогин ва нуқрагин ки ҳоло дар осорхонаи Британия нигоҳ дошта мешавад, мисол шуда метавонад.

Ҳар як шаҳр қалъаи дохилӣ дошт. Дар хоҷагиҳои деҳқоние, ки канори шаҳрро ишғол мекарданд, оилаҳои калон, ки ба авлоди падарӣ тааллуқ доштанд, зиндагӣ мекарданд. Қалъаҳои деҳқонон аз хонаҳои истиқоматӣ ва хоҷагӣ иборат буд.

Археологҳо осори каналу чӯйхоеро ёфтанд, ки ба киштзорҳои атрофи шаҳр ва истеҳкомҳо об меоварданд.

Ҳайкалчаҳои аз ҳазинаи Амударё ёфтшуда

Мақбараҳои шоҳони форс. Харсанги Нақши Рустам. Эрон

«Хазинаи Амударё»-и пурасрор

Як бегоҳии моҳи майи соли 1880 роҳзанон ба корвони тоҷирони Бухоро дар роҳи Пешовар, ки аз Кобул се рӯз дуртар дар ҷануби Афғонистон буд, хучум карданд. Дар корвон ашъҳои тиллоӣ буданд.

Хизматгори яке аз савдогарон аз дасти зоратгарон гурехта, ба пости ҳарбии ноҳияи мазкур ба капитан Ф. Бертон, ноиби ҳарбию сиёсии Англия хабар карда, ҳамаро ба по хезонд. Бертон ёрдамчиёни худро бо худ гирифта, аз паси роҳзанон мефурояд. Дар нисфи шаб ногаҳон Бертон дар пеши роҳзанон пайдо мешавад. Онҳо ганиматҳоро тақсим мекарданд. Дар ҳамин ҳол, роҳзанон ба афсаре, ки ногаҳон дар зор пайдо шуд, муқобилат карда наметавонанд.

Дар Ҳиндустон англисҳо аз савдогарон ашъҳои қиматбаҳои савдогаронро харида ба осорхонаи Британия супурдаанд.

Дар соли 1905 хазинадори осорхонаи Британия О. Далтон дар бораи ганҷинаи савдогарони Бухоро китоби «Хазинаи Окс»-ро навиштааст.

Ба гуфтаи савдогарон, ин ашъҳои тиллоӣ соли 1877 аз водии **Кубодиён**, сарзамини бостонии Бохтар ёфт шудааст. Онҳо аз маҷмӯи ашъҳои тилло ва нуқра иборат буданд, ки бо услуби баланди бадеӣ сохта шудаанд. Ин намунаҳои санъати тасвирии ба дараҷаи баланд коркардшуда, инчунин тангаҳо дар фан бо номи «Хазинаи Амударё (Окс)» маъруфанд.

Фикр кунед

Ба аробаи аспии тиллоие, ки устоҳои Бохтар сохтаанд нигаред. Дар Осиёи Миёна санъати тасвирии қадима то чӣ андоза ривоҷ ёфта буд.

Аробаи аспие, ки аз тилло сохта шудааст

Осиёи Миёна дар даври аҳамониён

Сатрапияҳои алоҳида (сето), роҳбараш – сатрап

Даратеппа, Куктеппа, Хумбузтеппа, Кузалиқир

Рушди хоҷагӣ, хунармандӣ ва алоқаҳои савдо

Савол ва супоришҳо

1. Кир II кай ба сарзамини массагетҳо хучум кард?
2. Қабिलाҳои массагетро кӣ идора мекард? Муборизаи байни қўшунҳои Кир II ва массагетҳоро тавсиф намоед.
3. Шўриш бар зидди Доро I аз кучо оғоз шуд ва онро кӣ сарварӣ мекард?
4. Аҳамониён дар ҳудудҳои, ки дар Осиёи Миёна забт карда буданд, чӣ гуна ўҳдадориҳо гузоштанд?
5. Дар бораи часорати Шерак ҳикоя кунед.

§ 35–36. МУБОРИЗАИ ХАЛҚҲОИ ОСИЁИ МИЁНА БА МУҚОБИЛИ ИСТИЛОГАРОНИ ЮНОН-МАКЕДОНИЙ

Рушди Македония дар асри IV пеш аз мелод

Баъди вафоти Филипп II дар соли 336 пеш аз мелод писари 20 солаи ӯ Искандар подшохи Македония шуд. Соли 334 пеш аз мелод ӯ ба Шарқ юриш оғоз кард, ин юриш 10 сол давом кард. Дар давоми ин юриш вай худудҳои калонро дар Осиёи Хурд, Сурия, Миср, Эрон ва Ҳиндустон забт кард. Искандари Мақдунӣ ба мақсади паҳншавии маданияти юнонӣ дар ин худудҳои калон имконият фароҳам оварда ба шаҳрҳои забткарда юнониёнро ҷойгир кард.

Силоҳу аслиҳа ва санъати ҳарбии халқҳои Осиёи Миёна

Ҷанговарони Осиёи Миёна ба ҷанг бо ҷавшан, ба сар тоскӯлоҳ пӯшида дохил шудаанд. Бо ханҷар (**акинак**) ва шамшерҳо, табарзини ҷанговарона (**сагарис**) ва бо найзаҳо мусаллаҳ буданд. Барои аз дуродур истифода бурдани силоҳ тирӯ камонро кор фармудаанд. Ҳучуми ҷавобиро ба муқобили душман саворагон сар мекарданд. Онҳо асп давонда истода, бо тирӯ камон ё найза ба душман ҳамла кардаанд.

Ҷангому ҳимоя кардани ҳисору шаҳрҳо аз тирӯ камон ва фалахмон истифода бурдаанд. Бо мақсади мудофия аз ядроҳои санг ва порчаҳои гили пӯхташуда тайёркардашуда истифода мебарданд. Шаҳрҳо бо деворҳои мустаҳкам ихота гардида, дидгоҳу камингоҳҳо доштанд. Дар болои деворҳо барои камонварон роҳравҳо сохта шудааст. Дар саросари дидгоҳу камингоҳҳои деворҳои беруна низ камонварон гузошта шудаанд. Хандақҳои чуқуру васеи пур аз об роҳи вориди қалъаро мебастанд.

Акинак

Табарзини ҷангӣ – сагарис

Ҷанговарони Осиёи Миёна

Юришҳои истилогаронаи Искандар

Дар соли 330 пеш аз мелод Искандари Мақдунӣ шоҳи охирини сулолаи Ахамониёни давлати Форси қадим кӯшуни **Доро III**-ро торумор кард. Вай пеш аз юриш ба Ҳиндустон ба мақсади таъмини беҳавфӣ ақибгоҳи кӯшунаш халқу қавмҳоеро ба худ тобеъ карданӣ шуд, ки дар он сӯйи Окс (Амударё) истиқомат мекарданд.

Шаҳри аввалине, ки ба роҳи вай монё гардид, пойтахти **Бақтра (Зариасп)** буд. Ҳамон вақт вакили сулолаи ахамониён **Бесс** сатрапи Бохтар буд. Вай шаҳри Бақтраро ба ихтиёри душман гузошта, ба он соҳили Окс гурехта мегузарад.

Забти Мароқанд

Соли 329 пеш аз мелод юнон-македонҳо Мароқандро ишғол мекунанд. Искандар як қисми кӯшунҳои худро дар ин ҷо гузошта, ҳудудҳои барои забти шаҳри **Курушкат (Кирополис)** бо қувваҳои асосӣ ба соҳили Сирдарё баромад. Тибқи ривоятҳо ба ин шаҳр шоҳи форсҳо Кир II асос гузоштааст.

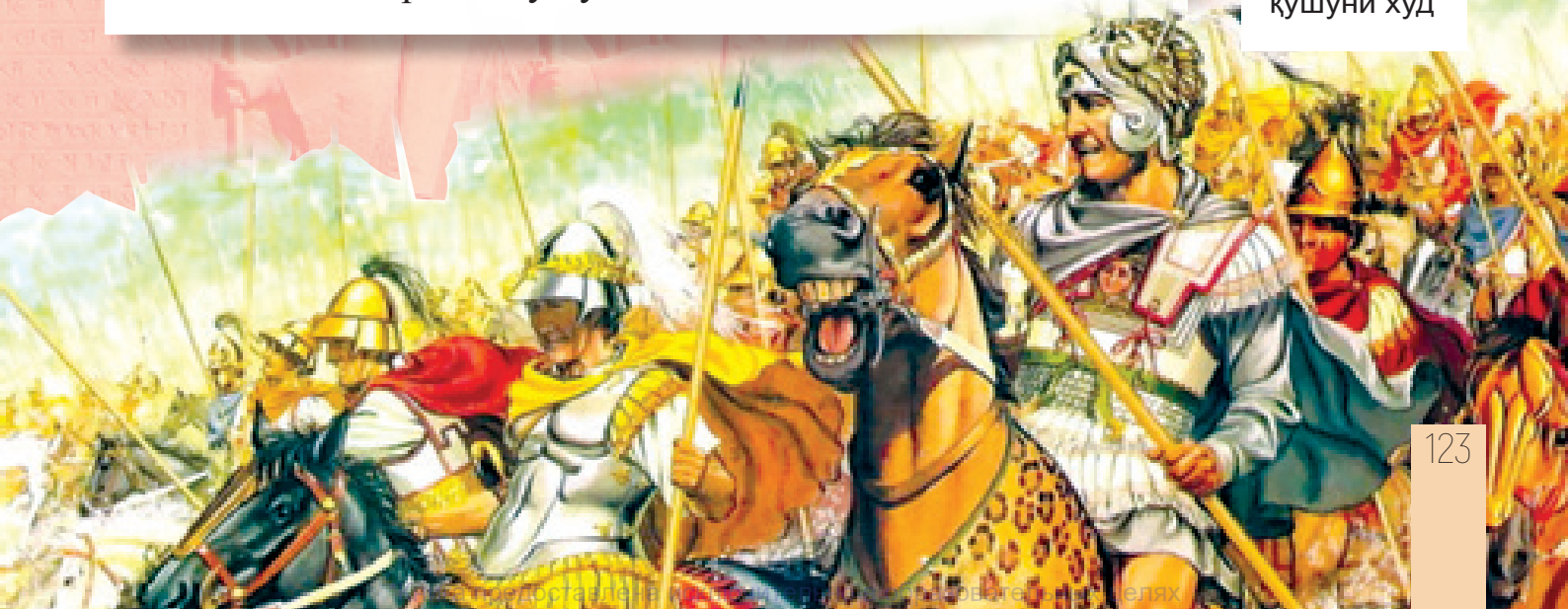
Халқи Суғдиёна ба муқобили истилогарон ба мубориза бархест. Ба зудӣ ба суғдиён бохтариён ва сакҳо ҳамроҳ гаштанд. Ба ошӯб сарлашқари боистеъдод **Спитамен** роҳбарӣ мекунад.

Спитамен ки бисёр кӯшун чамъ оварда буд, Мароқандро муҳосира намуд. Искандар ба мақсади аз муҳосира халос кардани кӯшуни худ се ҳазор нафар чанговар фиристод. Дар манбаъҳо дар наздикии Зарафшон, ки дар **Политимет** номида мешуд, Спитамен ба роҳи душман камингоҳ гузошта онҳоро нобахангом пешвоз гирифта, гурӯҳи душманро пурра нест мекунад. Ҳамон вақт худ Искандар барои паҳши ошӯб шурӯъ намуд. Спитамен хабари бо кӯшуни қалон омада истодани

Фикр кунед

Ба кӯшуни суғдҳое, ки Спитамен сарварӣ мекард, бохтариён ва сакҳо барои чӣ ҳамроҳ шуданд?

Искандари Мақдунӣ бо кӯшуни худ

Фикр кунед

Спитамен чӣ тавр кӯшунҳои аз ҷиҳати миқдор зиёди македониягиро ба мағлубият дучор кард?

Искандарро шунида, муҳосираро катъ карда, кӯшунҳои худро ба саҳро бурд.

Ба мақсади мубориза ба муқобили сакҳо Искандар дар соҳили **Яксарт (Сирдарё)** дар наздикии Хӯчанд ба сохтани қалъа фармон медиҳад. Қалъаи мазкур Александрия Эсхата (Искандарияи Канора) номида шуд.

Тирамоҳи **соли 328 пеш аз мелод** ҷанги ҳалқунанда байни Спитамен ва Искандар ба амал меояд. Азбаски қувваҳо баробар набуд, Спитамен мағлуб мегардад, боз ба дашт ақибнишинӣ мекунад. Дар ҳамон чо ӯро қабилаҳои бодиянишин хоинона мекушанд.

Ошӯби Спитамен паҳш карда шавад, ҳам дар Суғдиёна бори аввал юнон-македонҳо ба мағлубият дучор шуданд. Искандар роҳҳои барқарор намудани робита бо ашрофони маҳаллиро ҷустуҷӯ мекард. Ӯ қалъаҳои дар кӯҳсори Ҳисор ҷойгирбудаи Хорийен ва Оксиартро забт намуда, ба духтари Оксиарт **Равшанак (Роксана)** хонадор мешавад. Ҳамин тавр, Искандари Мақдунӣ, ки ба яке аз ашрофзодагони суғдӣ хешовандӣ пайдо кард, Оксиартро ҳокими яке аз вилоятҳои Бохтар таъин кард.

Искандар барои забт кардани сарзаминҳои Осиёи Миёна тақрибан се сол кӯшиш кард, аммо ӯ танҳо як ҳудудҳои хурде: Марғиёна, Бохтар, Суғдиёна ва

Тирҳои камони суғдиён, ки ба македониягҳо талафот овардаанд

соҳилҳои Сирдарёро дар байни Бекободу Хўчанди ҳозира тобеи худ карда тавонист. Хоразм, воҳаи Тошканд ва Фарғона мустақил монданд.

Интиқом

Ҷанговарони Искандар дар роҳе, ки ба дарёи Зарафшон мебуд, ҷангро ба осмон бароварда меомаданд.

Баногоҳ тирҳо ба парвоз даромаданд. Аз байни буттаҳо тирҳои камон меборид. Душман баногоҳ ҳамла кард. Македонийн аз тарсу ваҳм шаҳшуданд. Камини дигар!... Фарёди омехтаи фармони Каран кор накард. Македонийн ба воҳима афтада гурехтанд, вале аскарони пиёдаи душман аз байни қамишзорҳо рӯ ба рӯ баромада, табарзинҳои худро моҳирона истифода бурданд: душманро ба замин яксон карданд.

Фракиягӣ, агрианӣ, неонӣ, македонӣ, фессалиягӣ ва иллириягӣ ду ҳазор нафар ҷанговарон дар соҳилҳои Зарафшон абадӣ монда рафтанд. Интиқом худро интизор накард. Ҷанговарони ҳалокшударо ҳатто худоёни кӯҳҳои Олимп ҳам ба лашқари эллинҳо ҳамроҳ кардан очиз монд.

Фикр кунед

Ба фикри шумо ба ҷанговарони Искандар чӣ тавр ҷазо дода шудааст?
Аз матн истифода бурда гуфта диҳед.

Спитамен.
Расми муосир

Ин маглубияти бузург афсона дар бораи маглубнашавандагии қўшунҳои юнон-македониро барбод дод.

Спитаман муваффақияти худро давом дода, македонийро маҷбур кард, ки дар қалъаи Мароқанда чораҳои мудофиавӣ андешанд. Савораи осиеғиҳо ба болои македонийн асп ронданд. Кратер бар зидди савораҳои ҳамлақунанда аслиҳаҳои сангпартои худро истифода мебарад. Ба сӯи аскарони савора садҳо сангҳои партофташуда, ба сафи савораҳо шикаст меоварад. Аспҳои ба ҳарос афтада, чиррос зада галтидан мегиранд. Аҷаббо аспсаворон оромиро аз даст надоданд. Аз аспҳояшон ҷаҳида, фавран ба ҷанг тайёрӣ диданд.

Савораҳои Фессалия ба болои савораҳои Бохтар ҳамла карданд. Бохтариён ақибнишинӣ карданд. Осиеғиҳо ба зарбаҳои ҷанговарони Фессалия, ки беҳтарин аспсаворони ҷаҳон ҳисобида мешуданд, тоб оварда натавонистанд. Дили Кратер ором шуд.

Савораҳои Фессалия лаҳзае санъати ҷангии душманро фаромӯш карда, онҳоро таъқиб карданд. Фаромӯш кардаанд, ки сакҳо ва бохтариён ҳатто ҳангоми савори асп мисли бод бо камон тир парронданиш мумкин аст. Дар камонварӣ, эллинҳо Гераклро беҳамто медонистанд. Дар паси Окс камонварони аз он қаҳрамони афсонавӣ ҳам моҳиртар зиндагӣ мекарданд.

Юришҳои Искандари Мақдунӣ

Оқибатҳои истило

Ҳаракатҳои истилогаронаи кӯшунҳои юнон-македонӣ заминҳои Осиёи Миёнаро ба харобазор табдил дод, қисми зиёди аҳоли қир карда шуд, бисёр шаҳрҳо ба харобазор табдил ёфт.

Искандари Мақдунӣ дар Осиёи Миёна якчанд шаҳрҳо созондааст. Шаҳрҳои мазкур бо номи вай **Александрияи Окс**, **Александрияи Эсхата**, **Александрияи Марғиёна** ва ҳоказо таъкид гардидаанд.

Баъзеи онҳо дар ҷойҳои вайронгардидаи шаҳрҳои Суғдиёна ва Бохтар, дигарҳояш бошад ба сифати қалъаҳои таъягоҳӣ аз нав сохта шудаанд. Дар шаҳрҳои мазкур аскарони пиёда ва савораи юнон-македонӣ ҷойгир шудаанд. Сафҳои камшудаи ин аскарон аз ҳисоби ҷавонони Бохтар ва Суғдиёна, ки бо тартиби Македония мусаллаҳ буданд, пур карданд.

Ҷавонон аз оилаҳои ашрофони маҳаллӣ, аз ҷумла бародари Роксана Итан ба **агема** – ба гвардияи элитаи савораи македонӣ қабул карда шуд. Ба гуфтаи муаррихи юнонӣ Арриан, «ба ҷойи найзаҳои худ, ҳамашон бо найзаҳои македонӣ мусаллаҳ буданд». Ба ҷанговарони ҷавон дар баробари қори ҷарбӣ хондан ва навиштани юнонӣ низ таълим дода мешуд. Сипас онҳо дар қалъаҳо, ки юнон-македонӣ сохтаанд, хизмати ҷарбӣ мекарданд.

Оҳиста-оҳиста ҳунармандиву тиҷорат барқарор шуд. Анъанаҳои маданияти маҳаллӣ ва юнонӣ омехта гардиданд. Дар ҳамин асос давлатҳои қадимаи **Салавкиён**, **Юнон-Бохтар** ва **Парфия** рушд ёфтанд.

Фикр кунед

Ҷаро ҷавонони Суғдиёна ва Бохтарро бо баробари қорҳои ҷарбӣ ба хондану навиштан омӯзониданд?

Искандари Мақдунӣ

Соли 330 пеш аз мелод торумор кардани кӯшунҳои Доро III

Юришҳо ба Бохтар ва Суғдиёна: соли 329 пеш аз мелод забт гардидани Мароқанда

Ошӯби Спитамен, соли 328 пеш аз мелод кушта шудани он

Савол ва супоришҳо

1. Силоҳҳои ҷанговари Осиёи Миёнаро тавсиф кунед.
2. Шаҳрҳои Осиёи Миёна дар асрҳои VII–IV пеш аз мелод чӣ гуна намуд доштанд? Онҳоро номбар кунед ва аз харита нишон диҳед.
3. Шӯриши Спитамен кай рӯй дод? Шӯриш чӣ гуна
4. анҷом ёфт?
5. Оқибатҳои манфии ҳамлаи юнон-македониро ба Осиёи Миёна номбар кунед.
6. Аз харита роҳи юриши Искандари Мақдуниро ба Осиёи Миёна нишон диҳед.

§ 37. ДАВЛАТИ САЛАВКИЁН ВА ШОҲИГАРИИ ЮНОН-БОХТАР

Осиёи Миёна дар таркиби давлатҳои Салавкиён

13-июни соли 323 пеш аз мелод Искандари Мақдунӣ вафот кард. Давлати ташкил кардаи ӯ ба се қисм: **Македония**, **Миср** ва **Сурия** тақсим гардид. Давлатҳои мазкур аз тарафи сарлашкарони аз ҳама наздики Искандар идора карда мешуд.

Баъди дуру дароз давом кардани ҷангҳои байниҳамдигарӣ соли 312 пеш аз мелод яке аз сарлашқари Искандари Мақдунӣ **Салавк** ҳукмдори давлати Бобул (давлати Сурия) гардид. Ба таркиби давлати Салавкиён Месопотамия, Эрон, Парфия, Бохтар, Суғдиёна ва Марғиёна дохил мешуд.

Салавк вилоятҳои Осиёи Миёнаи ба таркиби давлаташ даромадаро ба сатрапиҳои алоҳида тақсим намуд. Бо мудофиаи давлат ва ташкил намудани қўшун аз сарлашқарҳои собиқ таъингардида **стратегҳо** шуғл меварзид.

Салавк ба вилоятҳои шарқӣ – Парфия, Марғиёна, Бохтар ва Суғдиёна писари худ **Антиохро** ноиб таъин мекунад. Баъди вафоти Салавк Антиох ба ҳукмдори давлати бузург мубаддал ёфт ва тақрибан 20 сол мамлакатро идора намуд.

Соли 323 пеш аз мелод давлати Искандари Мақдунӣ пошхўрд

Македония

Миср

Сурия (давлати Салавкиён)

Давлати Салавкиён

Подшоҳ Антиох писари Салавк ва Апама, ки духтари Спитамен мебошад. Малика Апама дар давлати Салавкиён машҳур буд. Шаҳре, ки харобаҳои он дар Сурия имрӯза ҷойгир аст, ба шарафи ӯ **Апамея** номида шудааст.

Антиох дар айёми бачагӣ ба ҳикояҳои модараш дар бораи Суғдиён гӯш мекард. Аз ҷониби модараш Суғд сарзамини ниёгон буд. Ном ва афроди маъруфи Спитамен, бобои маъруфи Антиох, ки бо Искандари Мақдунӣ ҷангидааст, яке аз қадимтарин афроди Суғдиёна ҳисоб мешуд. Дар баробари ин, Спитама номи қавми Заратуштраро низ дорад, ки дар Шарқ дини бостонии зардуштиро асос гузоштааст. Решаҳои номи суғдӣ «**Спитамана**» ба забони авестой маънои «Спентамана» – «Рӯҳи муқаддас»-ро дорад.

Тарзи зиндагонӣ бо оҳистагӣ дар Бохтар ва Суғдиёна барқарор мешавад. Дар ин маконҳо қалъаҳо ва шаҳрҳои нав бунёд мегардад, савдову тиҷорат, деҳқонӣ ва ҳунармандӣ ривҷ меёбад. **Бақтра, Мароқанда, Антиохи Марғиёна (Марв), Тирмиз** ба шаҳр ва марказҳои калони маданӣ мубаддал мегардад.

Қалъаҳои дар қад-қуди роҳҳои тиҷоратӣ ҷойгиршуда аҳамияти бузург доштанд. **Қалъаи Кампиртеппа**, ки дар соҳили рости Амударё дар наздикии Тирмиз ҷойгир аст, аз ҷумлаи онҳост. Бостоншиносон мегӯянд, ки қалъа дар гузаргоҳи дарёи Окс – Амударё дар замони юришҳои Искандари Мақдунӣ ба Суғдиёна сохта шудааст. Дар дохили қалъа анбори ғалла мавҷуд буд, ки барои хизматрасонӣ ба корвонҳои тиҷоратӣ пешбинӣ шудааст.

Қалъаи Узундара дар кӯҳҳои Бойсун ҷойгир аст. Атрофи он бо деворҳои муҳофизатӣ аз санг сохташуда ихота шудааст. Дар ин ҷо гарнизони ҷанговарони юнон-македонӣ воқеъ аст, ки роҳи муҳими кӯҳиро, ки Бохтар ва Суғдро мепайвандад, посбонӣ мекунанд.

Бозёфтҳои гуногуни археологӣ дар бораи ҳаёти ҷанговарон нақл мекунанд. Ин бозёфтҳо аз дегҳои сафолин ва обдонҳо, зарфҳои калон ва хумдонҳои дар қалъа нигоҳ дошташуда, ашёҳои рӯзгор ва тангаҳои нуқраю мисини даври салавкиён ва юнон-бохтар иборатанд.

Салавк

Соли 312 пеш аз мелод ҳукмдори давлати Салавкиён

Бақтра, Мароқанда, Марв, Тирмиз

Аз соли 280 пеш аз мелод Антиох ҳукмдор

Месопотамия, Эрон, Бохтар, Суғдиёна, Марғиёна

Тангаи тиллои Диодот

Давлати Юнон-Бохтар

Тангаи шох
Евтидем

Дар соли 250 пеш аз мелод Бохтар аз таркиби давлати Салавкиён чудо шуда баромад. Мувофиқи хабари муаррихони даври атиқа ҳукмдори якчанд шаҳрҳои Бохтар **Диодот** худро шох эълон мекунад. Аз ҳамон воқеа таърихи давлати Юнон-Бохтар оғоз мешавад. Соли 250 пеш аз мелод аз таркиби давлати Салавкиён Парфия чудо шуда, ба рақиби Бохтар табдил ёфт.

Ба таркиби шоҳигарии Юнон-Бохтар Суғдиёна ва Марғиёна ҳам дохил мешуданд.

Баъди Диодот ҳукмдори Юнон-Бохтар **Евтидем** дар таърихи давлат изи фаромӯшнопазир мегузорад. Дар даври ҳукмронии писари Евтидем **Деметрӣ** шоҳигарии Юнон-Бохтар соҳиби сарҳади аз ҳама калон гардид. Як қисми Ҳиндустон ба таркиби ин давлат ҳамроҳ карда шуд.

Дар Парфия ҳокимият ба дасти **Митридат I** гузашта, тазйиқи ҳарбиरो ба муқобили Бохтар пурзӯр гардонд. Давлати Юнон-Бохтар барои пеш

Шоҳигарии Юнон-Бохтар
асри II пеш аз мелод

Шаҳри қадимаи Юнон.
Ойхоним. Бохтар
Барқароршуда

Фикр кунед

Ба ривочёбии савдову тичорат дар давлати Юнон-Бохтар чӣ сабаб шуд?

бурдани чангҳои бардавом маҷбур буд, ин ҳол боиси заиф гардиданаш шуд. Аз ин қabilaҳои бодиянишини юзҷӣ истифода бурда, дар байни солҳои 140–130 пеш аз мелод давлати Юнон-Бохтарро зер карда гирифтанд.

Давлати Юнон-Бохтар 120 сол инкишоф ёфт. Дар ин давра ҳунармандӣ ва тичорат инкишоф ёфта, шаҳрҳо бунёд гардиданд. Маҳсулоти ҳунармандони Бохтар, Суғдиёна ва Марғиёна дар бисёр шаҳру кишварҳои ҳамсоя пайдо шуданд. Дар давлати Юнон-Бохтар тангаҳо бо тасвири ҳукмдорон сикка зада мешуданд. Баъди ба охир расидани сохтмони роҳ аз Салавкия дар соҳили Дачла то Бохтар робитаҳои тичоратӣ бо бисёр мамлакатҳои Шарқи қадим барқарор гардиданд. Шоҳаи ҷанубии Роҳи бузурги абрешим аз Хитой ба Ҳиндустон тавассути Бохтар мегузашт.

Шоҳигарии Юнон-Бохтар

Бохтар,
Суғдиёна,
Марғиёна

Соли
250 пеш
аз мелод
ташкил
ёфт

Ҳукмдорон:
Диодот,
Евтидем,
Деметрий

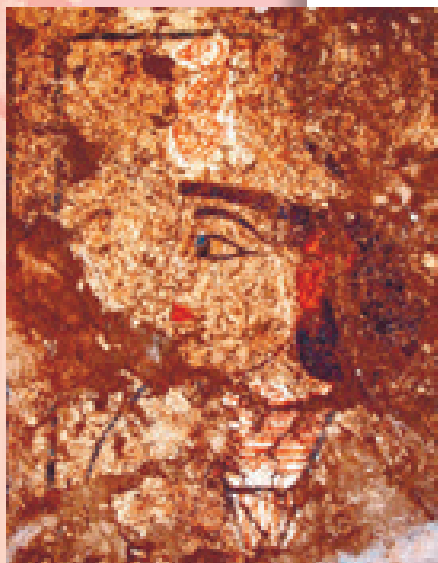
120 сол
ривоч ёфт,
юзҷиҳо
забт
карданд

Савол ва супоришҳо

1. Давлати Искандари Мақдунӣ ба кадом давлатҳои мустақил тақсим шуд? Ба ин чӣ сабаб шуд?
2. Шумо дар бораи Салавк ва Антиох чӣ ҳақиқат медонед?
3. Дар бораи таърихи давлати Юнон-Бохтар нақл кунед.

§ 38–39. ХОРАЗМИ ҚАДИМ

Давлати Хоразм

Сурати деворӣ. Қалъаи Оқчаҳон. Асрҳои II–I пеш аз мелод

Дар асри IV пеш аз мелод Хоразм аз давлати Аҳамониён чудо гардида, ба давлати мустақил табдил ёфт. Дар даври ҳукмронии Искандари Мақдунӣ ҳам Хоразм давлати мустақил буд. Ба гуфтаи муаррихи Юнони қадим **Арриан** дар ин давра дар Хоразм **Фарасман** подшоҳӣ кардааст.

Дар асрҳои IV–III пеш аз мелод Хоразм дар Осиёи Миёна ба маркази муҳими васеъ ривҷоёфтаи шаҳрсозӣ ва меъморӣ табдил меёбад. Қалъаҳо дар сарҳадҳои давлатӣ ва роҳҳои савдо сохта мешаванд. Дар **Хива**, **Ҷонбосқалъа**, **Бозорқалъа** ва дигар шаҳрҳои Хоразм корҳои бошукӯҳ ва мӯхташами бунёдкорӣ ба роҳ монда мешаванд.

Атрофи шаҳро бо деворҳои мустаҳками мудофиавӣ ихота шуда, дар кунҷи деворҳо дидгоҳҳо сохта шуда буданд. Кӯчае, ки аз марказ мегузашт, шаҳро ба ду қисм тақсим мекард ва аз он ба гирду атроф кӯчаҳо тӯл кашида, маҳаллаҳо аз ҳамдигар чудо мешуданд. Дар майдони марказӣ қаср ва ибодатхонаҳои боҳашамат ҷойгир буданд. Дар давлати Хоразм ба рушди кори ҳарбӣ, соҳаҳои хоҷагидорӣ ва ҳунармандӣ аҳамияти калон дода мешуд.

Қуйқирилганқалъа.
Ҳафриёт ва ҳолати барқароршуда

Хочагӣ ва ҳунармандӣ

Асоси хочагии аҳолии ин кишварро деҳқонии ба обёрии сунъӣ асосёфта ва чорводорӣ ташкил мекард. Атрофҳои шаҳрҳо ва хонаҳои деҳқононро даштҳо, боғҳо ва токзорҳо ихота карда буданд. Аз Амударё каналҳое сохта шудаанд, ки дарозияшон 40–50 километрро ташкил меод. Хоразмиён гандум, чав ва арзан кишт мекарданд. Анборҳои калон барои нигоҳ доштани ғалла дар қалъаҳои алоҳида ҷойгир буданд.

Дар Хоразм ҳунармандӣ ривоч ёфта буд: ҷиҳозҳои кулолгарӣ, олотҳои оҳанин ва мисин, силоҳу аслиҳа ва ашёҳои заргарӣ тайёр мекарданд. Сокинони Хоразм бо Суғдиёна, Марғиёна, Бохтар ва бодиянишинони дашт робитаи зичи тиҷоратӣ барқарор кардаанд. Роҳҳои муҳими қорвонӣ аз ин кишвар мегузашт. **Дар асрҳои I пеш аз мелод** ва аввали мелодӣ дар Хоразм тангаҳои нуқра ва мис сикка зада мешуданд. Ҳамаи ин ба инкишофи муносибатҳои тиҷоратӣ ёрӣ расонд.

Қиёфаҳои хоразмиёни қадим.
Барқароршуда

Деворҳои қалъаи Хоразм

Оссуарии дар шакли ҳайкал

Санъат, хат ва дин

Зарфҳои сафолин

Қасрҳо ва ибодатхонаҳои Хоразми қадим бо намунаҳои баландсифати тасвирҳои деворӣ ва ҳайкалтарошӣ оро дода шудаанд.

Дар соҳили рости Амударё дар қалъаи **Оқчакон** (асрҳои II–I пеш аз мелод) қаср ва ибодатхона ҷойгир шудааст. Деворҳои роҳравҳои ибодатхонаро бо расмҳои рангоранг фаро гирифтаанд, ки дар онҳо одамон, аспҳо ва савораҳо тасвир шудаанд. Махсусан, 30 портрети қаҳрамон алоҳида ҷудо шуда меистад, ки аксари онҳо дар ҳолати тоҷҳои паррандашакл пӯшида тасвир шудаанд.

Барои сохтани биноҳои мазкур хишти хоми дар тамоми худудҳои ҷумҳурӣ истехсолшуда ба миқдори зиёд истифода шудааст. Дар сохтмон меъморон, рассомон ва ҳайкалтарошон иштирок карданд.

Дар асрҳои II–III мелодӣ шаҳри шоҳона – қароргоҳи ҳукмдорони Хоразм Тупроққалъа бунёд гардид. Дар қисми шимолии он қасру ибодатхонаҳои калон ҷойгиранд. Ҳуҷраҳои қаср бо тасвирҳои худоёни қадим, подшоҳон, чанговарон, навозандагон ва ҳайвонот оро дода шудаанд. Дар яке аз толорҳо, қад-қадӣ девор, ҳайкалҳои гилини дар болои суфа ранг карда шуда ҷойгир карда шудааст. Шумораи умумии онҳо 115-то буд.

Навиштаҷоти қадимтарини Осиёи Миёна аз худуди Хоразм пайдо шудааст. Аз ёдгории **Ойбӯйирқалъа** (асрҳои V–IV пеш аз мелод) намунаи хатте ёфт шудааст ки дар сатҳи хум навишта шудааст, аз ҷумлаи онҳо мебошад.

Харобаҳои қалъаҳои Хоразми қадим

Сурати деворӣ.
Тупроққалъа. Асрҳои
II–III мелодӣ

Хоразми қадим

Ибодатхонаҳо:
Қўйқирилганқалъа,
Оқчахонқалъа

Шаҳрҳо: Хива,
Ҷонбосқалъа,
Бозорқалъа,
Тупроққалъа

Асрҳои V–IV пеш
аз мелод: хати
Хоразми қадим,
Ойбўйирқалъа

Асри IV пеш
аз мелод, давлати
мустақили
Хоразм

Тасвири сари
чанговари хоразмӣ.
Асри I мелодӣ

Дар воҳаи Хоразм таълимоти зардуштӣ васеъ паҳн шудааст. Дар вобаста ба маросимҳои дафни зардуштӣ дар Осиёи Миёна қадимтарин **оссуарийҳо** – **устухондонҳо** аз Хоразм ёфт шудаанд. Мардуми Хоразм ба замин, об, оташ сачда карда ва ин унсурҳои муқаддасро қадр мекарданд.

Дар шаҳрҳои бостонии Хоразм бисёр ҳайкалчаҳои сафолине ёфт шуданд, ки дар он рамзи **Анахита** – олиҳаи об ва ҳосилхезӣ тасвир ёфтааст.

Тақвими маҳаллӣ, ки дар асри I мелодӣ дар Хоразм таҳия шуда буд, аз ҷониби мардуми хоразм то асри VIII истифода мешуд.

Савол ва супоришҳо

1. Хоразм кай аз давлати Аҳамониён чун шуда баромад?
2. Дар бораи шаҳрҳои қадимаи Хоразм чихоро медонед?
3. Дар бораи санъати Хоразм нақл кунед.
4. Дар бораи хочагӣ ва ҳунармандии Хоразм чихоро медонед?
5. Дар бораи маданият ва дини Хоразми қадим ҳикоя таҳия кунед.

§ 40. ДАВЛАТҲОИ ҚАДИМАИ ҚАНҒ ВА ДАВАН

Давлати Қанғ

Дар сарчашмаҳои Чин давлати Қанғха (Қанғ)-ро Қанғйуй номидаанд. Дар асри III пеш аз мелод ба он асос гузоштаанд. Мувофиқи аниққунии археологҳо дар ноҳияи Окқўргони воҳаи Тошканд дар асри III пеш аз мелод шаҳр-қалъаи бунёдгардидаи Қанқа пойтахти собиқи сакҳо – Қанғдиз буд. Дар сарчашмаҳои Чин ин шаҳр Битян номида шудааст.

Худудҳои давлати Қанғ заминҳоеро дар бар мегирифт, ки дар соҳилҳои миёнаи Сирдарё воқеъ буданд.

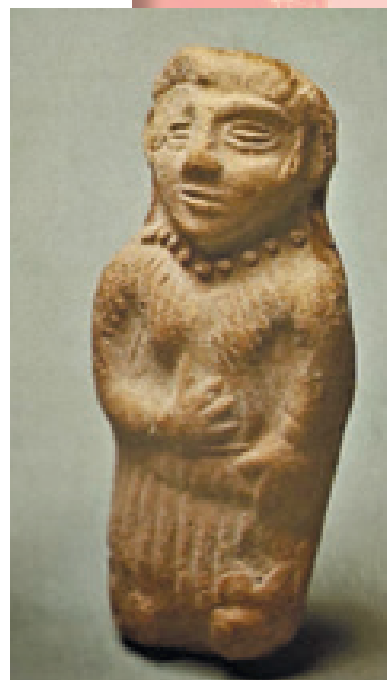
Дар охири асри II пеш аз мелод Қанғ ба иттиҳоди тавонои давлатӣ табдил меёбад. Ҳукмдорони онҳо тангаҳои худро сикка мезанонанд. Дар давлати Қанғ истехкомҳои ҳарбӣ, қалъаҳо, ибодатхонаҳо, марказҳои савдо ва мавзеҳои хунармандӣ сохта шудаанд.

Яке аз марказҳои маданияи давлат воҳаи Тошканд буд. Маҳз дар ҳамин худуд зироати муқимӣ ва маданияти чорводорӣ ривож ёфта буд. Одамони гандум, ҷав ва шолӣ кишт мекарданд. Ба шаҳрҳо аз кӯҳҳои гирду атрофи воҳа оҳану мис, қалъагӣ ва нуқра интиқол дода мешуд. Ҳамин тариқ соҳаҳои

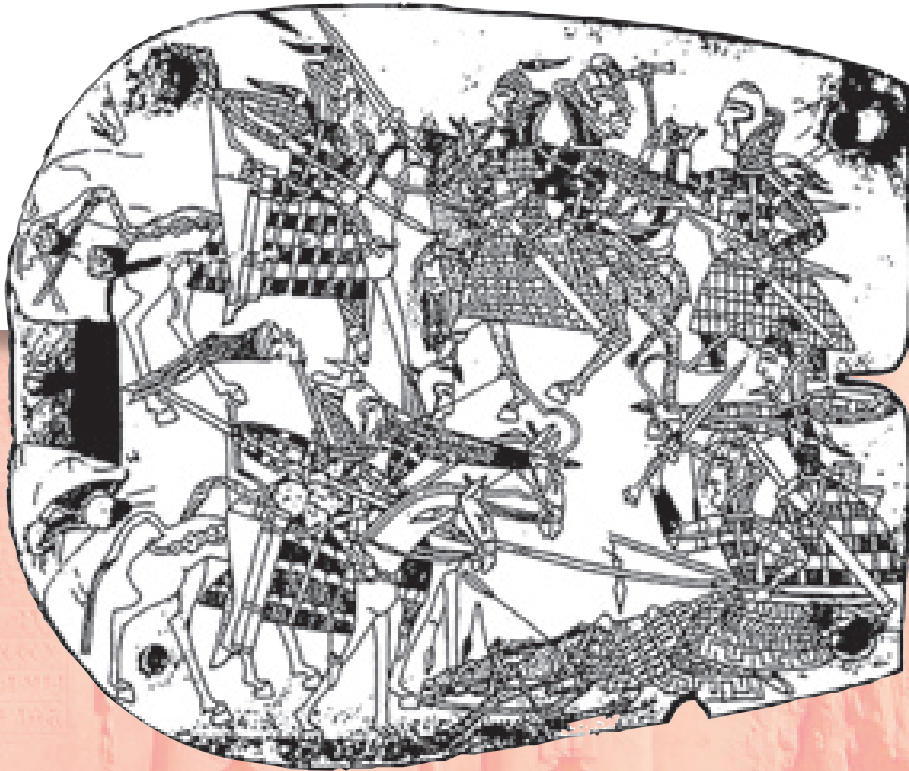
Қанғ,
Қанғха,
Қанғйуй,
асрҳои III пеш аз
мелод – III
мелодӣ

Пой-
тахташ:
Қанғдиз,
(Битян),
Қанқа

Дар асри
III мелодӣ
ба мулкҳои
майда ҷудо
мешавад

Ҳайкалчаи сафолини зан. Асри II-I пеш аз мелод

Тасвири ҷанг. Асри I пеш аз мелод

Тамғаи Қанғ

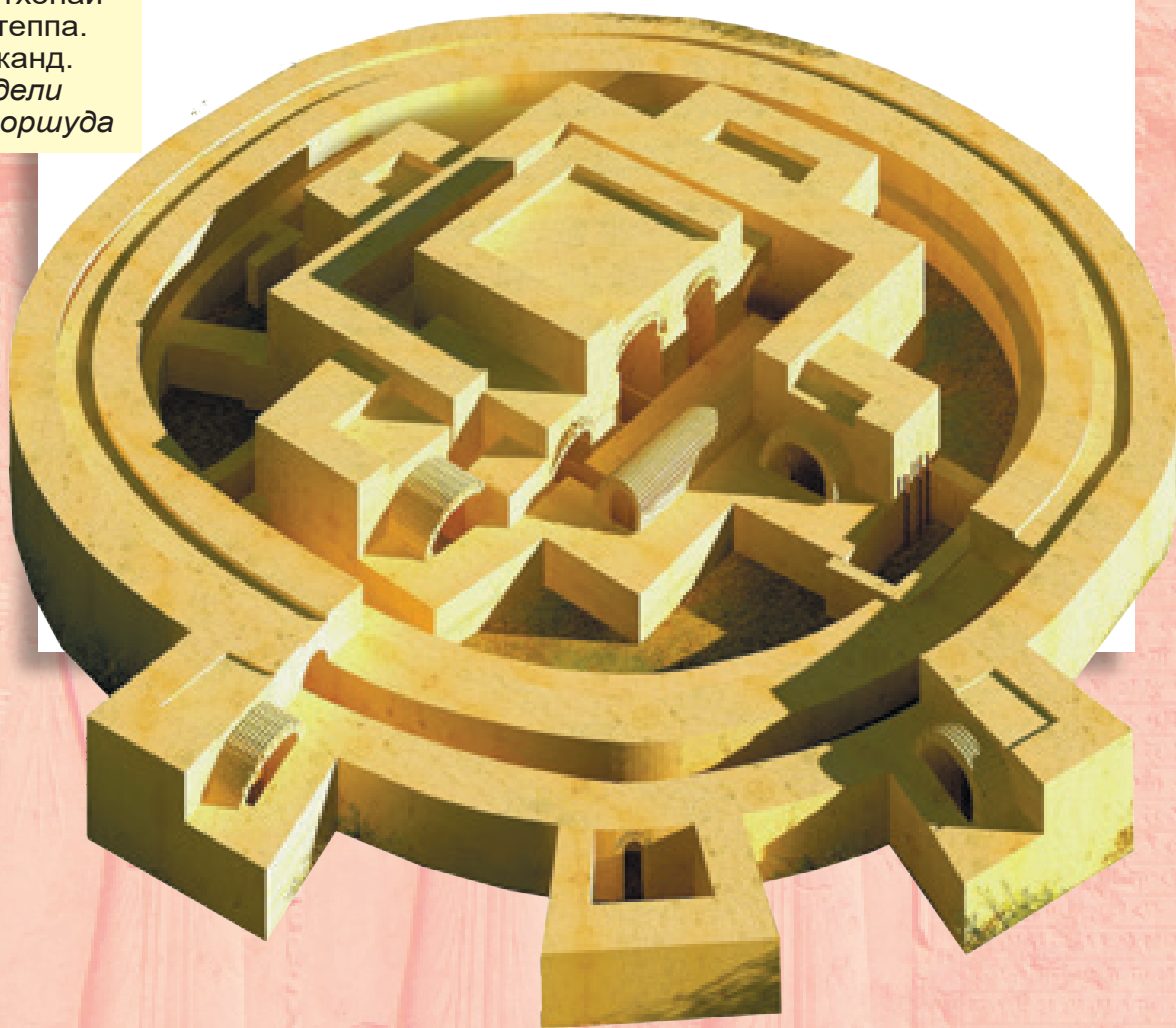
хунармандӣ аз қабили кулолгарӣ, силоҳсозӣ, бофандагӣ ва заргарӣ ривоч ёфтааст.

Қанғиҳо ба оташу офтоб эътиқод мекарданд. **Дар асри II** пеш аз мелод дар **Шоштеппа** ибодатхонаи оташфишони доирашакл сохта шудааст. Шакли мудаввар рамзи офтоб ҳисобида мешуд.

Дар даштҳо чорводорӣ аҳамияти калон дошт. Қабилаҳои бодиянишин гӯсфанд-буз ва шутурҳоро парвариш мекарданд, инчунин ба аспарварӣ машғул буданд. Онҳо аз чарм пойафзол дӯхта, аз матоъҳои пашмин либосу гилем тайёр мекарданд. Зироаткорон ва чорводорон ба якдигар маҳсулотҳои хоҷагии қишлоқ ва хунармандиро мубодила мекарданд.

Шоҳаи шимолии Роҳи бузурги абрешим, ки аз ҳудуди Қанғ мегузашт ба рушди иқтисодӣ ва савдои кишвар имкон дод. **Дар асри III** мелодӣ давлати Қанғ ба мулкҳои хурд тақсим шуд.

Ибодатхонаи
Шоштеппа.
Тошканд.
Модели
барқароршуда

Давлати Даван

Давлати Даван (дар сарчашмаҳои Чин ин кишвар чунин номбурда мешавад) тахминан дар асри III пеш аз мелод пайдо шуда, дар водии Фарғона ҷойгир шудааст.

Маълумотҳо дар бораи Даван бештар дар сарчашмаҳои чинӣ оварда шудааст. Сафири Чин **Чжан Сзян**, ки ба он ҷо ташриф оварда буд чунин навиштааст: «Дар Даван 70 шаҳри хурду калон мавҷуд аст, ки аҳолиаш чандсад ҳазор нафарро ташкил медиҳад». Сафир ҳамчунин хабар медиҳад, ки мардumi Даван мардumi хеле меҳмондӯст ва кушодафикр мебошанд.

Ҳукмдорони Чин меҳостанд ин кишварро забт кунанд. Дар яке аз юришҳои ҷарбӣ онҳо пойтахти давлати Даван **Эрширо** ба даст оварданд, вале маҷбур шуданд, ки ба ивази ҷуброни сокинон онро тарк кунанд.

Давлати Даван дар савдои байналхалқӣ бо Чин ва кишварҳои Ғарб нақши муҳим бозидааст. Махсусан, аспҳои зотии Фарғона, ҳукмдорони Чинро ба худ ҷалб мекарданд. Онҳо ҳатто яке аз зотҳои аспро «самовӣ» номиданд. «Аспҳои самовӣ» қавӣ ва ҷолок буданд.

Зарфи сафолин.
Асрҳои I–II мелодӣ

Тавассути дараи кӯҳӣ роҳи Даван ва Чинро пайвастанда гузаштааст

Фикр кунед

Барои чӣ императорони Чин аспҳои Даванро «аспҳои самовӣ» номидаанд?

Чангхое, ки ба туфайли «Аспҳои самовӣ» ба вучуд омадаанд

Дар Фарғонаи қадим аспҳои наслдори аз зоти «аспҳои самовӣ» паҳншуда, парвариши карда мешуданд. Тибқи ривоятҳо, аспҳои ёбӣ дар кӯҳҳои атрофи Даван зиндагӣ мекарданд. Онҳоро дастгир ва ром кардан ғайримкон буд. Барои ҳамин ҳам бияҳои наслдорро интихоб карда, ба он кӯҳҳо ҳай карда мебуданд. Аз бияҳо ва айгирҳои ёбӣ «аспҳои самовӣ» паҳн шудаанд. Тяншиан ба забони чинӣ ҳамчун «кӯҳҳои самовӣ» тарҷума шудааст. Ин ном ба аспҳо низ гузаштааст.

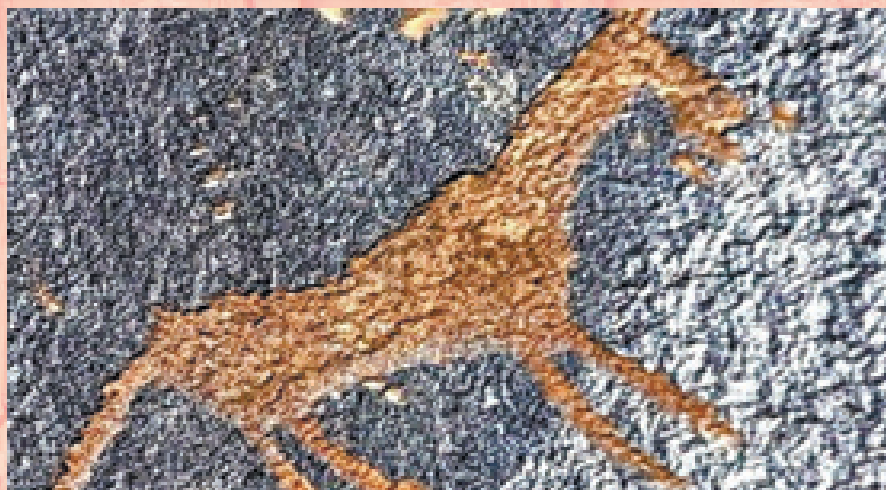
Дар охири асри II пеш аз мелод овозаи ин аспҳои наслдор то Чин мерасад. Онҳоро «аспҳои болдор» низ меномиданд. Дар бадани онҳо ҳангоми давидан ба ҷойи арақ қатраҳои хун дида мешуд.

Дар солномаи чинӣ чунин гуфта шудааст: «Ба қаср хабар расид, ки дар шаҳри Эршии давлати Даван аспҳои аҷибе ҳаст. Шавқу ҳаваси император ба «аспҳои самовӣ» зиёд шуд: Ё ният дошт, ки дар зеҳни мардум аз насли илоҳӣ буданиш ва завол наёфтаниширо ҷойгир кардани буд. Барои ин ба ӯ барои ба само баромадан аробаи дорои «аспҳои самовӣ» лозим буд».

Аммо давлати Даван ин аспҳоро пинҳон карда, ба сафирони Чин додан нахост. Сипас император паҳлавони худ Че Линро бо ҳадя ва салом ва ҳайкали асти тиллоӣ ба ҳайси сафир ба Даван фиристод. Чӣ тавр набошад аргумоқҳои шаҳри Эрширо ба даст оварданиш лозим буд.

Ҳукмдори Даван хоҳиши сафирро рад кард. Ин радкунӣ боиси ҷанги байни Даван ва Чин гардид.

Тасвири асп.
Расми харсанг.
Фарғона

Юриши якуми лашқари Чин ба Даван бо мағлубият анҷом ёфт. Дар юриши дуҷум қўшуни ҳукмдори Чин 60 ҳазор нафар буданд. Ин лашқар қорвонҳои зиёди таъминоти пур аз силоҳ ва гизо дошт. Солноманавис менависад, ки «тамоми салтанат дар ҳаракат буд». Ба сўйи Даван 50 нафар саркарда бо қўшуни худ ба роҳ мебарояд. Онҳо бо суръати тез пеш мерафтанд, то ки даваниёро ногаҳон забт кунанд. Онҳо шаҳри Эрширо муҳосира карданд. Онҳо роҳи оби сўйи шаҳрро баста, дар рӯзи чиҳилуми муҳосира девори беруни шаҳрро вайрон карданд. Ҳукмдори Даван ба қалъа пинҳон шуда, дар бораи сулҳ ба гуфтушунид оғоз кард. Ба чиниҳо барои додани аргумоқҳо розӣ шуд. Дар акси ҳол онҳо мехостанд ҳамаи аргумоқҳоро нест кунанд. Аз тарси он ки аз давлати Қанг кўмак омада мерасад, чиниҳо ба сулҳ розӣ шуданд.

Лашқари Чин ба Эрши ҳамла накарда, ба сифати ҷуброн миқдори зарурии аспҳоро гирифта, ба ватан баргаишанд. Қанги чорсола, ки барои «аспҳои самовӣ» шуда буд бо ҳамин ба итмом расид.

Ҳайқалчаи асп

Даван асри III пеш аз мелод – асри III мелодӣ

Пойтахташ: Эрши, зиёда аз 70 шаҳр, Шӯрабашот, Учкӯргон

Чангҳо бо Чин ба туфайли «аспҳои самовӣ»

Далелҳое, ки археологҳо ёфтаанд, маълумотҳои дар солномаҳои Чин бударо тасдиқ карданд. Дар асрҳои II–I пеш аз мелод Даван ба давлати ниҳоят тараққӣ ёфта мубаддал гашта, аҳолиаш соҳибистеъдод, хуб мусаллаҳ гардида ва ба кӯшунҳое соҳиб буд, ки хеле хуб машқ мекарданд. Аҳолии муқим замин шудгор карда, ғалла ва шолӣ мекоштанд, дар боғдорӣ ва тоқпарварӣ ба дастовардҳои калон ноил гаштанд. Чиниҳоро беда ва ангури Даван, ки ба онҳо номаълум буд, ба ҳайрат гузошт. Дар сарчашмаҳо чунин маълумотҳо оварда шудааст: «Сафири Чин тухмӣ овардааст. Баъд ҳукмдори Чин дар заминҳои ҳосилхези атрофи қаср беда ва ангурро кишт мекунад». Бостоншиносон пайдо шудани анору зардолуро дар Чин ба Даван нисбат медиҳанд. Маданияти деҳқонӣ дар Фарғонаи қадим хеле инкишоф ёфта буд. Дар водии Фарғона харобаҳои шаҳрҳои **Шӯрабашот**, **Ахсикент**, **Учкӯргон** омӯхта шудаанд.

Ба гуфтаи олимони давлати Даван дар **асри III мелодӣ** барҳам хӯрдааст.

Чиниҳое, ки аспҳои Даванро савор гаштаанд

Савол ва супоришҳо

1. Давлати Қанғ кай ва дар кучо таъсис ёфт?
2. Дар бораи давлати Даван чӣ медонед?
3. Дар бораи машғулиятҳои аҳолии Қанғ ва Даван нақл кунед.
4. Давлати Қанғ кай пароканда шуд?
5. Дар бораи таърих ва маданияти давлати Даван нақл кунед.

§ 41. ДАВЛАТИ КУШОН

Ташкилѳбии давлати Кушон

Дар байни солҳои 140–130 пеш аз мелод кабилаҳои бодиянишини юэчқӣ давлати Юнон-Бохтарро забт мекунад. Юэчқиҳо ба заминҳои Бохтар омада ҷойгир мешаванд. Дар асри I мелодӣ дар байни юэчқиён хонадони кушониён боло рафта, ба давлати Кушон асос мегузоранд.

Кудзула Кадфиз аввалин ҳукмдори кушониён буд, ки мулкҳои кабилаҳои юэчқиро муттаҳид кард. Дар ин давра ба давлати Кушон Афғонистон ва вилояти Ҳиндустон – Кашмир ҳамроҳ карда шуд.

Дар замони ҳукмрони Вима Кадфиз давлат боз ҳам васеъ шуд ва дар даври шоҳ Канишка ба империяи азим табдил ѳфт. Ба ҳудуди он Ҳиндустон, Афғонистон ва заминҳои то ҷанубии Ўзбекистон дохил мешуданд. Подшоҳии Кушон дар баробари давлатҳои Рим, Парфия ва Чин яке аз империяҳои бузург буд. Аммо дар натиҷаи ҷангҳои пайдарпай давлати Кушон ба бӯҳрон дучор шуда, дар асри III мелодӣ пароканда мешавад.

Дар даври ҳукмронии Вима Кадфиз дар шоҳигарии Кушон тангаи номи ҳукмдор сабтѳфта

Тасвири шоҳзодаи Кушон

Тасвири
подшоҳони
Кушон.
Барқароршуда

сикка занонда шуд, ислоҳоти пул ба амал бароварда шуда, арзиши тангаҳои сиккашуда зиёд мешавад. Тангаҳо аз тилло, нуқра ва мис сохта мешуданд.

Дар даври ҳукмронии Канишка давлати Кушон ба қўллаи тараққиёти худ расид. Шаҳрҳои нав ба нав сохта мешаванд, бо Ҳиндустон, Хитой ва империяи Рим муносибатҳои савдо ва сафирӣ ба роҳ монда шуд. Ислоҳоти пул ба рушди хоҷагӣ ва савдову тиҷорат кўмак расонд.

Ривочёбии хоҷагӣ

Асоси хоҷагии давлати Кушонро кишоварзии обёришаванда, савдо ва ҳунармандӣ ташкил меод. Гандум, ҷав ва шолӣ кишт карда мешуд. Дар даври кушонӣён осебҳои обӣ ва намудҳои ҷиғир васеъ истифода бурда шуд.

Ҳунармандӣ низ ба дараҷаи баланд тараққӣ карда буд. Инро бозёфтҳои хангоми омӯзиши ёдгориҳои давлати Кушон, аз қабилҳои **Холчаён**, **Далварзинтеппа**, **Тирмизи қадима**, **Зартеппа**, **Кампиртеппа** ва ғайраҳо низ тасдиқ мекунад.

Тасвири наврас.
Сурати деворӣ

Ҷиғир –
таҷҳизоте, ки
об мебарорад

Хати давлати Кушон

Ба туфайли алоқаҳои байниҳамдигарии маданӣ ва савдои халқҳое, ки дар ҳудуди давлати Кушон зиндагонӣ кардаанд, дар вилоятҳои гуногуни Осиёи Миёна хати қадимаи оромӣ васеъ ривож меёбад. Азбаски ин хат ба ҳарфҳои алоҳида асос ёфтааст, азхуд кардани он хеле осон буд.

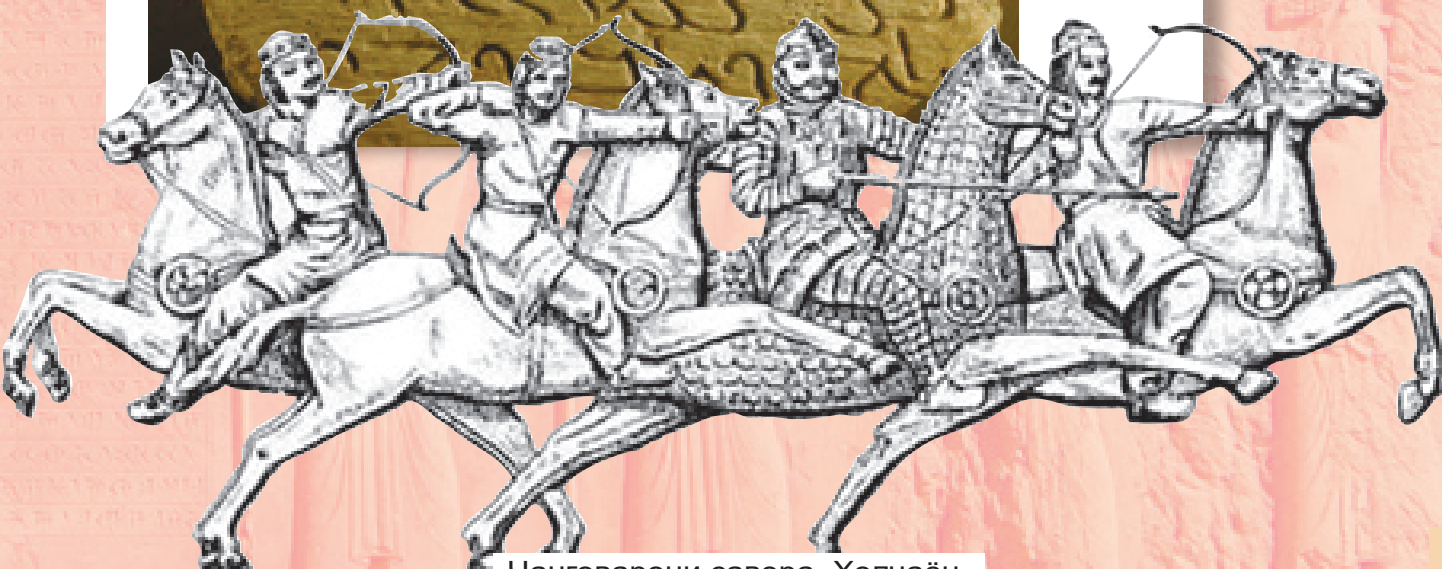
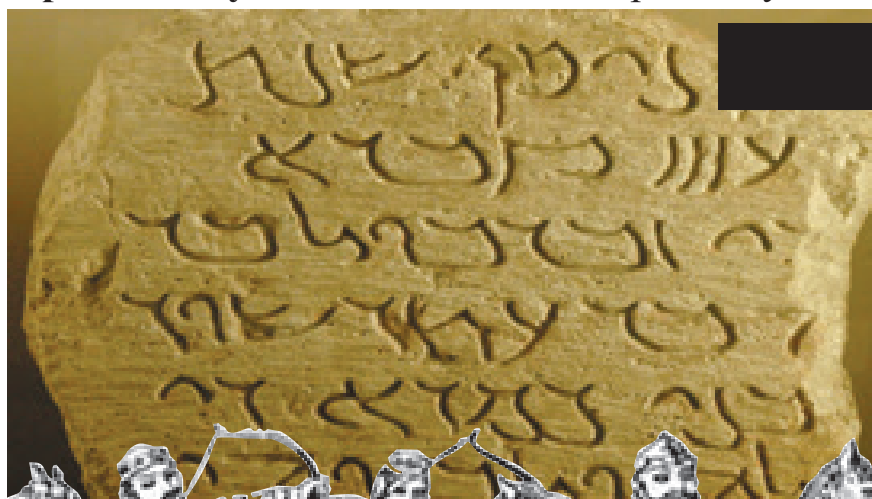
Дар натиҷаи омӯзиши ёдгориҳои қадимаи Тирмиз намунаҳои навишти **оромии алифбои Кушону Бохтар** ёфт гардидааст. Дар давлати Кушон боз як навъи хат – **шакли навишти кушон** мавҷуд буд, ки дар он ҳарфҳо кунҷдор ва гирдогирд навишта шудаанд.

Мавҷуд будани боз як сохти навишт дар подшоҳии Кушон катибаҳои кушониён **бо алифбои юнонӣ**, ки дар ёдгориҳои Сурхкӯтал (наздикии шаҳри Қундузи Афғонистон) ва Кампиртеппа (наздикии Тирмиз) ёфтаанд, тасдиқ мекунанд.

Дар поёноби Амударё, водихои Зарафшон ва Қашқадарё дар асоси алифбои оромӣ хатҳои **хоразмӣ** ва **сугдӣ** ҳам васеъ паҳн гардида буданд.

Тангаи
Канишка

Чанговарони савора. Холчаён.
Барқароршуда

Ҳайкали Буд-
до. Фаёзтеппа.
Асрҳои I–II ме-
лодӣ

Эътиқоди динӣ

Вақте ки давлати Кушон ташкил меёфт, аҳолии асосии Бохтар, Суғдиёна ба дини зардуштӣ эътиқод доштанд. Баъди ба таркиби подшоҳии Кушон ҳамроҳ карда гирифтани қисми шимолии Ҳиндустон бо ҳудудҳои ҷанубии Ўзбекистони имрӯза робитаи зич барқарор гардид, дини буддой ба ҳудуди давлати Кушон дохил шуд.

Дар воҳаи Сурхон дар **Тирмизи Кӯҳна, Айритом** ва **Далварзинтеппа** ибодатхонаҳои бузурги буддой мавҷуд буданд. Маҳз тавассути ҳамин воҳа дини буддой дар тамоми Осиёи Миёна паҳн шуд. Буддизм бо баробари дини зардуштӣ дар Осиёи Миёна то асри VIII мелодӣ боқӣ мондааст.

Меъмори ва санъат

Дар даври кушониён бинокорӣ ва меъмори ба дараҷаи баланд ривож ёфта буд. Далварзинтеппа ва Тирмизи Кӯҳна барин шаҳрҳои деворҳои мустаҳками аз хишти хом сохташудаи мудофиавӣ ихота карда буданд. Дар паси деворҳои мудофиа қароргоҳи ҳукмдор ҷойгир шуда буд. Худи шаҳрҳо ба маҳаллаҳои ҳунармандон ва мавзеҳои истиқоматӣ тақсим шудаанд. Дар шаҳрҳо қасрҳо ва ибодатхонаҳо сохта шуданд.

Сурати деворӣ.
Ибодатхонаи Далварзинтеппа

Ҳафриётҳои истиқоматии Кушон

Қасри хукмдорони Кушон дар Холчаён, дар ибодатхонаҳои буддоии Тирмизи Кӯхна (**Қоратеппа, Фаёзтеппа**) ва Далварзинтеппа тасвирҳои деворӣ ва намунаҳои санъаткоронаи баланди ҳайкалтарошии ҳамон давра омӯхта шудаанд. Тасвири шоҳзодаҳо, аёнҳои қаср, чанговарон, ҳайкали Буддо ва тасвирҳои муסיқачиёни думбуранавозу уднавози аз Айритом ёфтшуда аз ҷумлаи онҳоянд.

Кандакорӣ ба дараҷаи баланд ривоч ёфта буд. Аз Далварзинтеппа донаҳои шоҳмоти аз устухони фил сохташуда пайдо гардид. Дар санъати Кушон анъанаҳои маҳаллӣ, услуби санъати элинистии Шарқи қадим ва Юнонистони қадим мувофиқ гардидаанд.

Тасвири сари Буддо. Далварзинтеппа. Асрҳои II–III мелодӣ

Деворҳои мудофиавии Кампиртеппа

Савол ва супоришҳо

1. Юэччиҳо Бохтарро кай забт карданд?
2. Дар шоҳигарии Кушон дар замони Канишка чи гуна тағйирот ба амал омад?
3. Тангаҳо бо номи хукмдор дар замони кадом подшоҳ сикка зада шуданд?
4. Дар шоҳигарии Кушон кадом динҳо паҳн шудаанд?
5. Дар бораи хат, санъат ва эътиқоди динии даври Кушон нақл кунед.

§ 42. РОҲИ БУЗУРГИ АБРЕШИМ

Пайдоиш ва шабакаҳои роҳ

Пиллаи кирми абрешим

То асри XVI мелодӣ **Роҳи бузурги абрешим**, ки дар дунёи қадим машҳур буд, дар рушди робитаҳои маданӣ ва муносибатҳои тиҷоратии Шарқу Ғарб нақши муҳим бозид. Роҳ дар асри II пеш аз мелод ба вучуд омадааст. Ба ин роҳ номи «Роҳи абрешим»-ро соли 1877 географи олмонӣ **Ф. Рихтгофен** додааст. То ташкилёбии Роҳи бузурги абрешим дар байни ҳудудҳои Осиёи Миёна ва Шарқи қадим барои савдо ва муовизаи маданӣ роҳҳои мухталиф мавҷуд буданд. Роҳи абрешим боз ҳам ба инкишофи алоқаҳои тиҷоратӣ ва маданӣ хизмат кард.

Роҳи бузурги абрешим ба дарозии **12 ҳазор километр** тӯл кашидааст. Он аз соҳили баҳри Зард оғоз ёфта то соҳилҳои баҳри Миёназамин рафта расидааст. Дар ин роҳ шаҳрҳои қадима ҷойгир шудаанд.

Аз Суғдиёна ба Чин газворҳои пашмин, қолин, ашёҳои зебу зинатӣ ва сангҳои қиматбаҳо, аз Бохтар шутурҳо, аз Фарғона аспҳои наслдор, аз Бадахшон лаъл гирифта мебуданд; аз Чин биринҷ меоварданд; аз Осиёи Миёна ба Чин ангур, чормағз, анор ва дигар маҳсулотҳои деҳқонӣ мерасонданд.

Ҳайкалчаи савдогари кишвари ғарбӣ дар Чин сохташуда

Роҳи бузурги абрешим

Роҳи бузурги абрешим дар тавсифи Чжан Сзян

Императори Чин У-Ди сафир Чжан Сзянро барои пайдо кардани иттифоқчиён ва ҳамкорон дар мубориза бар зидди қабилаҳои бодиянишини хунн, ки қисми шимолии Чинро вайрон кардаанд, мефиристад. Сафир ба дасти хуннҳо ба асири афтод ва қариб даҳ сол дар маҳбус хобид. Вай аз асири гурехта, тавассути ағбаҳои Тёншони Марказӣ ба Иссиққул мебарояд. Қад-қадӣ дарёи Норин ҳаракат карда, ба водии Фарғона меояд. Дар ин ҷо бисёр шаҳрхоро дида ба ҳайрат меояд. Шаҳрҳои мазкур ба шоҳигарии Фарғона мансуб буданаширо фаҳмида мегирад.

Чжан Сзян аз водии Олой гузашта, ба ватани худ бармегардад. Сафир тамоми чизеро дидаасту шунидааст, ба император нақл мекунад. Вай ба ватанаш яке аз аспҳои Фарғона ва тухми бедаро оварда буд. Аспи мазкурро чиниён «самовӣ» номидаанд. Император У-Ди дар наздикии қасри худ тухми бедаро мекунонад. Сонитар он дар тамоми қисми шимолии Чин кишт мегардидагӣ шуд.

Аз роҳи тайкардаи Чжан Сзян, ки мамлақати Чинро ба Осиёи Марказӣ ва Ғарбӣ пайваст мекард, роҳи қорвонгузари дорои аҳамияти ҷаҳонӣ дошта *Роҳи бузурги абрешим* ба амал омад.

Роҳи бузурги абрешим асри II пеш аз мелод – то асри XVI мелодӣ

Роҳи бузурги абрешим, соли 1877 Ф. Рихтгофен

Дар асоси роҳи тайкардаи сафири Чин Чжан Сзян

Алоқаҳои байниҳамдигарии маданӣ ва савдо

Чин, Осиёи Миёна, Эрон, Осиёи Пеш – асри III мелодӣ

Савдогари бо Роҳи бузурги абрешим рафтаистода

Корвони савдо

Аҳамияти Роҳи бузурги абрешим

Таърихи Роҳи бузурги абрешим ба боз ҳам вусъат ёфтани муносибатҳои маданӣ ва тиҷоратии халқҳои Шарқ ва Ғарб хизмат кард. Таърихи мазкур таърихи байниҳамдигарии ҳамкорӣ ва ғани сохтани маданиятҳо буда, асоси сулҳу салоҳ ва тараққиётро ташкил додааст.

Осиёи Миёна дар чорроҳаи самтҳои асосии ин роҳ ҷойгир аст. Ба ин ҷо аз кишварҳои гуногун савдогарон, ҳунармандон, олимон ва санъаткорон омада меистоданд. Онҳо барои худ минтақаи ба дараҷаи баланд ривожёфтaro кашф кардаанд.

Нефрит

Фикр кунед

Роҳи бузурги абрешим ба рушди маданияти Осиёи Миёна чӣ гуна таъсир расонд?

Савол ва супоришҳо

1. Шабакҳои роҳи корвоноро, ки бисёр мамлакатҳои ҷаҳонро бо ҳам мепайвандад, аввалин шуда ки «Роҳи абрешим» номидааст?
2. Дарозии Роҳи бузурги абрешим чӣ қадар аст?
3. Тоҷирон ба воситаи Роҳи бузурги абрешим аз кадом мамлакатҳо чихоро оварданд?
4. Ба Роҳи бузурги абрешим саёҳат кунед. Дар бораи кишварҳо ва шаҳрҳои дур ҳикояи кӯтоҳе нависед.

ФАСЛИ V РИМИ ҚАДИМ

§ 43. ИТАЛИЯИ ҚАДИМ ВА АҲОЛИИ ОН

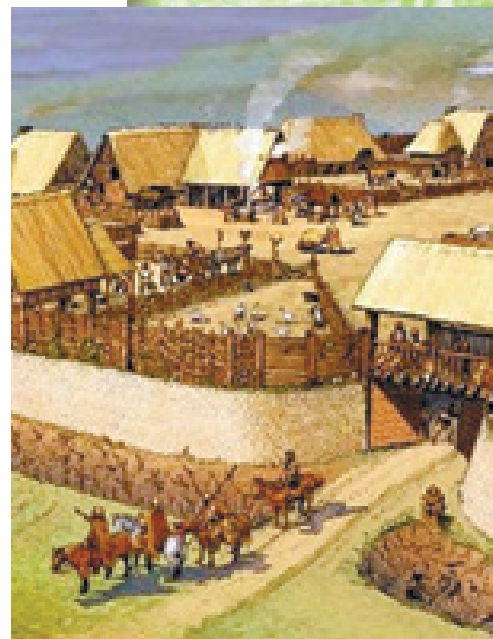
Шароити табиӣ ва аҳолии қадима

Иқлими мўътадил нимҷазираи Апеннинро пурра фаро гирифта буда, дар замини Италия хушксолӣ ва хунокии саҳт намешуд. Азбаски кишвари серхӯрок ва заминҳояш серҳосил буд, дар давоми асрҳои зиёд машғулияти асосии аҳолии Италияи қадимаро зироаткорӣ ва чорводорӣ ташкил додааст. Дар нимҷазираи Апеннин аз замони қадим қабилаҳои гуногун зиндагонӣ кардаанд.

Маъноӣ калимаи «Италия» «мамлақати ғӯсолачаҳо»-ро ифода мекунад. Юнониён, ки дар ин кишвар ба колонияҳо асос гузошта буданд, барои чарондани модаговҳо чарогоҳҳои аҷоибро ёфтаанд.

Дарёи аз ҳама калони нимҷазираи Апеннин дарёи По мебошад. Қабилаҳои нимҷазираи италикҳо меномиданд. Дар қисми шимоли-ғарбии Италия этрусҳо зиндагонӣ кардаанд. Машғулияти асосии онҳо зироаткорӣ буд.

Дар асри VIII пеш аз мелод этрусҳо дар Италия 12-то шаҳр-давлат ташкил мекунанд. Этрусҳо ба мақсади бо мамлақатҳои Шарқ ба роҳ мондани савдои озод бо колонияҳои юнонӣ мубориза оғоз мекунанд. Колонияи Финикия – шаҳр-давлатҳои Карфаген, ки дар соҳили шимолии Африқо ҷойгир буд, низ ба онҳо ҳамроҳ мешаванд. Дар аввал карфағениён ва этрусҳо ғалаба мекунанд, аммо дере нагузашта кӯшунҳои юнониён онҳоро дар хушкӣ ва баҳр торумор мекунанд.

Манзараи манзилгоҳҳои италикҳои қадим ва ҷараёни меҳнати онҳо

Италияи қадим

Асосгузори Рим

Шаҳри Рим аз манзилгоҳҳои зироаткори соҳили дарёи Тибр оғоз меёфт. Манзилгоҳҳои хурде, ки дар саросари Тибр ҷойгир шуда буданд, якҷоя гардида, ба шаҳри калон мубаддал ёфтаанд. Ҷойгиршавии Рим дар ҳафт теппа аз нуқтаи назари ҳарбӣ хеле қулай буд. Дарё ва ботлоқ лотинҳоро аз ҳамлаҳои қабилаҳои ҳамсоя муҳофизат мекард.

Мувофиқи ривоятҳо соли 753 пеш аз мелод ба шаҳри Рим бародарон **Ромул** ва **Рем** асосгузӯштааст. Пас аз таваллуд, кӯдакони дар сабадҳо гузошта, ба

дарёи Тибр партофта мераванд. Аз соҳили дарё онҳоро модаргурге пайдо карда мемақонад ва нигоҳубин мекунад. Баъд бародаронро ҷўпоне ёфта тарбия мекунад. Вақте ки ба воя мерасанд, дар соҳили Тибр ба сохтани шаҳр аҳд мекунанд.

Имрӯзҳо ҳам чуноне ки дар афсона таъкид гардидааст, модаргурге, ки кӯдакони макондааст, рамзи Рим ба ҳисоб меравад.

Рим ба шаҳри калон табдил меёбад. Барои муҳофизат аз душманон дар теппагии **Капитолий** қалъа сохта шудааст.

Тасвири модагурге, ки Рем ва Ромулро дарёфт намудааст

Пеш кардани
Тарквиний аз шаҳр

Рими қадим

«Мамлака-
ти ғўсола-
чаҳо»
италикҳо,
этрискҳо

Соли 753
пеш аз
мелод асос
гузоштани
Рим,
Ромул ва
Рем

Республикаи
Рим соли
509 пеш аз
мелод

Идоракуни дар Рими қадим

Пештар римиён ҳукмдори худро интихоб мекарданд. Ҳукмдорон ҳам сарвари ҳарбӣ, ҳам судя, ҳам қоҳин шудаанд. Шахсе, ки лақабаш **Тарквинии Мағрур** буд, ҳукмдори интихобшударо кушта, ҳокимиятро ба дасти худ мегирад. Аҳолии аз ин ба ғазаб омада ошӯб мебардорад, Тарквиний аз шаҳр ронда мешавад. Аҳли шаҳр қарор мекунад, ки тамоми ҳокимият набояд дар дасти як кас чамъ гардад ва ба шакли идоракунии республика гузаштан қарор мекунанд. **Соли 509 пеш аз мелод** сарнагуншавии ҳокимияти шоҳ асоси **республикаи Римро** офарид.

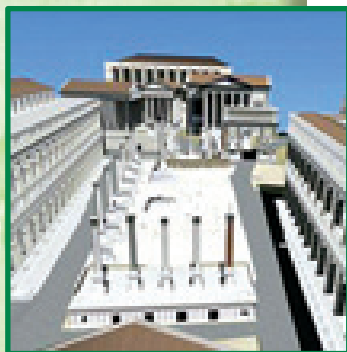
Сипари этрусҳо

Савол ва супоришҳо

1. Аз харита ҳудуди Италияро нишон диҳед ва хусусияти географии онро нақл намоед.
2. Аҳолии Италияро чӣ номидаанд?
3. Барои чӣ модаргурғ рамзи Рим ба ҳисоб меравад? Дар бораи чӣ гуна ташкилѐбии шаҳри Рим нақл намоед.

§ 44. РЕСПУБЛИКАИ РИМ

Идоракунии республика

Маркази Рими қадим.
Барқароршуда

Ҳукмдорони Рим барои муҳокимаи масъалаҳои муҳим **Маҷлиси халқиро** даъват мекарданд. Маҷлиси халқӣ ҷанг эълон мекард, сулҳ мебастан, қонунҳоро тасдиқ ва бекор мекард ва ҳамаи шахсони мансабдори муҳимро таъин мекард. Қарори ин маҷлисро **Сенат** тасдиқ мекард. Калимаи «сенат» аз латинӣ тарҷума шуда, маънои «машварати оқсоқолон»-ро ифода мекунад. Аҳолии маҳаллии Римро **патритсийҳо**, одамони ба Рим кӯчида омада ва авлодони онҳоро **плебейҳо** меномиданд. Дар идораи Рим танҳо патритсийҳо иштирок карда метавонистанд.

Дар охири асри VI пеш аз мелод давлати Рим **республика** номида шуд. Агар аз забони латинӣ тарҷума кунем калимаи «республика», маънои «кори халқ, кори умумӣ»-ро ифода мекунад (*res* – «кор», *publica* – «халқ»). Дар Маҷлиси халқӣ аз патрийсийҳо

Табақаҳои иҷтимоӣ дар Рими қадим

Маҷлиси Сенат дар Рими қадим

ду касро ба муддати як сол ҳоким интихоб мекарданд. Онҳоро **консул** номидаанд.

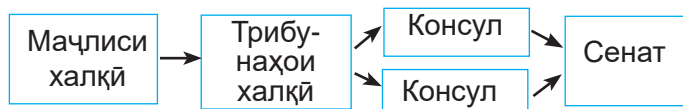
Одамони сарватманд бо роҳҳои гуногун кӯшиш мекарданд, ки интихобкунандагонро ба тарафи худ кашанд: онҳо хӯроки нисфирӯзии бепул ташкил кардаанд, тӯхфаҳо тақсим карданд ва ба ин монанд корҳо мекарданд.

Дар рӯзи интихобот сарватмандони ғуломдор, ки худро ба консулӣ пешбарӣ кардаанд, либоси ҳарири сафед бо номи «кандида» мепӯшиданд. Ҳозира калимаи «кандидат», яъне барои ишғоли лавозим шахси ҳаракаткунанда, аз калимаи «кандида» гирифта шудааст ва маънои номзодро ифода мекунад. Ранги сафед вичдони номзод чун либосаш беғубору покиза буданаширо ифода мекард.

Фикр кунед

Ба фикри шумо чаро Рим республика ном бурда шуд?

Идоракунии республикаи Рим

Чараёни интихобот

Консулҳо

Сенат дар мамлакат соҳиби ҳокимияти калон буд. Ягон қонун дар Сенат муҳокима нагардида аз ҷониби Маҷлиси халқӣ қабул намегардид. Шахсони асосии мансабдор – консулҳо бевосита давлатро идора мекарданд. Дар қадим шахсони соҳибтаҷрибаву боҳурмат аз Сенат ҷой гирифта бошанд, баробари гузаштани вақт консулҳо ҳам бе ягон интихобот аз Сенат ҷойро ишғол мекарданд ва ба аъзои умрбоди он – мавқеи баробари **сенаторон** соҳиб мешуданд.

Ҳангоми ҷангҳо ё сар задани ошӯби халқ **диктатор** ва ёвари он сарвари кӯшунҳои савора таъин мегардид. Диктатор ҳокимияти номаҳдудро соҳиб буд. Аммо дар ин ҳокимият зиёда аз шаш моҳ истода наметавонист.

Ҳар як консулро аз 12 нафари қаровули фахрӣ – **ликторҳо** посбонӣ мекарданд. Консул ҳамчун нишони ба сифати соҳиб будани ҳуқуқи ҷазо додани ҷинояткорон ликторҳо ба китфи худ бандҳои химҷӯбро овехта мегаштанд. Дар мобайни ин бастаҳо табарча вучуд дошт.

Консулҳо ду нафар буда, онҳо ҳангоми ҳалли масъалаҳои муҳим бо ҳам маслаҳат карданашон шарт буд. Консулҳо дар давоми сол республикаи Римро идора карда римиёро суд менамуданд. Дар замони ҷарбӣ онҳо ба кӯшунҳо фармондеҳӣ мекарданд. Ҳар сол онҳо ба Маҷлиси халқӣ ҳисобот медоданд. Дар республикаи Рим низ лавозими **трибуни халқӣ** таъсис гардида буд. Трибунҳои халқӣ манфиати римиҳои камбағалро ҳимоя мекарданд. Онҳо дар маҷлисҳо бо овоздиҳии баробар ва пинҳонии ҳамаи шаҳрвандон интихоб гардидаанд. Трибуни халқ калимаи «вето» («манъ») гуфтаниш мумкин буд, ки дар ин ҳол қонун қабул намегардид.

Ликторҳо консулро посбонӣ карда рафта истодаанд

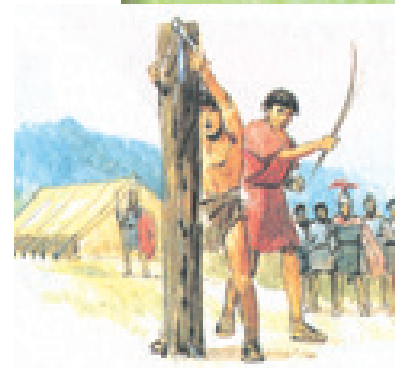

«Қонунҳои 12 чадвал»

Қонунмандии Рими қадим ба қонунҳои шифоҳӣ асос ёфта буд. Дар судҳо бисёр вақт патритсийҳо маҷлис ташкил мекарданд, ки қарорҳои ноадолатона қабул мекарданд. Мувофиқи талаби плебейҳо хайъати иборат аз даҳ патритсий ташкил ёфта, онҳо мебоист маҷмӯи хаттии қонунҳоро тартиб медоданд. Новобаста ба қонунҳо, патритсийҳо аз мансабҳои худ истифода бурданд.

Ҳамон вақт қўшуни Рим, ки асосан аз плебейҳо иборат буд исён мебардорад. Онҳо ба қўҳи муқаддаси атрофи Рим рафта, шаҳри навро, ки ба қонунҳои худ молик аст, месозем гуфта огоҳ кардаанд. Ҳамин тариқа қонунҳои дар 12 лавҳаи мисин қандакоришуда барои дидани ҳама дар майдони марказии Рим – форум ҷойгир карда қабул карда мешавад.

Қонунҳои мазкур мулки хусусиро дахлнопазир эълон намуданд. Аксари қонунҳо нобаробарии плебейҳо ва патритсийҳоро аз нигоҳи қонунӣ таъмин сохтанд. Фақат дар мобайни **асри III пеш аз мелод** шаҳрвандони Рим аз мавқеашон сарфи назар дар назди қонун баробар буданашон аз нигоҳи қонунӣ мустаҳкам карда шуд.

Ҷазодиҳии қонуншикан

Шаҳрвандони Рим «қонунҳои 12 чадвал»-ро омӯхта истодаанд

Савол ва супоришҳо

1. Дар Рим идораи республика бо кадом тарз ба роҳ монда шудааст?
2. Калимаи «республика» чӣ гуна маъноро ифода мекунад?
3. Диктатор кист? Дар кадом ҳолат вай ба ҳукмдори Рим мубаддал мегардад?
4. Дар бораи қонунмандии Рим нақл кунед. Ба худ хосии он дар чист?
5. «Қонунҳои 12 чадвал» манфиати кӣҳоро ҳимоя менамуд?

§ 45. ҲАЁТИ РЕСПУБЛИКАИ РИМ

Ҳаёти шаҳрҳо

Тасвири ба девори қадима коркардшуда. Помпей

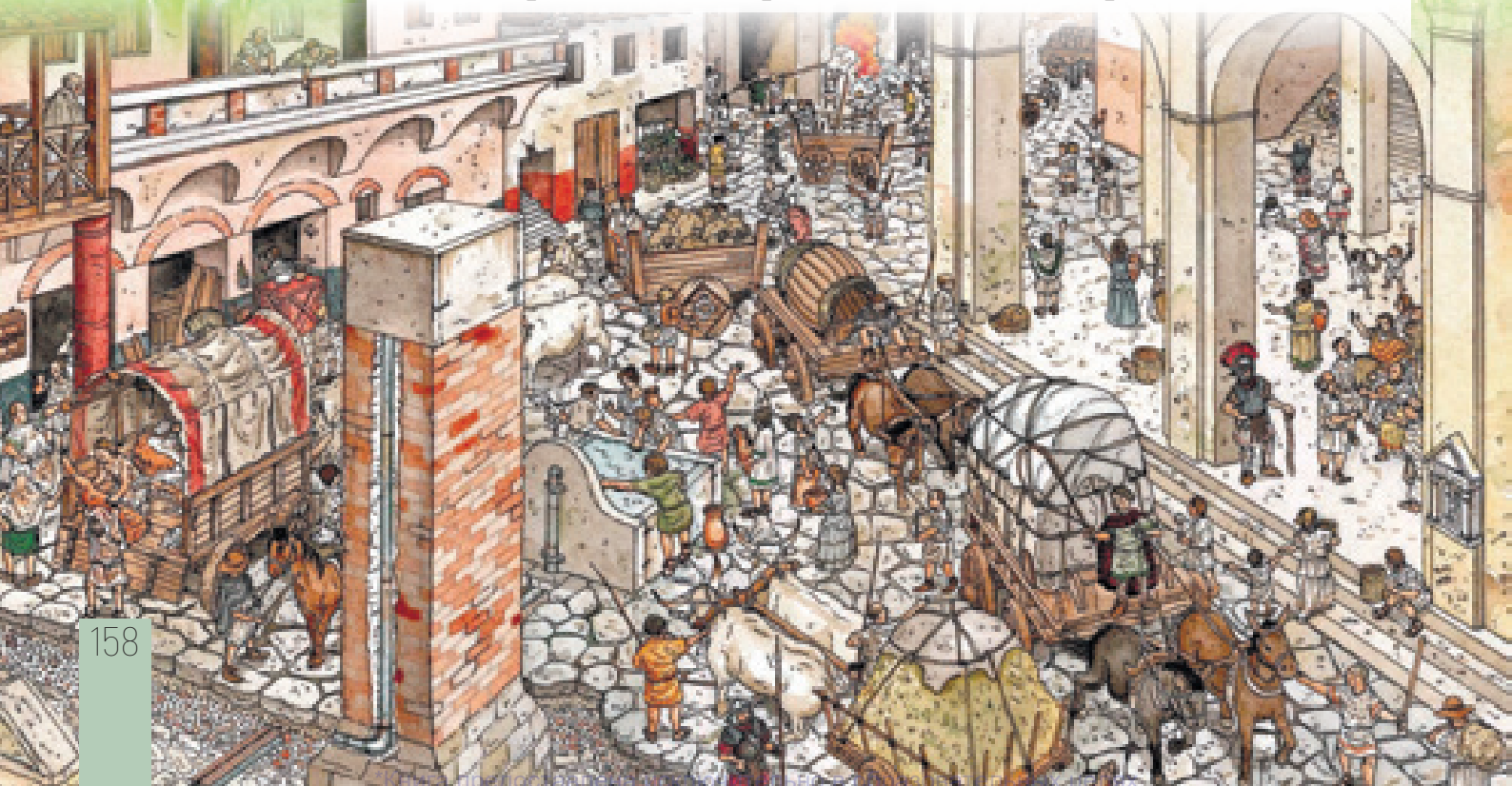
Баробари васеъ гардидани ҳудуди давлат микдори шаҳрҳо ҳам зиёд шуданд. Шаҳрҳои Рим дар асоси нақшаи пухта таҳия гардида барпо мешуданд. Дар шаҳрҳо бисёр биноҳои ҷамоатии зебо ва истиқоматӣ, ибодатхонаҳо, ҳаммомҳо, растаҳои савдо ва дорухонаҳо вучуд доштанд.

Аксари одамон дар хонаҳои 2–3 ошёна истиқомат кардаанд. Одамони бадавлат бештар барои худ кошона сохтаанд. Дар ин хонаҳо низоми марказонидашудаи гармӣ буданд: фаршҳо гарм мешуданд, тавассути кубурҳо ба хонаҳо об оварда мешуд. Хона бо **мозаикаҳо** – бо суратҳои аз шиша ва пораҳои санг коркардшуда оро дода шудаанд. Деворҳои хонаву ҷойҳои шоҳона – виллаҳо бо **фрескаҳо** – расмҳои хангоми корҳои пардоздихӣ истифода бурда шуда, зеб меоданд. Дар маркази ҳар як шаҳр – **форум** майдони бозор, ҷой барои ҷамъомади халқ ва ибодатхонаи марказӣ буд. Об ба шаҳр тавассути **акведук** оварда мешуд, ки ба кӯпуки бисёрошёна шабоҳат дошт.

Дар бозорҳои Рим ба ғуломон, ки моли асосӣ буд, талабот зиёд буд. Ҳар як шаҳр бозорҳое дошт, ки дар онҳо ғуломонро савдо мекарданд.

Либосҳои, ки одамон дар бар мекунанд, мавқеи онҳоро дар ҷамъият муайян мекард. Масалан, писарбачаҳо то синни 14-солагӣ тогаи раҳрахи гулобӣ пӯшидаанд. Агар ба синни 14 расанд шахси ба воя расида ҳисобида

Кӯчаи Рими қадим

шуда, тогаи сафед мепӯшиданд. Худди ҳамин хел тогаи ҳарирро сенаторон ҳам мепӯшиданд. Бонувони римӣ куртаҳои гуногунрангро пӯшида, ба сар ва китфонашон рӯймол партофта мегаштанд.

Эътиқодҳои римиҳои қадим

Дар ҳаёти рӯзмарра римиён аз худоёни худ мадад ва васоятгариро хоста муроҷиат кардаанд. Барои онҳо ибодатхонаҳои бошукӯҳ барпо кардаанд. Дини римиён эътиқодҳои динии юнониҳоро ба хотир меорад. Пеш аз оғози кори муҳим, римиён ба худоён қурбонӣ мекарданд, то дар ин кор ба онҳо кӯмак кунанд.

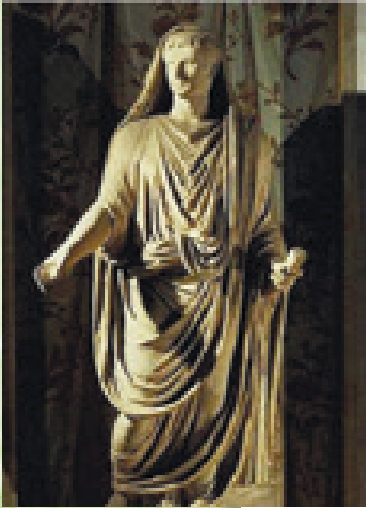
Худоҳои гуногун ҷиҳатҳои гуногуни ҳаётро идора мекарданд. Масалан, агар римиён дар ҷанг ба мағлубият дучор оянд, гӯё ба ягон кори худ ҷаҳли худои ҷанг **Марсро** барҳезондаем – гӯён фикр кардаанд.

Юпитер, худои асосии римиён, подшоҳи осмон, раъду барқ сарпарасти давлати Рим ҳисобида мешуд. Римиён ба худоёни баҳр, шикор, тиҷорат, оташ ва оҳангарӣ, баҳор ва ишқ, адолат ва тақдир эътиқод мекарданд.

- Юпитер –
худои раъду барқ
- Нептун –
худои баҳр
- Марс –
худои ҷанг
- Веста –
сарпарасти оташдони хонадон
- Диана –
худои шикор
- Вулқон –
худои оташ ва оҳангарӣ
- Меркурий –
худои савдову тиҷорат

Худоёни римиён

Понтифики
бузург

Маросимҳои динӣ

Маросимҳои динӣ аз рӯйи қоидаҳои қатъӣ муайян кардашуда гузаронида мешуданд. **Қоҳинон** – **понтификҳо** – **рӯҳониёни Рим** баргузори маросимҳоро назорат мекарданд. Онҳо тақвими идҳо, маросимҳо, тартиби ҷашнҳоро таҳия намудаанд. Понтифики бузург ба ҳаёти понтификҳо, ки аз 5 то 15 қоҳинон иборат буд, сарварӣ мекард. **Понтифики бузург** бо худоён маслиҳат карда, ҳулосаи дарқорӣ мефиҳад гӯён меҳисобиданд.

Римӣён тамоми қорҳои муҳимро бо фолбинӣ оғоз кардаанд. Фолбинӣ бо кӯмаки **қоҳинон** – **авгурҳо** анҷом дода мешуд. Авгурҳо аз рӯйи парвози паррандагон, раъду барқ, донаҳои ба паррандаҳои муқаддас пошида, акси садо ва ғайраҳо фолбиниро анҷом мебуданд ва агар нишонаҳо табиӣ дил набошад, қорҳоро ба муддати муайян ба таъхир меандохтанд.

Оташи муқаддас дар ибодатхонаи **Веста**, ки сарпарастии оташдони хонагӣ буд, нигоҳ дошта мешуд. То он даме, ки оташ дар мегирифт, ҳаёт вучуд дорад гӯён ҳисоб мекарданд.

Фикр кунед

Дини римӣён қадим аз дини юнониён бо чӣ фарқ мекард?

Маросим бахшида ба худои ҷанг

Савол ва супоришҳо

1. Дар бораи ҳаёти шаҳрҳои Рим ва аҳолии онҳо нақл кунед.
2. Либосҳои римӣён бо чияш ҷудо шуда меистод?
3. Маросимҳои динӣ дар Рим чӣ гуна гузаронида мешуданд?
4. Авгурҳо бо чӣ машғул мегардиданд?

§ 46. ҒУЛОМОН ВА ГЛАДИАТОРҲО

Ғуломдорӣ дар Рим

Чунин шумораи зиёди ғуломон мисли Рим на дар Мисри қадим ва на дар Юнони қадим вучуд надоштанд. Дар натиҷаи юришҳои зафарона шумораи ғуломон дар Рим хеле зиёд мешаванд. Шумораи ғуломон дар Миср ва Юнонистон ба мисли Рим зиёд набуданд.

Дар тасаввури римиёни озод, ғулом ашӯе буд, ки комилан дар ихтиёри ғуломдорон буд. Ғуломон кадр надоштанд, зеро онҳо хеле арзон меистоданд.

Дар давлати Рим дар ғуломон ҳисси манфиатдорӣ аз меҳнати худ набуд. Ба онҳо дастмузд намедоданд. Аз ин рӯ, ғуломон то ҳадди имкон кам ва бад кор мекарданд. Охиста-охиста маҳсулнокии меҳнати ғуломон кам шуд. Меҳнати ғуломон барои ғуломдорон

Ҳисси манфиатдорӣ аз меҳнат набуд

Ғуломон

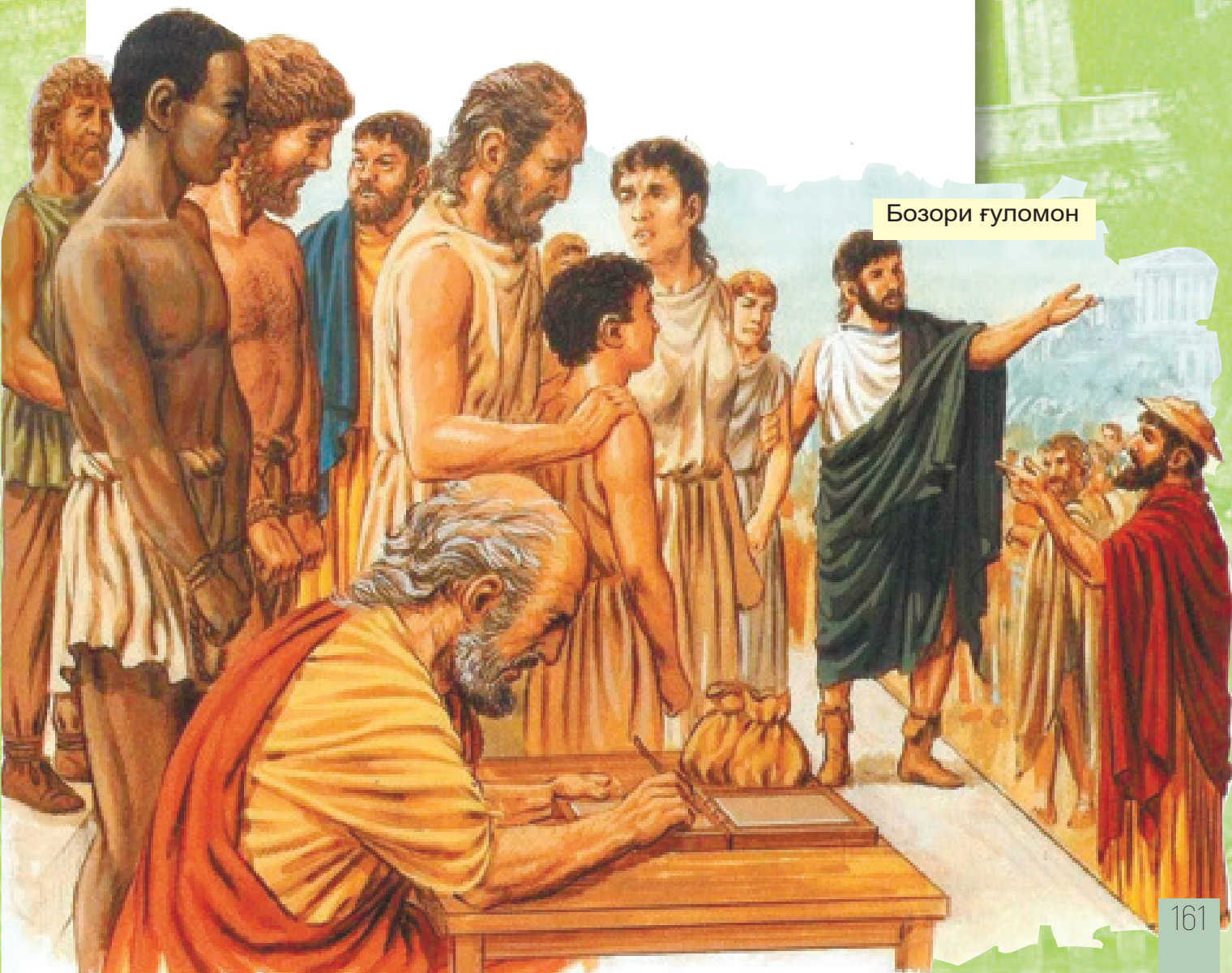
Колонҳо

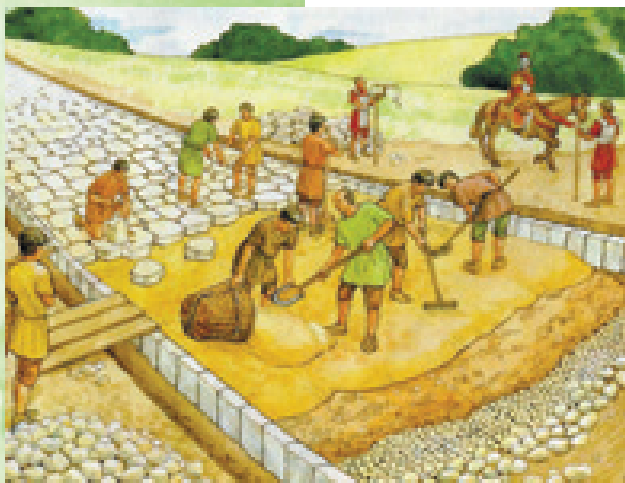
«Ғуломони кулбадор»

Иҷорачиёни заминҳои хурд

Худашонро бо маҳсулотҳои хӯрокворӣ таъмин кардаанд

Бозори ғуломон

Ғуломон дар сохтмони роҳ

фоидаовар набуданаш маълум мегардад. Аксари ғуломдорон ғуломонро ба иҷорачиёни замин мубаддал карданд. Аз ошғуби ғуломон ҳаросида, заминдорон ба мақсади баланд бардоштани ҳосилнокии замин заминҳои худро ба мулкҳои хурд-хурд тақсим карда, ба бенавоёни озод ба иҷора додан гирифтанд. Дар ана ҳамин заминҳо иҷоракорон бо зироаткорӣ машғул мешуданд. Онҳо заминро чӣ қадар зиёд коркард кунанд, ҳамон қадар ҳиссаи зиёди ҳосил ба онҳо мерасид.

Иҷоракорони хурди замин **қолонҳо** номида мешуд. Барои истифодабарӣ аз замин онҳо ба заминдорон аз ҳисоби маҳсулоти рӯёндашуда ҳақ меоданд.

Рафта-рафта миқдори ғуломони мутеъ кам гардид. Баъзе заминдорон ба ғуломон заминҳои хурдро барои кор бурдани мустақил иҷозат меоданд. Онҳо олоти меҳнат, тухмӣ доштанд ва бо оилаи худ якҷоя зиндагӣ мекарданд. Чунин ғуломонро «**ғуломони кулбадор**», яъне ғуломони манзилдор меномиданд. Онҳо ҳам барои аз замин истифода бурданашон ҳақ меоданд, аммо тақдири онҳо дар дасти хўҷаинҳояшон буд.

Меҳнати ғуломон

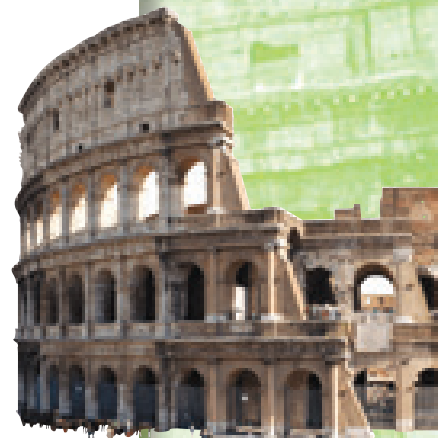
Чангҳои гладиаторон

Яке аз тамошоҳои махбуби римиён **чанги гладиаторон** буд. Аксари гладиаторон ғуломон ё худ чинояткорон буданд. Онҳоро дар мактабҳои махсуси пӯшида сабақ меоданд, сипас маҷбур мекарданд бо ҳамдигар қувваозмоӣ намоянд ва тамошобинонро шод кунанд.

Ҳаёту мамоти ҳар як гладиатор ба азму хоҳиши тамошобинон вобаста буд. Баъди ҳар як чанг тамошобинон зинда мондан ё куштани гладиатори мағлубгардидаро ҳал мекарданд. Агар бисёр тамошобинон сарангушти дасти рости худро ба боло бардоранд, гладиатори мағлубшуда зинда мемонд, баръакс ба паст фуруварда шавад, ўро дар пеши назари тамошобинон мекуштанд. Чангҳо дар варзишгоҳҳои сангин – **амфитеатрҳо** ба амал омадаанд. **Колизей** бузургтарин амфитеатр буд, ки 50 ҳазор тамошобин меғунҷид.

Баъзан гладиаторҳо ба гурӯҳҳои калон ҷудо шуда чанг карданд, дар ҳамон лаҳза сахна майдони чангро ба хотир меовард: гладиаторони кушташуда, захмдоргардида ва ҷондода истода дар ҳама ҷо меҳобиданд. Барои боз ҳам шавқовартар шудан чангҳои гладиаторон дар байни рақибони қуввашон баробар гузаронида мешуданд. Дар якеаш танҳо шамшер ва сипар бошад, дар дигараш тӯр ва чангак (найзаи сешоха) мебуд.

Гладиаторе, ки бо тӯру чангак мусаллаҳ буд, худро бо ягон чиз Ҳифз карда наметавонист, вай рақибашро ба тӯр печонда, бо чангак ўро куштаниш мумкин буд. Гладиаторҳо инчунин бо шерҳои ваҳшӣ, палангҳо ва барзаговҳои хашмгин мечангиданд.

Колизей

Чанги гладиаторҳо

Ошўби Спартак

Ошўби ғуломон тахти сарвари Спартак соли 74 пеш аз мелод ошўби аз ҳама оммави ва муташаққили дунёи қадим гардид.

Барои саркаши аз хизмат дар лашкари Рим ба мактаби гладиатори шаҳри **Капуя** ғуломи фракиягӣ – Спартак фурухта шуда буд, ғуломонро ба ошўб барангехт. Аммо касе дар ин бора ба римиён хабар дод. Спартак ва дусад нафар тарафдорони ӯ ба посбонон ҳучум мекунанд ва аз мактаби гладиаторҳо мегурезанд. Азбаски дар шаҳр имконияти руст шудан набуд, онҳо ба ағбаҳои кўҳҳои **Везувӣ** баромада рафтанд. Ба оҳистагӣ ба сафи онҳо ғуломон ҳамроҳ шудан гирифтанд, ва сафи ошўбгарон зиёд шудан гирифт.

Ба мақсади торумори ғуломон кўшуни сеҳазорнафараи фиристодашуда дар наздикии кўҳҳои Везувӣ лагери ҳарбӣ барқарор намуд.

Муҳосира сар шуд. Аммо Спартак нақшаи нобахангому қатъиро амалӣ гардонд. Ғуломон аз навдаҳои ток нордбон бофта, аз чониби ноён аз қулла ба паст фуромаданд. Спартак аз ақиби римиён зарба зада, онҳоро торумор намуд.

Ба муқобили Спартак тахти сарвари саркардаи ботачриба **Марк Красс** кўшуни бисёрҳазорнафара фиристода шуд. Баҳори соли 71 пеш аз мелод дар ҷанги ҳалқунанда кўшуни Спартак торумор карда шуд, худӣ вай дар ҳамин ҷанг ҳалок гардид.

Ғуломи
фракиягӣ –
Спартак,
гладиаторҳо

Соли 74
пеш аз
мелод

Кўҳи
Везувӣ

Соли 71
пеш аз
мелод
Марк Красс
мағлуб
кардааст

Спартак

Савол ва супоришҳо

1. Дар Рим шумораи ғуломон аз ҳисоби кӣҳо зиёд шуданд?
2. Римиён бо ғуломон чӣ гуна муносибат мекарданд?
3. Мавқеи ғуломҳо, колонҳо ва «ғуломони кулбадор» аз ҳамдигар бо чӣ фарқ мекарданд?
4. Дар бораи ошўбе, ки Спартак сарварӣ мекард, нақл кунед.
5. Чӣ фикр доред ғуломоне, ки ошўб бардоштанд, чаро галаба карда натавонистанд?

§ 47. САРНАГУНШАВИИ РЕСПУБЛИКАИ РИМ

Сабабҳо

Ошўбҳои ғуломон ғуломдоронро хеле саҳт тарсонд. Дар назди ғуломдорон масъалаи зарурати ба вучуд овардани диктатураи ҳарбӣ ба сифати ҳокимияти пурқувват меистод. Сенаторон ва шахсони мансабдори камшумор давлати бузургро ҳамвора идора карда наметавонистанд.

Дар асри I пеш аз мелод сарварони ҳарбие, ки мунтазам ба қўшунҳои зархарид таҷя мекарданд, ба қувваи воқеӣ табдил ёфтанд. Аскарони зархаридро қувваю қудрати ҳарбии Рим ва нерӯи давлат не, фақат ғанимат бештар шавқманд мегардонд. Барои аскарони зархарид муҳим набуд, ки бо кӣ чанг кунанд ё киро ғорат кунанд.

Уқоби Рим
рамзи
ҳукмдорони Рим
ба ҳисоб мерафт

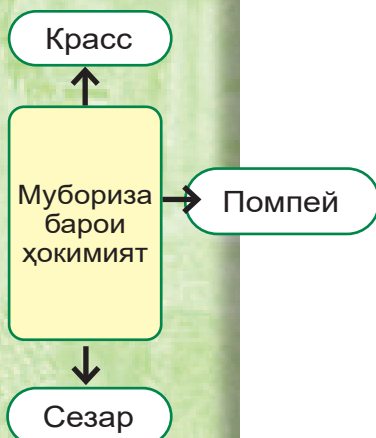

Аскарони Рим

Барқарор шудани ҳокимияти Сезар

Юлий Сезар

Баъди он ки ошӯби Спартак хомӯш карда шуд, **Красс** ва **Помпей** барои ҳокимият дуру дароз мубориза бурданд, аммо дар чангҳое, ки давлати Рим пеш мебурд, Красс ҳалок гардид. Акнун барои Помпей **Сезар** ягона рақиби хавфнок буд.

Юлий Сезар дар соли **49** пеш аз мелод баъди чанги музаффаронаи Галлия дарёи Рубикони сари роҳи Римро убура карда барои яккаҳоким гардидан муборизаи ошкороро сар кард. Сезар ҳамон вақт ин тавр гуфта буд: «Қуръа партофта шуд!»

Ҷонибдории аҳолии Рим аҳамияти ҳалқунанда касб намуд. Қўшунҳои Помпей дар Испания буд. Сезар ба диктатор ва императори Рим – ба ҳокимияти номаҳдуд соҳиб гардид. Хоҳишу иродаи Сезар барои Рим дорои қувваи қонун буд. Ӯ шахсони мансабдорро бе ягон интиҳобот таъин мекард, ба Сенат ва Маҷлиси халқӣ ҳисобот надод.

Ҳолати мазкур он қадар тўл нақашид. Сенаторон аз ҳокимияти номаҳдуди Сезар норизо шуда фитна барангехтанд. Онҳо аҳд карданд, ки Сезарро мекушанд ва дар Сенат мавқеи аввалашонро барқарор менамоянд. Ба фитнагарон яке аз дўстони наздики Сезар **Брут** роҳбарӣ кард. Ҳангоми маҷлиси Сенат фитнагарон Сезарро печонда гирифтанд ва ба вай бо ханҷарҳо зарба задан гирифтанд. Сезар дар ҳамин ҷо вафот кард.

Дар соли **44** пеш аз мелод ҳукмронии Юлий Сезар ба анҷом расид. Баъди кушта шудани он дар байни саркардаҳо мубориза авҷ гирифт ва ин ба чанги шаҳрвандӣ оварда расонд.

Дарёи Рубинконро убура кардани Юлий Сезар

Оқибатҳои мубориза барои ҳокимият

Брут аввал барои аз нав барқарор кардани республика кӯшид. Вале сенаторон ба тартиботи пештара баргаштанро нахостанд. Бисёри онҳо сарвати худро дар даври ҳукмронии Сезар ба даст оварда буданд.

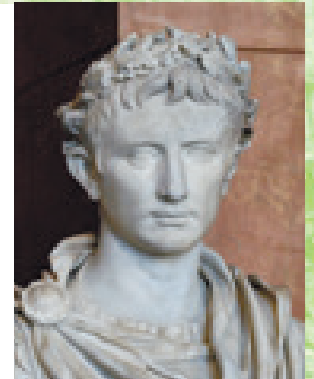
Дар айни маҳал дар Рим ҷияни Сезар – **Октавиан** бар зидди Брут ва тарафдорони вай мубориза оғоз мекунад.

Дар Юнонистони Шимолӣ Брут кӯшун ҷамъ карда, ба Рим хавфи ҷиддӣ овард. Октавиан бо **Марк Антонӣ** иттифоқ мебандад ва республикачиёро торумор мекунад.

Баъди он Октавиан идоракунии қисми ғарбии давлати Рим, Антонӣ бошад идоракунии қисми шарқиро ба дасти худ мегирад.

Антонии ба Миср омада, ба малика **Клеопатра** хонадор мешавад. Ба тариқи тўхфаи ақди никоҳӣ Антонӣ ба Клеопатра музофоти (вилоятҳои) шарқии Римро мегирад. Он боиси норозигии Октавиан мегардад.

Дар соҳилҳои Юнонистон байни флотҳои Антонӣ ва Октавиан ҷанг ба амал омад. Вақте ки ҷанг ба нуқтаи авҷ расида буд, Клеопатра ва Антонӣ ба шаҳри Александрия мегурезанд. Армия ва флот ба Октавиан таслим мешавад. Соли дигар Октавиан бо кӯшунҳояш ба Миср рафта мерасад, Антонӣ ва Клеопатра худкушӣ мекунад. Миср бошад, ба музофоти давлати Рим табдил меёбад. Ҳамин тарик Октавиан ҳукмдори ягонаи империяи Рим мешавад.

Октавиан Август

Манзараи ҷанг

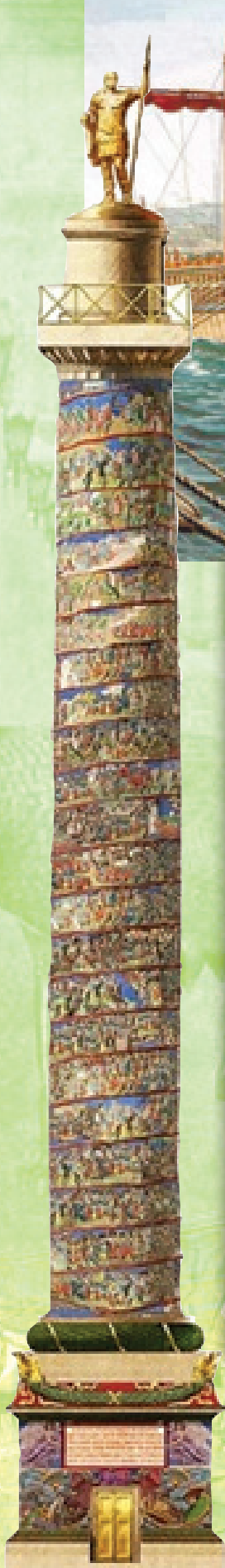
Соли 29 пеш аз мелод Октавиан аз Сенат унвони **император** ва номи **Августро** мегирад. Вай асосгузори империяи Рим гардида, як қатор ислохотҳо мегузаронад. Император қорҳои бинокорино дар миқёси қалон пеш мебарад. Дар даври ӯ дар Рим қасру ибодатхонаҳои зиёде сохта шудаанд.

Пас аз марги Октавиан Август дар даври ҳукмронии ворисони ӯ – **Калигула** ва **Нерон** империя ба инқироз рӯ меоварад. Танҳо дар ибтидои **асри II** мелодӣ қувваю қудрати Рим аз нав барқарор мешавад. Ин аср «**асри тиллоӣ**»-и империяи Рим ном гирифтааст.

Дар соли 98 милодӣ **Траян** ба тахти императорӣ нишаст. Траян дар даври ҳукмронии худ бо дақҳо қанғҳо бурд, ки дар соҳили дарёи Дунай зиндагӣ мекарданд. Тасвирҳои дар сатҳи сутуни Траян, ки баландиаш ба 40 метр баробар дар бораи воқеаҳои манзараҳои қанғ бо дақҳо ҳикоя мекунад. Дар ин давр ҳудудҳои Сурия ва Месопотамия ба таркиби империяи Рим дохил мешуд. Траян бо шоҳигарии Парфия қанғҳои бомуваффақият бурдааст.

Савол ва супоришҳо

1. Сабабҳои асосии воғуни республикаи Римро гӯед.
2. Дар Рим қарор ёфтани ҳокимияти Сезар чӣ тавр рӯй дод?
3. Баъди Юлий Сезар дар Рим чӣ гуна тағйиротҳо рӯй доданд?
4. Дар мубориза барои якҷаҳокимияти чаро Октавиан ғолиб омад?

Сутуни Траян дар Рим

§ 48. ТАНАЗЗУЛ ВА ҲАЛОКАТИ ИМПЕРИЯИ РИМИ ҒАРБӢ

Таназзули империя

Баъди даври император **Траян** римиён чангҳои калони истилогарона бурда натавонистанд. **Дар асри III мелодӣ** иқтидору қудрати империяи Рим суст шудан гирифт. Императорро акнун армия интиҳоб мекард, дар армия ҳам дар байни гурӯҳҳои мухталиф мубориза авҷ мегирифт.

Дар айни замон дар тарафҳои шимолӣ-ғарбии сарҳади империя қабिलाҳои бодиянишин пайдо шуданд. Римиён ба онҳо «**варварҳо**» гӯён лақаб гузоштанд ва барои дар сарҳад нигоҳ доштани армияи калон маҷбур буданд.

Аввал юнониён тамоми халқҳо ва қабिलाҳоеро, ки забонашон ба онҳо нофаҳмо буд, «варварҳо» номида буданд. Баъдтар римиён халқҳои дараҷаи маданияташон пастро ҳамин тавр меномиданд.

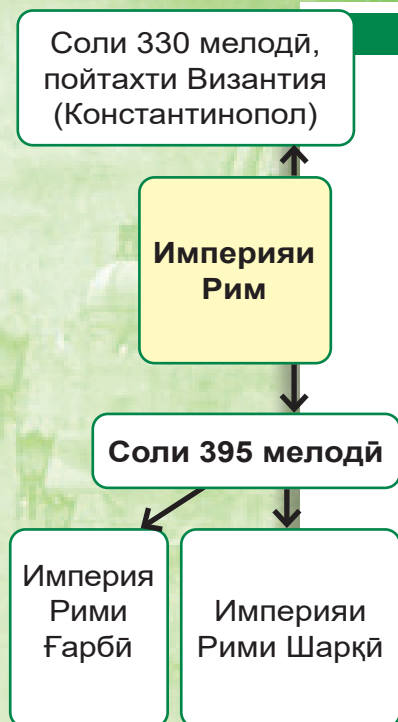
Фикр кунед

Барои чӣ римиён дар сарҳадҳои давлат ба нигоҳ доштани армияи калон маҷбур буданд?

Дар шаби торики моҳи август ғулмон дари яке аз 12 дарвозаи Римро аз дарун мекушоянд

Империяҳои Рими Ғарбӣ ва Шарқӣ

Дар замони император Константин соли 300 мелодӣ пойтахти империяи Рим шаҳри Византия эълон гардид, ки дар халиҷи Босфор ҷойгир буд. Мувофиқи фармони император тамоми биноҳои кӯхнаи шаҳр вайрон карда шуда, шаҳри нав барпо гардид. Шаҳр ба шарафи император **Константинопол** номида шуд.

Империяи бузургро аз Константинопол истода идора кардан кори душвор буд. Баъди вафоти император **Феодосӣ** соли **395** мелодӣ империяи Рим дар байни ду писари ӯ ба қисмҳои **Ғарбӣ** ва **Шарқӣ** ҷудо карда мешавад. Ба қисми Ғарбӣ Италия, Европайи Ғарбӣ ва вилоятҳои Африқайи Шимолӣ, ба қисми Шарқӣ бошад нимҷазираи Балкан, Осиёи Хурд ва заминҳои Миср дохил мешуданд. Дар империяи Рими Шарқӣ ҳокимияти ягонаи император нигоҳ дошта шуд. Империяи Рими Ғарбӣ ба давлатҳои алоҳида пароканда шудан гирифт.

Готҳо дар Рим

Дар соли **410** мелодӣ таҳти сарпарастии **Аларих** қабилаҳои германӣ – **готҳо** Римро муҳосира намуданд. Римӣён бо онҳо машварат карданд, аммо шабона ғуломон дарҳоро кушоданд, истилогарон ба шаҳр зада даромаданд. Готҳо ҳайкалҳоро несту нобуд карда, китобҳои бебаҳоро сӯзонданд. Римро се рӯз тороч карданд. Рим толону тороч гардида бе касу кӯй монд.

Ҳуҷуми варварҳо ба Рим

Германҳо бесавод буда, ҳеч гоҳ театрҳо ва китобхонаҳо надида буданд. Пас аз ворид шудан ба сарҳади Рим онҳо иморатҳои Рим, меъморӣ, зебӣ ва бузургии ҳайкалҳо муносиб арзёбӣ карда натавонистанд. Ҳамаи онҳо бешафқатона несту нобуд карданд. Германҳо ба мақсади ихота кардани деворҳои қалъачаҳои худ тахтачаҳои сангини ибодатхонаҳо ва китобхонаҳо кӯчонда бурданд. Китобҳо, ҳайкалҳо ва асарҳои санъати дигарро ҳам нобуд карданд.

Сарнагуншавии империяи Рими Ғарбӣ

Ишғоли рим аз тарафи готҳо аҳолии империяро ба ларза овард. Дар давоми садсолаҳо римиён аз болои рақибони худ ғалаба карда буданд, худашонро ҳукмдори ҷаҳон ҳисоб мекарданд. Римро бошад «**шаҳри абадӣ**» таъриф мекарданд.

Қисми зиёди римиён Рим агар ба завол рӯ оварад, саросари ҷаҳон несту нобуд мегардад – гӯён бовар мекарданд.

Вандалҳо
Расми муосир

Одоакр охирин императори Римро аз тахти тахт сарнагун мекунад.
Расми муосир

Аскарӣ Рими.
Расми муосир

Аларих ҳам вафот кард, вале душмани аз он ҳам қаттоли Рим – қабилаҳои хунн тахти роҳбарии **Аттила** пайдо мешавад. Аттила ба империяи Рими Шарқӣ хучум оғоз мекунад.

Соли **455** мелодӣ ба Рим қабилаҳои вандали германӣ хучум мекунад, онҳо дар давоми ду ҳафта шаҳро тороч мекунад. Вандалҳо ҳама чизҳоро, ки бо худ бурда наметавонистанд, нобуд карданд.

Соли **476** мелодӣ саркардаи қӯшуни қабилаҳои зархариди германӣ дар Рим **Одоакр** императори охирин **Ромулро** аз қаср сарнагун карда нишони унвони императориро ба Константинопол фиристод.

Сарҳадҳои империяи Рими Ғарбиро қабилаҳои германӣ ишғол кардаанд. Ҳамин тариқ, соли **476** мелодӣ ба таърих ҳамчун санаи сарнагуншавии империяи Рими Ғарбӣ ва анҷоми таърихи дунёи қадим дохил шуд. **Таърихи асрҳои миёна** аз ҳамин сана оғоз мешавад.

Савол ва супоришҳо

1. Сабаби ба империяҳои Рими Ғарбӣ ва Шарқӣ тақсим гардидани империяи Рим дар чист ?
2. Дар бораи забт гардидани Рим нақл кунед.
3. Сабабҳои сарнагуншавии империяи Рими Ғарбиро номбар кунед.

§ 49–50. МАДАНИЯТИ РИМИ

ҚАДИМ

Тарзи зиндагонии римиён

Дар замонҳои қадим патритсийҳо, ки зодагонии римӣ буданд, дар хонаҳои оддӣ яқошёнагӣ зиндагонӣ мекарданд ва дар хоҷагӣ ғуломони зиёд надоштанд.

Бо мурури вақт дар тарзи зиндагонии римиён тағйиротҳои ҷиддӣ рӯй доданд. Дар оғӯши теппағихое, ки шахсони сарватманд зиндагӣ мекарданд, боғҳои тамошо ва чорбоғҳо пайдо шуданд. Ҳавои ин ҷойҳо хеле солим ва тоза буд. Одамони наздики император қасрҳои боҳашамат доштанд.

Римиёни оддӣ дар ҳамвориҳои байни теппаҳо зиндагӣ мекарданд. Дар ин ҷойҳо кӯчаҳо танг буданд.

Императорони Рим барои сокинони пойтахт ҳаммомҳои зебо сохтаанд, ки «**термаҳо**» ном доштанд (калимаи юнонии «*термос*» – «гарм» ҳам аз ҳамин баромадааст). Ба ивази ҳаққи ночизе, ҳар як римӣ имконияти ба термаҳо рафтавро дошт, дар он ҷо ҳавзҳои об барои шиноварӣ, толорҳои варзишӣ мавҷуд буданд. Дар назди термаҳо барои таълим гирифтани ва бо илм машғул шудани китобхона низ мавҷуд буд.

Ҳаммомҳои Рим – термаҳо

Фикр кунед

Ба фикри шумо фарқи асосӣ дар байни Рим ва шаҳрҳои муосир дар чист?

Дар асоси матн ва расм дар Рим чӣ гуна «саёҳат кардаатонро» гӯед.

Намунаҳои меъмории Рим

Манзараи таҳсили
бачаҳо дар мактаб.
Расми муосир

Таълим

Фарзандони римиёни бенаво азбаски дар корҳои хоҷагӣ ба волидон кӯмак мерасонданд, дар мактаб таҳсил намекарданд. Фарзандони сарватмандон аз 6-солагӣ ба мактаб мерафтанд.

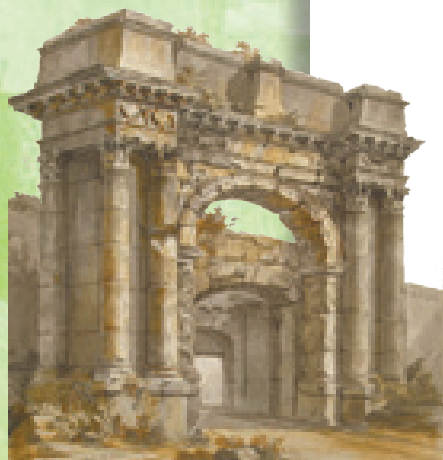
Бачагонеге, ки навишанро ёд мегирифтанд, бо кӯмаки асочаи филизии **стил** харфҳоро дар болои тахтачаҳои бо мум фарогирифта кандакорӣ мекарданд.

Баъди ёд гирифтани хондан, навиштан ва ҳисобу китоб бисёриҳо хонданро қатъ мекарданд. Баъзеҳо таҳсилро дар **грамматика** (мактаби миёна) давом медоданд. Дар он ҷо таърих, география, геометрия, ва астрономияро меомӯхтанд.

Меъмори ва ҳайкалтарошӣ

Корҳои бинокорӣ дар империяи Рим алалхусус тараққӣ карда буд. Амфитеатрҳо, сиркҳо, театрҳо, ибодатхонаҳо, қасрҳо, **аркҳои триумф** ва дигар иморатҳои бисёрошёна барпо гардидаанд. Меъмории римӣ аз меъмории юнонӣ бо рангорангӣ ва мӯхташамии худ фарқ мекард. **Дар асри I мелодӣ** Рим шаҳри аз ҳама калон ва аҳолиаш зиёд табдил ёфтааст. Ҳамон вақт ҳатто мақоли зерин эҷод шуда буд: «Тамоми роҳҳо ба Рим мебаранд». Ба воситаи қангалзорҳо, кӯҳҳо ва ботлоқзорҳо роҳҳо гузаронидаанд. Сохти обгузаронии Рим – боқимондаҳои қубурҳои об то имрӯз нигоҳ дошта шудаанд.

Қубурҳо дар асоси нишебкунӣ сохта шуда буда, аз чашмаҳои кӯҳсор худи об ҷорӣ шуда меомад. Барои қубурҳоро аз болои ҷариҳо, ағбаҳо ва водиҳо гузаронидан **акведукҳо** – кӯпрукҳои аз қисми болоии ҷуйҳо гузарандаро сохтаанд.

Арки триумф

Акведук

Кўпрукҳои калонро пурра аз санг сохтан қимат меафтод ва сохтмон вақти дароз давом мекард. Римийён масолеҳи нави бинокорӣ **бетонро** кашф намудаанд.

Баъди шах шудан он аз санг ҳам мустаҳкам гардидааст. Истифодабарии бетон ба римийён имкон дод, ки иншоотҳоро тез ва мустаҳкам созанд.

Баъди ихтирои бетон шифтҳо дар шакли гумбаз бидуни сутунҳо сохта шудаанд. **Пантеони** дар Рим (ба юнонӣ маънои «ибодатхонаи тамоми худоён») ро ифода мекунад) бо ҳамин васила сохта шудааст.

Амфитеатри аз ҳама калони Рим **Колизей** то имрӯз ҳамчун намунаи мўхташами гузаштаи худ нигоҳ дошта шудааст.

Дар Рими қадим асарҳои машҳури таърихӣ офарида шудааст. Муаррих **Тит Ливӣ** «Таърихи Рим»-ро навиштааст. **Плутарх** дар бораи ҳаёти саркардаҳои юнонӣ-римӣ китоб навишта боқӣ гузоштааст. **Квинт Курей Руф** асари «Таърихи Искандари Мақдунӣ»-ро офаридааст. Асарҳои мазкур то ба мо расида омадаанд.

Намунаҳои меъмории
Рими қадим.
Барқароршуда

Ба вучуд омадани насронӣ

Кӯхи Голгофа

Дар аввали **асри I** мелодӣ дар шаҳри **Вилфейеми** Фаластин, ки дар зери ҳокимияти Рим қарор дошт дар бораи таваллуди кӯдаки мӯъҷизавӣ – **Исо** ривоятҳо паҳн шудан гирифтанд.

Тибқи ривоятҳо Исо дар 30-солагӣ бо дувоздаҳ нафар ҳамсафарони худ ба Фаластин сафар карда, оиди оятҳои Худо ҳикоя нақл мекунад ва онҳоро дар амал нишон медиҳад: мурдаҳоро зинда мегардонад, беморони аз ҳаёт умедашон канда, хастаҳои бедаворо даво мекунад

Рӯҳониёни маҳаллӣ Исо пайғамбарро барои ҳақиқати динии мавҷударо вайрон кардан айбдор ҳисобида, ӯро ба қатл мефармоянд. Ҳукми мазкурро ноиби Рим **Понти Пилат** тасдиқ кардааст.

Намуди зоҳирӣ аввалин ибодатхонаи насронӣ

Баъди вафоти Исо часади вайро шогирдонаш ба яке аз ғорҳои кӯҳи **Голгофа** дафн мекунад. Тибқи ривоятҳо **Исо Масеҳ** рӯзи сеюм зинда шуда, ба осмон баромада рафтааст.

Одамон Исо пайғамбар аз нав зинда гардида ва ба меъроҷ бардошта шуда, ба рӯи Замин баргашта омаданаш боварӣ доштанд.

Ривоятҳо дар ҳаққи Исо Масеҳ номи **Евангелия** (Инчил)-ро гирифта, он аз юнонӣ тарчима карда шавад, ин калима маънои «**хушхабар**»-ро дорад. Пайравони таълимоти Исо пайғамбар насронийн (христианҳо) мебошанд. Шогирдонашро **апостолҳо** (хаввориҳо) меномиданд. Ба ҷамоаҳои насронийн **епископҳо** пешвой мекунад. Асри I мелодӣ санаи ба вучуд омадани **насронӣ** (христианӣ) ба ҳисоб меравад.

Ҳукмдорони Рим насронийнро ба зери таъқиб мегиранд, ба ҷанголи ҳайвонҳои дарранда мепартоянд, ба азобу уқубатҳои гуногун гирифторменамоянд. Он боиси норозигии одамон мегардад.

Дар соли **313** мелодӣ император **Константин** фармон бароварда, дини насронийнро бо дигар динҳои баробар эълон мекунад. Фармон ба насронийн имкон дод, ки ибодатхонаҳо созанд ва ошкоро ибодат кунанд.

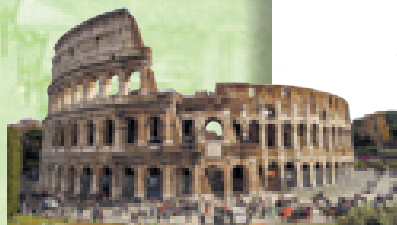
Император
Константин

Савол ва супоришҳо

1. Аз номи римии қадим ҳикоя эҷод кунед.
2. Дархмактабҳои Рим чӣхоро омӯзондаанд?
3. Хусусиятҳои меъмории Римро номбар кунед.
4. Номи намояндагони таърихии Римро гӯед.

ЗАМИМА

ЛУҒАТИ ИСТИЛОҲОТҲОИ ТАЪРИХӢ

Агора – ҷойи ҷамъомадҳои халқӣ дар шаҳрҳои Юнони қадим, майдони марказӣ.

Акведук – кӯпруки баланде, ки дар болояш ҷӯйе доштааст, ки ба шаҳр об меоварад.

Алтамир – ғор дар Испания аст, ки дар он расмҳои *даври* палеолити охирин пайдо шудаанд.

Амфитеатр – як иншооти бузурги бебом аст, ки бо сахна ихота шудааст ва барои нишастии тамошобинон сохта шудааст.

Анимизм – эътиқод ба мавҷудияти ҷону рӯҳҳое, ки муҳити инсонро фаро гирифтаанд.

Антикӣ – лотинӣ, «қадима».

Археология – фаннест, ки сарчашмаҳои моддиро меомӯзад ва дар асоси онҳо гузаштаре барқарор мекунад; қадимшиносӣ.

Буддой – таълимоти диние, ки аз ҷониби Сиддхартха Гаутама дар Ҳиндустон дар VI пеш аз мелод асос ёфтааст.

Варвар – аввал юнониён тамоми халқҳо ва қабилаҳоеро, ки забонашон ба онҳо нофаҳмо буд, «варварҳо» номида буданд. Баъдтар римиён халқҳои дараҷаи маданияташон пастро ҳамин тавр меномиданд.

Гоплит – аскарӣ пиёдаи бо силоҳи вазнин мусаллаҳгардидаи лашкари Юнони қадим ва Юнон-Македония.

Ибодатхона – бино ё маскан, ки муқаддас эълон гардида, одамон ба худоҳо сачда кардаанд.

Император – (лотинӣ, «ҳукмдор») дар Рими қадим аслан унвони фахрии ҳарбӣ ва баъдтар унвони ҳукмдори мутлақ гардид.

Империя – давлатест, ки дар он қудрати номаҳдуди ҳукмдор ҷорӣ шуда ва бисёр

миллатҳои дигарро мутеъ кардааст.

Италикҳо – қабилаҳои қадима, ки дар нимҷазираи Апеннин зиндагӣ кардаанд.

Иэроглифҳо – юнониёни қадим хати мисриёночунин меномиданд, ки маънояш «навиштаҷотҳои муқаддас» мебошад.

Зиккурат – иншооти баланд ва калони зинапоядор, ки дар болеаш ибодатхона ҷойгир шудааст.

Қоҳинон – рӯҳониёни ибодатхона.

Колонияҳо – дар даври қадима манзилгоҳ ва шаҳрҳое, ки аз тарафи одамони кишвари худро тарк намуда дар сарзамини нав барқарор кардаанд.

Консул – баландтарин мақоми сиёсӣ дар Рим дар даври республикавӣ мебошад. Ду консуле, ки ҳар сол интихоб мешаванд, ба Сенат ва армия роҳбарӣ мекарданд.

Кроманён – номи маконе (Фаронса) аст, ки дар он бори аввал устухони одами қадим бо намуди муосир пайдо шудааст. Бар асоси номи ин ҷой, ин ин мардро Кроманён гуфтан одат шудааст.

Лочувард – санги табиӣ кабуд, маъдан.

Метек – шаҳрванди хориҷие, ки дар Афина зиндагӣ мекунад.

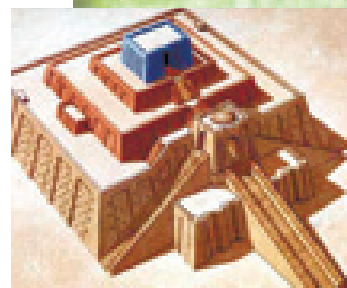
«Ном»-ҳо – давлатҳои аввалини Миср.

Номарх – ҳукмдори аввалини давлати Мисри қадим.

Обёрии сунъӣ – обёрии киштзорҳо бо кӯмаки каналҳо ва ҷӯйҳо.

Одами неандерталӣ – одами ибтидоӣ мебошад, ки дар даври палеолити миёна зиндагӣ кардааст. Боқимондаҳои устухони ӯ даставвал дар водии Неандертали Олмон ёфт шудааст.

Папирус – қамише, ки пояш барои навиштаҷот

хамчун мавод истифода мегардад.

Патритсийҳо – аҳолии маҳалии Рими қадим.

Пирамида – бинои боҳашамати сангин, мақбараи фиръавнҳо.

Плебейҳо – одамони ба Рим кўчида омада ва авлодони онҳо.

Полис (юнонӣ *polis*) – «шаҳр».

Республика – маънои «кори умумӣ» ифода мекунад; шакли идоракунии давлат.

Сенат – маънои «машварати оқсоқолонро»-ро мефаҳмонад.

Сфинкс – ҳайкали бузурги танааш шер ва сараш аз инсон, мавҷудоти афсонавӣ, аҳромҳоро посбонӣ кардааст.

Термаҳо – ҳаммомҳои чамбиятии шаҳри Рими қадим.

Теппаи Капитолий – баландтарин теппаи Рим аст.

Фаланга – сафкашии аскарони бо силоҳҳои вазнин таъмингардида, одатан дар 9 ё 16 қатор.

Философия – фалсафа: калимаи юнонии *filo* – «дўст доштан», *sofiya* – «дониш».

Фиръавн – ҳукмдори Миср; маънои «хонадони бузург»-ро мефаҳмонад.

Хронология – илм дар бораи асрҳо, давраҳо ва ченакҳои вақт; санаи воқеаҳои гуногун бо ёрии хронология муайян ва аниқ карда мешавад.

Хати оромӣ – аз ҷониби оромиён, як халқи қадима, ки дар қисми миёнаи Месопотамия (байни ду дарё) ҷойгир аст, офарида шудааст, аз 20-то ҳарф иборат буд.

ТАЪРИХИ ДУНЌИ ҚАДИМ ДАР ТАҚВИМҲО

1 миллион сол – ҳазорсолаи 100 пеш аз мелод – даври аввали палеолит дар Осиёи Миёна.

Ҳазорсолаҳои 100–40 пеш аз мелод – даври миёнаи палеолит.

Ҳазорсолаҳои 40–12 пеш аз мелод – даври охиринаи палеолит.

Ҳазорсолаҳои 12–7 пеш аз мелод – даври мезолит.

Ҳазорсолаҳои 6–4 пеш аз мелод – даври неолит.

Ҳазорсолаҳои 4–3 пеш аз мелод – даври энеолит.

Ҳазорсолаи 4 пеш аз мелод – пайдоиши шаҳракҳои шумерҳо ва аккадҳо дар Месопотамия.

Ҳазорсолаи 4 пеш аз мелод – пайдоиши манзилгоҳҳо дар соҳили дарёи Нил.

Соли 3000 пеш аз мелод – фиръавн Менес Мисрро ба давлати ягона муттаҳид мекунад.

Соли 2600 пеш аз мелод – бунёди аҳроми Хеопс (Хуфу) дар Миср.

Ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод – пайдоиши давлати Элам.

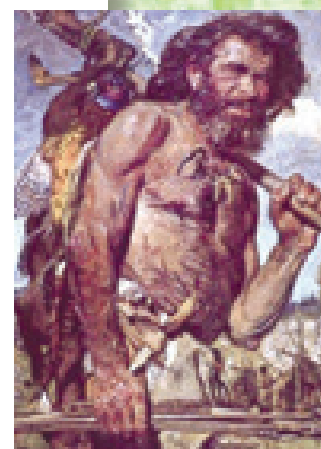
Ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод – пайдоиши шаҳрҳои Моҳенҷодаро ва Хараппа.

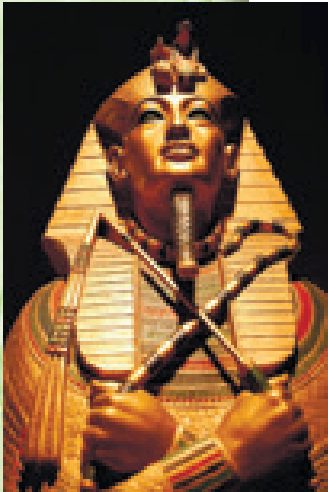
Миёнаи ҳазорсолаи 3 – ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод – даври биринҷӣ.

Охири ҳазорсолаи 3 – ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод – пайдоиши тамаддуни аввалин дар Чин.

Ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод – пайдоиши давлати Осурия дар Осиёи Пеш.

Ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод 2 – ташкилёбии шохигарии Бобул.

Охирҳои ҳазорсолаи 3 пеш аз мелод – ҳазорсолаи 2 – ташкилҳои ва ривожҳои манзилгоҳҳои деҳқонӣ аз қабилҳои Сополитеппа ва Чаркӯтон.

Ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод – ташкилҳои давлатҳои Микен ва Крит.

Ҳазорсолаи 2 пеш аз мелод – барпо шудани қалъаи Акропол дар Атика.

Охири асри XVIII пеш аз мелод – аз тарафи қабилҳои бодиянишини гиксос забт шудани Миср.

Асри XVIII пеш аз мелод – ҳукмдори Бобул Хаммурапи (солҳои 1792–1750 пеш аз мелод) Месопотамияро ба давлати ягона муттаҳид кард.

Асри XVIII пеш аз мелод – бӯҳрони шаҳрҳои Моҳенҷодаро ва Хараппа.

Асри XII пеш аз мелод – дориён Лаконикаро забт карда, ба шаҳри Спарта асос гузоштанд.

Асри XI пеш аз мелод – ташкилҳои давлати Исроил.

Асри X пеш аз мелод – офарида шудани алифбо дар Финикия.

Аввали асрҳои IX–VIII пеш аз мелод – даври гул-гул шукуфии давлати Урарту.

Асрҳои VIII–VI пеш аз мелод – ташкилҳои колонияҳои Юнон.

Асри VIII пеш аз мелод – ба вучуд омадани иттифоқи 12 шаҳр дар Италия.

Ҳазорсолаи I пеш аз мелод – паҳншавии Зардуштии дар ҳудуди Осиёи Миёна.

Асри VII пеш аз мелод – бори дигар ба давлати ягона муттаҳид шудани Миср.

Соли 776 пеш аз мелод – баргузоршавии аввалин бозиҳои Олимпӣ.

Соли 753 пеш аз мелод – ташкилѳбии Рим.

Асри VII пеш аз мелод – ташкилѳбии шоҳигарии Бобули Нав.

Асри VII пеш аз мелод – ташкилѳбии шоҳигарии Бохтари қадим.

Асрҳои VII–VI пеш аз мелод – рушди шаҳрҳои Кўктеппа, Қизилтеппа, Афросиѳб, Узунқир, Ерқўрғон, Кўзалиқир.

Асрҳои VII–V пеш аз мелод – даври «бисѳрподшоҳӣ» дар Чин.

Соли 621 пеш аз мелод – қабул гардидани қонуҳои Драконт.

Соли 605 пеш аз мелод – вожгуни шоҳигарии Оссурия.

Соли 594 пеш аз мелод – гузаронидани ислоҳотҳои Солон дар Афина.

Соли 558 пеш аз мелод – Кир II ҳукмдори шоҳигарии Форс.

Соли 539 пеш аз мелод – забти Бобул аз ҷониби форсҳо.

Соли 530 пеш аз мелод – ҳалок гардидани Кир II дар Осиѳи Миѳна.

Соли 525 пеш аз мелод – аз ҷониби шоҳи Форси қадим Камбис II забт гардидани Миср.

Соли 522 пеш аз мелод – Доро I ҳукмдори давлати Аҳамониѳн.

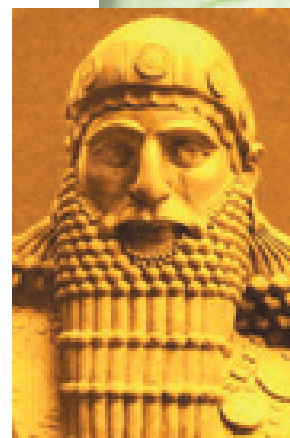
Соли 522 пеш аз мелод – ошўби Фрада бар муқобили Доро I.

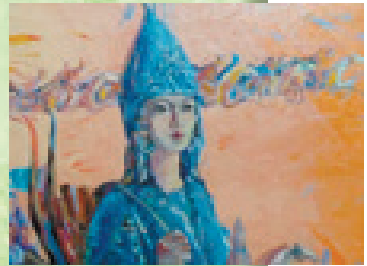
Соли 509 пеш аз мелод – республика эълон гардидани Рим.

Солҳои 490–449 пеш аз мелод – ҷангҳои юнону форс.

Соли 490 пеш аз мелод – ҷанги ҳамвории Марафон.

Соли 480 пеш аз мелод – ҷанги Фермопил (сесад нафар спартагӣ).

Соли 480 пеш аз мелод – ҷанги Саламин.

Соли 479 пеш аз мелод – ҷанги назди шаҳри Платея; ғалабаи юнониҳо.

Солҳои 443–429 пеш аз мелод – ҳукмронии стратег Перикл дар Афина.

Асрҳои V–IV пеш аз мелод – паҳншавии тангаҳои аввалин дар ҳудуди Осиёи Миёна.

Асри IV пеш аз мелод – аз зулми Аҳамониён озодшудани хоразмиён, сакҳо ва массагетҳо.

Соли 338 пеш аз мелод – ҷанги назди Херония, шикасти юнониён аз ҷониби македониён.

Соли 329 пеш аз мелод – забт кардани Мароқанд аз ҷониби юнон-македониён таҳти роҳбарии Искандари Мақдунӣ.

Соли 329 пеш аз мелод – дар ҷанги соҳили дарёи Зарафшон шикасти кӯшунҳои юнон-македониён.

Соли 328 пеш аз мелод – мағлубияти Спитамен дар ҷанг ба муқобили лашкари Искандари Мақдунӣ.

Соли 323 пеш аз мелод – марги Искандари Мақдунӣ.

Соли 312 пеш аз мелод – оғози ҳукмронии Салавк; Салавк – асосгузори давлати Салавкиён.

Асри III пеш аз мелод – ташкилҳои давлати Қанғ.

Асри III пеш аз мелод – ташкилҳои давлати Даван.

Соли 250 пеш аз мелод – ташкилҳои давлати Юнон-Бохтар.

Соли 246 пеш аз мелод – Син Шихуандӣ – ҳукмдори давлати Син.

Асри III пеш аз мелод – сохтмони ибодатхонаи Қўйқирилганқалъа дар Хоразм.

Асри II пеш аз мелод – ба вучуд омадани Роҳи бузурги абрешим.

Соли 140–130 пеш аз мелод – забт шудани давлати Юнон-Бохтр аз ҷониби юэчҷихо.

Асри I пеш аз мелод – кашфи коғаз дар Чин.

Соли 74 пеш аз мелод – ошӯби Спартак.

Соли 49 пеш аз мелод – Юлий Сезар – императори Рим.

Соли 29 пеш аз мелод – Октавиан аз ҷониби Сенат унвони император ва номи фахрии Августро гирифт.

Соли 98 мелодӣ – оғозшавии ҳукмронии Траян дар империяи Рим.

Асри I мелодӣ – офаридани тақвим дар Хоразм.

Асри I мелодӣ – пайдоиши дини насронӣ.

Асри I мелодӣ – паҳншавии дини буддой дар Бохтар.

Асри I мелодӣ – даври гул-гул шукуфии шоҳигарии Кушон.

Асри III мелодӣ – ба бӯҳрон рӯ овардани давлати Кушон.

Асри I мелодӣ – Византия (Константинопол) – пойтахти империяи Рим.

Соли 394 мелодӣ – қатъи бозиҳои Олимпӣ.

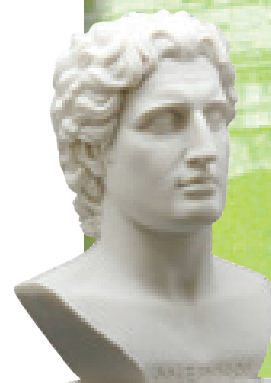
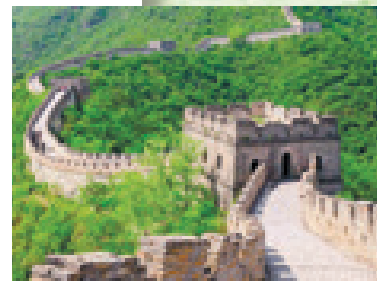
Соли 395 мелодӣ – тақсимшавии империяи Рим: Ғарбӣ ва Шарқӣ.

Соли 410 мелодӣ – яксон кардани Рим аз ҷониби готҳо, тахти роҳбарии Аларих.

Соли 452 мелодӣ – ҳамла ба Италия аз ҷониби хуннҳо тахти роҳбарии Атилла.

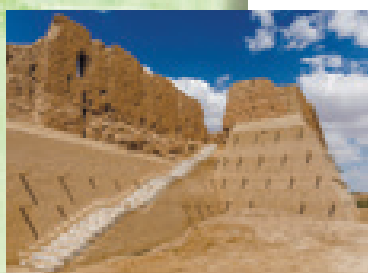
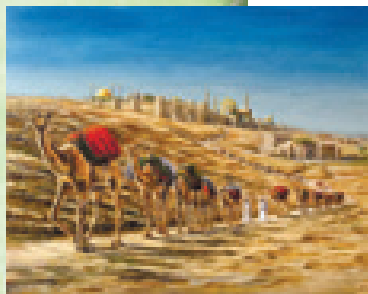
Соли 455 мелодӣ – ҳучуми вандалҳо ба Рим.

Соли 476 мелодӣ – сарнагуншавии империяи Рими Ғарбӣ.

ТАКРОРИИ ХОТИМАВӢ

Ҳангоми омӯзиши таърихи дунёи қадим то чӣ андоза азҳуд қардани истилоҳу номҳои таърихино озмуда бинед. Саҳифаҳои дорой ин истилоҳҳо низ барой санчиши ҷавобҳои шумо пешниҳод қарда мешаванд.

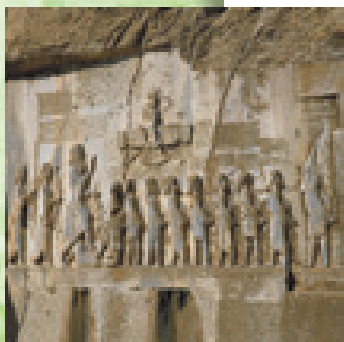
<i>агема</i> – 127	<i>илотҳо</i> – 91
<i>агора</i> – 95	<i>италикҳо</i> – 151
<i>акинак</i> – 122	<i>иероглифҳо</i> – 40
<i>аккадҳо</i> – 43	<i>кассиҳо</i> – 55
<i>акведук</i> – 158	<i>кастаҳо (варна)-ҳо</i> – 60
<i>амфитеатр</i> – 163	<i>колонияҳо</i> – 179
<i>анимизм</i> – 15	<i>колонҳо</i> – 162
<i>аристократия</i> – 96	<i>консулҳо</i> – 156, 179
<i>антропология</i> – 8	<i>коҳинҳо</i> – 35
<i>археология</i> – 8	<i>кроманён</i> – 17
<i>авгурҳо</i> – 160	<i>кулолгарӣ</i> – 24, 44
<i>ахейҳо</i> – 86	<i>киатрийҳо</i> – 60
<i>асри оҳан</i> – 27	<i>қабилаҳои гиксос</i> – 32
<i>авлод</i> – 10, 17	<i>ликтор</i> – 156
<i>бохтариён</i> – 74	<i>массагетҳо</i> – 73
<i>буддизм</i> – 65	<i>матриархат</i> – 11
<i>браҳманҳо</i> – 60	<i>метекҳо</i> – 89
<i>«варварҳо»</i> – 94	<i>мезолит</i> – 18
<i>гладиаторҳо</i> – 163	<i>микролитҳо</i> – 20
<i>гоплитҳо</i> – 88	<i>мӯмиёкунӣ</i> – 39
<i>даври биринҷӣ</i> – 21	<i>мозаика</i> – 158
<i>демократия</i> – 95, 97	<i>неандертал</i> – 14
<i>демос</i> – 95	<i>неолит</i> – 20
<i>диктатор</i> – 156	<i>«ном»</i> – 31
<i>зардуштӣ</i> – 81	<i>оссуарий</i> – 83, 136
<i>зиккурат</i> – 45	<i>палеолит</i> – 12, 17

палестра – 90
папирус – 28
патриархат – 10, 22
патритсийҳо – 154
перизкҳо – 92
пирамидаҳо – 36
плебейҳо – 154
подшоҳон – 45
полис – 88
понтифик – 160
республика – 154, 180
«роҳи шоҳ» – 56
сагарис – 122 сум
сакҳо – 74
санскрит – 63
саркофаг – 38
сатрап – 117
сатрапиҳо – 56, 117
Сенат – 154, 180
сфинкс – 36, 180
скиф – 53
стил – 90, 174
тамаддун – 7, 181
тамаддуни Минои – 86
термаҳо – 174, 180
стратег – 98, 128
устухондонҳо – 136
сугдиён – 74
тога – 158
фаланга – 88, 100

файласуф – 112
фиръавн – 31, 33
форум – 158
фреска – 158
хати мехӣ – 44
хоразмиён – 74
хоҷагии азхудкунанда – 13
ҳаворӣ (апостол)-ҳо – 177
чигир – 144
чопперҳо – 13
ҷамоати авлодӣ – 10, 17
шаҳр-давлатҳо – 45
шудраҳо – 61
шумерҳо – 43
этрускҳо – 151
эламиҳо – 55
эллинҳо – 94, 181
энеолит – 21
этнографҳо – 8

НОМҲОИ ТАЪРИХӢ ВА ГЕОГРАФИ ОИД БА ТАЪРИХИ ДУНӢИ ҚАДИМ

<i>Афина – 89</i>	<i>Лаконика – 89</i>
<i>Афросиёб – 77</i>	<i>Ласко – 15</i>
<i>Аккад – 43</i>	<i>Македония – 100</i>
<i>Алтамир – 15</i>	<i>Марафон – 99</i>
<i>Апеннин – 151</i>	<i>Мароқанда – 123</i>
<i>Айритом – 146</i>	<i>Маргиёна – 114</i>
<i>Ашшур – 54</i>	<i>Мачай – 18</i>
<i>Оссуря – 54</i>	<i>Мемфис – 31</i>
<i>Бақтра – 124</i>	<i>Месопотамия – 43</i>
<i>Бохтар – 74</i>	<i>Мидия – 55</i>
<i>Беҳистун – 9</i>	<i>Миср – 28</i>
<i>Бобул – 48</i>	<i>Микен – 86</i>
<i>Байни ду дарё – 43</i>	<i>Моҳенҷодаро – 59</i>
<i>Везувӣ – 164</i>	<i>Нил – 28</i>
<i>Византӣ – 144</i>	<i>Ниневия – 53, 54</i>
<i>Ганг – 61</i>	<i>Нубия – 32</i>
<i>Голгофа – 176</i>	<i>Обишир – 19</i>
<i>Даҷла – 43</i>	<i>Окс (Амударё) – 13</i>
<i>Далварзинтеппа – 138</i>	<i>Олимпия – 104</i>
<i>Даван – 137</i>	<i>Олвия – 94</i>
<i>Ерқурғон – 77</i>	<i>Пантикапей – 94</i>
<i>Замонбобо – 23</i>	<i>Пелопоннес – 85</i>
<i>Зартеппа – 144</i>	<i>Персепол – 56</i>
<i>Италия – 151</i>	<i>Пирей – 89</i>
<i>Александрияи Эсхата - 124</i>	<i>Рим – 152</i>
<i>Карфаген – 151</i>	<i>Розетт – 41</i>
<i>Константинопол – 170</i>	<i>Селенгур – 13</i>
<i>Коринф – 102</i>	<i>Сополитеппа – 22</i>
<i>Крит – 86</i>	<i>Спарта – 91</i>
<i>Курушкат (Кирополис) – 123</i>	<i>Сугдиёна – 73</i>
<i>Кўзалиқир – 77</i>	<i>Царқўтон – 23</i>
<i>Лагаш – 45</i>	<i>Ҷонбосқала – 132</i>

НОМҲОИ ТАЪРИХИИ ДУНЁИ ҚАДИМ

Аларих – 170

Антиох – 128

Антоний – 167

Аристофан – 107

Арриан – 9

Архимед – 110

Аттила – 172

Ашишурбанипал – 52

Бесс – 123

Брут – 166

Буддо – 64

Вима Кадфиз – 143

Гераклит – 109

Геродот – 9, 109

Гилгамши – 46

Гомер – 105

Деметрий – 130

Демокрит – 109

Демосфен – 100

Диодот – 130

Диоген – 109

Доро I – 9, 114

Доро III – 123

Драконт – 96

Зардушт – 81

Исои Масех – 176

*Искандари Мақдунӣ – 102, 123,
127*

Калигула – 166

Камбиз II – 33, 55

Канишика – 143

Квинт Курсий Руф – 175

Киаксар – 55

Кир II – 33, 55, 114

Клеопатра – 167

Константин – 177

Красс – 164

Ксеркс – 99

Кудзула Кадфиз – 143

Менес – 31

Митридат I – 130

Навуходносор II – 50

Нерон – 168

Октавиан Август – 168

Перикл – 98

Полийен – 115

Помпей – 166

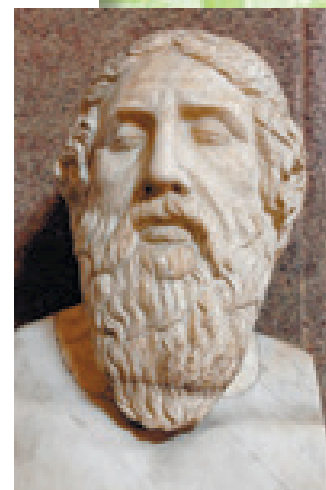
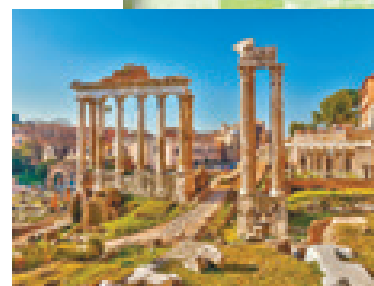
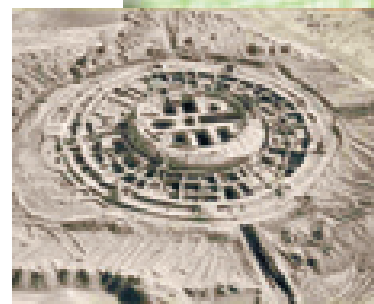
Понтий Пилат – 176

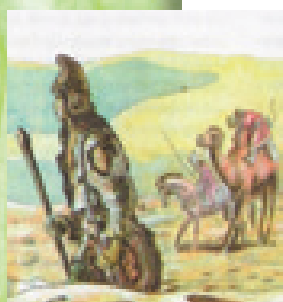
Салавк – 128

Саргон I – 47

Сезар – 166

Син Шихуандӣ – 69

- Софокл – 107*
- Солон – 96*
- Спартак – 164*
- Спитамен – 123*
- Страбон – 9*
- Тарквиний – 153*
- Траян – 168*
- Тутанхамон – 39*
- Тутмос II – 33*
- Тутмос III – 33*
- Томирис – 114*
- У-Ди – 149*
- Фидий – 9*
- Филипп II – 100, 122*
- Фрада – 114*
- Ф. Рихтхофен – 148*
- Хаммурапи – 48*
- Хуфу (Хеопс) – 36*
- Шамполён Ж. Ф – 41*
- Шерак – 115*
- Яхмос – 33*

O'quv nashri

QADIMGI DUNYO TARIXI

*Umumiy o'rta ta'lim maktablarining
6-sinfi uchun darslik*

(Tojik tilida)

Тарҷумон Равшанбек Адаш
Муҳаррир Каримов Ризомат
Муҳаррири техники Акмал Сулаймонов
Саҳифабанд Аброр Омонов
Мусаҳҳиҳ Равшанбек Адаш
Рассом Моҳина Олимбекова
Дизайнер Константин Костетский

Ба чопаш иҷозат дода шуд: 00.08.2022. Чопи офсетӣ.
Андозаи 60x84 ¼. Гарнитурани «Times New Roman». Кегли 14.
Ќузъи чопии шартӣ 22,09. Ќузъи нашриву ҳисоби 21,97.
Адади нашр _____. Фармоиши №_____.

Ўадвали нишондиҳандаи ҳолати китоби дарсии ба иҷора додашуда

Т/р	Ному насаби хонанда	Соли хониш	Ҳолати китоб ҳангоми гирифтани	Имзои роҳбари синф	Ҳолати китоб ҳангоми супоридан	Имзои роҳбари синф
1						
2						
3						
4						
5						
6						

Ўадвали болой ҳангоми ба иҷора дода шудан ва дар охири соли хониш баргардонида гирифтани китоб аз тарафи роҳбари синф аз рӯйи меъёрҳои зерини баҳогузорӣ пур карда мешавад:

Нав	Ҳолати китоб ҳангоми бори аввал супоридан.
Хуб	Муқова бутун, аз қисми асосии китоб ҷудо нашудааст. Ҳамаи варақхояш ҳаст, надаридааст, ҷудо нашудааст, дар саҳифаҳо навишт ва хатҳо нест.
Қаноатбахш	Муқова қач шудааст, қанорхояш қоҳида, якчанд хатҳо қашида ҳолати аз қисми асосӣ ҷудошавӣ дорад, аз тарафи истифодабаранда қаноатбахш таъмир шудааст. Варақҳои ҷудошуда аз нав таъмир гаштааст, дар баъзе саҳифаҳо хат қашида шудааст.
Ғайриқаноатбахш	Муқова даридааст, хат қашида шудааст, аз қисми асосӣ ҷудо шудааст ёки умуман нест, ғайриқаноатбахш таъмир гаштааст. Саҳифаҳо дарида, варақҳо намерасанд, хат қашида, ранг карда шудааст, китоб барқарор карда намешавад.